

هسته سهر پر شهگان

نووسینی: سهر بهست خاسر هو عارف

ههسته سهه ره شهكان

كورته چيروك

2004-1986

نووسيني : سهه بهست خهسهه و عارف

پيشه‌کى :

خوڤنهرى هيژا، من چيروککه‌کانى خوڤم له‌لا زور په‌سه‌نده. خوڤم دهوڤن و بهر له‌وهى توڤاريان بکه‌م، خوڤم هه‌نديکيان له‌ خه‌وندا بو خوڤم ده‌گيرمه‌وه. هه‌نديکيشيان له‌ ته‌ماشا کردنى ئيوه و خه‌ئکيدا ده‌بينمه‌وه. ئه‌وهى جينگه‌ى متمانه‌يه له‌ ده‌ربرينه‌کاندا ئه‌مه‌يه که من له‌ پيناوى ئه‌م چيروک دارشتنه‌دا بنه‌مايه‌کى ئه‌کاديميى هاوچه‌رخ يان کلاسيک نه‌گرتوته ئه‌ستو و هه‌وليشم نه‌داوه ده‌رباره‌ى هونهرى چيروک نووسين خوڤم بکه‌م به‌ ده‌مراستى ميژوى ئه‌ده‌بيات. بو‌يه دارشتنه‌کانم به‌ هو‌ى قوتانخانه‌و شتيازمه‌کانه‌وه سنووردار ناکه‌م. ئه‌وهى من هان ده‌دا بنووسم و له‌ ناوه‌روکى ده‌روون و سمبليکى خه‌ونه‌کانم بدويم ئه‌مه‌يه که بى ويستى خوڤم هه‌ندى بابعت خوڤيان به‌سه‌ر بيرکردنه‌وه و هه‌ستياريمدا سه‌پاندوه و ناچارم ده‌که‌ن بايه‌خ به‌ ده‌ربرينيان بده‌م. ميژووى له‌م جوړه ده‌ربرينه‌م ده‌گه‌رئته‌وه بو‌ سا‌له‌کانى 1981 - 1984. ئه‌و ماوه‌يه و به‌سه‌ره‌اته‌کانى، گوڤرانکاربييه‌کى ئه‌وتوپان له‌مندا خو‌لقاند که بييه‌ش نه‌بوو له‌ خو‌نچارکردن ده‌رباره‌ى ده‌ربرين. چوونکه مه‌زنترين عيشقم تيا‌دا دوڤراند، ومه‌رگ هاته‌ سه‌ر به‌سته‌رم و ده‌يوست داگيرم بکات.

منیش جگه له چهند کۆلانیکی شارمکه و دووسی هاوری، پهنایهکی ترم نهبوو؛ هیندهش تامی ماناکانی ژیانم نهکردبوو.. سأللهکانی دواتر، دواى تهواکردنی پلهی خویندن له بواری وینهکیشاندا (پهیمانگای هونره جوانهکانی سلیمانی)، ههندهران بوو به نیشتیانم و لهو کاتهوه ژیانم له ههندهران بردووته سهه و تا ئیستاش خۆم ناواره دهبینم. ئهو بهسههاتانهی وهک کهسکی کورد دووچاری بووم له ژیاندا گهلی تایبعت و ئالۆز و سههسوهرهینن له بهرکهوتنمدا لهگهڵ کولتوره نوئییهکان دا، بۆیه لهگهڵ بهسهههچوونی کاتدا ههستم کرد پرۆژهکان و ساتههکان و سأللهکان و بهسهههاتانهکانی بی ناوهپرۆک نین و لهمندا خویان دهچنن. لهو بابتهاندا که بۆنی گهیرانهوه و بهسهههاتی بینهواپی و خهموکیی یادی دووریان لیدیت؛ توانیم ههندیکیان ههلبژیرم و لهم قالبدا بیانخهمه چیهیهکهوه و بویرم نیشانی خوینهری کوردی بدهم، چونکه تا رادهیهکی ناومند باوهرم بهوه ههیه که ههندی کس له نهزمونهکانی ژیاندا پروبههرووی خوی دهبیتهوه له دهبرینهکانی مندا؛ یان بهلای کهمهوه به ههمان چاو له نایدیالیزی کوردی دهویت. ئهم چیرهکانه مشتیکن له خهرمانی دهبرینهکانم. ههلبهته لهم بهارهی دهبرینهکاندا هیندم پیه که نیشانهی زیاتر وتن و دهبرینه.. چونکه من لهمیژه دهنووسم . بهلام ژیان ههندهران دووچاری نامۆ بوونیکی نهوتوی کردبوو؛ که دواى سألانیکی زۆر یادم هاتهوه که من مرۆفیکم توانام ههیه ههستهکان و بیرهکانی خۆم دارێژم! یادم

هاتمهوه که جاران شتم دهنوسی! بویه بهچاکم زانی همدنیک له یادهکانم بخمه بهرچاو. نهوهی جینگهی شانازیمه نهمیه که هیشتا دهرم نهبریوه و سالانیکه له بیرمدا پرۆزهی کارن، بهو هیوایهی روژئی له روژان لهناو گهلی خۇمدا ههست به حهوانهوه بکهه و بتوانم بهرهمی پر سهمههه دی بخمه بهر دیدی میللهتهکهه و جیهان.

نهوهی شایانی باسه نهمیه، که ئهدهبی کوردی گهر بیت و ئاور له کهلهپوری نهتهوهی خوی بداتهوه، پئویستی به خو ههزناندن نابیت بو چاولیکردن و خو ئاویزانکردن به کهلتوورمکانی تردا؛ که به ناوهروک زور جیاوازن لهگهل ههست و نهستی ئیمهی دیرین و خاوهن شارستانیهتییهک که سحر ئامیزه.

بی زیادهروبی ههول ددهم وهک مروفتیکی کورد که مهلاشوی به ئهفسانهکانی عهلی بهردهشانی و کاوهی ئاسنگهر و چل توتوی و روستهه و زوراب و شیرین و فرهاد ههلهراوتهوه؛ لهولایشهوه پیرم له ههستی نالی و مهحوی و قانع و گوران و دهیان و بگره سهدان کهله شاعیری مهزن. لهخوم رادهبینم خوم به خاوهن ئهدهب بزانه... چونکه همدنیک شاعیری وهک فانی ومفتی و قانع وگوران و هیمن به شیعرمکانیان هونهی شیعر دهین بهرمو مهملهکههتی داستان و چیرۆک و رومان. لیرهوه تایهتهمدنیتییهی دهربرینهکانم خوم دهخمهه روو..

بابایه کی نهر

تهق تهق، تهق تهق .. دوو جوان گوزهریان دهرکرد، دهنگی تهقی پاپوچی پاژنه عانهی پیی یهکی لهو دوو کیژولیه و نیقاعی دهنگهکه- زال بوو بهسهر رارهو و قاوشهکهدا. پیدهچوو دهسته خوشک بن و بو سردانی کهسیکی نهخوش یان بو لای یهکی له باوانیان هاتبن، به پیچهوانهی یهکهمیانوه، دووهمیان پاپوچی له پیندا نهبوو، بهلکو جوتی پوتینی بن نهرمی لهپیدا بوو، ههروهها به تهمهن لهویش بچوکترو کورته بالاتر دیار بوو ، بویه دهشیا دهسته خوشک بن، یهکهمیان لهوه دهچوو شانزه سالان بیت و دووهمیان سیانزه سالان.

دهنگی پاژنه عانهی پیی یهکهمیان زال بوو بهسهر ههر دهنگیکهدا که له ناو ژوور و قاوشهکانی خهسته خانهکهدا تنها دهنگ بوو که بهی یاریده بهر گوئی ههموان دهکهوت. بیگومان چهندان نهخوشی لهخهو بیدار کردبووهوه بهلام لهوه دلنیاتر نهمه بوو که دهنگهکه ناوازیکی زور نیانی دها به گوئ، ناوازی رهوتی لهشیکی باریکهله وسوکهله، لهههمان کاتدا ناشنا و دیرین.. دانیشتوانی قاوشهکه به ژن و پیاو و کارمهندانهوه به بیستنی نهو دهنگی ریشتنه دهکهوتنه ناو کومهلی یادی دیرینی سالهکانی شهست و هفتاکانهوه، بگره کونتریش.. یا به لای کهمهوه

رهوتی نهشمیلانه و پر له نازی نافرمتیکی لای و بونخوشیان دههاته بهر دیده خیال، نافرمتیکی کولم و لیو نال و نادیار و رازاوه. نهم ههستانه لهو تهقه تهقی رویشتهدا یهکسان بوو لای کوی نهخوش و دکتور و سستههمکان، نهوهی نهو دهنگهی دهبیست ههستی به بیستنی موسیقایهک دهکرد، موسیقای رهوتی نافرمت، به تاییهتی - شیل - که ماوهی مانگی بوو له حالهتی، کوما و بی ههستی دا لهسه جیگه؛ نیمچه مردوو راکشا بوو، که نهگر له ژیر چاودیریدا نهبویه نهوا گیانی له دهستدبوو، بهلام لهو کات و ساتهده که نهو دوو کیژولهه هاتنه ناو قاوشهکهوه، فریشتهکانی گیانکیشان به ژورور سهری - شیل - هوه بوون و دهیانویست بیداری بکهنهوه و فهرمووی لیبکهن، بهلام دهنگی پاژنه عانهی پیی یهکهمیان سهرنجی فریشتهکانی کیشکرد و بووه شیفایهکی گیانی و بیدارکهروه بو "شیل". دهنگهکه زور نهفسوونای بوو لای فریشتهکانی مهرگ و شیل ، زور خوشنوودانه گوئیان لی دهگرت چونکه دهنگ و تونی موسیقا نهک تنها لهم جیهانهده بهکو له جیهانی بالاشدا - بالایه - موسیقا و دهنگ خاوهنی گیان.. بویه فریشتهکانی ژورور سهری "شیل" کهمیک سهریان سورما، ههستیان دهکرد "شیل" دهژیتهوه، نهمه راست بوو، شیل بو یهکهم جار له ماوهی نهم مانگهدا پیلوهکانی چاوی بزواند ، برژانگهکانی خسته جووله، بهر لهوش کومهلی ماسوولکههی زور یاریدهی روخساری نهویان دا تا بزیهک له سهر لئوی بنهخشینی چونکه بو ماوهی

مانگى دەبوو بىزە نەھاتىوۋە سەر لىۋى، ھەلبەتتە ئەم ناۋەيان بۇ داتاشىۋە چونكى شىل بابايەكى پىرى بى ناسنامە بوو كە بەر لە مانگى لە ناۋ بازارە گەرۈمكەى شاردا، لە ناۋ قەرەبالغى كىرپارەكاندا بە كەوتوۋىيى يا نىمچە مردوۋىيى لە ھالەتتى كۆمادا كەوتىۋو، بە يارىدەى چاۋدىرانى فرۆشگاكانەۋە رەۋانەى نەخۆشخانەيان كىرەبوو و فرىاكەۋتن- يان ھىناۋو، لەو رۆژوۋە كە ئەۋيان گەياندە نەخۆشخانە نازناۋى "شىل" يان بە سەردا برى، دەنا دەشىت ناۋى خدر بىت يان حاجى يان سوۋى!

ھىشتا كەسايەتتى ئەۋ بابايە نەناس و ناديارە؛ بەلام ھەر ئەۋ نازناۋەى ھەيە و كۆى ئەندامانى قاۋشەكان بە نەخۆش و سستەر و دكتورەكانەۋە چىرۆكى نەزانراۋى ئەۋ دەزانن و دەشزانن كە "شىل" بۇ مانگى دەچى چاۋى ھەنەھىناۋە و لە ھالەتتى بىھۆشدايە و نىمچە مردوۋە و رۆژانەش بە يارىدەى سۆندەۋە خۆراك بە لەشى دەگەيەنن، سست و بى جوۋلە پراکشوۋە.. ھەندى جار مەقۇمقۇى وتە و وردە باس لە زارى سستەرەكانەۋە بە نەخۆشەكانى قاۋشەكە دەگات و مردنى ئەۋ رادەگەيەنن.. پىي دەچى لە ماۋەى ئەم مانگەدا شىل چەند جارى مردى و زىندوۋ بوۋىتەۋە. بەر لە چەند رۆژى يەكى لە سستەرەكان رايگەياندبوو كە ھەندى مەۋف ھەن ناتوانن گيانيان بەدەستەۋە بەن ئەگەر بىت و دوا خۆزگەيان لەم ژيانەدا نەيەتە دى، چونكى ھەندى مەۋف بە درىژايى تەمەن بۇ خۆزگەيەكى پىرۆز يا ناياب يا دىخواز ژيان دەبەنە سەر و رۆژەكانى تەمەنيان لە بى

خهوشی و کهموکوریدا بهسەر دهبن وتاقه خوزگهیهکیان
گۆشکردوو و بۆی ژیاون.. له بهر ئهم هۆیه، کاتی مرۆف
ژیان به پاکي و بی گهردی بهسەر دهبا، دوور له ریایی و بهد
مألایی؛ له تونایاندایه سهپشک بن له بهدهستهوهانی گیانیان ،
کاتی فریشتهکانی گیانکیشان دین به دواياندا. کسانى وها بی
خهوش و پاک و خواناس نازادن، دهتوانن گیان بهیننهوه کاتی
فریشتهکان به ریزهوه دینه میوانی و داوهتی ئهو دنیای دهکن.

لهبهر ههمان هۆیه که ههندی گیان ههن له ههندی جیگهده بۆ
ماوهیهکی زۆر به جی دهمینن یان دهمیننهوه و ئهم سرووشته
بهجی ناهیلن، له نادیاریدا ههمیشه له پهیوهندییهکی
ناراستهوخۆدان لهگهل دهوروبهر و ژیان و بژیوهکاندا. له
پهنجهره ی نیوهکراوه ی ژووری خهستهخانهکهدها، پهردهکه
درزیکى والایه و پارچهیهک تیشک درژ بووتهوه و لهسهر
لئوی خهندهواری شیل تیشکهکه ههئیشتوه، رۆژیکی ههور و
ههتاوه، کات ناشتایه و ههورهکان له ناسماندا دیز و شین باون به
رهنگی خۆلهمیشی. له دارستانهکه ی ئهوبهرهوه ی پهنجهره ی
ژووری شیل دا ئهمشه مانگ کز و پر تا بهرهبهیان دیار بوو،
تیشکی دهدها به ژوورهکه ی شیل، دارستانهکه رووت و رهجالی
وهرزى زستان و سهرمابردهی پئوه دیاره. ناو قاوشهکه
خامۆشه، چونکه تهقه ی پیلاره پاژنهعانه ی پئی کیژۆلهکه کپ
بوووهوه و بیجگه له شوننهواریکی نادیار و ههستی هیچ
شوننهواریکی دهنگی پئ له قاوشهکهدها نهدهبیسترا.. پیدهچوو به

خوآستی و بستیکی پاراسایکۆلۆجی و بیخواست، کۆی نهخۆش و سستهر و دکتور مەکان له سووری مئبووندا بن، ساتیکی نائیرادی، چونکه له زۆر جیگه‌دا هه‌ندێ جار زه‌مه‌ن له بیری گشتیدا ده‌هه‌ستی، به تایبەتی له‌ویدا که گیان پرۆژە‌ی خۆی نه‌جام ده‌دا. ته‌نها شێل به نیازی بزووتن یان چاکتره‌ بلێن به‌نیازی چاوکردنەوه و بزە نیشان‌دان له‌ حاله‌تی به‌ ناگه‌هاتنەوه و ژيانەوه‌دا دهرده‌که‌وتیت چونکه به‌ رووکه‌ش مردووه و قاوشه‌که‌ی به‌جێهێشتوو، نه‌گەر گیانی نازاد بێ نه‌وا ته‌نها خوا ده‌زانی له‌ کۆئێه و له‌ کۆئ بووه‌ له‌م ماوه‌یه‌دا!

جیگه‌ی سه‌رسوهرمانی له‌ راده‌به‌ده‌ره که پیلووهمانی ده‌بزۆین وه‌ک نه‌وه‌ی له‌ حاله‌تی خه‌ون بینیدا بێت، خه‌نده‌یه‌کی جوانی له‌سه‌ر لێوه‌کانیشی نه‌خشان‌دوو که زۆری لێ جوانه‌ له‌و ته‌مه‌نه‌یدا، له‌و حاله‌ته‌یدا، مرۆف به‌ خه‌نده‌وه چه‌ند جوانه‌؟! نیشان‌دانی خه‌نده‌ له‌سه‌ر لێو نیشان‌ه‌ی ره‌زامه‌ندی و خۆشنوودییه له‌و جیگه‌یه‌دا یا له‌و کاته‌دا که مرۆف تیا‌دا خه‌ندانه، گومانی تیا‌دا نییه و شایه‌نی باوه‌ره که تا نه‌وکاته‌ی مرۆف خه‌نده له‌سه‌ر لێوییه‌تی- ده‌ژی و زیندوو.

له‌و دۆخه‌دا بۆ یه‌که‌م جار له‌ ماوه‌ی نه‌م مانگه‌دا شێل بیخواست به‌ه‌وای خه‌نده نه‌خشان‌دنه‌که‌یدا چاوهمانی هه‌لبیری و بێ هێچ یارمه‌تییه‌ک گیانی هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ و به‌ره‌و دهرگاکه‌ چوو.. بێ هێچ یارمه‌تییه‌ک وه‌ک تارمایی له‌دهرگاکه‌وه ناودیوی سه‌ر

رارەوى قاوشەكە بوو، ديمەنئىكى زۆر سەير بوو. تەنيا رۆشنايىهكى كەم لە قاوشەكەدا ھەبوو كە چاوى ھەموو كەس نەيدەبىنى يا تەنيا چاوى مرۆڤى گيانخواز دەبىبىنى، بە چاوى عەقلى ناوەرۆك، بۆيە دەشيا و دەكرا لە سەر ئاراستەيەكى قاوشەكە ببىزئىت. ئاسايى و زىندوو دەھات و دەچوو، كەمى شپرزەيى پتوھە ديار بوو؛ لەو دەچوو بە دواى ئەو دوو دەستە خوشكەدا بگەيرئ كە دەنگى پاژنە عانەى پتوھە يەكەميان ئەوى ھىنايەوھە ياد، ياد و ھۆش يان حالەتى ئاگايى. بەرھە ئەو ژووورە رۆيى كە دوو كىژۆلەكەى لى ميوان بوون.. ئەوان لە حالەتى دانىشتن و ھاوھەستى و متببوندان لە تەك نەنكى خۆيان دانىشتبوون و بى دەنگيان دأنەوايى و ھاوھەستى بوو بۆ نەنكى پەككەوتەيان.

شئىل لە دەرگاي داخراوى ژووورەكەوھە بى يارىدە وھژووور كەوت، بەبى ئەوھى كەسنى كەمترين ھەست بە بوونى شتوھى نەبىنراوى ئەو بكات، ھەلبەتە ئەو لە راماندا ئەو كارەى ئەنجام دەدا، بەلام لە راستيدا ھىشتا لە سەر جىگاگە راکشابوو، ھىشتا فرىشتەكان ميوانى بوون، ھەردوو فرىشتەكە لە گەفتوگوى ئەوھەدا بوون كە گيانى ئەو بەبى ويست و سەرپەشتى ئەو نەكيشن و چاوەروانى رەزامەندى و گەرانەوھى گيانبىن بۆ ناو لەشى. فرىشتەكان ھاورا نەبوون، يەكئ لە فرىشتەكان كە فرىشتەى خىرى شئىل بوو، خاوەن ويژدان و كەرامەتى كەمالى خىر و جوانى بوو، كەمتر ھاوراى فرىشتەى شەر بوو، چونكە لە

دەفتەری فریشتەیی شەردا تۆماریککی چی باس و بەسوود تۆمار
نەکرابوو کە ببیتە هۆی راپیچکردنی شیل بەبی رەزەماندی
خۆی یا گیانی ئەو. شیل مروۆقی بوو هەر لە تەمەنی حەفدە
سالییەوه لە ژیانیدا بۆ تەنها ئومیدئ هەولئ داوه و کاری کردوه
و ژیان و روژەکانی بەسەر بردوه، کەسئ بووه هەرگیز
نازاری کەسئ تری نەداوه؛ سەرزەنشتی کەسئ نەکردوه، بی
درو و غەل و غەش ژیاوه و هاودەمی خۆزگە و ئومیدەکانی
خۆی بووه. مأل و حال و کەلوپەلی ژیانئ بەوپەری خۆشییەوه
ئامادە کردبوو بۆ ئەو ئافرەتەیی کە لە راستیدا خوشی دەویست و
باوەری و ابوو روژئ لە روژان بە ریکەوت چاوی پئی دەکەوئ
و لە یەکەم بینینییەوه بەبی یاریدە دەناسینەوه و دەبنە
خۆشەویست و هاوسەری گیانی بە گیانی؛ و ژیان پیکەوه برەو
پێدەدەن. ئەم چاوەروانییەیی شیل سالانیککی زۆری برد تا پیری
بووه میوانی بەلام ویستەکانی ئەو لەگەل بەسەرچوونی تەمەنیدا
هەر لاو و بگرە بە لاوی مابوونەوه بۆیە ئەو هەستی بە
تییەر بوونی کات نەدەکرد، چونکە درێژی و کورتی کات نابیتە
هۆی وازەینان لە خواست و هیوا، بەکاربردنی کاتیش بۆ
مەبەستی پیرۆز و ئاکاری، بۆ مەبەستی ئازادی شایەنی بەرگە
گرتتە، ئەگەرچی تەمەنی حەفتا سالان بوو، ئەو لە خۆزگەو
ئومیدەکانیدا زۆر لاو بوو، بە ویستی لاوی، بە خۆزگەیی لاوی
لە چاوەروانییەکی دێرینی سەردەمی لاویدا دەژیا.. هینشتا
بوخچەیی نەکراوه بوو. ئەو بە درێژایی ئەو تەمەنە کەسیکی

نادیاری خوش دەویست.. دەیان جۆر دیاری بەنرخ و ملوانکە و بازنگ و ئەلقەیی بە دیاری کرپیوو و لە دۆلاییکی قەدیمی مالهەکیدە هەلیگرتیبوون بە نیازی رۆژی ئاشنابوون بە ئافرەتی خەونەکانی. لەو مالهەدا کە هیشتا کە؛ بە هیچ کەسێ نازانی لە کۆی یەو چۆنە و لە چ ولاتیکی ئەم سەرزەمینەدا یە؟! چونکە شیل تەنها لە شیوەی مەرقەدایە و بێ ناسنامە و بێ ناو نیشانە و تەنانت ژمارەیی تەلەفۆنیسی لە گیرفاندا نەبوو، پارەیی هیچ ولاتیکیسی پێنەبوو، وەک ئەوەی بابایەکی بێت لە ئاسمانەو هاتبێتە خوار و لەو بازارەدا نیشتبێتەو و دووچاری کۆما بووبێت. هەندێ لە سستەرەکان هەست بە سامیکی تاییەت دەکەن لە پەییەندیاندا بەو مەو لە کاتی خزمەتکردنیدا. هەست دەکەن هەندێ جار لەشی شیل ئەوان کیش دەکات و کۆی کیزۆلە سستەرەکان لە دەوری خۆی کۆدەکاتەو، وەک ئەوەی گیانی ئەو پێویستی بە پاراستنی نائیرادی بێت یان پێویستی بە هاودەنگییەکی گیانی بێت. فریشتەکانی مەرگ؛ بە تاییەتی فریشتەیی چاکە چاوەروانی گەرانەوی گیانی شیلییان دەکرد، یەکەمیان بە دوو مەمی فەرموو: "ئێمە تەنیا دەبێ ملکەچی ویستی ئەم بابایە بێن.. پێدەچی نیازمەند نەبێ و ئەم گەردوونە بەچی نەهێلێت.. ئەو بە تاسەیی عەشق و ژیانی گیانی ئەم سەرزەمینەو پەییەستە، پێویستە بێدلی نەکەین".

قروقەپ هەردوکیان چاوەروان بوون. کاتی شیل ماویەکی لە ژوورەکەدا؛ واتە ژووری زیارەتی دوو کیزۆلەکەدا خۆی

بینیهوه کت و مت له کوریکى لاوی حهفدهسالان دهچوو.. لهو
ههیکهله خهو شیهویهیدا. کیزوله پاژنه عانه لهپیکه، تنها نهو
کیزولهیه ههستی بهوه کرد که ههوایهک یا شهمالی بایهک به
لایدا تیدهپهړئ و دهست به زولف وهگرجهیدا دههینئ. ههستی
دهستیکى نهرمى له ههوادا دهرك پیکرد، نهشهیهکی گیانی
تایهتی ههست پیکرد. ههستی کرد دهروونی گهرم دهبتهوه و
سۆزمکانی دادهگیرسئ، بهلام کت و مت تینهگهیی، نهیزانی بو
کتوپر ههستهکانی گۆران! وایزانی بهزمیی به نهکی دا دیتهوه!
توومس بی ناگا بوو لهوهی که ههیکهلی خهوشیهوی شیل گیان
و ویستی نهو لهبهر دهמידا مت بووه و خوئی لهویداو له ههستی
ناناگای نهودا دیل دهبینئ.. شیل ههست دهکا نه دهنگی پاژنه
عانهیهی که پئی بیدار بووهوه، دهنگی پئی نافرتهی
خهونهکانتی، که بهر له بیداربوونهوه یادی هاتبووهوه که له
سهردهمی لاویدا له بیرى خویدا، له نیازمکانی دا ههستی دهکرد
نافرتهی خهونهکانی یا خوشهویستی یهکهمی جووتی پیلایوی
پاژنهعانهی له پیدایه و به روتی گیان دهبزوینئ و خوشنوودی
له دهنگی روتیدا دهروینئ. نهو دهنکه له بیرى نهودا نیشانهی
هانتی بوو، نیشانهیهک که نهو له هانتی ناگادار دهکاتهوه بهلکو له
خهون بیداری دهکاتهوه، زور له میژ بوو چاوهروانی بیستنی نهو
تهقهی پیلوانه بوو، بو چهندان سال چاوهروانی نهو ساتهبوو،
نیستا له ویستی نازاد و بهختیاردا شیل وهکو ههزمکار.. کت
ومت وهکو نهو تهمنههی که خوزگهی تیدا بریار دا؛ وهکو

گیانیکی لاوتر له حهفته سال له گیانی بی لهشدا.. له ویستی نازادیدایه، له بوویهکی نادیاریدا راوستاوه و نامادهیه جاریکی دی بو دلنهوایی گوی له ناوازی رویشتنی خوشهویستی یهکهمی بگریت و بو همیشییه لهودا وچان بگری و ناوینته بیت. نهو خوشهویستی یه که بهر له تاوی بیداری کردوه و چارمنوس بو نه مهبسته بی خهوشه نهو نافرتهی هینابوه میوانی نهخوشیکی راکشای خستهخانهکه.

دوو کیژولهکه به نیازی جیهیشتنی جی زیارت خواحافیزیان له نهکیان کرد، پاشان به ههمان ئیقاعی هاتن، به ناو قاوشهکهدا تهق تهق ..تهق تهق وهدرکهوتن، یهکهمیان دهنگدار به پاژنه عانه، دووهمیان بی تهپه ی پی.. دهنگی ناوازی پی پاژنه عانهکه ی پی ههمانشیوه دووباره بووهوه، پاشکهمی ریکردن پاژنهعانه لهپیکه تهکانیکی داو سهرسمیکی کرد و دهنگی تهقهکان کهمی شیوا و ریتمی رویشتنی لهرزوک کرد، تووممز لهو کاتهدا لهو ههنگاو تیکهلبیون و تهکانهدا گیانی شیل ناوینتهی گیانی نهو کیژولهیه بوو. لهو ساتهدا نهو کیژولهیه ههستی به سوزیکی گهرمتر کرد، ههستی کرد گیانی ویستی له بهرگیکی نویدا یا له بیریکی نویدا بهر ههستهکانی نهو دهکون. کیژولهکه ههستی کرد شتیکی یاد دیتهوه، یان شتی فیردهبیت، ههستی کرد دهنگیک له ناوهویدا داوای رشتنی تهنیا یهک فرمیسک له گیانی خوی دهکات، نائیرادی فرمیسکی له چاوانییهوه کهوته سهر یهکی له کاشییهکانی قاوشهکه، لهو کاتهدا که سهری دانهواند به

نیازی دهرهینانی دستهسر له گیرفانی، له ههمان کاتدا بهرو
دهرهوهی خهستهخانهکه دهرویشتن. دستوبرد ههردوو
فریشتهکه لاشهی "شیل"یان بهجیهیشت و هاتته سر فرمیسه
باریوهکهی سر کاشیهکه .. که له چاوانی کیژوله پاژنه عانه
لهپیکهوه وهری. ههردووکیان پیکهوه سهیری فرمیسک و
گهردهکانی یا گری ناو فرمیسهکههیان دهکرد، تیگهیشتن که
شیل شوینگه و ژینگهی گیانی خوی دوزیوهتهوه و ئاویتهی
گیانی ئه کیژولهیه بووه، بویه له چاو تروکانیکدا شوین و ناو و
ناونیشانی کیژولهکههیان لای خویان تومار کردوو له دهنگیکی
کهمتر و نرمتر له دهنگی پیی کیژولهکه ههردوو فریشتهکه
بهرو جیهانی بالآ ههڵکشان، لهو چرکه و ساتهدا، لهو دهنگه
کههدا، یهکی له سستهرهکان له قاوشهکهدا دهرویی، ههستی
کرد دهنگی دهبیستی.. یان کهسی بانگی دهکات، ههستی کرد له
پشتهوه بانگی دهکن، به پهله ئاوری دایهوه؛ بهلام کهسی
نهیی، توومهر دهنگی دیارنهمان و بالآچوونی دوو فریشتهکه
بوو. سستهرهکه بهمهی زانی، ههستی کرد به ههلهدا چووه و
نیشانهی ماندوو بوونیتی، گوپی دهرنگیننتهوه!

دوای چهند مانگئی تهرمی شیل له یهکن له بهفردانی
خهستهخانهکهدا ههڵگیرا و زوری نهبرد لاشه و نازناوی لاشه
له خهستهخانهکهدا ونبوو، شوینهواری له یادی هیچ کهسیکدا
نهما، وهک ئهوهی ویستیکی غهیبی بابهتهکهی له بیری ههمواندا
سرپییتهوه.. شیل ئافرمتی خهونهکانی سهردهمی لاوی دوزیهوه،

له گیانی ئەودا ئوقرە ی گرت، جمە ی دئ و نەشئە بەخشە و کامەران و حەواوەیە لەودا، له یەكەم تەكانخواردنی هەنگاوەكانییەوه له قاوشی خەستەخانەكەدا گۆرانئ بەسەر ئەو كیژۆلەیهدا هات، هەستی دەكرد كه زۆری پئویست بە هاودەنگی و هاوسۆزی و هاوہەستی، بەزی له خۆشەویستی، یە! هەستی دەكرد گەرما بە لەشی دەگات، بیری لەوه دەكردەوه چۆن بچیتە قوتابخانە و فیرببیت و بە ئامانجی خۆی بگات تا بتوانئ رینگە بۆ ژیانئ خیزانئ خوش بگات، له ناو مأل و مندألئ خۆیدا سەرگەرمئ ژیان بئیت. هەستی دەكرد خۆشەویستی سیمپۆتی و خۆشاییەك گەشبینئ تاو دەدات و هانئ دەدا بۆ ژیانئكئ پڕ له مانا.

سئ سأل له پاش ئەو رۆژە ، پاش ئاشنابوونئ بە یەكئ له هاوڕێكانئ سەردەمئ مندألئ؛ هەستی كرد نیازئ خۆشەویستی دیتە دئ و ئاشكرا بوو لائ، كه ئەو لاوەئ خۆشەوئ، حەز دەكا ببیتە هاوسەری. پاش پئنج سأل شووی بە هەمان هاوڕێئ مندألئ كرد، سألئ دواتر مندألئ یەكەمیان بوو، كور بوو، ناویان لئنا "شئیل"!

شئیل مندألئكئ زۆر هئمن و بئ قڕە و دەنگ بوو.. له ژیاندا خۆئ نامۆ نەدەببئئ، هەستی دەكرد بە شیرئ عەشق گەورە دەبئ و گروگأل دەكا. له جیهانئ بالاشدا فرمئسكئ كیژۆلەكە كه پارچەیهك بوو له ژیانئ شئیل و له چاوانئ ئەو كەوتە خوار

نېژرابوو.. فرېشتهكان فرميسكهكهيان بر دېوو، له جيهانى بالادا
ئهو فرميسكه گوش دېوو وهكو درمختى سرووش و ئيلهامى
گهوره دېوو پهلوپوى دهكرد. گولى بازنه شيوهى همهرنگ
دهگرئ و همدانهى گولتيكى جوړه سرووش و بههرميهكه
لمگهئ "شئيل" دا گوش دېوى.

" نامرئت همرگيز؛ نهوهى دلى بهعشق زيندوو بوو "

- حافظ -

بەسەرھاتی درەختیک

ھەبوو نەبوو کەس لە خوا گەورەتر نەبوو. کەس لەبەندەى خراپ روورەشتەر نەبوو، کۆسە مرد کەفنى نەبوو، ھەلئانگرت جىگەى نەبوو، دایاننا رىگەى نەبوو، خستیانە ئاق چاوى چووہ زاق، خستیانە بنمیچ دانى چووہ ریچ، خستیانە کەلەك کەلەك رووخا، وتیان کەلەك بۆچى رووخایت؟ وتى ئەى بۆچى گیا لە بنما سەوز دەبى؟ وتیان گیا بۆچى لە بنیا سەوز دەبى؟ وتى: ئەى بۆچى بزى سەرقرتم دەكات؟ وتیان بزى بۆچى سەقرتى دەكەیت؟ وتى: ئەى بۆچى گورگ چاوم لى زەق دەكاتەوہ. وتیان گورگ بۆچى چاوى لى زەق دەكەیتەوہ؟ وتى : بۆچى شوان ھەلەلەم لى دەكا؟ وتیان شوان بۆچى ھەلەلەى لى دەكەى؟ وتى : چونكە داپیر نایەلى شیر بفرۆشم. وتیان : داپیر بۆچى نایەلى شیر بفرۆشى؟ وتى: چونكە مشك سەردۆلم ئەخوات. وتیان مشك بۆچى سەردۆلى ئەخۆیت؟ وتى : ئەى بۆچى پشیلە چاوم لى زەق دەكاتەوہ؟. وتیان پشیلە بۆچى چاوى لى زەق دەكەیتەوہ؟

وتى: گوومكەى تەلە بە ریشم ئەگەر لیرە دانیشم

ئەچم بۆ شارى تاران جگەرەى قوت قوت ئەكیشم

خەلک وخواى گۆيگر؛ باوكان دايكان، منداله گۆيراديرهكان، هەبوو نەبوو لە ولاتيكي ئەفسانەيي زۆر خۆشدا؛ لە ديري زماندا، لەناو شاخە بەرزەكاني كوردستاندا، باخچەييەكي ئەفسانەيي هەبوو.. لەو باخچەيدا هەزاران تەرز گۆلي رەنگاورەنگ رووابوو. لە ناو ئەو هەموو گۆلانەدا كە بە بۆنيان دەردى دەردەداريان دەپەرانند و چاوى كۆيريان چاك دەكردهوه؛ يەك درمختى گەورەى سەي و مەزن هەبوو، تەنها يەك درمخت لەو باخچە گەورە رەنگينەدا هەبوو، باقىيەكەي گۆل و گۆلزار و لاله و نەسرین و شەبۆ و ریحانە و لاله و نيرگز و لاو لاو و سەمەل بوو. خەلکي ئەو ناوچە شاخاوى يە بەو درمختەيان دەوت: "درمختى زەمان". درمختى زەمان زۆر بە شكو و جوان بوو.. ئەگەر چي رەنگي سەي بوو هەروەكو كۆلووى بەفر، بەلام گشت گۆلەكاني دەوروبەري لەسەر رووى ئەو هەميشە بريق و باقيان بوو، بە تايبەتى كە خۆر هەلەدەهات. پياويكى پير كە ناوى مەستو بوو خزمەتى ئەو باخچەييە ديكرد، خەلکي گوندەكاني دەوروبەريش لە بەهاران و هاوينايدا دەهاتتە زيارەتى تا نيازەكانيان بەديبیت، لئى دەپارانەوه كە نەخۆش يەكانيان پەيرينى يان مراديان بيننە دى. مەستوش ئەو پيرە دارە سەي يەي زۆر خۆش دەويست. لەو لای ئەو درمختەوه، بۆ خۆي كەپريكي دروست كەردوو؛ لە ژير ئەو كەپرەدا دەژيا، هەميشە مشوورخۆرى درمخت و گۆلەكان بوو، هەميشە ناوى دەدان و خزمەتى دەكردن. درمختى زەمان خاوەنى سيجر و

ئەفسانەى خۆى بوو، كە شەمال بەر لق و چلەكانى دەكوت،
ئاوازيكى زور دلرفين له سەماى چلەكانىيەوه بەدى دەهات..
گوئى خەلكى پردهكرد له ئاوازيكى خودژەن. بىرم چوو پىتان
بلىم كە درمختى زەمان گوئى سىپى دەگرت و كاتى له دواى
ومرزى هاوین دا گولەكانى بە خرۆشى مۇسقاوه هەلدەومەرىن..
پاش سەمایان وەكو پەپولەى سىپى كە دەنىشتەوه، خەلكى كوئان
دەكردەوه و لەگەل خۆياندا دەیانبرد تا بۆنى مألەكانیان خوش
بكات. هەندى له كچانى جوانكىلەو ژنانى قەیرەش دەیانخستە نىو
سنگۆلەیانەوه. سەرەك خىل و زانایانى ئەو دەوروبەرە زور
هۆگرى درمختى زەمان بووبوون چونكە ئەفسانەى ئەویان زور
دەبیست، هەندى جار درمختى زەمان دەچوو خەونى پیاوه له
خواترەسەكان و ئیلهامى پىدەدان. درمختى زەمان هەمیشە له
بەند و بالۆرەى سەردەمى خەلكى دا شاباس بوو، زور
خۆشەویست بوو، بۆیه سەرەك خىل و هۆزەكان بىریان لەوه
كردەوه كە دەبى بىرىك له داهاآتووى درمختى زەمان بكەنەوه و
هەول بەدن داهاآتووى له پىربوون و كلۆربوون و نەمان
بپارێزن. مەستوى پىرىش باوەرى وابوو درمختى زەمان
هەمیشەییەوه هەرگىز دووچارى فەوتان نایەت، باوەرىشى وابوو
كە درمختى زەمان دەشى له بارودۆخى تاییهتیدا لەناو دارستان دا
له تەك درمختەكانى تردا، توانای هەبى جورى بەرى ترو
ئەفسانەى ترو بخولقینى یان بەلای كەمەوه دەشى بتوانى بدوئیت،
یان پروات یان هەر شتىكى ترو. هەلبەتە درمختى زەمانیش ئەو

خەلكەى خۆش دەھوئىست، ئەھوئىش بە خۆشى ئەھوانەھە ھاتبۇوھ ئەھو
جىگىھە؛ دەئىن ھەزەرتى نوح پاش ئەھوئى كەشتىيەكى لەسەر
لوتكەى جودى گىرسايەھە، ئەھو درەختەى بەدىارى بۇ ھات لە
لايەن "ئادەم" ھەھە لە سەر شانى دەھيان فرىشتە. درەختى زەھمان
تواناى ئاخاوتن و رۆيشتنىشى ھەبۇو، بەلام كەس لەم بەھرەيە
بە ئاگا نەبۇو، تا شەھوئ لە شەھوان لە خەودا بە مام مەستوى پىر
دەئىت: "مام مەستوى بەرئىز لە پىناوى خۆشەھوئىستى و رىزى
ئىھوئى كەسمدا دەتوانم ھەزاران فرسەق بىرم". بۇيە مام مەستو
وا لەھو رازى خەونە تىگەھىشت كە پىدەچى درەختى زەھمان نىيازى
گەشت وگوزارى ھەبى. خەونەكەى بۇ پىران و سەرك خىل و
زانايان گىرايەھە، ئەھوانىش پاش مقو مقوى زور و تىفكرىن
گەبىنە ئەھم ئاكامەى كە مام مەستو سەرىشك بىت و بۇ
گەشتىكردى درەختى زەھمان بە دنياى دەھوربەردا و نىشاندانى
بە خەلك و جىھان. خەلكى ئەھو ئاوايىنەى دەھوربەر و دەھوى
مام مەستو كەھوتن، كاتى مام مەستو خوى كۆكردەھە و ئامادەبۇو
بۇ گەشتكردى بە درەختى زەھمان. زور لە خوى رادەبىننى كاتى
لەبەرچاوى ئەھو عەشاماتەدا بەرئىز و حورمەتى بىنپايان تكاى لە
درەختى زەھمان كرى كە بەندە نىزامەندە لەگەل درەختى زەھماندا
گەشتى بە ناو وئالتدا بكات، بەلكو درەختى زەھمان بەرى
ژيانىكى ترمان پى بىھەشى تا سەرووشمان پىدات دەربارەى
ژيان لە دەھوربەرى تردا. خەلكەكە گەشتى شاگەشكە بۇون بە
دەھمەنى رۆيشتن و رىكردى درەخت، بەكەم جار بۇو بە چاوى

خویان درمختی ببینن مروّف ئاسا بی کۆسپ رهو بکات له گهّل مهستوی پیردا.. چهند روژئی ریگیان بری، جوړه ها شاخ و دۆل و دهشتاییان تەیکرد، گهلی دارستانیان بینی، درمختی زهمان رهنگی جوان تر دهبوو، زیاتر له رهنگی ناویزه دهچوو، ههمیشه به نووری له شهو و روژدا سهرنجی خهلی رادهکیشا و ئهوهی چاوی پیدهکهوت ئهفسوونی ناچاری دهکرد تا له توانیدا بیت وهدوویکهوئ و بهدم داچهقاوی و سهرسورمان سهیری بالآ و شکوی درمختی زهمان بکات. ناوبانگی ئهو گهشتهی مام مهستو و درمختی زهمان دهگهیه ههر ئاواپی و چهند ئاواپی پیشیان، بهر لهوهی بگن خهک به دهمان روژ له بهرزایی یهکانی پشت دیکانیانهوه لهسه لق و چلی درمخته بهرزمانهوه له دور بهرمو ئاسو دهمانروانی، چاوهرپی گهیشتنی ئهوان بوون.

بویه کۆمهلی چتهی ناسراو به کلاو دوو شاخ له ههندهرانی دوورمهوه خویان ئاماده کردبوو بو داگیرکردنی درمختی زهمان، بو دزینی درمختی زهمان و بردنی بو شوینگی خویان؛ که ولاتیکی یا خاکیکی داپوشراو بوو تهنها به بهفر- بو ولاتی (کرپوه). بویه له نیوهی گهشتهکهدا شهویک له شهوان مام مهستو و درمختی زهمان کهوتنه بوسهی ئهو بی ویزدانه داگیرکرانهوه، هلمهتیان برده سهریان، ههر له دوورمهوه به تیر دلای مام مهستویان شهق کرد، کۆمهلی تیریش بهر سینه و بهروکی درمختهکه کهوت. درمختی زهمان زور دلای رهنجا لهو بهدکارییه، بهر له گهیشتنی چتهکان دهستوبرد مام مهستوی

گرت به بهرۆکی خۆیهوه و له خوای خۆی پارایهوه مام مهستو له سنگی خۆیدا جی بکاتهوه، یا لهودا بنیژرئ، خواوند داواکهی دهستوبرد بهجیهینا، مام مهستوی پیر هیشتا زهردهخنه‌ی لهسهر لیوبوو کاتی خۆی له روشنایی دهروونی درمختی زهمان دا بینی، کهمی دواى ئهوه چته کلاو قوچاره‌کان گه‌یشتنه سه‌ر درمختی زهمان، به ته‌ور کهوتنه تاشینی لق و ره‌گی، پاشان به میخی گه‌لی گه‌وره ره‌گه‌کانیان به زه‌ویدا داکوتا، پاشان په‌رده‌یان له ده‌وری کیشا و پاسه‌وانیان به دیاره‌وه دانا؛ به دوایدا به‌سه‌ر لق و پو‌ییدا هه‌لگه‌ران. هه‌ر کهسه و به جو‌رئ لق و چلی ده‌شکاند و ده‌یقو‌سته‌وه به‌و نیازه‌ی له زه‌مینی و‌لاتی خۆیدا پیت و فه‌ری لی ده‌سکه‌وی چونکه ئه‌وان درمختی زه‌مانیان وا ده‌ناسی که گه‌لی به‌توانایه له داهینان و خۆزگه به‌دهیه‌یناندا.

به داخه‌وه، ئه‌و سه‌ر شینه‌ نه‌فامانه بیئاگا بوون له‌وه‌ی که درمختی زهمان ته‌نها و ته‌نها له پاداشتی (خۆشه‌ویستی ورێزدا) ده‌ژی و ده‌ده‌روه‌شینته‌وه. ته‌نها زه‌مانی هه‌ست و سۆزی پاکى و مرو‌فانه و عه‌شق و خۆشه‌ویستی یه که تین و ژیان به‌و ده‌به‌خشى. هه‌مان شه‌و بۆ به‌یانی کاتی که چته‌ه‌کان بیدار بوونه‌وه و نیازیان بوو به چه‌ندین بار سوود له درمختی زهمان ببینن، چون بۆ سه‌یرکردنی. به‌لام ئه‌وه‌ی که بینیان درمختی زهمان نه‌بوو، درمختیکی قه‌ترانی ره‌ش و درکن و بۆندار، که ته‌نها بۆنی ئه‌وانی ناچار کرد ئه‌و ناوچه‌یه به‌جی به‌ئیلن و بۆ ئاوردانه‌وه هه‌لئین. درمختی زهمان له ده‌ردی دوری و بی نه‌وایی و له تاو

به‌دکاری مام‌له‌ی خه‌لکی ره‌ش داگیرسا، تا ده‌هات بچوو‌کتر و بچوو‌کتریش ده‌بووه‌ه و له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا ئه‌و و مام مه‌ستو که له‌ دهروو‌نیدا نیژرا بوو به‌ره‌و نه‌مان هه‌ل‌چوون تا ئه‌و کاته‌ی هه‌یچ شو‌ننه‌وار یکیان نه‌ما!

ساله‌کان هاتن وچوون.. وهرزهمان ده‌یان جار و سه‌دان جار دووپات بوونه‌وه. زه‌وی کۆمه‌لێ لافاوی یه‌ک به‌ دوا‌ی یه‌کی به‌سه‌ردا هات. مرۆفایه‌تی که‌م بووه‌ه و پاشان گه‌شه‌ی کرده‌وه و شار و شاروچکه و دئ و ولات به‌دیها‌ت.. درمختی زهمان ناوی له‌ سه‌ر زار و بیر و یادی مرۆفایه‌تی‌دا سه‌رایه‌وه، له‌و کاته‌وه منالینه، له‌و ساته‌وه ، له‌و سه‌رده‌مه‌وه، درمختی زهمان مه‌للول و دلته‌نگ له‌ به‌دکاری مرۆف؛ خۆی له‌ چاوانی مرۆف هه‌شارداوه و که‌س نایه‌ی. له‌و کاته‌وه درمختی زهمان داوا‌ی له‌ کردگار کرد هه‌ر مرۆفی هه‌ر مندالی که‌ به‌ ناهه‌ق له‌بار ده‌برئ، یا ده‌کوژرئ یا ئه‌تک ده‌کرئ، هه‌ر بی ده‌سه‌لاتی که‌ بیگونا‌ه له‌ناو ده‌بری گیانی لای ئه‌وو مام مه‌ستو تو‌مار بکرئ، بۆیه به‌ دوور له‌ بینه‌ی مرۆف، درمختی زهمان گه‌رۆکه و به‌م جیهانه‌دا نازاد ده‌گه‌رئ و گیانی به‌ ناهه‌ق له‌ ناوبراوان له‌ خۆیدا کۆده‌کاته‌وه و هه‌ر گیانی که‌ له‌ودا تو‌مار ده‌بی گه‌لایه‌ک ، له‌قی‌ک، گوئی‌ک، ره‌نگی‌ک، له‌و زیاد ده‌کات. درمختی زهمان شه‌ویکیان چوو به‌ میوانی هونه‌رمه‌ندیک و ئه‌م باسه‌ی خۆی بۆ ئه‌و کرد. هونه‌رمه‌نده‌که‌ش به‌وپه‌ری باوه‌ره‌وه گوئی بۆ ئه‌و شله‌کرد و له‌ به‌ره به‌یانییه‌کی هه‌مان شه‌ودا توانی پورتریتی درمختی زهمان

بکیشی و چیرۆکی ئەویش بۆ مەروفاوەتی و مندالانی گیتی
بگێڕیتەوه. درمختی زەمان بە هونەرمەندەکە ی وت: "من
نەنگیەکنەتەن دەبینم .. جوانیتان دەبینم.. بەلام نامۆزگاریم بۆ
مەروفاوەتی ئەمەیه که هیچ شەڕی ناتوانی خێری لەناو بەری،
شەری مەروفاوەتی تەنها یەک مژدە یی، ئەمیش ئەمەیه که
مەروفاوەت بەرمو خۆقێکردن دەبات. لە سەردەمی ئاگرو ئاسن
بترسن، بەلام با گیانە پاکەکان دنیایو بیوهین چونکه ئەوان
ببیرین لە جەوری شەڕ". هونەرمەندەکه له نەستی خۆیدا وتی؛
درمختی زەمان درمختیکە بە چاوی هەست دەبینی، بنی له
زەوییه و پەلی له ئاسمان، گیانە پاک و بی گەردەکانیش لەویوه
گەشتیان بەرمو دووپاتبوونەوه و گەشتن بە گیانی هەمیشە
زیندوو دەکەن.

چەپکێ گۆل و چەپکێ نیرگز

مەرگی ئیوه نەبینم هەرگیز

دۆزەخ لە بەهەشت دا

دەنگی گریان ئوردوگاکەمی پر کردبوو، هەر مندالە و جۆرە
نەوایەکی دەژەن لەتاو نازاری سکی برسی و زام و تلوقی
ماندوویی ریگا، هەناسەمی ئاوارەکان ببووە تەمبکی سپی و ئەو
ناوچەییەمی تەنبوو، زۆربەمی خەلکی هێشتا ترسیان نەنیشتبوووە
و لەوپەری ماندوویی و بی ئومیدیدا ، بی وچان دەروێشتن.
هەندیکیش تەواو شەکەت ببوون و خۆیان دابوو دەست
چارەنووس. کۆی خەلکی بە ئاگا بوون تەنها لە یەک بابەتی
دوورەگ، ئەویش مردن و ژیان بوو ، کەس نەیدەزانی لە
مەرزى چ ولاتیکدان، بەلام بەرد و دار و دموەن و شاخەکان
گەواهی ئەو بوون کە شوین کوردستانە ؛ یان مەرزیکى سەر
سنووری کوردستان! چونکە کەس نازانی سنووری
کوردستان تا کوئ دەکشیت!.. دەمەو ئیوارەبوو، خیزانی
فەرەیدون لەوپەری شەکەتیدا بوون، چوارەم روژ بوو بە
برسیەتی و لەبەر لێزمەمی باراندا گەیشتبوو نە ئەو لاپالە، ئەوان
و سەدان خیزانی تریش لە تاو شەکەتی؛ لە پال دموەن و
بەردەلان دا خۆیان کرکردبوو.. ئەگەرچی ترس هێشتا نیخەمی

کەسی بەرنەدابوو، نازداری خیزانی فەرەیدون لە پال تاشە بەردی کدا تریفەهی هەشت سالان و تریفەش ساوا نو مانگانەکەهی لە باوەش کردبوو، کە وادیاریوو بەر لەچەند کاتژمێرێک لە دوای نیوەرۆ گیانیان سپاردبێ لە تاو برسییەتی و سەرما!

نازدار تەنها باوەشی هەبوو، تەنها خۆشەویستی و باوەش تا منداڵەکانی پێ گەرم بکاتەوه. فەرەیدونی میتریشی، ئاکۆ و لاوان - ی لە باوەشدابوو، بەهۆی هەلگرتتی منالەکانەوه هەروکیان تەواو شەکەت ببوون، ئاکۆ و لاوان چوار و سێ سالان بوون، تریفە سەش سالان و ساواپەکی شیرمخۆریان هەبوو. فەرەیدون خۆی مت کردبوو، هەستی دەکرد پشووێ منداڵەکان و خەولیکەوتنیان ئازاری کەم دەکردەوه، گشتیان پێکەوه لە پال گابەردی کە عەبایەکیان کردبوو چەتری سەریان؛ خۆیان گەرمۆلە کردبوو و نەیان دەزانی چارەکە سەعاتیکی تر چارەنوس برباری چیان بۆ دەدات. نازدار بۆ چەندەمین جار تکای لە فەرەیدون کرد تا تاو بداتە خۆیی و بچیت مشوری پارچەپەک نان بخوات، بۆ منالەکان، بەلام ئەو بی ورتە و بزووتن بوو، نازدار نەیدەوێرا زیاتر پێداگری چونکە هەستی بە مەرگ کردبوو کە لە دەوری ئەوان خۆی مەلاس داوه، تریفەهی سەش سالان خەیاڵاتی نازداری پچراند و بە دەنگی لەرزۆک و دانه لەرزێ؛ بەدەم هەنسکدانەوه لە دایکی پرسێ: - دایە گیان کەهی خوارنمان پێدەگات؟

- نازانم كچم، خوا دهزانی!

- باشه خوا نازانی نیمه و ئهو خهلكهش زورمان برسییه؟

- با كچم، خوا زور به رحمه و چاوی لیمانہ و بهزمی بیاماندا دیتنهوه.. نیستا نا تاویکی تر به سهبته خهلكی ئاواپهکانی ئهم دهوروبه ره نانمان بو دههینن، ئهوجا تیر تیر شتی خوش دمخوین.

- خوا داریشان بو دهنیری تا بیسوتینن و خومان گهرم بکهنهوه؟

- بهلی كچم، خوا دهتوانی بهی ئاگریش گهرمان بکاتهوه. تریفه بی دهنگ و مت له خهالی خوشی چاومروانی دا سهری خوی کزکرد، سهرنجی خوشکه ساواکهی دهدا که له باوهشیدا پاریزراو بوو به دلکی کهمی خوشهوه له سهیرکردنی ئهودا چاوی چوهه خهو.

پاش چارهک سهعاتی نووریکی روشن له ئاسمانهوه بهرمو ئهو ئوردوگایه دابهزی، نوورمهکه بو سهدان بهش دابهش بوو، دیاربوو له پهنا ههر بهردیکدا، ئهندامانی وردیلهی ههریهکه له خیزانهکانی دهوروبه ره له برستی و سهرمادا گیانپان له دهست دابوو. یهکی لهو پارچه نوورانه لهبهردهمی تریفهدا نیشتهوه.. ئهوی رهنگ پهریو زمردههلاتوو، له بزیهکی زور جواندا، هیشتا خوشکه ساواکهی بیدار نهووبوووه.. چاوی چوووهوه

خەم، خەمى بەهەشت زامنەم، بەبى يەك و دوو كردن تريفه
چاوى هەلەينا و سەرى بەرزكردەوه، راستەوخۆ تىگەبى كە
ئەوه نوورى خوايە.. پىروو لە شادى و قىيوە؛ بەلام نەيتوانى لە
جىگەى خۆى ببزوى، چونكە هەردوو پىي هەلئاوسابوون بە
تلۆقى پىرئىش، زياتر و توندترىش خوشكە ساواكەى بە
باوشىهوه نووساند! روشنايىهكە لە پىش چاوى ئەودا يارىبى
دەكرد و دەگۆرا بە شىوهى ئادەمى، زۆرى نەبرد دوو فرىشتەى
جوانى هاوتەمەنى وەك خۆى ببى.. سىي پۆش و بەلدار؛ پاك
وتەمىز، پاكزتر لەم، بەلام لەوو لە خوشكە ساواكەى جوانتر
نەبوون.. بە زمانىكى شىرىن لەگەل ئەودا كەوتنە گفتار: - كچى
جوان توى تريفەى كچى فەرەيدون؟

- ئەويش بە دەنگى بەزمىي و پىر لە چاومروانى يەوه وتى: بەئى.

هەردوو فرىشتەكە بە يەك دەنگ وتيان: ئىمە نوينەرى "خا"
ين و هاووون توى جوانكىلە بەرىن بۆ بەهەشت، لەوى هەموو
شئىكى لى يە، چىت بويت دەيخويت و دەيكەيت، چۆنت بوئ
و هەا دەزىت.. حەز دەكەى ببىت لەگەلمان؟

تريفە لە وەلامدا رايگەياند كە ناتوانى بروات؛ چونكە گەر ببىت
و ببزويت؛ ئەوا خوشكە ساواكەشى خەبەرى دەبىتەوه.
فرىشتەكان داوايان كرد كە خوشكەكەى بدات بەوان چونكە
ئەويش حەز دەكات بچىتە حزوورى بەزدان و بوخويان پىكەوه
تير تير بخۆن و بنۆشن.

تریفه حمزی نه کرد دسبهر داری خوشکه که می بیټ، بهوانی وت:
ئه گهر ئیوه من هه لگرن، ئهوا ئه له باوهشی مندا دهبی و
خه بیری نابیتهوه. فریشتهکان به خهنده بهکی شیرینهوه ئهویان
کرده باوهش دوو فریشته می تریش له لاوله خه ریکی فره میدون
بوون و مقومقویان بوو له گه لیدا:

تریفه به نانیسکی کوتایه دایکی و وتی: دایه گیان ئهوا من دهچم
بو لای خواوهند، دهچم نان و خوار دنتان بو دههینم، هه ر ئیستا
دیمهوه، هینستا ئاخاوتنه که می ده رباره می خواوهند و بهر مه که می
له یاد مابوو که له گه ل دایکیدا ده رباره می دوان بهر له چه ند
دهقیقه به یک!.. ومک ئهوه می سواری جو لانه بووین، به
جو لانه به می نادیاردا به هینواشی بهر مو ئاسمان له باوهشی دوو
فریشته وه هه لچوون.. ئه ویش توند خوشکه ساواکه که می له باوهش
بوو. زوری نه برد تا گه به ئاسمان، گه به به بهر ده می خواوهند! له
ماوه می چاوتر وکانیکدا تریفه خو می له بهر ده م خواوهندی مه زندا
بینی! له نوور یکی هینمی و دلنایمی به خشد، له نوور یکی
گه رمی به خشد، که تنه ها ههستی به خو شهویستی ده کرد،
جله کانی بهری وشک ببوونه وه، پرچی شی هه مان شی وه، دانه
قرچه شی نه بوو، خوشکه که می بیندار ببووه وه و بو ئه
ده گه شایه وه قریوه می ده کرد. تریفه نیاز مه ند بوو زیاتر بهر مو
کو شی گه رمی خواوهند بجیت، تنه ها به ک داخواری له دلدا بوو،
به لام ئه وه له رو شنایه ها که پر بوو له رو شنایمی خواوهند، تنه ها

گوئی له دهنگیکی خوش و پر بهزیی بوو؛ که له دهنگی باوکی
یهوه نزیک بوو، بانگی کرد: - کچی شیرینم هزت له چی یه؟

- حزم له هموو شتیکه؛ حزم له نانه، نانی گهرم، بوخوم و
دایکم و بو باوکم و براکانم.. بو نهوی دایکم شیر بدات به
خوشکهکم.

دهنگهکه لهگهل دهربرینی وتهی فهرمودا یهک نانی زور
گهوهی بازاریان خسته بهردمی تریفه که زور جوان
برژابوو، یهک نانی گهوره، زور گهوره، نانهکه بوو به دوو بوو
به سی.. لهگهل نیازی نهودا که له دلی دهگرت ژمارهی نانهکان
زیاتر دهیون؛ هیندهی ژمارهی خیزانهکیان.. نانی بههشت!
تریفه زور خوشحال بو بهو دیمهنه.. خوشکهکهی به دهستی
خسته کهلهکهی راستی خوی، بهجوریک تا توانای ههیی به
دهستهکهی تر نانهکه ههلبگریت، پاشان نهو کارهی کرد و
سوپاسی بی پایانی خوی گهوهی کرد، نجا نوری دایهوه بو
دواوه. ههردوو فریشتهکهی بینی له حالتهی کرنوشدا
چاوهروانی فرمان بوون.. بهیی ههنگاو ههلهپیان، نهگهر چی
ههردوو پیشی چاک ببوونهوه؛ گهپشته بهردمی فریشتهکان،
نهمجارهیان تکای لیکردن که ههلیبگرن و بیینهوه بو لای
دایک و باوک و براکانی.. رایگهیانند که نهو نیازیتهی نانهکان
لهگهل نهواندا بخوات، چونکه نهوان زوریان برسی یه.. لهخوی
زیاتر. ههردوو فریشتهکه به دهنگی گومانهوه وهلامی خیزای

ئەويان دايەوه و وتيان كە تۆى جوانكىلە لە بارمگای خودادايەت و ناتوانى جاريكى تر بگەرئيتەوه بۆ لای دايك و باوك و براكانت، تۆ هەتا هەتايە ميوانى خوايت! تريفە ئەم وەلامەم و شەرحەى زۆر پێ ناخۆش بوو، رايگەياند كە ئەو ناتوانى بەبى ئەوان نان بخوات، تكاى كرد كە ياريدەى بدەن تا نانەكە بەرئيت بۆ خيزانەكەى كە نەشيدەزانى لەكوپن، هەستى دەكرد ون بووه! فريشتهكان بەويان وت: ئيمە ملكەچى فەرمانى خواى گەورەين، ئەو چى بليت ئيمە وادەكەين. تريفە ناوريكى بۆ پيشەوه دايەوه، روى كردە نووره رۆشنەكە، پاشان بە دەنگى لەرزۆك و پارانەوه كەوتە تەكا و رجا ؛ و لە خواى مەزن داواى كرد كە دلى فريشتهكان نەرم بكا و ياريدەى بدەن تا بگەرئيتەوه بۆ لای باوك و براكانى. رۆشنابەكە هەمان وەلامى دايەوه.. ئەويش زياتر پنى دادەگرت و زياتر دەپارايەوه.. چاومەكاني پربوون لە فرميسك.. نانەكاني لەخۆى دوورخستەوه و توند باوەشى كرد بە خوشكە ساواكەيدا، لە مانگرتنى مندالانەيدا لچكردوو مایەوه و هەر دەپارايەوه. بەدەم گريانەوه دووپات و چوار پات هەر دەيگوت: دايك دەوى، بمبەنەوه بۆ لای باوكم. هيچ وەلام نەبوو، كەس گوپى لەو داخوازی بە مندالانەيه و گرانه نەگرت. پاش كەمى رۆشنابى پيروژ، نوورى خواكرد لە شيوەى دوو دەستى گەورەدا ئەويان كردە ئاميز.. ئەو و خوشكەكەى، بەلام تريفە بەبى مەيلى خۆى لەو دەستە ميهرەبانه دەكيشايەوه و بە دوپاتى بەدەم گريانەوه داواى گەرانەوهى دەكرد بۆ لای دايكى. پاشان

دەنگەكە بە نەرمی و میهرەبانی بەوی وت: - كچی شیرینم تۆ
چیتەر دایکی خۆت نابینیتەوه، باوك و براكانت نابینیتەوه،
چونكه تۆ و خوشكەكەت مردوون.. ئیوه له بهههشتی خوادان!

تریفه كه نهیدهزانی مردن چیه، بهدم ههسكدانهوه پرسى:
مردن چی یه؟ دەنگه میهرهبانكه لهسهرخۆ رایگهیاند كه مردن
ئەویه تۆ و خوشكەكەت نووستبوون و لهسه زههینهوه بهرمو
ئاسمان دین و له بهههشتدا دهژین.

- ئاخەر دایكم ههز ناكات ئیمه له بهههشتدا بژین!.. تریفه وتى:-
دایكم ههز ناكا له ههچ مأل و شوئینكى تر بین، ههروهه دایكم
ههز ناكا كهس بهریت.

پاش ئهم باسه منالانهیه تریفه له خواوهندی پرسى؛ تۆ ههز
دهكهیت بهریت؟

دەنگەكە وهلامی دایهوه:- نا.. من ههركیز نامرم.. من نهمرم!
چونكه من خواوهندم.

بۆیه تریفه زیاتر پنی داگرت و كهوتەوه گریان و پنی خوی
رادهپسکان و بۆ گهراوه هات و هاواری بوو.. بهدم گریانهوه
وتی:- (منیش ههز ناکه بهرم، منیش دهمهوی و ههك تۆ نهمر
به، دهبهوه، بۆ لای دایكم!) تریفه مانی گرتبوو. ئهوتا دههات
زیاتر دهنگی گریانی بهرزدهمکردهوه، کۆی فریشهکان دووچاری
وهزری بوون و گوچکهی خویان توند گرتبوو.. خواجه گیان

یهک جاری تر بمبهرهوه بۆ لای دایکم.. تریفه بهردموام دهگریا
و ئەو هاوارەى دووپاتانە دەوتەوه.

بۆ نەگبەتی ئەو ئیوارەیه منیش تازە مردبووم! هەرچەندە یەکمە
جارم نەبوو.. چونکە من بە عەمرى خوا لەگەڵ مردن و
گیانداى هەر کوردیکدا دەمرم، روژی سەد جار هەزار جار
دەمرم، بەلام ئەو ئیوارەیه لە خەوما بەراستى مردبووم.. لە
خەوما لە بەهەشت بووم. رەجەب ئاسا، بیکارو پیشە، قاچم
نابوو سەر قاچ... شەراب و هەنگوین و گۆزىو قەیماغ و
میوهکانى بەهەشت دەچەشت! ئاگام لە مەحموى بیزهوا نەبوو.
بەلام ئاگادارى هەموو ئەو هات و هاوارە بووم، پەردەیهک
لەنێوان من و ئەو بەسەر هاتانەدا هەبوو کە بەسەر تریفەدا هات،
من لە بەهەشتدا بووم، لەژێر درەختیکدا لەسەر جێگەى بە
ئاوریشم رازاوه راکشایبوم، ئاوى بەخورى رووبارەکان بە ژێر
درەختەکاندا دەڕۆیى، بەردەمم پێبوو لە نوقل و نەبات، ئاوى
کەوسەر و شەرابى لەعلیم دەنۆشى. حەوت دانە فریشتەى
چاوگەش و رازاوه بە هەزاران تەرزى جوانى، حەوت
فریشتەى نازدارى بەلدار سەمایان بۆ دەکردم، دوانیش
لەملاولاوه، راست و چەپ یەک دووبەکیش لەپشتەوه دەیاننیشلام
و سەرگەرمى رەزامەندى من بوون، منیش رەجەب ئاسا لەژێر
درەختیکدا دەمم داپچریبوو، گیانم پێبوو لە خوشى.. گویم لە
ئاوازیکی بەهەشتى بوو، سەمای ئەوان ئاوازی دەخولقاند. خۆم
پێ نەگیرا، چونکە لەودیو پەردەوه گویم لە دەنگى مندالی بوو

دهپاراپهوه، دهگريا، خهريک بوو ديقم دهکرد، پالټيکم بهدوو
فريشتهی ئهملاولامهوه نا که دهيانويست چاوبهستم بکن و لهو
بهسرهاته بيټ ناگام بکن، پهردهکهم لادا.. راستهوخو ئهو
دوومنداله جوانه بينازهم بينی... ههنسکی زوری تريفه
وساواکهی خوشکی و کړووزانهوه و گريانی؛ دلې دهبرژاندم..
لهتاواندا؛ بيټ ويست بالم لټروا! ناچار وهکو باوکتی میهرهبان
به بالهکانم بهرمولای ههلفريم، له تاوی گريانی ئهو چاوم تاريک
بوو، توورمی دهستی بهسردا گرتم.. به ئهسپایی چوموه لایهوه
و دهستم هینا بهسريدا و به چپه پيموت: مهگری کچی جوان؛
مهگری بهقوربان.. من دهنهوهوه بو لای دایه و بابه. ههستمه
سهر پی و نههرتهه لئ دا، خوتم بهبهزمی و زال و به توانا
دهبینی، ههستم کرد ههستی هاودهرديم سهدان بالی ههیه و
دهتوانی لهههر عهرشیکهوه بو ههر نیاز و مهبهستی.. چی بویت
بيکات. هاسوزيم له توانيدا بووله چاوتروکانیکدا له
موعجيزهی خوا بههره بدزی و له پیناوی رهزامندی ورديله و
جگهر گوشهدها بهکاری بهری، ههستم کرد خواوند خوی
بههرم پی دهدها چيم بویت بيکهه، ههستم دهکرد مروقی بهههستی
دهتوانن خولټیهری پهيام و بير و ههلویت و کردار بن.. بویه
بيټ يهک و دووتريفهه خسته سهر پشتم و له نيوان بالهکانمدا
جیگهه کردهوه.. ئهو و خوشکههه لهگهل نانیکی زور به
ويستی تريفه.. دام له شقههه بال، ناسمانم تهیکرد، ههستم کرد
کردگاری میهرهبان توانای بهخشینی دهسهلات و سوزی به

پەرستارانى خۆى رەوا دېوھ.. بەر لەھوى عەرشى ئاسمان جىيەئىلم، لە نىوانى ئاسمان و ئاسودا.. لەنگەرم بەبالەكەنم گرت، لەگەل تريفە و خوشكەكەى نوچمان دا و سەرى كرنوشمان دانەواند، پاشان بە نىزى گەرانەوھ بۇ دۆزەخ، ئەوانم خستە سەر بآلم.. لە چاوتروكانىكدا گەيشتىنەوھ ناو ئوردوگاگە .. ناو خەلكەكە.. نائىرادى خۆمم لەبەردەمى نازدار و فەرمىدون دا بىنى يەوھ كە خۆيان لە يەكترى توند كرىبوو بۇ گەرمكردنەوھى يەكترى و دوو كورەكەى باوھشيان.. وەك ئەوھى لە خەودابن، تريفە لەسەر بالەكانم دابەزى وەك ئەوھى دوو فرىشتەى نەبىنراو باوھشى نازدار بكنەوھ، تريفە منالانە كە ھىشتا خوشكە ساواكەى لە باوھش بوو، چووھ باوھشى دابىكەوھ و لە ھەمان حالەتى خەوبىنن دا چاوى ھەلئىنا.. منىش ئەو دىمەنە بەختىارىيەكى زۆر مەزنى پى بەخشىم.. ھەستم كرىد پىكەوھ بوون جوانترىن بەھرمىيە بۇ خىزان.. بەدەم گرىانەوھ، ئەوئىم بەجىيەئىست، ئەوئى كە لە تاوانى نامرؤفايەتى دا واتە سەرزەمىن پىر بوو لە لەعەتى جەھەننەم، من حەزم نەكرد زىاتر بىمىنەوھ.. خىزانى فەرمىدون؛ واتە نازدار و ھەر چوار مندالەكە پىكەوھ بىدار بوونەوھ، گشتىان حەواوھ و ئارام بوون، گشتىان پىر بوون لە ھىواو دلىيايى ، تىر و ئاسوودە بوون، نازدار ھەستى كرىد مەمكەكانى پىر لە شىر.. مندالەكەى لە باوھشى تريفە دەر ھىنا و خستىيە بەر مەمكى. تريفە يادى ھاتەوھ كە كۆمەئى نانى پىبوو لە گەرانەوھى خەونەكەيدا، وەك ئەوھى دەنگى بانگى بكات،

چەند ھەنگاوی لە مالموھ دوور کەوتەوھ، چاوی کەوت بە چارۆکەیکە کە لەسەر تاشە بەردی بوو، دلتیا بوو لەوھێ کە ئەو چارمەکیە پڕە لە نان.. بەیانی بوو، دنیا روشن.. باران کەمی کردبوو.. لە دورایبەوھ ناگری کز دەبینرا کە خەلکی خۆیان لەبەر گەرم دەکردەوھ. تریفە بە خۆشییەکی زۆر گەورەوھ چارۆکەیکەھی ھەلگرت و گەرایبەوھ بۆ لای باوانی. وەک ئەوھێ گەورەترین گەنجیان دۆزیبیتەوھ، گشتیان شاگەشکە بوون، دەسرازمە نانی بەشی ئەوان تیا بوو.. لەگەڵ چەند پارچەیکە گەزۆ، وەک ئەوھێ گشتیان یەک خەویان بینیی، روخساریان لە نووریکی پاکی یەزدانی گەشاوھ دیار بوو.. پاروویان بە دەمی یەکترەوھ دەکرد. بەر لەوھێ ئەوئ بەجینێلم، تیر تیر سەیری ئەو خۆشەویستییەم کرد، تیر تیر بە دیاریانەوھ گریام؛ بئ ئەوھێ ئەوان من ببینن. رۆژ ھەلات، من ھیشتا بە بالەکانم بەسەر ئەو ئوردوگایەدا دەسورامەوھ، گریانم دەھات، توورەش بووم، چونکە دەستە دەستە فریشتەھی دەستەبەر بەدەستم دەبینی، مندال و پیر و لاویان بەرمو ئاسمان دەبرد، شیوھن و شەپۆری ئافرەتان و پیاوان لە گشت لایەکی ئوردوگاکەوھ ئاسمانیان پیر دەکرد، ھەستم بە ناجۆری کرد، ھەستم بە غەدر کرد، ھەستم ئازاری دەدام، تەنھا توانیم زۆر بەکوئ بگریم بۆ میللەتی وەھا ئاوارە. زۆر سەرم سوورما کاتی بینیم مەرگ لە دەعبایەکی تۆقینەر دەچن، تەنھا یەک ھەینەتی نەبوو، بەلکو ھزاران چەشن مەرگم بە چاوی خۆم دەبینی لە سەرنجەکانمدا.. فریشتەکانیش

دوای مهرگ دهکوتن و ئهوهی بۆیان دهریاز دهکرا رزگاربان
دهکرد و به ههڵپه و پهله بهرمو ئاسمان گیانه پاکهکانیان
دهگواستهوه.. نهمدهتوانی ئهوی بهجیبیلم، ههستم دهکرد بووم به
ههزار پارچهوه، ههس پارچهیهکم سهرنجیک بوو بۆ خۆی،
فریشتهیهک رایچهنادم کاتی له پشتهوه دهستی خسته سهرشانم،
پاشان به گوچکههدا چریاندى: " ئیمه بهدکار و تاوانبار له
دهستی مهرگ رزگار ناکهین.. بهدکار زیندوو نابیتهوه و وهکو
تو له ژياندا گوزهران ناکات". ههزم له گریانیکى به کۆل بوو..
ههستم بهبهزمی کرد، ههستم به گهورهیی تواناو بهرگهگری ئهوی
مرۆفانه دهکرد که منداله مردووکانیان له باوهشداوو، ههین
ههین ئاوی چاویان دهرژاند و نزایان رهوانهی ئاسمان دهکرد،
پیاویکم بینی پهشۆکا و و بی ئوقره و تاساو، هاوسهرمهکی و
پنج مندالی لهگهڵ بوو، به دیار لاشهکانیانوه بی ئوقره دههات
و دهچوو، شهشهمین مندال ساوا بوو، بهسه شانییدا چهمابووه
و گیانی لهدهست دابوو، ئهویش واته باوکی مندالهکان؛
بیخواست به دهوری لاشهکاندا دهورایهوه و جار نا جاریش
مندالهکهی لهسه شانی وهردهگیرا و چهند جاریک بۆنی
دهکردو دهینایهوه سه شانی، ئهه دیمههه منی لهو ئوردوگایهدا
چاند، منی داگیرساندبوو.. تهنها گویم له نوزهی خۆم
بوو..هیچی تر. ئاگر دهباری له بیر و دل و دهروووندا...
ههستم دهکرد ناخم دهچوزیتهوه.

دياريهڪ له غهبيهوه

ڪات درنگه.. شهوه.. نيوهه شهوه، لهگهڙ هاورئ يهڪي خوشهويستدا سهگرمي ريزهت و ڪهشفي دهروونيم، سهрман ناوه به سهري يهڪتريهوه و له دهروونمدا، له دلندا ههست به ههگرندي شنهبايهڪي فينڪ دهڪهم. سهماي هاورئ يهڪهم هاورئ گيانيهڪهم، واته گري مؤمهڪهي بهردهم نهوازشم دهڪا و له ههستيكي ڪاملدا دهمبات بهرهو لوتڪهي چيايهڪي ههستکرد له سهر لوتڪهي دهروون، لهويدا بيجهگه له شڪوي رنگي سهوز، سهوزئ نزيڪ به سپي، يان سپيهڪي سهوزباو و پر له نوور- هيجي تر ههستم نابزوئني. له ناراميهڪي تهواودا ڪوي رووداوهڪاني سهردهمي منداليم، راستر بلنم ڪوي رابدووم، له ڪهلايهڪي خري تيشڪداردا؛ لهبهر چاومدا وهڪو خهو دهبيبنم.. خوم له سووري گهرانهودا بو مندالي دهبيبنم. له توپيكي خرولهي تيشڪندا.. له راستيهڪي دهرووني دا ههست به نهشه دهڪهم. لهم ناوهدانويه روئشهءا، له دلي شهويكي مانگ پرءا، له گونديكي هم سهرزهمينهءا ڪه ژمارهه دانيشٽواني زور؛ زور زورن هيندهه ژمارهه نهوانهه ڪه بيسهر وشونينڪراون، ڪه زينده به چالڪراون، ڪه ڪيمياباران ڪراون، له گوندي خومدا نارام دانيشٽووم و گيانم له هينميههڪي تهواودا نوپڙ بو گيانهڪاني

گوندی بیر و لەشم دەکات. بیرم سافە و ئاگاداری هیچ نېم، کۆی ئەندیشه و بیرمکانم ناوتمە لاو، رابردووم لە دەرمووی مندا لەو گۆیە تیشکنەدا بو خۆی و بئ یاریدەیی من خۆی دەریستی. پێدەچی گیانەکانم ئەم دئ یەمی من سەیری ئەو رووداوانە بکەن کە ئازاد لەمن و لە دەرمووی مندا لەو گۆیەدا دەبیزن! هەستی لە ناخدا دەبزو، دەنگی بەر گویی ناووم دەکەو، هێڵیکی راستی لە تیشک درووست بوو، یەک هێلی راست لە ناخدا وەکو دارتیل داگیرساو و هەستی پێدەکەم. زەنیم لەسەر رەنگی تیشکە، چاوم بیرم لای رۆشناوییەکی سەوزباوی تەنراو بە سپی، لە هارمۆنییەکی رەزابهخشا ئارام خۆم دەژینم، پتووستم بە زیاتر نییە. هیچ جۆرە بابەتێکی مادی، بێجگە لە تیشکی مۆمەکە هەست پێناکەم. تەنانت هەست بە دۆشەکی ژیرم و بەرگی بەرم ناکەم، خۆم دابەشبوو دەبینم. لە دەرمووی خۆمدا پەردیەکی خەیاڵی هەست پێدەکەم. وەک ئەوێ دەرگایەکی هێمای بیت. هەست دەکەم گیانێکی نیان و هەرزەکار، گیانێکی بۆنخۆش و نیان، گیانێکی هەتا بلێی جوان و شەرمەن و ژیر و بەشکۆ؛ راورستاو و نیازمەندە کە منی لەودیوی پەردە دانیشتوو لەبری ئەو لە دەرگابەدم. مانگی پیر گەواهی ناخاوتنمە. منیش لە درزی پەردەو سەیری راز و نیازی دەکەم، سەیری گیانی دەکەم، ئەو گیانە شیرینە بە شکۆیە، لەو ساوا جوانە دەچێ کە لە یادی رۆژەکانما دەبینتە کێژۆلەکەم و دەبە باوکی کاتی کە چاوی بە جوانیدا دەگێرم لەناو خەلکا! حەز دەکەم زیاتر چاوەروان بێ و

ئەوئى چىرۆكۆكىم بۇ باس بىكات. نەمتوانى تەلىسىمى نىوانمان
بىكىنىم و ناسايى بدوئىم. وازانم دۇنيابووم لەوئى كە دەمم لە
جىگەئى خۇيدا نەمابوو. ئەوئىش بە پەنجەئى شاپەتمان واتە بە
پەنجەئى ئىشارەت، پەنجەئى بۇ من راکىشا بەئى ئەوئى مەبەستى
ھەرشەكردن بىت. لە نووكى پەنجەئىمە پەرچە تىشك؛ لە
شيوئى گولئى رۇشن دا پەخش دەبوو، نازاد و ھىمن وەك گولئى
پىدار و ژياندار ئارام خۇيان دەگەئىاندە بەر پەردەكەئى نىوانمان،
گولەكان بژئو ديار بوون، ئەگەرچى تەنھا تىشك بوون وەژوور
دەكەوتن، ھەستم دەكرد لەناو ژوورەكەمدا زىندوون و دەست و
پى و لەشيان ھەئىە!. پاشان ئەو زاتە فرىشتە شىوئە ئەفسانەئىيە، بە
ھىواشئى لە جىگەئى خۇئى بەرز بوومە و وەك ئەوئى كۆمەئى
فرىشتەئى تر ھەئىبىگرن، وەك ئەوئى بىخەنە ناو كەژاومىەكى
ناديارمە، ئەوئى رەنگىن بە رەنگكانى كەوان لە نىگائى پىر لە
خۇشەوئىستىدا، لە ھالەئى لەسەرشان دانىشتندا، لە پىر! كت و پىر
لە چاوان ون بوو، گولەكان، تەنھا لە دەورى من عەلقەئىان
بەستبوو و گەواھى رووداومە بوون، گومانى منيان نەبزواند.
پاشان لە نارامىيەكى تەواودا، گولەكان باليان گرت و لە دەورى
مۆمەكەئى بەردەمدا سەمايەكى زۆر جوانيان كرد، سەمايەكى
زۆر پىرۆز، دلم، ھەستم، بىرم، دەروونم، وىستم پىر بوو لە
خۇشووئى، پاشان ھەر لەم سەمايەدا وردە وردە وەكو سەھۆل
دەتوانەوئە و شوئىنەواريان نەدەما، پىرشنگى وردىان دەخىستە
يادى منالئىمە. خۆم بچكۆلە و ھىمن و ژىر دەبىنى و لەم

دیمه‌نامه‌دا، ئه‌وان ورده ورده هه‌لده‌پروان، منیش ورده ورده
هه‌سته‌کانم گه‌وره ده‌بوون، له چاو‌تر و کانیکه ئه‌و هه‌سته‌دا له
مندالییه‌وه تا ئیستا خۆم هاته‌وه به‌رچاو و ناو دڵ و ده‌روونم پیر
بوو له بۆن، بۆنیکه خوش، هه‌ستم کرد به‌ روشناییه‌ک له سه‌ر
نیگام، ده‌روونم هاته‌وه دۆخه‌ی راستی، مه‌راق و غه‌م و دوودلی
و گومان، نامۆ بوون به‌من. هه‌ستم کرد واز له زۆر شت ده‌هینم
که رۆژمه‌کانم پیر ده‌که‌ن له په‌ژاره، هه‌ستم کرد من له مندالییه‌وه
تا ئیستا له نائارامیدا ژیاوم. گیانه‌کانی ده‌روونم، گیانه‌ بی
گوناهه‌کان، ئه‌وانه‌ی هانایان بۆ هیناوم، داوایان له غه‌یب
کردوه، شفایه‌کی ئارامبه‌خشم بۆ نازل بیت. تیشکی مۆمه‌که‌ش
ده‌ستی ده‌هینا به‌ روومه‌تما، هه‌ستم کرد کت و مت له به‌زه‌یی
ده‌چم!

که یفی شه ویکی ئافره تیک

(ههندی جار نهریت کۆمهلی داخوازی له دهرونمدا دهمرینی، ئهگهر بیته و ویسته و داخوازی و هیوا و ئاواتهکان له مروفدا سه رکوت نهکریه و نهخرینه ژیر زهبری بهد بهکار بردنیانموه. پیموایه مروف توی نهمری دهوزیتهموه.) بهدم خۆگۆرینهوه یا به نیازی چوونهدهرهوهی ئهو بیرهی به بیردا هات. بیسته وحهوت سأل تهمننیتی، پیاویکی خهیاڵ چر وکار امهیه، بی کاره و ژۆمهکانی گشتی بهکار دهبات بۆ گهران به دواي کاردا. یهکی له شهوهکانی ههفتهی رابردوو، شهوی شهمه، تهناهی وهرزی کردبوو، بۆیه نائیرادی به پهله خۆی گۆری چونکه به ویستی خواوند ئهو لهو شارهدا نهبینراوه و کهم نایبینی، مروفیکی هیمن و بی قرهیه، کۆی پهیوه ندیبهکانی به دهروبهروه بریتی به له سهرنجدان و فیربوون لهوانی ترموه. سهرنجهکانی خۆی وهک جۆری له راوکردن دهنرخینی، راوکردنی وینه و نیگا و خوری ئهوانی تر که ئهو به رفتاری پهنهان ناویان دهبات.. ههروهها به مهرجی فیربوون و ناسین، ناسینی ههستهکان و کردمهوهکانی مروف. زۆری نهبرد تا گهیشه کهنار دهریا، چونکه مالی ئهو لهوئوه نزیکه، پاش ئهوهی چهند پیاسهیهکی به سه ههمان ریگهدا کرد (که لای چهپی جیگه کهنار دهریا به بهلهمی زۆر لهنگهریان لی گرتوه، لای راستیشی بار وچیشخانه و دیسکویه). بهر له گهیشتن بۆ کهنار، دیمهنی

سەرنجی راکیشا و لە پیاسەکەیدا سەرگەرمی تاووتوێکردنی ئەو
دیمەنە بوو، دیمەنی ئاڤرەتیک بە سواری پاسکیلیکەوه،
ئاڤرەتیکێ خەپنی کورته بالا و گۆشتن، قژ بژ و لوول. درێژ تا
سەر پشتی، مەمەکەکانی هەر یەكەیان لە دوو چنگی ئەو بە
کراوھیی گەورەتر بوون، هەر یەكەیان ھێندە کەفتەھەکی
سابونکەران گەورە بوون، پێدەچوو فووی کردبێتە خۆی، ئەوی
خستبوو یادی خواوندی دایکەوه، دیمەنەکە لە لا سۆریالی
بوو، ئاڤرەتەکە بە سواری پاسکیلیکەوه، تەنووڕیەکی زۆر
کورتی زەھتوونی رەنگ و ھێلەکیکی کورت لە ھەمان رەنگ؛
کە لە پشتمو ھەردوو مەمەکی بە و آلابی گرد کردبوو ھو و لە
پشتمو بە قەبتان زیکزاک بەسترا بوو، کاتی لە پاسکیلیکەھی
دابەزی سمتی و آلابوو، ئەو لەو سەرنجدانە کورتەدا نەیتوانی
شونێھواری دەرپینی قەبتانی و باریکی ژیرموە ببینی (ئەگەر لە
پیدا بووبێت) وا بە پەلە و سەریی سەیری کرد ئاڤرەتەکە
ھەستی پێ نەکا، ھەستی بەھوش کرد کە ئاڤرەتەکە بە جوانی و
لاوی خۆی دەنازی، بەلام خۆگۆرین و ماکیاج پێچەوانەھی
ئەوھی نیشان دەدا، پێدەچوو پێی و تراپیت: "ئەگەر بەو جۆرە
خۆت بگۆرئ بە مەمەبەستی راوکردن بۆ تەفەردانی پیاویک ؛
و گیرۆدەکردنی لە داوی تەنھا لەش و جوانی-دانەوا دەگەیت بە
مرازا!"

ئەوھی کە سەیر بوو لای ئەو؛ ئاڤرەتەکە توانای ببینی ئەوی
ھەبوو! لە حالەتیکدا کە لەو قەرباڵغییەدا کەس ئەوی

نەدەبیینی!.. ئافەرەتەكە ئەوی لە لیستی خۆیدا تۆمار كرد لەو چاوتروكانەدا. ئەو تئپیری و زیاتر لە دەیان جار بە هەمان رینگەدا لەسەر ئاوەكە لە چەپەوه بۆ راست پیاسەیی كرد.. تا شەو درەنگانی، دەنگی موسیقایی دەرەوه و ناو موهی بارەكان و دەنگی عەشامەتی دانیشتوو و پیاسەكەران قەلبالغییهكەیی وەكو بازاری دۆلارەكە لێكردبوو. زوربەیی خەلكەكە هاوسەنگییان لە دەست دابوو، دەنگەكان خاوەنەوه و درەنگ و بە دووپات دەگەییە گۆچكەیی ئەوانەیی پێكەوه مشتومریان بوو، خۆتەفردان و خۆ سەرخۆشكردن لەو پەریدا بوو، بۆنی خوارنەوه و بۆنی عەتر و بۆنی دەریا و جگەرە و بۆنی گومان و ترسی هەندئ كەسێش هەستێكی سەیریان بەو دەبەخشی، گشت ئەمانە لەسەر نینگا و بییری ئەو كەلكە بوون، ئاسایی ئەو زیاتر لە دوو سەعات ناتوانئ لەو ناو بەمێنێتەوه، بەلام ئەو شەوه كەمئ زیاتر مایەوه چونكە كات نیوهی هاوین بوو، كە لەو وڵاتەدا رۆژ زۆر درێژە و شەو تەمەنی تەنها سەعاتێكە بگرە كەمتریش. یەكئ لە شەقامەكان كە دەكەوتە دەستە چەپ، باریكە رینگەیی زۆری تیاپە كە هەر یەكەیان بۆ جینگەیهك لە چەقی شارەت دەبات، ئەو رینگەیی خۆی گۆری و بەرەو چایخانەیهك رۆیشت كە هەندئ مەروۇقی خەلوەتەكەر لەویدا بۆ خۆیان سەرگەرم بوون بە دیار پێكێكەوه یا قاومەكەوه، بەرەو ئەوئ چوو، ئەوئ چۆل و هۆل بوو، بۆیە حەزی كرد لەو چۆلەوانییەدا بیڕمیهك نۆش بكا و كەمئ لە بیڕەكانی خۆیدا رەبازین بكات. كاتئ درەنگان ئەوئیی

به جیهیشت دهمو بهیان بوو.. مرۆفمکان خاو بوو بوونهمو، خوار
ببوونهمو و چهما بوونهمو وهک ئهوهی به کیمیایی لئدرابن،
توانای ههنگاو ههلهینانیان سست بوو، ههندیکیان به خاو و
خلیچکی قاقایان لئ دهدا، له چهپ و راستی ههندئ جیگهدا،
ئافرته بهسر پیلادا، یان پیلاد بهسر ئافرته؛ شل و پل
شور ببوونهمو، تاک و تهرا مرۆفی ساغ و ساده دهبینران که
گومانیان له خویان بوو؛ که همزیان دهکرد ئهوانیش سهخۆش و
خوار و خیچ برۆن، خویان به کم دهزانی ئهویش به نیازی
دواهمین پیاسه به ریگهی پئشوودا بهریکهوت تا لهویوه بهره و
مال باوان بئتهوه. له نیوهی ریگادا، له تنگه بهریکدا که
دهکهوئته دهسته چهپهوه، به نیازی گهرانهوه لایدا، لهویدا که
پشتی بارمکانه و جیگهی نیمچه تاریک و جیگهی فریدانی
پیسایی و میزکردن و هتد. به لای دهستی چهپدا ئاوریکی دایهوه..
به ریکهوت له لا کۆلانهدا ههمان ئافرتهی ببینیهوه، ئافرته
کورته بالاکه، قژ بژ و تهسک پۆش و خرپهکه، بهلام تهنها به
قهباره و شکل وهکو ئهوه ئافرته بوو، چونکه گۆت ببوو وهک
ئهوهی له ژیر باریکی زۆر گراندایهت. هینده سهرخۆش بوو که
لهسر ئهژنو، دهست به زهویدا شور ببوهوه و نیازی بوو،
ههولی ههستانه سهریپی دهدا.. زۆر قورس دیار بوو، وهک
ئهوهی دهستیکی نهبینراو له زهوییهوه توند قورتمی ئهوهی
گرتبئ، ئهویش ههر ههولی خو دهر بازکردنی دهدا و دهویست
له چوار رزگاری بئ و لهسر دوو پی راوستئ. نهیدهزانی،

دیمه‌نه‌که لای ئهو سهر بوو، ئهو ههستی کرد ئافرته‌که بو جانناکه‌ی یا شتیکی لی ونبوو ده‌گهری، به‌لام وانه‌بوو. بویه له چه‌پهریکی دورا و دوورمه‌ه راوه‌ستاو به فزولی می‌لی‌کردن سهیری ره‌فتاری ئافرته‌که‌ی کرد ئافرته‌که ته‌واو سه‌رخوش بوو، خاو و خلیچک جنیوی دها و ده‌ویست ههستی، به‌لام دهستی تراز، به دهستی راستی ده‌ویست دهستی چه‌ی له شه‌له‌ل بیاریزی و نه‌یده‌توانی، ناجار چوار پهل له‌ی لاپاله‌دا به دوری خویدا ده‌خولایه‌وه، له‌پر سه‌ری لی کهوت. سه‌ری شل بیوومه، کهوته سه‌ر زه‌وی، هه‌ولی دا بیخاته‌وه جیگه‌ی خوی، به‌لام خوار سه‌ری دانا و حالته‌ی راگرتنی سه‌ری جیاواز بوو له‌گه‌ل له‌شی، له‌وه‌دا بوو سه‌ری خوی راست بکاته‌وه، هه‌ردو چاوی وه‌کو میزملانی پر له‌ئاو کراوی لئوه‌هات و به‌ربوومه، ئنجا لووتی کهوته سه‌رزه‌وی، ئهو ئافرته‌ه قه‌له‌نده‌ه ئه‌مه‌ی به‌سه‌ر ده‌هات، هه‌ولی زوری دها تا پارچه‌یه‌کی له‌شی که لیبی ده‌کهوت بخاته‌وه جیگه‌ی خوی، به‌لام هه‌رچییه‌کی ده‌کرد، هه‌ولی زیاتری بو ئه‌وه بوو پارچه‌کانی له‌شی یه‌ک بگرنه‌وه و توانای هه‌بی خوی له‌و چنگه‌ه رزگار بکات که به‌خه‌یالی سه‌رخوشی ههستی پی ده‌کرد، چنگی له‌ زه‌ویه‌ه ئیخه‌ی گرتبوو، ناچار هاواری ده‌کرد، به‌رم ده‌ شه‌یتان..فی..فا.. پاش ئه‌وه‌ی هه‌ردوو مه‌مک و لووت و سه‌ر و باروکی سه‌ری و خودی سه‌ری خوی توند له‌ جیگه‌ی خوی دانه‌یه‌وه، قاچی تراز، وه‌ک چۆن بووکه شوشه‌ی مندالان، که مندال به‌دم یاری‌کردنه‌وه قاچیکی لی

دهكوى، ئو ترزانه هيندهى تر ئهوى شهكمت كرد. وهه لال و پال به زهويدا نووسابوو.. نهگر بابايهكى موسلمان لهويوه تيپهريايه واي بو دهچوو كه لهو جيگهيدا مروفي سهرگرهمى نويزکردن و خواناسى يه.. داماو به هيچ جورى تواناي ههستانه سهرينى نهوو، ئهويش به واقورماوى، به دلى پر له گريانهوه.. وهك ئهوهى دهستى ناديار قورگى ئهوى گرتبى و دهستى له بينى نابى، گريانى دههات بو ئهو رووداووه.. زورى نهبرد كابراههكى سهرخوش لارهولار بهرمو لاي ئافرهتهكه چوه، وهك ئهوهى ئهو بهسهرهاتهى بينيبى، به نيازى ياريدهدانى ئافرهتهكه لارهولار چوو، ههولى دها، توانى پاش چهند تهقهلايهك ئافرهتهكه لهسهه چوك رابگرنت، پاشان له پشتهوه دهستى خسته بن باخهلى ئافرهتهكه و لهوهدا بوو ئهو بخاته سهه ههردوو پتي.. بهلام نهژتوكانى خوئيشى شل بوون و لهسهه نهژتو له پشتهوهى ئافرهتهكه به ههناسه بركى ماوهيهك مايهوه، زورى نهبرد ئهويش له ههولى ياريدهدان دا پارچه پارچه له لهشى، شل وپل دهكهوته سهه زهوى. ههمان بهسهرهاتى ئافرهتهكه بهسهه ئهويشدا هات، ديمهنهكه تيكهل دهوو، گريان و فرميسك چاوى ئهويان هينده شيواند كه تواناي سهيرکردنى نهما، ديمهنهكesh ترسناك بوو لاي ئهو، نهيدهويرا بچته هانايان و ياريدهيان بدات. ناچارانه دووركهوتهوه، ئهوانيش كاتيكي زوريان برده سهه بو بهستهوه و ليكدانهوى پارچهكانى لهشيان، پندهچوو بهيهكدا نووسابن، تيكهلاو دهبوون، بالندهكان بيدار بوون و

لەسەر ئاوەرووی دیوارەکانی سەرەوه و بەرانبەر ناگاداری ئەر
حالەتە بوون، یان ئەر رووداوه، سەیریان دەکرد و دەیانقیزاند..
ئەگەرچی ئەر حالەتە لای بەلندەکان بێگانه نەبوو، چونکە زۆر
جار چەندین دیمەنی وەهایان دیبوو، بەلام بەلندەکانیش لە
زیادەرووی بابەتە نا مەفھومەکان دووچاری نەخۆشی دەروونی
هاتبوون، هەمیشە و نائیرادی خەریکی قاو وقیز بوون، لە
پەروازدا، لە نیشتنەویدا و بەدەم خەوشەوێ هەر دەقیزێنن! بە
دلی پرموێ خۆی گەیانده مالمو، ئەر بەیانی یە و دەیان بەیانی تر
و دەیان شەویش هەولی داشوینەواری ئەر بەسەر هاتە لە یادی
خۆیدا بێریتەو، وەکو پانتۆمیم ، لە گۆشەییکی ساردا بینی،
کات هات و چوو، مانگ و سأل تێپەری. ئەر چەندین بابەتی
تری لە رۆژەکاندا دیبوو، هەروا بیکار و بی مەبەست
رۆژەکانی بەسەر دەبرد، رۆژیک لە رۆژان ئەر لەناوجەرگە
شاردا پیاسە دەکرد، لە رۆژیک شەممە دا بە ریکەوت هەمان
ئافرەتی بینیوە، پێدەچوو لەگەڵ هەمان پیاویدا بیت؛ کە هەمان
ئەر شەو سامناکە.. کە نیازی یاریدەدانی ئەر هەبوو! کاتیک
ئەوانی پێکەوێ بینی خۆشحال و بە کەیف و زیتەلە و پیر
تەندروستی و ساکار وەکو زۆر بەی کەسانی ناو شار پیاسەیان
دەکرد و عەربانەییکی مندالیشیان پێبوو؛ کە بێگومان مندالێکی
تیاووو.. ئەی! شتێکی سەیرە؛ لە دلی خۆیدا ئەر دیمەنە
شایەنی باوەر نەبوو، بەدەم خۆیەوێ وتی: خۆزگە وەها بوايە
ژیان، تەنھا رووکەشێکی جوان و هیچی تر. خۆی پێ نەگێرا

شەكەت، خۆی لە قالیی مروفدا ون كرددوو، خۆی وەكو گایەكى تیربارانكراو ببینی لەناو گۆرەپانی زۆرانبازی گای ئیسپانی دا، خەلكەكەشى لى بوو بە سەیركەران، گێژ گێژ بە دەوری خۆیدا دەسورایەوه و نەیدەویست بەهۆی و تەسلیم بێ، سەرنجەكان دەبوونە تیر و لە پشت و ملی ئەو دەچەقین، لە سەرنجی ریبوارەكانی ئەم لاوالایی و تەماشاكەراندا نازاری دەچێشت، شتەكان وەك پەردەیهكى سووری توورمەكەر بەر تارمایی چاوی دەكەوت، هەستی كرد خوین بەرچاوی گرتوو، نینگاكانی خەلكەكە زیاتر و زیاتر تیریان لە قەپرەغەى ئەو گیر دەكرد، مل و پشتی ئەویان دەسى و زامیان قوول دەكردەوه و خوین فېچەهە دەكرد. بەو زامانەوه بۆ دەرچەهە یاریگا دەگەرا لەو گۆرەپانەدا تا خۆی دەرباز بەكات. خەلكیش بێ ناگا بوون لەو تاوانە بچوك و گەورانەى كە مروفەكان بەرانبەر بە خۆیان دەیکەن بە ناوی خودپەرستی و نازادی و كەیف خۆشییەوه، بە ناوی خودپەرستییهوه هەندى ئابروى نازادی دەبەن و مروفە هەستیارمەكانیس دەكەنە قوربانى، بگرە دەبنە جیگەى توانج و گالته و بە سووك سەیركردن، بە لاواز سەیركردنیان.

تیبینی: ئەم چیرۆكە پێشكەشه بەو منداڵانەى كە لەبار دەبرین، بەو گیانانەى كە بە سەقەتى دەخولقێنرین، دەبنە پێخۆرى

خۆپەرستی و ھەوس پەرستی و گیان پەرستی و ئاتاجی
جۆریکە لە ئازادی کە مەرۆف تەنھا بەد بەکاری دەھێنیت.

دواھەمین خەونی شتییک

دواھەمین دەنک حەپی قووت دا، بی ئەوەی بیجویت، پەرداخی ئاویشی بەسەردا کرد، هەستی کرد حەپەکە لەناو گەدەدایە، بی رحمانە، دکتۆرمکە لە ماوەی شەش مانگدا 1600 دانە حەپی بۆ نووسیبوو، گواپە حەپی ئارامکەرەوی خرۆشانی دەروونی یە! جا ئەو حەپانە گەر بدرین بە دایناسۆریش، لەو ماوەیەدا تەنھا هیندە جوجەلەیکە دەمئێتەو! ئەویش تەنھا بەو هیواپەیی وەکو هەموو ھاوڕێیکە (کە لە راستی دا نییەتی) یاوەکو خەلکی تر بە تەندروستی یەو بەژی و ھۆکاری ناچۆر لە کۆمەکڵگەدا نەخاتەو، ببووە کۆیلەیی حەپەکان و لغاوی تەندروستی دابوو دەست ژیری دکتۆرە دەروون ناسەکە!

کاتژمێر پینجی بەیانی بوو، رۆژی هەینی، مانگی 10 ی 1981 تەنھا بۆ قووتدانی ئەو حەپە بەدەم خەموو هەستاو راستەوخۆ دواي ئەنجامدانی کارەکه نووستەو. لە خەویا هیئیکی سپی بینی، هیئەکە لەبەر چاوی ئەودا یاری دەکرد، خۆی کەرت دەکرد، خۆی ورد دەکردەو بۆ گەردیلە، پاشان شێوی خۆی تاریک و روشن دەگۆری، ئنجا قۆرمە ئەندازەییەکانی نیشانی چاوانی ئەو دەدا، ئەویش بیباکانە تەنھا سەرنجی دەدا، تا ئەو کاتەي کە دڵنیا بوو بیدارە و نەنووستوو، دەیتوانی بە چاوی

کراووش ببینی و مکو توب، و مکو سیگوشه، لولهک و مارپیچ،
تاریب و لاتاریب شکلی هممه رنگی لهخوی دهگرت. کاتی
بهنیازی تومارکردنی ئهه خهونه یا ئهه زینده خهونه ههستاو
چوو ههه دهفتیری یاداشتهکهی، دهست و پهنجهی توانای باسی
یان توماری ئهه بابتهیان نهبوو؛ بویه ناچار نووسی: "ئهه
تیگههیشتم، نیستا ههست دهکهه که خاوهند فوتوکوپییه.. لهبهه
من دا کوپیکراوه.. منیش گیانیکی دا هینهره که له کیشهمدا له
مهیدانی ژیان دا بیجگه له مهرگ ناشنایهکی تر شک نابهم." لهه
کاتهدا که ئهه لهگهه نهستی خویدا مقو مقوی بوو، به بیئهوهی
پئ بزانی مهرگ لهژوور سهری یهوه بوو، دهیویست
حیزفرسهتهانه زهفیری پئ بهریت و له پر ههلیلووشیت.
پشتاویشت کشایهوه، ئهههش بووه مایهه نهگبهتی ئهه و کوچی
دوایی کرد، چونکه مهرگ بهزمیی پیایدا هاتهوه، ههستی کرد،
که مروف لهه بابتهه یا لهه جوهره تهنها و بیکهس، سهری
پهیهوندی لهگهه ئهه(مهههه)دا بهههزه، چونکه مهرگ به گیانی
بژیو و ژیاندار ناویری، مهرگ بههه گیان قیره واته به مروف
و گیانداری ترسو! بویه ئهه بهیانی یه بو ههتا ههتایی پستی کرده
ئهه و لاشهه بیگیانی ئهه قووت دا. ئههیش به یاریدهی ئهه
خهونه.. ئهه زینده خهونه، توانی بوونی ئهه هیله روشنه به
سوودی خوی بهکار بیینیت. لهه هیله روشنهدا لهه پارچه تیشهه
دههههههکی دروستکرد، ههلبهته له خهیالی خویدا(واته له
راستیدا) پاشان دههههههه کردهوه و وهژوور کهوت. پاش

چوونە ژوورەوہ.. بۆ یەكەم جار ھەستی بە دانیایی كرد، ھەستی كرد چاوی دەبینی و كوێز نییە، دەروا و پیی نییە، دەخشی و مار نییە، دەفری و بالداریش نییە، تیژرەوہ و ئەسپیش نییە، ھەر وەكو ئەو ھیلە روژنە ھەستی دەكرد توانای خوڭگورین و خوژۆركردن و خو نواندن ھەبە. ھەستی كرد شت و مادەكانی ژيانی رابردوی خو وەك خەو دەبینی، تەننەت خو و دكتورەكە و مأل و دەوروبەر لە یادی ئەودا بێگیان و بی ژیان بوون، توانای ھەبوو خو زۆر و خو كەم بکاتەوہ. ئیستا سالانیكە ئەو سەرگەرمی ھەمان یاری یە، تیر نابی، ماندوو نابی، بېزار و برسی و تینووش نابی. ئیستا نا لەم كاتەدا كە ئەم دێرانە لەبەر چاوی تۆدا بەسەر دەكریتەوہ ئەو لە دەرمووی مأل ھونەر مەندیکا لەسەر چلی درمختیک ھەلنیشتووہ و قاغە قاغ دەكات. بەر لە سەعاتی وەكو كەر دەزەری، تۆزیک تری دیت بە میوانی تۆ، ئامۆژگاریت دەكات كە ھەرگیز لە ماوہی سەش مانگدا 1600 دەنگ حەپ نەخۆیت، نەوەكو خواوەندت لی ببیت بە فۆتوكۆپی بەكی خۆت، تا لە ھیلەكانی ژياندا كە زا دە ی گیانی بوون .. ون نەبی!

شەویک لە جەهەننەم

زۆر هەستیاریه. زۆر بیر دەکاتوه. هەمیشە هەوڵی ئەوه دەدات خۆی هارمۆنی نیشان بدات، چونکه ئەو حمزی له هیچ بابەتیکی نا هارمۆنی نییه. تەمەنی سی وحهوت سألە، تاک و تەنها دەژی.. هاوڕێ ی زۆر کەمه و به پەنجەکانی دەست دەژمێردرین.. بەلام لەبەر ئەوهی هەندیک وادەزانن شاعیره.. یا کەمانچە ژەن، زۆر کەس ئەو دەناسن، بەلام ئەو دەناسن و ناوی نازانن، بۆیه هەندێ لەو کەسانە ی که ئەو دەناسن ئەو به نازناویکی دروستکراو بانگ دەکەن کاتی که خۆی له کایەدا نییه ..پێی دەلێن: خوا. چونکه کەس نازانی لەکێ بووه و خەلکی کوێ یه و چ کارهیه و تابلێی کهمدووه، هەمیشە بزهیەک لەسەر روخساریهتی. ئەو خۆی تەنها نابینی، لەبەر ئەوهی زوریهی کاتەکانی تەنهایی به سهیری TV هوه بهسەر دەبات، لەگەڵ هەوآل و گفتوگۆ کۆمه لایهتی و سیاسیهکانیشا لەگەڵ خۆیدا سهەرگه مره و زیاتر حمزی له نووسینهوهی بیرهکانیتی.

خوا، له ژیر زمینیځدا دهژی، ئیواریهکی پایزه، پهنجرهیهکی بچکوله لهو ژیر زمینهدا هیه که 70X30 دریژی و پانییهتی، به هویوه توانای هواگورینی هیه. دهتوانی تا سسر ئهژنوی ئهو ریوارانهش ببینی که بهبهردمی مالهکهدا جار ناجار تی دهپهرن. گه لای دارهکان بهدم شنه باوه؛ خره خه ئاوازیکی ناخوش و کهمی غههگین دهژهنن.. خوا، کاتی که تهواو له خره و قره قری گه لاکان گوی هه لخت؛ تیگههشت که ئهوان ههوالیکیان بو هیناوه؛ کورتهی ههوالهکمش ئههه بو؛ " جههههنهه دیت به میوانت"، وشهی میوان لای ئهو جوان و پیروزه، گومانی له ههوالی گه لاکان کرد، چونکه وشهیهکه دهخریته پال هاودهنگی و ئاشنایهتی و هارمونی.. له دهفتیری خهیالاتی خویدا، بهسسر وشهی میوان هاتندا چومه، تیگههشت میوان ئهگهر مروف بیت یا بالنده یا ئازهل یا میروو؛ هاتنیان به میوانی بو لای ههه کهسئ مایهی خوشنودی و هاودهنگی یه.. بهخیر بیت؛ لههه خویوه ئهوانههی بهوورته بهخوی وت. نائیرادی بستئ له پهنجرهکهشی والا کرد و ههوا یا بای شهمال له ههردوو رومهتی ئهویان دا؛ بی فهرموو لیکردن! شهمال و با تهوژمیان برد بهرمو ههه گوشهیهکی ژیر زمینهکه. لهسسر چیکه یهک نهفهرییهکهی دانیشهوه؛ و بهدم کیشانی جگهرهکهوه سهههگهرمی بیرکردنهوه بو.. بیری له خواوهند دهکردهوه، نائیرادی عینهکه تاریکه رهشهکهی هه لگرت و نایه سههه چاوانی، له دلئ خویدا پرسئ: " باشه بوچی خوا بهه هههوه

دهسه لاتمه دواى ژيان مهرگى دروست كرد؟ تو بلئى نهينى
ژيان له بيرۆكهى خواوند له مهرگا پنهان بئ! نازانم بۆچى كه
بیر له خواوند دهكهمهوه راستهوخۆ مردن و مهرگ خويان له
هموو ژيان و بیری ههلهسوون، دياره مهرگ ديارى يهكى
شايستهيه كه خواوند دهيدا بههر شتى؛ به هر گياندار و
ژياندارى ، گهر وانهبئ، خواوندى ميهرهبان خولقى نهدهكرد،
كهواته مهرگ ديارى يهكه بۆ ژيان، مردن شتيكه زۆر باوهرى
به ژيان ههيه، مردن شتيكى زيندوووه.. گهلاكانيش دهمرن".

كاتى بهريكهوت با گهلايهكى له پنجهرمكهوه وه ژوور نا؛
بيري چووهر سهر گهلاكان و پايز.. بيري لهو گوله وهريوانه
دهكردهوه كه له دواى وهرزى پايزموه دهكهونه ژير ههلمهتى
بهفرى زۆر و بگره شالوى بهفرى گويسهپانهكانيش لهسهر
لهشى مردووى لقي گولهكان.. واته شووله دركاوى يهكان
سهربار دهبيت، كهچى له سهرمتاى وهرزى هاوپنموه، ههمان
گولئى فهوتاو و بئى ژيان، جاريكى تر چرۆ دهكاتمهوه وهك
ئوهى نه باى دييين نه باران و بهفر.. ژيانموش بوونى ههيه،
دواى مردن ههلبهته، بهمه بزهيهك كهوته سه لئوى، لهبهر
خويمهوتى: دهشى هموو بووهكان له مهرگ له دايك بووبن!
دهشيت مهرگ پۆستى ژيانىكى ترى پئى بيت! دهشيت ژيان
خوودى مهرگ بيت!

تاریکی هات! به ریکهوت گلۆپهکهی ژورور سهری سکوتی کرد؛ تاریکی هزی له رۆشنایی و بینینی ئەو نهبوو، خواش بهرگی قهترانی لهبهردابوو؛ رۆشنایی بهردهمی تهنه تیشکی جگهرهکهی دهستی بوو، چونکه دهرهوهی پهنجهرهکش تاریک بوو. به پێویستی نهزانی به دواي مۆمدا بگهریت - ههستی کرد رۆشنایی جگهرهکهی دهستی له حالهتی مژ لێدان دا بارودۆخی وینه ههلواسراوهکانی ناو ژورهکهی به جۆریکی نوێ دهگۆرێ و دیدیکی تری پێ دهدات. کۆمهڵی گهڵای تر به شپرزهی خۆیان تاودا و له پهنجهرهکهوه وهژورور کهوتن.. تا بزانن تاریکی بهچی مهبهستیک هاتوه!

نایرادی ههستی به ترسیکی نااسایی کرد، گویی له دهنگی تهپهی پێی ئادهم بوو له دهرهوهی پهنجهرهکهدا.. گهلاکان له ژیر پیندا خرمهیان دههات.. هاوکات لهگهڵ ئەو ترسانه ههستی کرد ئارهق دهکاتهوه و سههما به پشتیدا تهزوی دهکرد. ههستی بهی ئوقرهیی کرد، نایرادی دهیویست له پهنجهرهکه دوررکهوتیهوه.. وای ههستکرد که مشک له پهنجهرهکهوه هاتبێته ژورورهوه.. مشک؛ بۆیه لهترسا نهیدهزانی ناخۆ دانیشتوه یان به پێوهیه! .. تو بلێی مشک له پهنجهرهکهوه وهژوررکهوتبیت! .. چونکه ئەو زور له مشک دهترسی، نهگهر هیندهی له مشک دهترسی، هینده له خوا بترسایه، ئەوا ئەو نوێژ و رۆژوهی نهدهچوو، بگره چوار جهجیشی دهکرد و خوی له خوی دهکرد به پارێزگار، بۆیه بئ ئوقره له ژوروره تاریکهدا

دهات و دهچوو.. عینهکهکەشی لهچاو داگرت، سەرنجی بست به بستی ژوورەکهی دا بەدم شقارته لێدانەوه، ئنجا پەله پەل دەگەرا بۆ دۆزینەوهی سەرە مۆمیک؛ هێچی نەدۆزیەوه. خۆی هێور کردەوه.. بەدم خەیاڵەوه به نیازی لەبیر بردنەوهی مشک خۆی سەرگەرم کرد، خەیاڵی چوووه لای پشیلەکانی ماله دراوسێکانی، بەلام قەبارەیی مشک زیاتر بوون له خەیاڵیدا و گەوره دەبوون. بیری لەوه دەکردەوه که له تاریکیدا مەرۆف دەتوانی به یاری دەیی بیر پەنهنترین بیر به روشنی ببینی. لەبەر خۆیهوه وتی : " دەشی روشنایی زادهی تاریکی نیت چونکه ناوهرۆکی هەر شتی بیبەری نییه له تاریکی، منداڵ له تاریکی سکی دایکی دا لەوپەری دانیایی دایه" .. هەستی کرد له گەران بەدوای مۆمدا چاکتر بیر دەکاتەوه، "تاریکی شایەتی بوونی شتە نادیارمکانه".

به گومانەوه بیری لەو شتانه دەکردەوه که به خەیاڵیدا هاتوچۆیان دەکرد، هەستی کرد دەتوانی به فەلسەفه خۆی تەفره بدات و نکوولی نیشانندان بخاته لاه، دەرهمق به حەز نەکردن له ژیان لەو ژیرزمینەدا.. لەو ژیر زمینە تاریکەدا چونکه هەندێ جار که پەستی دایدەگرت وای به بیردا دهات که ژیان له ژیرزمیندا مەرۆف ماندوو دەکا و مەرۆف دەخاته خانەیهکی قوولتری دەروونەوه و ناچاری دەکا ناهەموارییهکانی خۆی ببینی، وهک ئەوهی مەرۆف له پلیکانەیهکی خەیاڵدا بەرمو ناخی خۆی بەریت.

پاش کهمیکی تر؛ ههستی به ئارامی کرد، دهنگی گفهی با و خشهی گه لاکان نهمان، تهنها بیدهنگیهکی تهواو بووه میوانی ژوورهکهی، فهرمووی لهخوی کرد و له جیگهی خوی دانیشتهوه و وهک بهر له تاوی جگهریهکی تری پیکرد و دهستهکانی خسته ژوور سهریهوه، عهینهکهکشی لهچاو کردوه، تاریکی، بیدهنگی، متبوون تیکهل به دهنگی سهعاتهکه.. تک تک، ئهوی له خهیاالات کرد.

جالجالۆکهیهکی رهش له قوژبنی سهقفهکهدا، لهسهه یهکی له تهنافهکانی خوی، بهدم کرماندن میشی وشکههلاتوو بهو تهنافهوه سهرنجی ئهوی دهداو تهنها ئهوی دهبنی، سهرنجی له ئارامی ئهوی دهدا وئیتره ی بهو دهبرد. ئهوی جالجالۆکهیه ئهوی زور خوشدهویت، چونکه له میهرهانی خوا به ناگیه.. چونکه دهیزانی که خوا ههمیشه له کاتی پاککردنهوی ژیر زه مینهکهیدا تهنافهکانی ئهویان نهدهپساند. ههروهها ههرگیز تهنگی بهو ههل نهچنیه و به ویستی خوی لهکویدا ویستینی تهنافی چنیه و گهرای داناوه و پشتاوپشتی جالجالۆکهکه له خوا رازین. له ئارامیهکی ئهفسانه کرددا ههستی به هوانهوهیهکی دهروونی زور کرد، ئهوی لهشداگیرانهی نهما، بیرمکانی ساف بوون، وهک ئهوی حاجی یهک بیت که له دوا ی نوێژمکانی به لهش گیانیکی تهواو پرله ئارامی و دلنیا یی دا؛ دلنیا بیت له رهزامهندیتی خواوند.. ههستی کرد شوینهواری له ژوورمهکدا نهماوه و تهنها گیانیکی نازاده. چهند جاری بو دلنیا بوون دهستی له سهه و

لهشی خۆی کوتا، تا دلنیا بئیت لهوهی که بوونهوه ریکی ماددی له جینگهدایه؛ وهک ئهوهی ههموو هستهکانی بهنج کرابن، ماوهیهکی کورت سهرگهرمی گهران بوو بهدوای خۆیدا، خۆی نههوزیبهوه، وهک ئهوهی خۆی، له خۆی شار دبیتهوه، یان گیانی لهشقهههی بالی دابئیت و گیانی له شار و شاخ و ئاوهدانیهکانی کوردستان دا بالهفر بئیت، یان پیدهچوو گیانی چووبیته میوانی دایک و خوشک و براكانی، چونکه ئهوتنهها به لهش له ههندهران دهژی و به گیان له کوردستان.. ئهه قاوغه مادیهکی لهشی خۆی بو نههوزرایهوه لهه تاریکی یهدا، لهه کاته دا لهه تاریکی یهدا، جالجالۆکهکه و مئشه بیگیانهکه گهوهی رووداوهکانن، دهستتکی سنیهه شیوهی تاریک و نهستور له شیوهی تارماییهکی بینراودا، له پهنجهرهکهی ژووور سههری یهوه خشکهیی و هئوواش بههه لای ئهه به ئهسپایی وهژووور کهوت! تنهها دهستتیک و ههچی تر! دهستتیکی مهنحوس!

دهستهکه له دههی تیمساح دهچوو، پهنجهکانی دانیان ههبوو.. دهبینرا چونکه تاریکتر بوو له تاریکی ژووورمهکه، تاریکتر له بهههگی بهههی ئهه، لهگهل دابهزینی دهسته قهه شیوهکه، هاوکات به ههلمهت بردهسهه ئهوهی بی گیان و لهشینکی بهجئماو له ژووورمهکا؛ زرمهه بۆمبایهک له ژووورمهکا دهنگی دایهوه! ئهه دهسته ددانداره تارمایی شیوهیه بهه زرمهیه ئهوهی هههلووشی.. ئهوهی بههه پهنجهره بچکۆلهکه کئیشکرد و توند

دهستی راپسکاند، پنجره‌که‌ی له‌یخه‌وه هه‌لته‌کاند و ئه‌وی کیشکرد، ئه‌وی قه‌پاند... ئه‌ویش بی دهره‌بست بوو، ته‌نها ئاره‌قه‌یه‌کی سارد گه‌واهی ترسی بوون.. کۆمه‌لێ گه‌لاش به‌دوای ئه‌و رووداوه‌دا هه‌له‌داوان دوای له‌شی بێ گیانی خوا که‌وتن، چونکه‌ فزوول گرتبوونی تا بزائن چی به‌سه‌ر ئه‌و مرۆقه‌دا دێ که‌ گیانی جێیه‌ش‌تووه.. ئه‌و له‌ ناو ده‌سته‌ دانداره‌ تارمایی شیوه‌که‌دا، ته‌نها گوێی له‌ شلقه‌ شلقى دوو مه‌شکه‌ بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌کێ مه‌شکه‌ بژهنێ، گوێی له‌ شلقه‌ بوو، جال‌جۆکه‌که‌ به‌ واقورماوی هه‌شتا له‌تیکێ می‌شه‌که‌ی ته‌واو نه‌خواردبوو، به‌ زه‌قی ئه‌و رووداوه‌ی بینێ! دلێ زۆر بۆی سووتا.. بێ ئه‌وه‌ی دهره‌بستی ئه‌نجامی رووداوه‌که‌ بیت.. ده‌ست و پێ و دم به‌ستراو به‌ ته‌نافی تاریکی، هه‌ستی کرد له‌سه‌ر تاشه‌ به‌ردی داده‌نرێ و که‌مه‌که‌م تارمایی خۆی له‌سه‌ر لاده‌بات.. تارمایی‌یه‌که‌ به‌ گرمۆله‌یی له‌ هه‌مان شیوه‌ی قه‌پیکێ داندان له‌ سه‌ر ئه‌و لاچوو، هه‌ستی کرد چاوه‌کانی توانای بینینی هه‌یه‌ له‌ ژێر تیشکی مانگدا.. شوێن سه‌ر قه‌برانێک بوو، له‌سه‌ر قه‌بری یا مه‌زاری کابرایه‌ک خۆی بینیه‌وه، له‌ ژێر سنیه‌ری دره‌ختیکدا. پاشان ئه‌و که‌بێ باک بوو له‌ هه‌رشتی، تارمایی‌یه‌که‌ به‌ جادووی خۆی به‌ نیازی خۆگۆرین و هه‌یه‌ت نیشاندان قالیی له‌ له‌شی خۆی ده‌گرت.. ئه‌م کاره‌ زۆری نه‌برد.. له‌ ماوه‌ی چه‌ند چرکه‌یه‌کدا جادووکاریکی گرگنی دزیوو قه‌به‌ و پیر و په‌رپوت له‌ شیوه‌ی (نافرته‌تیکێ) قه‌حه‌به‌ ره‌فتاردا، به‌ جۆره‌ها مه‌کر و

بوغزی مهقزوز دهمی لهو داپچری و لیکي جهراعت شتیوه به لموزیدا دمتکا، تنها دوو جووت مهمکی شور و مهشکه شتیوه و تیسکن و رووتی لاشهکه- گهواه بوون لهوی که تارماییهکه نافرته بهنا ختو بوو، یا جنوکه، یا دهجال!.. نافرتهکه یا دهله دیوهکه به پنجهی ئیشارمت گوریکي ههلهادیوه.. پاشان قزی ئهوی گرت و پشتاوپشت ئهوی کنشکرد، به سی نهومدا ئهوی به پلیکاندا برده خواری بو جیگهیهک که پرپوو له دلی رهش، له چاوی رهش، له بونی پهست، له گیانی زهلیل، جیگهیهکی دوو نهفهری نووستن یا "مردن" لهو شوینهدا بوو، که گشت چیهکانی به ئیسک و پرووسکی ئادهمی درووستکراوو که ناو جیگهکه بالیف و دوشهک و سهرینی؛ جهرگ و دل و ریخولهی بۆگن و سی ی فووتیکراو بوو.. ئهوی ههلهادیه سهه جیگهکه.. پاشان به جادوو مهکریکی زور ئهفسوون ئامیز دهستی به لهشی خویدا دههینا.. خوی دهگوری بوو حالهتیکي مینهی ناسک ئهندام و شیوه جوان! به پنجهی ئیشارمتی پنجهی بوو ههه جیگهیهکی لهشی خوی دهبرد، خوی پی دهرازاندموه.. ئهوی! ئهوی! واته خواومندی میهرهبان و گیان لیجیماو؛ دهیان دهستی تارمایی شتیوهی دهبینی که له چاوتروکاندا دهله دیویان دهرازاندموه و جوانیان دهکرد، پندهچوو مهکر توانای ههلههتاندنی چاو و بیري ئهویان ههیهت. بی بزوتن به دهستهکانی ئهژنوکانی لهباوهش گرتبوو، گرمۆله له گۆشهیهکدا کر چیچکهی کردبوو.. هههینهی بستیکي مابوووه.. خوی زور بچکوله و بی

دهسه لات دههاته بهرچاو، يادی هاتمه که ههندی دملین؛ به نهزمونکردنی هه شتی مرؤف زیاتر دهولههههه دهکا. لهویدا بهس باوهری بهو وتیه نهبوو، تیایدا نهخۆش و زهلیل و ماندوو خوی دهبینی، چرکهکان به سکپری دهبزوان.. هه چرکهیهک یا تهپهی لیدانی دلای دهبوو به دوو، به بیست، به سهه، چرکهکان ببوونه دیوو درنجی سأل سیفهت، جادووگرهکه، دهله دیوه نیاز پیسهکه هیشتا دم و دهست و پنی ئهوی نهکردبووه.. ئهوی لهسهه جیهکه هه به بهسترهومی راخست.. وهکو کهلوپهل . نهک لهش! نهگهرچی دهله دیوهکه خوی گۆریبوو بو کهستیکی یا خانمیکي نیان و جوان بهلام لهبهه چاوی ئهودا گرگن و قهبه و مههک مهشکهیی و تیسکن و تاریک بهدهردهکهوت.. قهپی زۆر گهوره بوو.. کهلهی سههه ؛دهستی.. له سههه تیمساح دهچوو.. ئافرهتهکه خوی تاودا و به نرکه نرک و خروش دهنگی گر و پیر و پر له مۆرهی ورچ ئاسا، خوی ههلهایه سهه ئهه و سههه بهههه ناو گهلی ئههه دههباکهی برده.. قهپۆزی داچپری بهدهه هههاسه برکیوه کهوته لیسانههه و گازگرتن.. کیم و جهراعته به ناوگهل و لموزیدا دادهچۆرا. پرچهکانی وهکو کرم دهبزوان و تاله قزهکانی له کرمی رهشی درێژکۆله دهچوون، ملچه ملچی بوو، پاش کومهلی ههولای زۆر توانی هههههه ئهه دامرکینیهههه، چونکه نیازی والهبوو.. خوا تیگیهیی که بوچی رایپچ کراهه، ههستی کرد که غهههههه هههههه ئههههه بو جهههههههه کیشکردوه، دهشی دواي دامرکاندههههه ئالۆشی ئهه

دېوه؛ نازادبوون مسوگەر بکات. دهله دېوهکه هاته سمرکۆشی
ئهو، ناوگهلی له ناوگهلی ئهو جووت کرد، به ویستی خوی
قهپالی له خوا دهگرت و ئهوی زهجر دهدا، تهکانی دهدا و مهمکه
مهشکه شیوهکانی ههر شلقهیان لئوه دههات، موسیقایهکی
ناخۆش بوو بۆ ئهو حالته.. بهر له کوتایی بهر له رزانی کیمی
پر له بۆگهنی هز، قهپی کرد به لووتی ئهودا.. کهوته نرکه
نرک و لهخۆدان و خرۆشی رهحتهبوون، ومک ئهوی کۆی
جادووهکانی ئهو شهوهی بۆ ئهو خۆ خالیکردنهوهیه خستهبیتته
گهر.. له خوشبیهکی زوردا ئهو هئیمن دهبووهوه (واته
جادووهکانی ئافزته شیوه تارماییهکه).. کهمی لهشی ئهوی
بهجهئنهشت، پاش کهمی پشوو، دووباره، پاش کهمی پشووی تر
سئ باره ههمان کاری ئهنجام دایهوه. ئهویش تهسلیم ببوو بهو
چارهنوسه بی مانایه، چونکه ئهو دهرانی که له ژياندا مروّف
دووچاری زور رهفتاری ناماقوول و بی مانا دهبی، بهبی ویستی
خوی!..

پاش ئهوی جادوکاری بۆگهن، ژههری خوی رژاند، کشایهوه
دۆخی جارانی، به قورسایي چهند فهردهیهک گهنم لهسهر ئهو
راکشا و بۆ یهکهم جار به دهنگیکی نیرهمووکانهوه وتی: " که
من کچیکی لاو بووم، پیاویک ئاوههای لهمن کرد، بۆیه منیش
ئاوا له پیاو دهکهم". ئهوی بهدهم گریانهوه دهریری!

خوا زمانى گۆى نهکرد، نهدهتوانى تا بېرسى بۆچى ئەوى
هەلبۇزاردووه، بەلام جادووكەرەكه نيازى دلئى خوئندهوه و له
وهلامدا وتى: ئافرمتى زۆرلئىكراو به پياوى بئىگيان دهوئىرى،
توش گيانت ههميشه له كوچ دايه، بۆيه به ئاسانى تارماييه ختو
شئوهكانى وهكو من دهتوانن زهفەر به لهشى بئى گيانت بهرن و
تۆلهى لئى بكهنهوه، تۆله پيشهى مروقه.. مروقه له زۆردارى
خوش نابى، بئويسته مروقهكان فئىرى جوړه رهفتارىكى گهلى
بن؛ كه به هۆپهوه نهبنه مايهى شهرمهزارى هاورهگهزى
خويان.. نهبنه مايهى ژان بو رهگهزى دووهميش، من لهم
گۆرستانهدا شهوانه سهركهرمى تۆلهم، ههر لهشئىكم دهستبكهوى
بهم جوړه ئەتكى دهكهم.. بهلى.. ئەگەر جارئىكى تروش
چارهفوس بهراستى ژيانم پئى ببهخشئى؛ نيازمه بيمهوه به پياو!
ئوسا ههمان جوړو به ههمان شئوه شالاو دهبهم بو قوربانى
يهكهم.

ئەويش بو يهكهم جار له ژياندا.. له ناخى دلەوه، بهوپهئى
رئزهوه زهردهخهئيهكى زۆر مندالانهى له مندالى خويدا
هئىنايهوه بئىر و نيشانى ئەوى دا. نئجا چاوهكانى وهك مؤم و
تكتك فرمئىسكيان لئى دهتكا، ههستى كرد چيتر دهست بهست و
پئى بهست نئيه، بو يهكهم جار دهستى نايه سهر دهستى ئەو..
دهستهكانى دلە دئوى ماچ كرد و به ويستئىكى زور پىر له
بهخشندهئى ئەوى له نامئىز گرت. پئىكهوه گريان، بهدمه گريانوه
ئافرهتهكه پهشيمانى پئوه ديار بو، بهئنى بچوكتىر و بچوكتىر

دەبوومو، تا بوو مندالیکى كیژۆلەى جوانکیله و بی گونا، پاشان له شیوهى فریشتەیهکدا له پلیکانەکانموه خواحافیزی کرد، له چاتروکاندنیکدا دیار ئەما و وون بوو.. ئەو هیشتا له ژوورەکیدایا بۆ لەشی خۆی دگەرا.. هەمان شیوه که تاریکی داهاات! رۆشناییش داهاات و کارەبا هااتموه و ژووری خواش پروناک بوومو.. گۆپەکان داگیرسان؛ و بەموه شاگەشکە... هەروەها خۆشحال بوو بەموه له تاریکیدا خەمی مرقۆقیکی جهوردیدهى رەواندەموه... خۆشحال بوو به دۆزینەموه لهشی خۆی، هەستی کرد لەشی ماندووه، گیانی ماندووه، پنیوستی به حەوانەموه هەیه. یەک، دوو، سێ گەلا، یەک دوو سێ جالجالۆکه، سێ مێشی مردووش به تەنەفەکهى ژوور سەرى یەو پیکەموه گەواهی ئەو دیمەنه بوون، گەلاکان و جالجالۆکهکان دەستیان لەژێر چەنەیان دانابوو، هێمن هێمن له حالەتى بەزمی دا بۆ ئەو دەگریان، خوا نەیدەزانى چى بەسەر لەشیدا هااتوو. ئەویش له خۆیەموه نائیرادى دەروونى پربوو له گریان. بەر لەوهى چاوى بچیتە خەو، زۆر گریا، چونکه له گەشتى گیانى دا ناهەموارى زیاترى دیوو ئەو ساتانەى که تیایدا لەشی بۆ نەهامەتى بەجیەپشتبوو لەو چاتروکانەدا. چەپکى گۆل و چەپکى نیرگز.. مەرگان نەهینم هەرگیز.

گهشتیکی سۆریالی

به نیازی گهشتی بۆ ناو دارستانهکه، تنها بۆ بهبادانی بیرمکانی خوی، جلی گهرانی له بهر کرد و ملی ریگهی گرت بهر. به نیازی نازۆشتن بۆ ئەو دارستانه که زۆر نزیک نییه له مائی ئەوموه، له بهر ئەم هۆیه پنیویستی ده کرد چهند کیلۆمترئ به قه مەر ه لشار دوور بکهوینتهوه، ههروهها له سکهی ئاسنینهی شه مهنده فهریش بهریتهوه. دلنر ئەمهی ئەنجامدا، له لئخورین دا دوا ی کورته ماوهیهک گهیهه سهر سکهیهکی هئیلی ئاسنینه، راستهوخۆ دوا ی ئەوئ پاش کیلۆمترئیک پیا دهروویی دهگاته جیگهی مه بهست. به لام کاتی گهیهشته نزیک هئیه ئاسنینهکه؛ ریگهی هئیلی ئاسن بۆ مه بهستی هاتووچۆی شه مهنده فهر داخراو له گه ل هئور کردنهوهی لئخوریندا؛ قه مەر هکشی کوژایهوه. دلنر بۆ چهند خوولهکیک چاوهروانی کردن جگهر مهیهکی داگیرساند. کات ئیوار مهیهکی خۆرمتاوی وهرزی به هار بوو. باش بوو خۆش بهختانه بهر له تئیهرینی شه مهنده فهر سه یار هکهی کوژایهوه. دهنه ئیستا شه مهنده فهر لئی ده دا گهر فریای دهر باز کردنی گیانی خۆی نه کهوتبا. لهو کاته دا که جگهر هکهی دا ده گیرساند؛ وهک ئەوهی په له ههروریکی تاریک دهووری ئەو بدات، ههستی کرد دهوور بهری تاریک دادیت! به جوړئ که ههچی نه ده بینی، وهک

ئەوئەى كەوتىبىتتە قەفەزىكى لە ھەور درووستكراوھو، تەنھا گۆئى لە تىپەرىنى شەمەندەفەرەكە بوو. بە چاوەكانى ھىچى نەدەبىنى، وەك ئەوئەى دوو دەستى ھەورىن چاوى ئەوىان گرتى! رىگەى ھاتووچۆى قەمەرە بەدواى تىپەرىنى شەمەندەفەرەكەدا كرايەو، ھەموو شتى ئاسايى بووھو، چاوى تارىك و لىل، وەك ئەوئەى بە شەوارە كەوتى. پىاويك ئەوى راجەناند، كە لە دەروەى پەنجەرەى قەمەرەكەيدا بە نىازى ناخواتن لەگەل ئەودا چەند جار ئ لە پەنجەرەى سەيارەكەى دا.. پىاوەكە لە پۆلىسى سەردەمى كۆن دەچوو، بگرە كۆن ديار بوو، بەرگى كارى لەبەردا بوو، شەپقە و دەمانچەى بەرەكەمەرى بە قايشى ئەستور بەستراو. سەمئىكى فش و رووخسارىكى پىر لە زمان. دلير راستەموخۆ پاش ئەوئەى پەنجەرەكەى كردهو.. پۆلىسەكە فرمانى پىدا كە بەرەو چەپەرى رىگەكە لىخورىت. ئەوئەى فرمانەكەى دەستوبرد بەجىھىنا، لە يادى چوو (لە ترسا) كە چاوى تارىك و لىل دەبىنى، بەلام بە پۆلىسەكەى راگەياند كە سەيارەكەى لەكار كەوتوو و تواناى ھاروتتى نىبە. پۆلىسە نامۆكە كە پىدەچوو بە راستى پۆلىس بىت، بۆ ئەجامدانى فرمانەكەى خۆى بە پال پىنەنان بۆ دواوہ تاوى داپە خۆى و بە ئاسانى سەيارەكەى بەرەو چەپەرى رىگەكە بەرەو لای چەپ پالنا، پاشان فرمانى دووئەى ئەوئەى بوو كە پىويستە دابەزى و بى چەند و چوون دواى ئەو بكوئىت، بى چەندوچوون گۆئى بۆ فرمانى كابرانى پۆلىس شل كرد. لە سەيارەكەى دابەزى،

شویینی دابهزین جیاواز بوو لهو چهند مهتره ی بهر له تاوی لئی بوو له بهر دم هیلئ ناسنینی شهمنده فهدا، شونین دهشتیکی کاکي به کاکي بوو، به لام ئه پيش تاویک له ناو شار دابوو، له ناو شهقام و ریگه ی قیر تاو کراودا! تینه گه یی چون و کتوپر دیمه نی شار گوردرا به دهشتایی و جیگه یهک که ئه هر گیز له ژياندا نه یبینه وه! له ناسوش دا کومه له شاختیکی سرکه شی له دور وه ده بینی. کاتی بو پشته وه سوور یکی به دموری خویدا دا بو پشت و پاش ناسینه وه ی ریگه که!.. هر چونیک دهیروانی دمور و بهری زیاتر رهنگینه بوو، وهک ئه وه ی سر نه کانه ی ئه رهنگ برژینته سر زهوی و زار. پولیسه که فرمانیکی تری گریمانکرد، که ده بی به دوا ی ئه ودا به ریکه ویت بو باره گا و به ریزه وه بی چاوه روانیکردنی وه لام فرموی لهو کرد. ئه ویش رایگه یاند که ئه خوی به تاوانبار نازانی و هیچی نه کردوه؛ بویه به پیوستی نازانی ملکه چی فرمانی ئه و بیت؛ دنا ده بی پولیسه که هوی فرماندانی روون بکاته وه تا ئه مه جبووری گوژیراهلی کردن بیت. پولیسه که رایگه یاند که ئه فرمانی پندراوه چاودیری ئه و بکات و بهر پرسه بهر انبهر به پاراستنی ئه و گه یاندنی ئه و بو جیگه ی داخواز و داواکراو. ئه گه چی وه لامی پولیسه که رازیکه رانه بوو، ئه و له چاوتر و کانیکدا هستی به که منی خوشی کرد، به که م جاری بوو که هست به وه بکات گرنگی هه یه لای که سانیک، به جوریکی وه ها که پولیسیک ته ر خانکراوه بو پاراستنی. روخساری پولیسه که ی لا

نامۆ نەبوو، ھەستی دەکرد بەر لەو کاتە لە جینگەیکە تەردا ئەو
پۆلیسە دیو و تا رادەیکە گومان لابەر یەکتە دەناسن..
بەلام ھیچیان ھەوڵی یادھێنانەوێ یەکتەیان بە ئاھاوتن بە
یەکتە رانەگەیان، ھەردووکیان خۆیان بە کەمتەرخەم دەبینی
بۆ خۆناساندن و یادھێنانەوێ یەکتە، لە روخساری
ھەردوکیاندا وا دەردەکەوت کە یەکەمیان نیازی ھەبوو خۆی بە
دووم بناسنێ؛ بەلام ھیچیان دەستپێشکەری نەکرد بۆ
خۆناساندن بەو تەری. بە توولە رینگەیکە پێچاوپێچدا، کە زۆر
رۆشتن بوو، کەوتتە رێ.. رینگا پەربوو لە لۆچ و توولەری
زۆری لێدەبوو، بەردی زۆر لە کەناری توولە رینگەکاندا
ھەبوو، بەردەکان لە یەکتە دەچوون وەک شێوێ بەردی سەر
گۆری ھەنەبەستراو سینگۆشە و کەمێک نارێک! پێدەچوو ئەو
رینگەیانە بەر لە مێژوێک گۆرستان بووبن! بێ گفتوگۆ رۆشتن
تا گەشتتە سەربازگەیکە زۆر قەلەباغ. لەوێ؛ لە ھەر گۆشە و
کەناریکی سەبازگەکەدا، جۆرەھا چەکی ھاوچەرخ و تۆپ و
تانک و مووشەکی دەبینی، لەگەڵ ئەمانەدا روخساری مەوێ
ھەمەرگەزی زۆری بینی لە بەرگی سەربازیدا. پاشان لە
گۆشە دیواریکی تەسکەوێ کە لە پێشیانەوێ دەکەوت،
پۆلیسە فەرمانی بەو کرد، تا بە داویدا بچنێ ژوورەو،
کەلێنێکی زۆر باریک و تاریک بوو، بە ناستەم مەوێ دەیتوانی
لەسەر لاو بە خۆکێشکردن بچنێ ژوور، دەتگوت کۆنی
دەرگای کولانە سەگە. شوینەکە لە ژێر مەین دەچوو چونکە بە

رارموی زۆر تهسکدا بهرمو جیگهیهکی تر چوونهخوار، له ههندئ کونهوه وهک ئهوهی رارهو له پلاستیک دروستکراوی و به خلیسکانی توانای چوونه ژوورموه و خوگواستنهمیان ههبوو، ئهو له بیریدا بوو ئهو رارهوانه به جیگهیهک یا به هۆلیک کۆتایی دیت.. جار ناجار روشنایی به تیشکی سپی بهرچاوی ئهویان رووناک دهکردهوه و له لای چهپ و راستهوه ژووری چوارگۆشهی تهسکی به نیلهی چاو دهبینی. ههستی دهکرد که پیشتر ئهو جیگهیهی بینیهوه! چونکه وهک ئهوهی یادی بیتهمه وهها ههستی به دهورووبهر دهکرد. پۆلیسهکه بۆ دانیاردنی ئهو بهدم رویشتنهمه بهو ریگه تهسکانهدا باسی جیگاکانی دهکرد که پیایدا تئیهردهبن. له نهۆمیکدا رایگهیاوند که ئهوه جیگهی یا شوینی تهلهفزیونی NRK یه و بهرنامهکان لێرموه پهخش دهکرین. ئهوهی لای چهپ شوینی بهریومهردنی داراییهوه ئهوی تریان وهزارتی دهرموه و ئهوی بهرانبهر سهفارهتخانهیه ..هتد. ئهو ههستی به ماندوویی دهکرد، چونکه ریگاکانی هینده لولهکی و تهسک بوون له ههندئ جیگهدا وهکو پشیله خۆی له کون دا به چنگهکری دهچوه ژوورموه، له دواییدا پاش ئارهق رشتتی زۆر خۆی له هۆلیکی زۆر فراواندا بینیهوه، هیشتا پۆلیسهکهی لهگهڵدا بوو، کۆمپلئ ئهفسهر و کۆماندۆ و سهرهشکر لهو جیگهیه دانیشتبوون، گشتیان شاشهیان لهبهر دهمدا بوو و سههگهرمی بیستن و تهماشای ههوالهکانی جیهان بوون، یهکئ له شاشهکان وینهی تهقینهوهی

راکټيټيکي معزني نيشان دها؛ دلير هستي کرد لهو جيگيه ئو
خهکه سرگرمي بهرئوبردني ناهنگي سري سالن!
دهيزاني ئو ديمهني که لسر رووي شاشهکهدا دياربوو،
لهچي دهويت؟ ئو به دووليبوه رايجياند که پندهچي ناهنگ
گيران و بهرئوبردني ناهنگي سري سال بيت. پوليسهکه
دوول و به غمگيني و نادلنيا وتي: " به داخوه، ئوه باسي
مردني ئم جيهانه دهکات؛ بهشيني بچکولهيه لهم سرزمينه ،
که کهوتوته ژير هلمهتي رهگزي نامروفي و خهکي
گرددوونيني تروه، هلمهتي هيزيکي ناسماني که نيازانه
زمين تفروتونا بکن. نيمش لئروه بردهوام پهيوندي
بتهل و کومپونيريمان هميه له گهلياندا و پيمان رادهگيمن که
چارنوسمان له هستي ئواندا دهبيت و به چهکيکي گهلي
تايهت و دهگمن هيرش دههيننه سر زوهي و بهدکاري و
ناهقي لسر ئم زمينه دسرناهوه. ئم ههواله ناخوشه له
زاري پوليسهوه، ئوي شاگهشکه کرد. چونکه ئو لهوتهي
هميه خوني بهر روزه دهيني؛ که هيزيکي خيرخواز له
ناسمانهوه دابهزي و بهدکاري مروف سرکوت بکا و ناهقي و
ناهمواري شوينهواري نهيني.. به خوشي يوه که روخساري
گهش گهش رووناک دبووهوه، به پوليسهکهي گوت: مهبستت
روون بکروهوه، پاشان من پهيونديم بهم هلمهتهوه چي په؟ خو
من سرباز و پاريزم نيم! هرچنده مايهي خوشيمه، بوجي

منت هیناوه بۆ سعیری ئەم فیلمه؟ من پەيوەندىم بەم شتانەوه
چى يە؟

پۆلييسەكە لە وه لآمدا وتى: " لەشكرىكى بەهيزى ئاسمانى،
بەرمو زەموى دىن و نياز مەندن داگىرمان بكەن، دەست بەسەر
ناھەموارى كردهوى مرۆفدا بگرن و خىرخوازى لەناوماندا
بلاوبكەنەوه. پاشان ھەرشەمان لىكراوه كە ھەرچى بەدكار و
شەرخواز و دىكتاتور ھەيە بە چەكى لەناودەبرىن، جۆرە
چەكىكى بەدخووناس، وەكو مووشەك دادەبەزى و لە
تەقینەويدا وەك پارچە كۆوى بەفرى سىپى پەرش دەكا، ئەو
پارچانەش تواناى لكانيان ھەيە؛ تواناى ناسینەوى مرۆفى
نەدخوويان ھەيە و بە تەنھا بە مرۆفى بەدكاردا دەنوسىن،
مرۆفەكە دەخەنە ژىر ھەلمەتەوه و شىوھيان رەق ھەلدىت
وردوخاش دەبن. يان وەكو ئاو دەیان تووینتەوه! ھەروەھا ئەو
جۆرە مووشەكە بەو جۆرە پارچە كۆيانەى كە پەرش دەبن
دواى تەقینەوھيان ھەستيان ھەيە و تواناى جياكردنەوى مرۆفى
چاك و مرۆفى بەدكاريان ھەيە، بەسەر زەويدا بلاودەبنەوه و
مرۆفە ناچۆرمان قەردەكەن و ھىچ كارىان بە مرۆفى
خىرخوازەوه نىيە".

دلیر لە وه لآمدا وتى: باشە. تىگەيشتم، بەلام تىناگەم پەيوەندى
ئەم بابەتە بە منەوه چى يە؟ ئايا من زىندانىم؟ يا پىسپۆرم؟ بۆ چ
مەبەستى منت راپنچى ئەم جىگەيە كردهوه؟ پاشان ئەمانە

زانستی سەربازین و نەینی ولاتە؟ گەر وەهاپە بۆچی لای من
ناشکرایان دەکەیت؟ پۆلیسەکە دەستوورد وەکو مامۆستایەکی زانا
کەوتەوه باس: - "ئێرە جینگەپەکی گەنگ و تاییەتە، وەکو پیشتر
پنم وتیت من ئەرکی چاودێرکردنی تۆم لە ئەستۆیە.. هیندە
دەزانم کە مانەوی تۆ یا چاودێری و دەسبەسەرکردنی تۆ لەم
جینگەپەدا گەنگیەکی زۆری گشتی هەپە". ئەو کەمێ خۆی بە
بایی و گەوره نیشان دەدا، دلنیا تر لە پیشتر لە دەروونی خۆیدا
هەستی کرد خەویکی خۆش دەبینی. بە روویەکی شاد و
رەزابەخشەوه بە پۆلیسەکە و ت: " من لەوتەئە هەم خەو بەم
رۆژەوه دەبینم کە هیزیکێ غەیبی بەهیزتر لە مەرۆف دابەزی
و کۆتایی بە شەر و بەدکاری بەینن.. ئەمە هیوای گەلی لە
خەلکی تریشە، جا تکتا لئ دەکەم رینگەم بدە برۆم بە رینگە
خۆمەوه، چونکە پێویستم بە پارێزگارینییه و ئەو جۆره چەکە من
و و مچە منیان پێ لەناو ناچیت، چونکە وەکو راتگەیاندا کاریان
بە مەرۆفی خێرخواز نییه و منیش هەرگیز خۆرهی هیزی
شەرخواز نەبووم". پۆلیسەکە لە ئەنجامدا ناچار بوو دان بە
راستی دا بنیت، وتی: " من بۆیه تۆم هیناوتە ئەم لەشکرگایە
چونکە بوونی خێرخوازی تۆ دەناسم و دەزانم ئەو چەکە
ناراستەئە ئەم ناوچەپە نا کریت کە تۆی لیبیت، تۆ تەنها
خێرخوازی، بەلکو کۆمەلی هیزی خیرت تیا دەژی. لە هەر
جینگەپەدا بیت ئەو جینگەپە لە هەلمەت پارێزراوه. نایا تی
دەگەئە؟ لەبەر خاتری خودی خۆت تۆم نەهیناوه بۆ ئێرە".

دلنیر یه کلابی وه لآمی پینگه‌بشت و له هه‌موو شتی حالی بوو، له دلی خویدا که‌وته راده‌برین، له‌بهر خو‌یه‌وه وتی: "من بی‌گومانم، ئەگەر هیزی شهر لێ‌ردها هه‌بی من ناتوانم به‌رگری لێ‌یکه‌م، چونکه بوونی من پارێزگاری له هه‌یچ بوونه‌وه‌ریکی تر ناکات، چونکه خێر هه‌رگیز له‌گه‌ڵ شه‌ردا له سه‌ر یه‌ک ته‌رازوو هاوسه‌نگ نین و دوو هۆکار دوو هیزی زۆر دژوار به‌یه‌کن، خێر دووره زۆر دووره له شه‌ره‌وه، له‌بهر ئەوه خێر له هه‌لمه‌تی شهر دوور‌تره.. به‌لام جی‌گه‌ی داخه که مرۆف له قوناغێ‌کدا ده‌ژی که شهر له خێردا ده‌نێژری و له ناو جه‌رگه‌ی خێردا هه‌یوا و خۆزگه و ژیا‌نی له خۆی سه‌ندوو‌ته‌وه، بۆیه دانیام له‌وه‌ی که خۆسه‌پاندنی هه‌زینیکی بآلا به پێ‌ویست ده‌زانم، چونکه به‌ختیاری و ناسو‌ده‌یی و ئازادی کاتی به مرۆف ده‌گا که ئەندامه‌کانی کۆمه‌لگه‌کان له ژیا‌ندا دانیان بێن و بچن و هه‌یچ گومانیا‌ن له خه‌یری یه‌کتري نه‌بی، له‌ویدا که خێر فه‌رمانه‌ه‌وایه جوانی و یه‌کسانی و ئازادی و به‌ختیاری بوویه‌کی تری به مرۆف به‌خشیه‌وه، مرۆف بآلا ده‌کات، مرۆف مه‌زن ده‌کات، ده‌یگه‌یه‌نێته خاوه‌ن به‌هره‌و ناستی فریسته..". بۆیه له‌خو‌یه‌وه رووی کرده پۆلیسه‌که که دوودل و که‌می ترسا و دیار بوو.. پاشان رایگه‌یاند: "من دانیام گه‌ر جیهان و بگه‌ر گه‌ردوونیش پیر بێت له شهر، من و تو به تایه‌تی هه‌یچمان لێ‌نایه‌ت، بۆیه چاکتر وایه ئازادانه رێگه‌م بده‌ی بگه‌ر یمه‌وه لای قه‌مه‌رکه‌م تا گه‌شتی ئەمه‌رۆم له کیس نه‌چیت". به‌ر له‌وه‌ی به‌ره‌و دواوه بگه‌ر یته‌وه.. به‌ر له‌وه‌ی پۆلیسه‌که

بواری چووندهر موهی بدات، ههستی کرد له جیگهیهکی تردایه،
له مالموه له ژیر لینه و دۆشهکدا چاوی کردۆتهوه و له
پهنجهره‌ی ژوورمه‌که‌یهوه سهیری ئاسمان دهکات. به‌فر دهباری و
ههتاو نییه، به‌یانیهکی زووی زستانه و به‌هار نییه.. خهونه و
راسته‌قینه نییه، پر به‌دل له ئاسمان پارایهوه ئهو هیزه به راستی
رووهو زه‌مین بنیڕی، بهو هیوایه‌ی زۆرداری و گومان و پیس
بوون قات و قری تێیکه‌وێت و له‌سه‌ر ئهم گۆی زه‌مینه‌دا. منیش
هاتمه‌وه هیچیان نه‌دامی... هه‌ستیشم کرد کورێکی باشم ئه‌گهر له
راستیدا و هکو دلێر بابان بوومه‌یه.

به سهرهاتی خۆزگه يهك

له گهراندا بۆ گۆپى "نيون" بۆ ژووره تاريكهكهم، ژوورى وینه كيشانم، ئهمرۆ خۆم گهيانده بازارى دهستى دووهم، كه لهو بازارهدا دهگمهن مرۆف ئهوهى چنگ دهكهوئ كه بۆى دهگهرت، بهلام به ريكهوت ههندئ جار نيازى بهدى ديت و ئهو شتهى كه كهسى بۆى دهگهرئ زۆر به ههرزان دهستیدهكهوئ. له تهك ئهو بازارهدا كه سهريپهوه جىگهه بۆ ههفتهيهك پندرابوو، ستوديوى هونهرمهنديكى ناسياوم لهوئ ههيه، واته ستوديوى هونهرمهنديكى نهرويزى كه سالانتيكه دهيناسم و جارجار پيكهوه كهمى دهوئين و كاره نوئ يهكانى بهسهه دهكهمهوه. نزيكهى ساليك دهبيت ئهوم نهديه، بۆيه ئهوم له بيردا بوو كه بهسههه بكهمهوه لهو كاتهدا نيازم ههجوو لهو بازارى دهستى دووهدا بۆ گۆپ بگهريم. كاتيك گهيشتمه جىگهه مهبهست و بازار، پاش گهرانى زۆر گۆپم دهست نهكهوت. بهلام پيش ئهوهى ئهوئ بهجيبيلم بۆ بينينى - راگنال ئالمين - ئهو له پشتهوه ورياي كردمهوه و خۆى نيشاندام، پاش چاك وچۆنيكردن و ههوال پرسين به خوى ههموو جارهبهكانى

فهرمووی لیکردم که بچم له ئاتیلهکهیدا کهمی پیکهوه دانیشین. وهژوور کهوتین، سهرنجیکی وردو درشتی ستودیۆکهیم دا، تابلۆ و کاری گرافیک و ئابویی پهکانیم بهسهر کردهوه، پهنجهم بۆ ئهو بابهتانه راکیشا که لام پهسند بوون، ئهویش لهو کاتهدا به خوی ههموو جارمهکانی سههرگهرمی داگیرساندنی قهوانهکه بوو، بۆ گوئیگرتن لهو ئاوازهی که ئهو ههست دهکات خۆشی و مانا بهمن دهوات. ئهوهی کردوو بیرهیهکی بۆ ههڵپچیریم و فهرمووی نازاد گهرانی لیکردم به ئاتیلهکهیدا، پیکهوه کهمی باسی ژیان و مردن و نهمری و خۆشهویستی و ماناکانمان کرد، چونکه ئهو زۆر شهکهت بوو لهو حالهته دهروونی پهیدا که پار سأل دووچاری ببوو، بههۆی له دهسدانی کوره گهورمکهیهوه که به رووداوی ئۆتۆمۆبیل گیانی لهدهسدابوو، ئهو دیمهنهیان کتوپر له خهستهخانه نیشان دابوو، کارهساتهکه زۆر جهرگبرانه کاریگهریی لهسهر ئهو بهجههیشتبوو، پاش گفتووگۆکردنیکی زۆر، چاوم به ناو ئهملالولای جینگهی دانیشنتی ههردوکماندا گیرا، که پڕو قهرهباغ بوو به شتی له سهریهک کهئهکهکراو به تاییهتی کتیب و فلچه و قوتووی بۆیه و هند.. ئهو دهستی دایه یهکنی له کتیبهکان، له ناویدا چهند لاپهرمیهکی دههینا. داوای لیکردم که شیعری "قهله رهشهکه" ی ئهنگار ئالان پۆ-ی بۆ بخوینمهوه که باسی بیرهوهری و یادی ئافرتهی دهکا له دهروونی پهکبووی ئهنگار خۆیدا، له ههمان جینگدا که ئهو دانیشتبوو چاوم به کتیبیک کهوت، که وینهیهکی کافکای لهسهر بوو.

ئەگەرچی زیاتر ھەزم لە بابەتی تیۆلۆژی و فەلسەفی دەکرد و لەم دواییەدا بەدوای ئەدەبدا نەدەگەرام، بەلام دەمتوانی لە قەرەبی بەدەم و بە نیازی خۆ ھەلسەنگاندن لە بواری زماندا کەمی دەربارەیی کافکا بە زمانی نەرۆیژی بخوینمەو. راگانال، تکای لێکردم کە کتیبەکە ون نەکەم، چونکە ھی خۆی نەبوو.. پاشان لەبیرم نەچۆ و بیگەرینمەو بۆی. دوای سەعاتی دانیشتن، کتیبەکەم خستە بن باخەلم و بە نیازی گەرانەوہ خواحافیزیم کرد. کە گەیشتمە مآلەوہ، ھەستم بە برسیتی کرد، دەستوبرد نام خوارد، پاشان بە پینی خوی زۆرخۆری ھەستم کرد خاوە دەبمەوہ و پنیوستە کەمیک بنووم، بە ھیای خەویکی خۆش یا ورینە و توقان؛ لئی راکشام و چاوم لیک نا.. تەنانت تاقوتی داگەندنی پیلوہکانیشم نەبوو.. بەلام زۆر لە جیگەدا مامەوہ، خەوم لێنەکەوت، ھەستم کرد ویستی کافکا لە ژوورەکەدا بژیوہ و زۆرم لئ دەکا نەنووم. ھەستم کرد کافکا مۆرەم لئ دەکا و دەستەکانی ناوہتە گیرفانی و بە چاوە تیژەکانی داوام لئ دوای ئو بکەوم، ئوم لە بەردەمی خۆمدا بینی. ئوم لە دارستانەکەشدا دەبینی، نیازی ئو لە دەرونمدا ناچاری کردم ھەستم و واز لە تەمبەلی بەینم.. گەشتی بکەم بەی مەبەست بە ناو دارستانەکەیی لای چەپی مآلەومدا.. ھەلبەتە خواست و داخواری کافکا بەدل نەبوو، بەلام دلیم نەرنجاند.. بە چاکیشم زانی ئو ھەموو خوارنە ھەرس بکەم کە بی مەبەست لە ورگم نابوو. تەمەل و تەوہزەل بەرەو دارستانەکە چووم، پاش نیو

سه‌عاتی رویشتن، هه‌ستم کرد گوری گهرانم خوش دهیی و هه‌ست به قورسای ناکه‌م، گه‌یشتبووومه ناوهندی دارستانه‌که، له‌سه‌ر ئه‌و تووله ریگه‌یه بووم که ئه‌مبهر و ئه‌وبه‌ری دار ودرمختی چر بوو و ناسو له پێشه‌ومدا له خالی ونبووندا ته‌نها کۆمه‌لی ره‌نگی زه‌ردی رووشن و کال بوو، له‌گه‌ل ئاسمان و کۆمه‌لی هه‌وری کال تردا به‌رچاوم ده‌که‌وت؛ به‌ هارمۆنییه‌کی زۆر ناسک. له‌و دووریه‌وه که هه‌موو شته‌کان ته‌لاشی ده‌بن.. په‌له‌یه‌کی سپی رووشنم بینی و مکو په‌پوله‌یه‌کی گه‌وره له‌و ئاسۆیه‌دا ده‌بزوا که به‌ره‌رووی ده‌چووم، ته‌نها شتی له‌ رو‌نگه‌ی مندا که ده‌بزوت ئه‌و په‌له‌ رووشنه په‌پوله شیویه بوو، یا ئه‌و پارچه رووناکییه بوو، چونکه هه‌ندێ جار خۆر پارچه له‌ له‌شی ده‌که‌ویت، یان پارچه تیشک له‌ جیگه‌یه‌کدا ون ده‌بی و مک ئه‌و منداله‌ی له‌ قه‌له‌بالغی بازاردا له‌ دایکی ون ده‌بیته و ته‌نها به‌جی ده‌میته‌یت. بۆیه دنیابووم ئه‌گه‌ر په‌پوله‌یه‌کی مه‌زن نه‌بیته ئه‌وا په‌له‌یه‌کی تیشکه و ون بووه!.. ئه‌و په‌له‌ رووناکییه له‌گه‌ل هه‌نگاه‌ه‌کاندا به‌ره‌و پێشه‌وه به‌ره‌و لای من ده‌بزوا، منیش رووهو ئه‌و، ته‌نها بوونه‌وه‌ری بزوین ئه‌و بوو له‌ دیدی مندا، پێچه‌وانه‌ش راسته؛ ده‌شیا ته‌نها به‌هۆکاری رو‌بینی من و نزیک بوونه‌وه له‌و ناسته‌ی که خالی ته‌لاشی بوو؛ بووبیته هۆکاری هه‌ستیه‌کی تایبه‌ت بۆ من. چونکه هاوتا به‌و هه‌سته؛ هه‌ستم ده‌کرد که‌سێکیش له‌دوامه‌وه ده‌روات. گه‌رچی نه‌که‌سێکم بینی و نه‌ که‌سم له‌گه‌لدا بوو! هه‌روه‌ها هه‌ردوو فریشته‌کانی سه‌ر شانی

راست و چهیم له مالموه بهجیهیشتبوو ، چونکه ئەوان پینکەوه
خەریکی شەر و زۆرانبازی بوون. بەلام هەر هەستم بە
ئامادەیی کەسێک دەکرد؛ هەر چاوەروان بووم کەسێک ببینم..
لەشیشم هیندە سووک بوو، هەستم پێ نەدەکرد، کەشیشم لە دواى
ئەو رووناکییەوه نەدەبینی! زۆری نەبرد چاوەکانم شتەکانی
روونتر دەبینی، ئەوەی لەبەرچاومدا دەجووڵا، بوو بە ئافرەت،
ئافرەتێکی سپی پۆشه ؛ نەک پەپۆله کە گومانم لێ دەکرد. بەلام
هیشتا چارەکە کیلۆمەترێکی ماپوو بگاتە من.. هەستم کرد
نیازیکی دەروونی ناچارم دەکا چەند رستەیهک بچم و بە
هۆیهوه ئاخواتن لەگەڵ ئەو ئافرەتەدا چنگ بخەم؛ کە لەو
دوراییهوه رازەری دەدا بە هەستیاریم.. یا مەیلیم بوو خۆم نامادە
بکەم تا سلاویکی جوانی لێ بکەم.

رووناکییە سپییهکە زۆری نەماپوو بگاتە من، لەژێرەوه، دزە
نیگا سەیرم کرد، بۆنى خوشی ئەو گەیشتبوو بەمن.. زیاتریش
دەنیا دەبووم کە ئافرەتێکی سپی پۆش بەرمو رووم دیت نەک
پەله رووناکی یاخوود پەپۆله!.. کاتێک کە لە یەکتەری نزیک
کەوتینەوه؛ شەمال دەستی نایە ژێر چەناگەم و ناچاری کردم بێ
شەرم و بێ نیاز سەیری بکەم. خۆی گەوره ئەو سەحرە چییە؟
وەی لەو جوانی و نەزاکەتە! هیشتا کەمێ لە منەوه دوور بوو،
بەلام جوانی ئەو لەبەر دەمما بوو.. زۆر جوان بوو؛ هیندە جوان
بوو، نەبیتەوه!.. لە هەموونەو کیژۆلانە جوانتر کە پێشتر
بینیبوم و بە جوانم دەزانین، لە هەموو ئەوانەش جوانتر کە

خۆشم دەوین، کۆ دەلی ئەو نییه!.. کت و مت لەو دەچی، دلم
کەوتە زرمە زرم و تەکە تەک.. هەزاران پەپولە پرتەقالی و
سپی دەورەیان تەنیم، رەنگم زەرد، پاشان سپی هەلگەرا، لە
جیگەیی خۆم و شک بووم، لە هەناسەمەوہ بۆقی هەوای ماچ شیوہ
و دل شیوہ دەردەپەری و لە هەوادا تریەیی دەکرد و لە چا و ن
دەبوون، زیاتر و زیاتر لەگەل هاتنی ئەودا دنیایا دەبووم کە
"ئەنالیزایە" هەستم دەکرد بووم بە گۆییکی دە هەزار قۆلت و
داگیرساوم، هەستم کرد گەر وەها لەو حالەتەدا بە داگیرساوی
بەینمەوہ ئەوا ئەو و دارستان و خۆشم گریان تیبەردەبی.. بەر
لەوہی کۆمەلێ فریشتە بە سەتڵە ئاوموہ دابەزن و بە نیازی
یارمەتی و کۆژاندنەوہ وە بین و سیخوری بە سەر
بەسەرھاتەکانمەوہ بکەن؛ هاتمەوہ دۆخی هەستکردنی
سروشتی، ئەگەر چی سروشت تا ئەو کاتە ئەو هەلەیی بۆم
نەرخساندبوو کە- ئەنالیزا- لە هیچ جیگەییەک بینی.. سەیرم کرد
کە ئەو مەرقە ئەنالیزایە و منیش خۆم.. هیشتا دەیان هەنگاوی
مابوو بگاتە من، هەست و بیر و سۆز و ویستم ھاوڕابوون،
بگرە دنیابوون لەوہی کە ئەنالیزا یە لەو دارستانەدا و بە
مەبەستی بینی من؛ یان بۆ گەران هاتووہ! هیچ شتی مەحال
نییه.. لە بیرمدا خەریکی هەلسەنگاندنی ماوہ و دووری نیوان
ژینگەیی خۆم و ئەو بووم.. تیبگەیشتم کە ئەو لە ژینگەیی منەوہ
تەنھا بیست تا سی کیلۆمەتر دوورە، دەشی بە چارمە کە سەعاتی
بگاتە ئەم دارستانە، بە تاییەتی گەر نیازی بینی من بیت، بەلام

شتیک جیی گومانه ئه‌ویش ئه‌وهیه که ئه‌و به‌یی سه‌گ هاتووچۆ ناکات! ئه‌و به‌یی سه‌گ ناتوانیت تهنه‌ا هه‌نگاوێک له‌سه‌رزهمینی به‌هه‌شتیش پیاسه‌ بکات! به‌راسته‌، ئه‌و خۆی به‌منی فەرمووه که ده‌ترسیت به‌یی سه‌گ هاتووچۆ بکات!

به‌ هه‌رحال دلم پهبوو له‌ خۆشی، دلنه‌وایی خۆم ده‌کرد، ئه‌گه‌ر ئه‌ویش نه‌بی ئه‌وا به‌وی داده‌نیم و جوانیان له‌ سه‌رنجیکدا ئه‌ندازه‌ ده‌گرم، چونکه‌ من له‌ بینینی هه‌ر ئافه‌رتیکدا تهنه‌ا سه‌رگه‌رمی هه‌لسه‌نگاندنی جوانی ئه‌وم له‌گه‌ل ئه‌وانی تردا. خۆ که‌س له‌و ناچی.. ئه‌و جوانترین جوانه‌ لای من، بگه‌ره‌ جوانی شه‌رمی لی ده‌کا و له‌ رووی نایه‌ت خۆی له‌ قه‌ره‌ی جوانیی ئه‌نالیزا بدات.. له‌ دووسه‌ی هه‌نگاودا هه‌زار خه‌ون و خه‌یالی جوانم بینی، له‌ هه‌مان کاتدا خۆم ئاماده‌ کرد بۆ سلۆکردن و ئاخوتن.. زۆر کامه‌ران بووم، یه‌که‌م جار بوو له‌ ژيانمدا هه‌ستم به‌ خۆشه‌ویستی ده‌کرد به‌و راده‌یه‌، به‌ر له‌و کاته‌ وام ده‌زانی به‌ رووکه‌ش ئه‌وم خۆشه‌هوی، به‌لام له‌و کاته‌وه‌ تا ئه‌به‌د دووچاری ده‌ردی دلنیایی بووم، دلم، ده‌روونم پهبوو له‌ جریوه‌ی ماچ.. له‌و هه‌ستانه‌مدا زۆر کامه‌ران بووم.. هه‌نگاوم ده‌نا و شه‌په‌زه‌و ئاماده‌ بووم بۆ سلۆکردن له‌و.

له‌و کاته‌دا بوو له‌ په‌رتاو ئاسمان شه‌قی برد، هه‌وره‌گرمه‌یه‌که‌م به‌ر گوێ که‌وت، ئه‌مه‌و هه‌چی تر .. به‌رچاوم تاریک داهات.. ئاسمان که‌وته‌ بزووتن، ئاسمان رووخا.. بینیم ئاسمان ده‌می

دایچری وەکو قەپیکێ گەوره راستەوخۆ دابەزییە سەر ئەر و ئەنالیزای بە کەفەکوننیک هەللووشی.. هێشتا هەشت نو هەنگاویکم مابوو بەگەمە لای و سلۆی لێ بکەم! لەوێدا بووم دەم هەلبینمەوهو سلۆی ئاراستە بکەم.. نەگبەتی ڕوویدا! ئاسمان ئەر قووتدا و هەللووشی یا بردی! دەزانم نیشانی سەر سورمان و ناخواتن و بابەت هۆنینهوه دادم نادات تا ئەر راستییە بەسەلمینم.. بەلام خەلکینە، ئەر بێنی بەر لەوێ ئاسمان هەللووشیت، هەردوو پێم گۆت بوو، رەق وەستام لە جینگەیی خۆمدا، ئەگەر خەون بواوە بێدار دەبوومەوه، بەلام راستییەکی راستر بوو لە راستەقینە، خۆدی ئاسمان وەکو قەپیکێ گەوره لەبەر رۆشنایی چاومدا لە رۆژی رووناک دا ئەر قووت دا؛ و کشایەوه جینگەیی خۆی. من واقورماو مابوو مەوه، نەمزانی چەند دەقیقە، بەلام هەستم دەکرد چەقیوم، یا زەرە بە هەردوو دەست قاچەکانی منیان گرتبوو، زۆری نەبرد تیگەیشتم کە چاوبەستم لێکراوه، زەرە دوو دەستی لێ رووابوو، لەو کاتەدا ئاسمان دەمی دایچریبوو، توند قاچەکانی من گیرابوون، من روینرابووم، بەر لە چوونی من بوو دارستانەکە ئەر پیلانە داریژرابوو، مۆریش کرابوو بێ ئەرەیی من بزانم. بریار وابوو کە ئاسمان نیازی قەپاندنی ئەنالیزای هەیه و سروشتیش هاوبەشی ئەنجامدانی ئەم پیلانە نانااساییە؛ بۆ؟ نازانم !

بەلام هێندە دەزانم لەم سەر زەویە گەیشتنی دو دوانە یا دوو خوشەویستی گیانی بە یەکتەری مەحاله، دوو مەرووف ناگەن بە

یهک! چونکه بهمه ریسی بوونههر تیک دهچیت! ئاسمان دادمهپیت.. دهشیت خواوهند و فریشتهکان فییان لی بیت! بهلکوو ئاسمان و گهردون و ژیان سهریان لیتیکدهچیت! نهگهر نا؛ نهوا به هۆکاریکی سیحرین، یهکی لهو دووه له خۆیهوه پشت لهوی تر دهکاو پرۆزهی هاوگونجاندنی نیوانیان؛ پرۆسهی ویستی بهیهکبوون لهعیشقدا، تیک دهچیت. من ههستم به ناحقی کرد، لهویدا زۆر تاوم دایه خۆم و خۆمم راپسکاند، تا زهوی ناچار بوو ههردوو قاچی بهردام، چونکه دووچاری نهو خهمه بووم دهترسام نهویش من قووت بدات، باش بوو زوو لهو ههسته دهرباز بووم، کاتی ئازاد خۆمم بینی، ههستم کرد توانای جوولاندنی پنیهکانم ههیه، به ههلهداوان و نائیرادی بهرهو نهو جیگهیه چووم که نهالیزای تیا قووت درا.. زۆری نهبرد تیگهیشتم نهمی چاو و بیرم بروای پی ناکا راستی بووه، رووداو بوو، ئاسمان نهوی قووت دابوو! نا؛ بهلن، بهراستیمه.. نا لهویدا تهنها شوینهواری له ئاسماندا کهوته بهرچاوم، تابلویهک بوو له وشه به پیتی ههرین، به گهرمی نوورابوو:" خۆشهویستی کالای هونهره". نهم دیزهه له سههر سنگی ئاسمان خویندوه بهر لهوهی بگههه نهو جیگهیهی نهوی تیا قووت درا، لهو جیگهیهدا شوینهواری نهو نهمابوو.. بهلام تهنها سیهههههی نهوم بینی، سیهههههی نهالیزا لهویدا راکشابوو، پندهچوو قهپی ئاسمان سیههههههی نهوی بو راپنج نهکرابی، یا

لئی بہجیمائی! یا تہنہا ئہو سبیرہی بہمن رہوادیئی! چونکہ
بیگانہ ہیچی پی رہو نابینری لہم ولاتانہدا!

بہ دیار سبیرہکھوہ وکو تازیبار دانیشتم، موچرکہ بہ گیاندا
دہات، حزم نہدہکرد باوہر بہو راستیہ بکہم بہلام بوون و
بہجیمائی سبیرہکھی ئہو لہ دووڈلی کہم دہکردمہوہ، گہواھی
روداوہکہ بوو. نہمزانی چی بکہم، ناچار تہنہا دانیشتم، ہہستم
بہ تہنہاییکی زور کوشندہ دہکرد، لہ دلہوہ ناواتہ خوازبووم
ئہو روداوہ بہسہر منیشدابیت.. بیری ئہوم دہکرد.. ہہستم
دہکرد خوزگہ و ہیوام لی دزراوہ.. ہہستم دہکرد خوشہویستیم
لی دزراوہ، .. ہہستم دہکرد نہک ہہر ئہو بگرہ زور بیری
جوان و زور پھیامی بہنرخ لہمن دزراوہ، ہہستم کرد رووناک
و روژ و ئومیدم لی دزراوہ، ہہستم دہکرد کہ سبھی توانای
چوونہ سہرکارم نامینی، چونکہ تہنہا ہستی ہاوکاری بوو کہ
منی ہان دہدا بو چوونہ سہرکار.. بینینی ئہو بو من ہاندہریکی
گیانی پیروز بوو، روژہکانمی پردہکرد لہ ہیوای گہورہ گہورہ،
کاتی شہوان پیکہوہ کارمان دہکرد چونکہ من و ئہو لہ راستیدا
پیکہوہ کارمان دہکرد.. پیکہوہ پاسہوانی شہو بوین، کارمان
بریتی بوو لہوہی کہ نہیہلن تاریکی و شہو کوی خوزگہ و
ہیواکانی روژ بدزی.. من و ئہو پیکہوہ خہریکی
دروستکردنی یا چینی گہنجیہیک بووین؛ گہنجیہی خوزگہ،
بو مروّہ بچکولانہکانی کومہلگہ.. تا لہویدا مروّف بہ
دلنییاییموہ کوی ہستہکانیان بو داہاتوو ہہلگرن.. تا بہلای

که مەموه لەداھاتوودا لەیادیان نەچیت کە رابردوویان پیر بوو لە
خۆزگەیی عاشقانە!

زیاتر لە سەعاتی بە دیار سێبەرەکی مەموه دانیشتم و رامام، کە
راستەوخۆ زۆر لە سێبەری ئەو دمجوو! بۆنی ئەوی لێ دەھات،
ھەستم بۆی نەگۆر بوو. زۆر بەزمییم بە سێبەرەکیدا دەھاتەو،
ھەردوو چنگی لە گیای سەرزەمین توند کردبوو؛ وەک ئەوی
سێبەرەکی خودیکی تر بێت لە بوونی ئەو! یا پێدەچوو سێبەرەکی
ترسابیت! یا لەبەر ھەر ھۆکاریکی نا لۆژیکی؛ سێبەرەکی
ئەنالیزا تووند خۆی لکاندبوو بە زەمینی سەرزاییدا!.. دەمویست
بیر و ھەستم بخرەکار و بە شتی یاریدەیی سێبەرەکی بدەم،
دەمزانی کە ئەو قووت دراوہ و لە توانامدا نەبوو بە ئاسماندا
ھەنگەریم و ورگی ئاسمان دادرم و ئەنالیزا بگەرینمەو، خۆم
بچووک دەبینی لە بی دەسەلاتیدا، چونکە یەکەم جار نەبوو ئەم
تاوانە بەرانبەرم بکریت، قەدەر زۆر دەترسێ لە یەکیبونی من
لەگەڵ ئافرەتدا، بە ھەموو چەکی ھەمیشە لە من دراوہ، بۆ
بەدینەھاتنی ئەم مەبەستم. بیر و ھەستم نامۆگارییان دەکردم
کە شتی بۆ سێبەرەکی ئەنالیزا بکەم.. بیرم ھانی دەدام
سێبەرەکی بەجی نەھێلم، چونکە دەشی لەگەڵ شەوا لە تارمایی دا
تیکەل بە رەنگی شەو بێت و شوینەواری بەیەکجاری نەمینی..
دەترسام لەوہی شەو نیاز پاک نەبی دەر ھەق بە سێبەرەکی ئەنا
و قووتی بدات، دەستم برد بۆ سێبەرەکی، ھەستم کرد وەکو
توژیکی تەنک، وەکو قاقەزیکی تاریک بە رەنگی سەوزی

تیر، وەکو توژاڵی بە گیا و زەویدا نووساوە یا لەسەر زەوی راکشاو، بە جۆری کە تونام هەبوو هەلیگرم، دەستی لێبەم، بەلام هێندە توند چنگی لە زەوی گیرکردبوو، ماندوو بووم تا چنگی گیربوویم لە زەوی بەردا، پاشان سێبەرەکەم لەباوەش کرد، یا کردمە بەری خۆم؛ و بەرەم بە پیاوەکەم دا لە روویەکی پێچەوانەدا.. واتە پاشەوپاش و بێ مەیل بەرەم داوە؛ بەرەم مالهە گەرامە.. هەستم کرد ئەو هێشتا لە بیر و ویستی من دا کیشی هەیه، هەستم دەکرد ئەو سێبەرە ی ئەو لە من دا چاوەڕێی یارمەتی، هەستم کرد سێبەرەکە ی ئەو هەست دەکا و هەستی هەیه!.. دەمەو ئیوارە گەیشتمەو مأل.. ئاسمان سوراوی لێو پروومەتی دەکرد بە رەنگی پرتەقالی، و کراس و ئاوەلکراس و هیلەک و ئاودامانی خۆی سوورو پرتەقالی و زەرد گەشانەو بەر لە ئاوابوونی خۆر، ئاسمان بەرەم تاریکی دەجوو، سێبەری ئەنالیزم گەیانە ناو ژوورەکەم؛ بەر لەوێ تاریکی داویت... سێبەرەکەم داگەندو لەسەر سێپایەک.. سێپای کاری هونەری.. کۆمەڵی پراجکتۆرم لە ژوورەکانی ترمەو هیناو لە دەوری ئەو دامگیرساندن، ترسام لەوێ نەبا تاریکی فرسەت لەو بەینی و بتوانی بیقۆزیتەو، چونکە کۆی هیزەکانی تاریکی بە دژی خۆم و خۆشەویستی نێوانمان دەزانم! کات بووبە شەو.. شۆینەواری نووستم لە بییری خۆم وەلا ناو .. تەنها پاسەوانی سێبەری ئەنالیزا بووم، دلەنگ وکەم هیوا، خۆشحالییەکی کەم هەست پێ دەکرد بەوێ کە سێبەری ئەوم رزگار کردووە. کێ دەیزانی

ئاخۆ ئەم كارم لای ئەو راستە و لە ھەلۆیستەكانم رازیبە؟
چونكە لە راستیدا خودی ئەویش دژایەتی دەکردم! بگرە تەنھا
ئەو، خۆی دژی یەكبوونی ھەستیاریمان بوو! ئەو، تەنھا ئەو،
لەبەر ھۆكاری جیاوازی تەمەن، زمان، كەلتور، نەژاد، ئایین؛
رێگەى بەخۆی نەدا! پێى نا بە ھەموو ھەستە پەرۆزەكانى خۆیدا
و وێزدانى خۆى پێشیل كرد.. دانى بەو ھەموو ھەست و سۆزو
عیشقەدا نەنا كە من ھەمبوو بۆ ئەو.. كە ئەو ھەمبوو بۆ من!
سەیرە!.. كە ھەندىك كەس ھەن وا دەزانن ئەو فاكٹورە
ژيانەكییانە لە عیشق پێویست ترو پر بەھاترن! دەشیت.. بەلام نە
زمان، نە ئایین، نە نەژاد.. بگرە ھیچ فاكٹورێكى ژيانەكى بەئى
مروڤیكى ھەستیار و خاوەن ھەستى عیشق، ناتوانیت ژيان
بكات بە كآلایەكى گىانى و یەكبوونی مروڤ زامن بكات. كە
ئامانجى ژيان و بوون و بوونەورە. بە كورتى: ئەو منى
نەدەویست. منیش قیزم لە ھەموس و مەیلەكان و داخوازیبەكانى
ئەو دەبوو ھو! ھەستم دەكرد ئەگەر بێت و ئەو سەر بۆ جیھانى
من بلەقینیت؛ ئەوا دەبیت نیواو نیو واز لە زۆر بەى ھەموس و
داخوازی و خۆزگەكانى خۆى بەینیت. چونكە ئەو پر بوو لە
ترو تەشقلە و داخوازی سەيرو سەمەرى سەردەم!

ئەو ئیوارەو شەوم تەنھا بە بێر كردنەوہ لەو بردە سەر..
نیوہشەو ھەستم كرد پێویستە ئەو لەسەر رووى یەكئ لە تابلو
گەورەكانم رابخەم، دەستوبرد ئەو كارم بېخواست كرد.
سێبەرەكەى كەمئ پووش و پەلاشى پێوہ ماوو كە زۆر جوان

دههاتنه بهرچاوم، له ههمان کاتدا که تووره بووم له کردهوی ناسمان، بهختیاریش بووم بهوهی که سنیهری نهو میوانی ژوورهکمه و دلنیا لسه رووی تابلویهکم راکشوه، خوم وکو مندالی دهبنی له تهک یارییهکی خهالی دا! دهنگی له دهروونمهوه به چپه دهیگوت: " دهوانم ژیان و لهش بهو سنیهره بدهم" چونکه دلنیا بووم هیچ شتی بی سنیهر نییه و به پنجهوانه شوه!.. به بیرمدا هات که لهو سنیهره دا له جیگه ی دهمییهوه، فوو بکهمه ناو دهمی نهو و قهباریهکی ههوی پی بدهم، چونکه ههستم به دوو لوی سنیهره که دهکرد، بهو هوییه شیواوی فوومیک لیکچووی نهوم چنگ دهخست، پاشان له بیری نهوده بووم که دواي نهجامدانی نهو کاره به یارمهتی رهنهکان روخسار و لهشی برهنهکنیم و پهجهکانی یا نینوکهکانی رهنه بکهیم، ههمان شیوه چاو و لوی نجا سینه و پرچی، ههمان شیوه که خوی دمیکرد، که خوی حزی دهکرد رهنهکن بی. دواي نهوش دهی جوانترین رهنهگی بو بکرم و ملوانکهی لهمل بکهیم. نهو ملوانکهیهی که دوو سال پتره بو نهوم به دیاری کریوه و ناتوانم پیشکش بکهیم، چونکه نهو به ناگا نییه لهوهی که من خوشم دهوی و له جیهانی من دا نهو تهنیا به له خوشهویستی دا.

وههام کرد.. بهگویی ههستهکانی دهروونی خوم کرد.. کاتی فووم کرد به دهمیدا ههستم به پر بوونی سنیهره که کرد، ههروهکو چووپ پر بو له ههوا، بهردهوام بووم لهو کارم تا نهو کاتهی

قالبی لەشی ئەوم بە هەناسە پرکردەوه، پاشان تاوێکو روژی
دوایی بەبێ ناگا لە کات و سات سەرگەرمی نەخشاندنی
سێبەرەکه بووم، ئەرکی زۆرم نەکیشا بۆ وێنە کیشانی چونکه
شێوه و روخساری ئەوم لەبەر بوو. هەلبەتە ئەو روخساری
خۆی نەیدەبینی، ئەو لە هەراسی کولتوور و باوەری مۆدێرن دا
دووچاری دابەشبوون و هەراسانی بوو، ناچار بوو ژيانى بژی
دوورپەریز لە مەروڤی وەک من هەستیار، ئەگەرچی من
هەمیشە تەقەلای ئەوم بوو که یادی بەینمەوه هەست و سۆز بۆ
مەروڤ دەمانیکە ئازادی بەبیر دەبەخشی و هەلوێستی مەروڤ
ژياندارتر دەکات، بەلام کەم لەم وشانەى منى بەبیردا دەچوو،
ئەو خۆى و راهێنابوو لەو قالبەدا بژی، قالبی خۆگێلکردن و بێر
نەکردنەوه و خۆ تەفەردان، خزمەتکردنی سەگ و باندە و
مێرووی کردبوو بە کاری روژانە. ئەو زۆر پابەندی نەریت و
کولتووری خۆى بوو، بەلام من مەروڤ بە داھینەری کولتور
دەزانم.. ئەوهی سەیر بوو لای من لە کاتەکانی کاردا که ئێمە
پێکەوه کارمان دەکرد تەنها لە بێدەنگی دا لە یەک دەچووین،
هاورا و هاوھەست و هاوبیریش بووین، وشەو ناخاوتن
لەمپەری دەخستە ئیوانمانەوه، دووچاری دوودلی دەکردین،
دەشتی لەبەر هەمان ھۆکاریش بێت که ئاسمان ئەوی قوت دا!
ئەو شەوه وەک دەیان و سەدان شەوی تر؛ یادەکانم پێر بوون
لەو.. دواکاری ئەو بەیانییەم سەرگەرمی بوو بە پەنجەکانی
پێیەوه .. بە سەرئەوه یەکیەکی پەنجەکانیم بۆیە کرد، پاشان بە

نیازی پشوو و سهرنجدان له ئاتاجی کارم لهسهر کورسییهک دانیشتم، له قوولایی دلمهوه رۆچوومه پارانهوه و دادانی کهژی گیانیهوه، روو له ئاسمان له حالهتی پارانهوهدا خۆم بینی، پارانهوه له "ئهفرودیت" ی خواوهندی جوانی.. خۆم لئ ببوو به "بیجیمالیۆن" ی پهیکهرتاش، ههستم به داهینان و ئافهریده کردن دهکرد به دیار ئهو پهیکهه سییهرییه لهههوا پروه.. ههستم به دابهزینی گیانی خواوهندی عیشق دهکرد.. ههستم دهکرد خۆزگه و نیاز و ویستم؛ دهنگی پارانهوه و نزام- ئومیدی ئهوهی ههبوو بگات به گویی خواوهندی جوانی، بهو هیواهی لاشهی ئهنالیزا جاریکی تر بگێریتهوه ناو ئهو سییهره یان سییهرهکه گیاندار بنیت، چاوم ئیک نا، ههموو هیواو خۆزگهکانم له چاوهروانی دا چهقیان بهست. پارانهوم زۆر له دلمهوه بوو، زۆر پارامهوه، بهدهر له کات وشوین و ههست کردن، تا ئهو کاتهی خواوهندی جوانی له ژوورهکهما به گویمدا چپاندی: "چاوت بکهروه" .. منیش به ئومیدیکی زۆر گهوره و پر له سوپاس و ستایش چاوم به جوانیدا ههلهینا، چاوم به گیان و لهش دا ههلهینا، چاوم به ئهنالیزای ژیاودا ههلهینا! بینیم- زیندوو و ژیاندار به واقی ورمهوه سهیرم دهکا، خهواو و میهرهبان و جوان، پرپوو له دیمهنی ههمهڕنگ، پرپوو له ههموو جوانیهک؛ هینده جوان بوو، نهیتهوه! لهوا له چاوهکانیدا ههموو ژیان و دهووبهرم جوان دهبینی. من هیشتا له شوکرخوایی نهبوومهوه، ئهو شیتگیرانه ههستا و شالاولی بۆم

هینا، به هاواروه نهراندی به سه‌رما: "کی منی هیناوتته
نیره.. من چی ده‌کهم لیره؟ چون زانت کرد؟" .. پاشان به قینه‌وه
پالیکي پیونه‌نام.. ريسي کردمه‌وه به خوری، بی ئه‌وه‌ی
چاومروانی ناخواتن و وه‌لام بیت، ریگه‌ی دهره‌وه‌ی گرت‌بهر
شوینه‌واری له ماله‌که‌مدا نه‌ما! رۆی.. نه‌گه‌راپه‌وه. زۆر
چاومروان بووم بگه‌ریته‌وه، سات و سه‌عاته‌کانی ئه‌و رۆژم و
بیره‌کانم، گشتی بیری ئه‌وم ده‌کرد، رۆژی دواى ئه‌وه‌ش، مانگ
دواى ئه‌وه‌ش.. نیستا سأل دواى ئه‌و به‌سه‌ر هاته‌یه، هینستا بیری
ئه‌و ده‌کهم، بیری ته‌نها جاریکي تر بینینه‌وه‌ی، چونکه
ئه‌مجاره‌یان به هه‌له‌دا چوون قووتی دا. نازانم سییه‌ره‌که‌ی که
خواه‌ندی جوانی گیانی پيدا و به‌هرمه‌ندی کرد بۆ کوئ چوو
و چی لیهات، ئه‌گه‌ر چی پیویستم به هاودنگی و
سوپاسگوزاری ئه‌و نییه، به‌لام زۆرم هه‌ز ده‌کرد بزانه له کوئ
یهو چۆن ده‌ژی و چی ده‌کا.. رۆژه‌کان وه‌کو سییه‌ر به‌سه‌ر مندا
تیده‌په‌رن، نازانم بۆ ئه‌و هه‌ست به‌وکردنه؛ به من مو‌توربه‌یه؟!
وه‌ک ئه‌وه‌ی ناديارى ئه‌و له‌بهر چاواندا سراپیته‌وه!.. نازانم بۆ
هینده بیری ئه‌و سییه‌ره ده‌کهم، خه‌وم لیناکه‌وئ به‌شه‌و، ئه‌و
له‌هه‌موو دیمه‌ن و دیاریک دا ده‌بینم، رۆژانه سه‌د جار خه‌و
ده‌بینم ناسمان دم ده‌کاته‌وه و ده‌رشیته‌وه و بوونی ئه‌و
هه‌له‌هه‌ینیته‌وه، له هه‌موو جیگه‌یه‌که‌دا چاو بۆ سییه‌ره‌که‌شی
ده‌گیرم.. نایبینم.. نایدۆزمه‌وه.. ئه‌و له من توراوه.. له من
رفینراوه، له مندا بوونی وون بووه، ناسمانی گومانه‌کانی

سەردەم ئەوی قووت داوہ. ھەست دەکەم بوویەکی وەھا بۆی نییە
ببیتە مایەیی چەوسانەوہی من، دەمەوئ ئەو بیرە بەسەر خۆمدا
فەرزیکەم کە ھەستکردن بە کەسیکی تر و ھاوھەستی لەگەڵیدا
زیادەیی بیری پەتی و نەریتی بەرزە، خۆشەویستی تەنھا
خۆشویستن گۆش دەکا، چاوەروانیم بۆ گەرانەوہی ئەو تەنھا
خۆشەویستیم گۆش دەکا، ھیچی تر، چاوەروانی ئەو
چاوەروانیبەش نیم. ھەز ناکەم دان بەوہدا بنیم کە کۆی
مەبەستەکانی گەر دوون دژایەتی یەکیبونی دووگیان دەکەن وەک
ئەوہی بوون و تەنانەت یەزدانیش لەیەکیبونی دووگیان بترسن!
وەک ئەوہی ھیزیکی گەلی مەزن لە یەکیبونی دووگیان دا
خۆی پەنھان دابی.. من بە نەنگی نازانم گەر کۆی تەمەن و بیری
و ویستەکانم بۆ گەران تەرخان بکەم بە دوای یەکخستنی ئەو
نیازەدا.. چونکە زۆر لەمێژە دەزانم لەو یەکیبونەدا گەورەترین
و پیرۆزترین ئامانج خۆی ھەشار داوہ.

هاورپیی بی وهفا

شهمال وهره.. نهم نامهیه بو یار بهره (سرۆشی
نووسینی نهم کورته چیروکهیه)

چاوهروانیم داهات. پربووم له نهرهوتی و نائارامی، ههفتهیهکه
چاوهریم، ههفتهیهک و دوو روژ و چهند سهعاتیکی شهویشه،
ههفته زیاتره ههموو شتی کش و ماته، شهمال له هیچ لایهکهوه
ناشنیتیهوه و دهنگی نایهت، بهر لهه ههفتهیه جار ناجار شهمال به
لای پهنجهرهکهما دههات و دهچوو؛ پهردهکهی ههلهدایهوه و
دهستیکی بهسهرا دههینا؛ یا دهستی دهکرده ملم، ههوانی
دهپرسیم و به دهوو خولمدا دههات و دهچوو چونکه ئیمه دوو
هاورپیی زور دیرینین.. من شهمال و باو باران و رهشبا له
مندالیمهوه دهناسم، شهمال له گشتیان زیاتر خوشدهویت.. به
مندالی شهمال خوش نهدهویست، ههستم دهکرد نازارم دهدا و
نهیدههیشت ئهو پهپولانه بگرم که باوهشی درکهکانیان بهجی
دههیشت، چونکه پهپوله بی گیانهکانم، گیاندار گیاندار ههست پی
دهکرد، ههستم دهکرد شهمال بهرهو لای من دهیانهینی.. بهلام که
ئهوانی لی دوور دهخستمهوه، زویر دهبووم.. لهبیرم دی
سهرهتای قوناغی پینگرتتم بوو، مندالیکی کارگهر بووم،
پهشمهکم دهفرۆشت، پاقلهم دهفرۆشت، وهک ههرزهکاریک
کارمهند بووم. روژیکیان هیندهم زانی با ههلیکرد و ههموو

پهشمهکهکههه لئ فراندنم که له سهر سنی یهک تویهل تویهل دامناوون و کولان به کولان دهمگئیرا تا بیفروشم.. هیندهم نمرانی با ههلی کرد و ههموو پارچه پهشمهکهکههه لئ فراندم.. بویه هیشنا فیرنهبووم چارهه "با"م بویت، کاتیکه زوریشی برد تا جیاوازی نیوان باو شهمال تیبگم، نهگهرچی ههر نهو کاته له با خوش بووم چونکه له مندالی یهوه هههمیشه و لهخوزه خووم گرتوه به لئبور دنهوه، بهلام ههر لهو سهردهمهوه شهمال دوست و هاوړی نریکه و سهری پهیوهندیمان بههیزه، ههرچهند دئ به میوانم رستهیهکی جوان لهسهر زاریتی، یا باسئیکه نایابی پی یه، یا دروی کهسئیکم بهچیه لهلا باس دهکات. هههمیشه بهمن دهلئیت: "من زور هیمنم و زور دهمگمن توره دهبم، بهلام نهگهر بییت و تورههیم سهرکا، نهوانم بیم به با، به رهشبا، به گهردهلول، به چهپوکم زهریاکان به ناسماندا بهرم، درمختهکان له رمگوه ههئکیشم، به شق کوشکه مهنهکان ههئتهکنیم". شهمال بهجوریک گوزارش له خوی دهکات بابییوونی پیوه دیاره، ههست دهکم گهر دووچاری نهخوشی شیزو فرینی بییت؛ نهوا نهو کارانهی له دهست دئ و راست دهکا، چونکه گهر کهسئ زوری لئ بهنری، به یاریده هیزیکه تری هاوشیوهی خوی کاری سهمههه لئ دهوشئنهوه، بویه لهم دواییهده کهمی لئی بهگومانم؛ چونکه بهسهرهاتهکانی ههفتهکانی مانگی رابردووی ههموویان دووبارههونهوه!

نازانم سه‌عات چهن‌دی شه‌وه، به‌لام ههر چاوهری هاتنه‌وی شه‌مال ده‌کهم به‌لکو هه‌والیکم بو بهینی.. چونکه نه‌مه هه‌فته‌یه‌ک و دوو روژ و چهند سه‌عاتیکه خو شه‌ویسته‌کهم نه‌دیوه. زورم له‌خوم کرد و بو ته‌نیا جارئ داوام له شه‌مال کرد سو‌راغیکی نه‌وم بو بکات و ماچیکیشم پیادا نارد به‌لکو به‌و بو‌نه‌یه‌وه که‌می هه‌والی خو شه‌ویسته‌کهم بزانه تا باسی نی‌گاو جوانی و له‌نجه‌و لاری له ده‌می شه‌ماله‌وه ببیستم، چونکه شه‌مال زور خوش باسی شته‌کانم بو ده‌گیرته‌وه، زور تامه‌زرو بووم باسی نه‌و ساتانه‌م بو بکات که خو شه‌ویسته‌کهم له مالی خویدا به دیار ناوینه‌وه دانیشتوه و ماکیاج ده‌کات، بو‌یه ناچار بووم شه‌مال راسپیرم ؛ چونکه ههر نه‌و ده‌ناسم که جی‌گه‌ی متمانم بیت.

نه‌وا چاوهروانیم سه‌ری کرد، شه‌قم برد، به‌لام دلم ختوره‌ی کرد و هه‌ست ده‌کهم ئیستا نا تاویکی تر شه‌مال دیت، هینده‌ی نه‌برد گویم له ده‌نگی لووره لوور بوو، تاق تاق په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌می دابه‌یه‌کدا و یه‌ک دوو ئینجانه به‌ربوومه‌وه و گویم له زرمه‌ی چهند شتیکی تریش بوو.. له‌وه ده‌چی تابلوکان بیت که به‌دیواره‌وه به‌ناسته‌م هه‌لواسراون، هه‌ستم کرد شه‌ماله‌ و فینی لی هاتوه چونکه (با) هه‌قی مالی منی نیبه و زور که‌م به لای ماله‌که‌مدا تپه‌رده‌بیت. شه‌مال زوربه‌ی جار که دیت بو لام خوی له پشت په‌رده‌که‌وه مت ده‌کاو سه‌ره‌تاتکیم له‌گه‌ل ده‌کات، منیش که به نیازی یاریکردن لی نزدیک ده‌بمه‌وه ، نه‌ویش خوی به په‌له له په‌رده‌وه ده‌رده‌هینی و ده‌لئیت : - گف. ده‌نگی لووره

لوور و تەقە تەقی - با- بۆ کورته ساتتیک هات و شوینەواری
نەما، ناومالی دام بە سەریەکدا، بۆیە بە چاکم زانی بچم لە پشت
پەردەکەوه بۆ شەمال بگەریم، بەر لەوێ پەردەکە هەڵدەمەوه،
کتوپر شەمال دەرپەری و وتی : بووو!

منیش شێتانه ئیخیم گرت و کەمی رامپسکاند و کەوتە لۆمەو
سەرزەنشتی: " تۆ لەکوێ؟ هاورئ یەتی وانابئ، من چاوەرپی
هەوالی تۆم..هتد" گویم لە شتی بوو و لە پشتی پەردەکەوه
حەشاری دابوو، کە دەنگی شکانی شووشە بوو کاتئ سەیری
زەمینم کرد، بۆن و بەرامیشی بلابوووهوه، هەستم کرد
شووشە ویسکی یە و بۆنی ویسکی دەهات کە هیندە تیا
نەماوو؛ دەک پێ نەگەیت ئەمە فیزی خواردەنەوش بوویت! ئەم
بتله ویسکی یە چی یە؟ ئەمت لەچی؟!.. بە سەرسورمانەوه
پرسپارم لێکرد، شەمالیش ملی شۆربوووهوه، خواروخیچ بە
ژوورەکەدا دەهات و دەچوو و دەیویست لاسایی با و ڕەشەیا
بکاتەوه، هەر گفە گفی بوو، خۆی با دەدا و تەکانی دەدا و بە
پشتا و بەدەما دەکەوت و هەڵدەسایەوه، وەک مندالئ کە تازه
فیزی گانگۆلکئ ببیت. بە راستی ئەم دیمەنە شەمال
حەپەساندمی، کەمی تیامام و هەستم کرد پێویستم بە
بیرکردنەوهیە، چونکە یەکەم جارم بوو لە ژیاندا شەمال
بەسەرخۆشی ببینم. دەمی تەتەلەمی دەکرد و ورینەمی دەکرد و
دەترقیایەوه، وەک ئەوێ باسی شتیکی زۆر تاییەت بکات، زۆر
دەگمەن، بەلام هیچی لئ حالی نەبووم.. لەوه ئەچوو تەمسیل

بکات! هەرچینده هەردوو چاوی سوور هەلگەرابوو لەشی شیدار و بیری پەتەری بوو، دەگریا و پێشدهکەنی، لەپر جرتی لێدەدا، ئنجا گۆه گۆی دەکرد، ناچاربووم بێر بکەمەوه! یادم هاتەوه که جارێک له جاران ئاوا سەرخۆش بووم، هاورێیهکی ئافرهت یارمەتی دام، هەلگرتم و سەرمی خستە بەر ئاوی سارد، ئنجا تەواو رووتی کردمەوه، پاشان لەناو حەوزی حەمامدا رایخستم تا هۆشم هاتەوه بەرخۆم، ئنجا چەند جاری زلەمی توندی له روومەتی چەپ و راستم سەرواند، زۆری نەبرد تا هاتەوه هۆشخۆم. بە چاکمزانێ منیش هەمان هەلۆیست بنوینم بەرانبەر بە شەمأل.. چونکه چیتر نەمدەزانی ئەمە شەمألە یا با یان گێژەلۆوکە یا رەشەبا، بەلام هێندە قورس بوو ئەوم بۆ بلێند نەدەکرا، خۆ بآلایشی زۆر بەرزە، نەمدەزانی دەست بەمە کوئی! ناچار دەرگای حەمام کردەوه و بە پالنان بردمە ژوور، لەسەرسمێکدا بە سوودی من بابەتەکان کەوتتە ژووری حەمامەوه، له زمانیش کەوتبوو، زۆر هەوڵی دەدا بە دەم خواری دەیویست بآیت: - گ.ف.ف.

"قوزەلقورت، مالتوس؛ تۆ کەمی وەها بووی هەمی داوەشینی .. پەریوت" بەدەم ئەم سەرزەنشتانەوه تەنها دەستم بە گوێی راگەیشتم و هەردوو گوێیم گرتن و خستە ناو حەوزەکەوه، ئاوی ساردیشم بەردایەوه سەری.. گوێم له بلقە بلقی بوو، پاشان سەریم کێشکرد و یەک دوو زلەمی خۆمانەم تیسەرەواند، بە هەر حال زۆری نەبرد تا هێنامەوه هۆش خۆی. پاش ئەوهی که

هئمن بووهوہ.. خۆم پئویستم به پشوو بوو، ئنجا هر له ژووری ساردی همامهکهدا دانیشتم و کهوتمه پرسیار: ناگات لهخۆته؟ لهوهلامدا به شنهی خۆی ووتی: بهلئ.

دهی ههواڵم بهرئ؛ چیت کردووہ؟ ماچ و نامهکهمت گهیانده ئهو یانا؟ ئهوت چۆن بینی؟ وهزعی چۆن بوو؟ خۆ نهخۆش نهبوو؟ به تهنها بوو؟ لهمال بوو؟ چی دهکرد؟ خهریکی چی بوو؟ ..هند.

شهمال سهری داخست، مهیلی ئاخاوتتی نهبوو، شهم گرتبووی، توانای سهرهلبهرین و رووبهروبوونهوهی نهبوو، دهیویست هئچ نهئیت، دوول و لاواز دیار بوو، ئارام و کهمی شئتوکهش، به ناچاری ئهوم جیهیشت و چوومهوه ژوورمهکی خۆم، پهنجهرمهکم داخست و له تهنیایی دا جگهرهیهکم داگیرساند و غهمگین دانیشتم.. له غهمی لهدهستدانی شهمال، ههستم دهکرد تیکچووہ، یا لهو گهشتهیدا زهبریکی پی کهوتووہ، یا دهستیان ئیوشاندی، یا دووچاری تهلیسمی جوانی بووبیت، عهیب نهی پندهچوو شهمال ئهوی به رووتی بینینیت! یان ئهوی دیبی له حالتهی راکشان و سهرخهوشکاندندا یان له حالتهی برژانگ خۆچهورکردن و کریم له لهشداندا، یا له حالتهی برژانگ رهشکردن و چاوماسکهراکردن دا! یا دهشی زیاتری لهمانه دیبی، دهنه شهمال هئنده لاواز نییه بهم جۆره پهڕیشانی و سهرخۆشیهی و وروکاس بگهڕیتموه بۆ لای من! ههروهها هئچ وهلامیکی پی نهی بۆ من!... چونکه تهنها بۆنی خواردنهوهی

لئ نەدەھات بەلکو بۆنى عەتر و بۆنى كریم و بۆنى لەشى
ئەویشی لئ دەھات، لەشى ئەو! دیاربوو نیگای بە تەماشای ئەو
هیشتا گێژو حۆلبوو، پێدەچوو- خواپیم نەگرئ- دەستی بەر پرچ
و لەش و سمت و رانی ئەو کەوتبیت!.. خەریک بوو سویم
دەبوو، بۆ زانیی هەوآلئیکى ئەو کێژۆلەیه ديقم کردبوو،
هەفتەیهک و دوو رۆژ و شەوئیکى رەبەقە چاوەرئى کاک
"شەمال" م، چاوەرئى ئەو بئى وەفایەم هەوآلم بۆ بئینئ، دەلئى لە
پرسەدا دانیشتوو، بەزەبیم بە شەمالئیشدا دئتەو، ئەو ورو
کاسییهى ئەو بە گوناھى خۆم دەزانم، حۆل بوو و ئەلئى
دەستیان لئ وەشانوو.. هەبئى وەبئى ئەوى دیو! ئەوى بە
رووتى دیو، ئەوى لەوپەرى جوانیدا دیو.. وام دەزانى شەمال
ورەى بەرزە و وەکو هەر جارئیکى تر لە تەماشای جوانەکانى
تر دئتەو لام و چیرۆکەکانیانم بۆ دەگێرئتەو. چونکە شەمال
زۆر مئبازىی کردبوو، تەنورەى هەزاران ئافرەتى
هەلدا، بوو، سەنگ و مەمک پوو، هەزارانى دىبوو، دەستى
بۆ مەمک و پرچى زۆر ئافرەت بردوو.. بەلام هیشتا باوەر
ناکەم، شەمال مەروئى لا سادەبوو، جوانى ئافرەتانى لا سادە
بوو، جوانى هەرگیز کارى لەو نەکردوو، چونکە ئەو لە
شکۆى جوانى تئدەگەبئى.

بەدەم ئەم بىرانەو چاوم چوو خەو، چونکە دەمئیک بوو
نەنوو، سەبۆم.. درەنگانئ بئدار بوومەو.. کاتئیک کە بئدار
بوومەو سەبۆم کرد تابلۆئیکى گەورە بەرانبەرم دانراو و بە

رهنگی خوین لئی نووسرابوو: " من لهوتھی هم له ژیاندا به هیمنی بو ئو ساته دهژیام که ئو جوانییه ببینم، که ئو عشقه بژینم، که ئو زاته ببینم، ". به حهپهسانهوی ئو وشانهم خویندهوه.. تیگهیشتم که پهریشانی ئو دووچاربوون و گیرودهبوئیتی به عشق، توومهس عشق ئهوی سمی بوو! گللی چی بکهه؟ ناههقی نیه، چونکه ئو زاته له شانیشینی جوانی دا نهک تاکه بهلکو دهگمهنه، بگره ئاسمان و زهوی گیرودهی بوون، عشقیش عشقی ئو بووه، بی وهفای منیش لهودایه که وهک شهمال بیدهنگ و سهرایشیواو نیم و ههستهکانم لای ئیوه دهرکینم، یا لای ئهم لاپهراکه، به دوری مهگره لاپهراکهکانیش دووچاری ههمان دهردین! چونکه عشقی ئو ههمو شتی رایچ دهکات، ههمو شتی دهخاته ژیر کاریگری خویوه.. بگره کار له بهردیش دهکا. لهو رۆژهوه شهمال له ههر جیهک دهبینم حۆل و گێژ و بی مروته، لهو رۆژهوه چاوم پی نهکهوتوه، تنها یهک دوو جار نهیت؛ ئهویش دوراودوو.. نه دهمدوینی، نه میوانم دهکا، نه وهلامم دهدهتهوه- کاتیک که بانگی دهکم.. وهک ئهوهی ههرگیز منی نهبینی، منیش تنها خۆم به بی وهفایهک دهرهق بهو ژانانهی ئو دهزانم، بهلام شتی که زۆر گرنگه ئو بیزانی ئهمهیه که عشق مروث دووچاری سهرگردانی و پهریشانی ناکات، مروث بههیز دهکا و هانی دها بو چنگ خستنی مهزنی! شهمال هیشتا باره و لاوهکی دووچاری عشق بووه، عشق ئهگر یهکن بسمی هانی

دهدات بوئربیت، بنوسیت، بگهریت، داهینیت، بهلای کهمهوه
بههیز دهینت نهک لاواز.

میوانی شهو

خهو ناچیتته چاوهکانی، گورستانیک هاتووه به میوانی و چووته
ناو کهلهی سهریهوه، نازانی چون نهو قهباریه له کهلهیدا
جیگهی خوی کردووتهوه، بهر لهوهی راکشیت؛ گوئی له
زریکهی کومهلی مندال بوو.. گشتیان به یهک نهوا و دهنگ
هاواریان لی بهرز دهبووهوه، به یهک شیوهی بهسوز دهگریان..
دهتگوت بهههشت روخواه بهسهریاندا؛ گریانان هینده به سوز
و داسمین بوو، ناو جیگهی لی بیوو به گورستان، ناو
ژوورهکش تاریک، شهویش درهنگ، وهک نهوهی بهناخی
زهویدا رچووبیت، وهک نهوهی نهو ژوورهی نهوهی لی

راکشاه له سه‌دهمییکی کوندا گۆرستان بووبیت، یان بارودوخ و ههستیاریی ئهو شه‌مو یاده دیرینه‌کان، تنها گۆرستانیان هیناوه‌ته میوانی ئهو. گۆرستانه‌که زۆر گه‌وره بوو له خه‌یالی ئه‌ودا، هینده‌ی به‌لایه‌کی گه‌وره، پنده‌چوو خه‌یویکی گه‌وره‌ی شه‌ر بیت یا گیانداریکی تاریک، چاوی هه‌بوو، له‌شی هه‌بوو، ده‌ستی هه‌بوو، گه‌وره گه‌وره. وه‌ک مه‌یت راکشابوو، وه‌ک جه‌سته‌یه‌ک له‌بهر ده‌ستی مه‌رگدا خۆی به‌ده‌سته‌وه دابیت، مندالی ده‌بینی له پیش چاوانیدا پارچه پارچه ده‌کران، ده‌ست و پێ و چا و سنگ و سه‌ری مندالی ده‌بینی له چنگی تاریکه‌وه به‌رمو گۆرستان هه‌نده‌لووشران، گوپی له‌ ده‌نگی مل‌چه‌وه قه‌پی قه‌پال و هه‌له‌په و شالای گۆرستانه‌که بوو، نائیرادی ئه‌مانه ئه‌وی تاساندبوو، هه‌ستی ده‌کرد گۆرستانه‌که گیانیکی زیندوه، ئه‌وه‌ی سه‌یر بوو به‌ لایه‌وه؛ هه‌ر بێر و هه‌ر هه‌ست و خۆزگه و هه‌وایه‌کی ئهو له یه‌کن له‌و مندالانه ده‌چوو که گۆرستان ده‌یقۆستنه‌وه و ترسه‌یکی شینکه‌رانه ناچاری کرد زۆر له‌ خۆی بکا و به‌ په‌له‌ پروسکی گلۆپی ژووره‌که‌ی داگیرسینی. یه‌که‌م جار بوو بابه‌تییکی بێرکردنه‌وه هینده به‌ زه‌قی و زیندویی ئهو هه‌راسان بکات، له‌گه‌ل هه‌لکردنی گلۆپه‌که‌دا جگه‌ره‌یه‌کیشی داگیرساند.. به‌رمو ژووری نووسین چوو، بۆ هه‌منکردنه‌وه‌ی خۆی.. هه‌ستی کرد ده‌نگی، خسه‌ خسه‌یک به‌ دوایدا به‌ هه‌ناسه‌برکی و له‌ حاله‌تی خۆکیشکردن و بزوتندا به‌دوایه‌وه‌یه‌تی. کاتی به‌ ترسه‌وه‌ ناوری دایه‌وه گۆریکی بیینی.. به‌ گاگۆلکی دوا‌ی ئهو که‌وتبوو! به‌لنی،

گۆرپکی بچووک، گۆکۆی مندالیک.. به پلپیکانهکاندا خۆی
دهخشانده به دواى ئەودا.. ئەو له دیمەنى لەو جۆره ناترسیت..
چوونکه ئەو له کەمین و بەینی پیلانە گیانییهکان به ئاگاپه... ئەو
تەنها له هەلمەتى شەر و زیندوو بوونەوهی شەر دەرستیت.. بۆیه
زۆر ترسا، چوونکه دیمەنى لەو جۆرهی بەدیوو بەر لەو کاتە!
نەیدەزانی داخۆ شەر هاتووە بۆ هەلمەت بردن، یان خێر هاتووە
به میوانیی!

گۆرمکه دادەبەزی؛ گۆرپکی بچکۆله و ساوا له پلپیکانهکانهوه
دابەزی. ترس ئارەقى ساردی له پشتییهوه دەردهدا، چونکه
تەکانی به شانی ئەو داو هەستی کرد زریکەیهک له قورگیدا
چەقیوه، دلای کەوتوو تە ناو دەمییهوه، گشت گیانی رەق بوو،
گویی له قرچەمی دانەکانی خۆی بوو، قەبارەى دوو هینده
بچووک بوو بووموه.. ناچار بێ ئەوهی بزانیته چون دابەزیوه له
پلپیکانهکان، له قورژبنیکدا گۆت و هەلکۆرماو خۆی بینیوه، خۆی
قەد کرد و ئەژنۆکانی کرده باوهشی و قەوارەى هیندهی مندالیکى
بچکۆلهی لیهاته.. هیندهی چنگیکى مایهوه! خۆی زۆر لاواز و
توقیو و بچکۆله دەبینی، پاشان زۆر بى دەسهلات. بەلام ترس
زیاتر خۆی لەو هەلەدەسوو.. بۆیه ناچارانه بۆ دلنەواى کردن و
دلدانەوهی خۆی؛ دەبوو هەستیت و بەپەله گۆپهکەمى ژوور
سەرى پێیکات.. دەنا شیت دەبوو لەو شەهەدا!! شیتانە بەدوو پاتی
گۆپنیکى تریشى پیکرد؛ وەک ئەوهی هینشتا دەور و بەرى تاریک
بیت، چوون هەستی به تاریکی دەکرد!

گیانی گه‌یشتبووہ سەر لووتی. گۆرەکه هەلنەبەسترابوو، تەنھا دوو جەردی سینگۆشەیی و سپی رەنگ لەگەڵ تۆپەلی خۆل، تەپ و تۆزی لێ هەڵدەستا و لە خشانیدا بۆلای ئەو! وەک ساواپەکی دەست لێ وەشینراو لە خەودا، ئەو ساواپەیی که شەوہ یاری لەگەڵدا دەکا- تۆقیبوو، بگرە تاسابوو، گۆرەکه و پڕینەیی دەکرد؛ غەلبە غەلبی دەکرد! بۆیە ئەو خۆی ناچار بینی گۆی راگریت، سەرەرای ترس و دلە تەپێ و هەراسانی.. یان ناچار بە پێی خواستیکی پاراسایکۆلۆجی هەستی بیستی حالەتی پشووێ لەخۆی گرت و گۆیی رادەگرت، هەستی کرد گۆرەکه لەو بەهێزتر نییە، بگرە لەو گەورەتریش نییە، چونکە گۆری جگەرگۆشەپەکی شیرمژی مندال بوو!.. لەهەستیدا شتیک دەربارەیی گۆرەکه بۆ ئەو دەدواو ئارامی و تەسکینیان بەو دەبەخشی.. هەستی کرد دەبی روو بەروو بیتەوہ و چاوەرێی داخواریبەکانی گۆرەکه بیت و هۆی بە دواداھاتی بزانییت. گۆرەکه دەست و پێ و سەری هەبوو.. دوو چاوی زۆر جوان و بی خەوش و گەورە و هێمنی هەبوو؛ که لە یەکەم بینیدا ئاسوودەپەکی سەروروشتییی بە دەروونی ئەو بەخشی.. بی ئەوہی ئەو خۆی هەست بەوہ بکات، گۆرەکه ئەو کارەیی کرد، وەک خۆبەدەستەومەر خۆی دەهاتە بەرچاو، دەنگی لە گۆرەکهوہ هات و وتی: - من گۆر نیم، من بوخچەپەکم لە گۆر دەچم، لە گۆرستانی ژیاندا خۆم زیندوو دەبینم، هاتووم راسپاردە و دیاریم پێ یە بۆ تۆ. ئەم وشانە وەک نەواپەک، وەک ئاوازیکی

یه‌کجاره‌کی له ده‌روونی دا نه‌ما، هه‌ستی به بوژانه‌وه و ژیان کرد، چونکه راسته‌وخۆ گۆر له چاو‌تروکاندا پاش ده‌برینی مه‌رامی، شوینه‌واری نه‌ما. ئه‌ویش ته‌نها هه‌ستی به روشناییه‌کی پاک و ئارامی به‌خش ده‌کرد، له نه شئه‌ی نووریه‌کی پاکدا ئۆقره‌ی گرتیوو. بئ چیه و دلنیا له جی‌گه‌ی خۆی هه‌ستا، خۆی گه‌یانه‌ ژووره‌که‌ی، وه‌ک ئه‌وه‌ی خۆی له چاوی نادیاریش بپاریزی، حمزی نه‌کرد که‌س به نه‌ینی ئه‌و به‌سه‌ره‌اته بزانی‌ت. یه‌کئ له جانتاکانی خۆی کرده‌وه که وینه‌ی ده‌ستکردی تیا‌بوو، ده‌سته‌ج‌له‌که‌ی خسته ژیر هه‌موو وینه‌کانه‌وه، به‌و نیازه‌ی له دا‌هاتوودا له گه‌رانه‌ویدا بۆ نیشتمان، دوا‌ی ده‌ربازبوون له گۆرستانی ئاواره‌یی و تاریک له‌به‌ری بکات، چونکه له نه‌ستی دا‌ده‌نگئ؛ هه‌ستئ ده‌یت‌رسان و هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وه‌ی لئ ده‌کرد که به‌رگه‌که له ئاواره‌یی دا له‌به‌ر نه‌کات. چونکه گه‌ر شکی هه‌بوونی به‌رگیکه‌ی وای لئ بکه‌ن، ئه‌وا لئی ده‌سه‌نن یا لئی ده‌دزن!. پاش شار‌دنه‌وه‌ی بوخچه‌که جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند، کۆمه‌لئ مژی توندی له جگه‌ره‌که دا تا ئه‌و کاته‌ی هه‌ستی کرد لئوی ده‌سووتئ، که‌وتبووه ژیر سه‌رسورمانه‌وه، هه‌ستی ده‌کرد، هیستا سه‌رما له له‌شی ده‌رنه‌چووه، هه‌ستی به ته‌نیا‌یی ده‌کرد، نه‌یزانی له‌خه‌ودا خۆی ده‌بینئ یا له راستی دا، له راستی دا ده‌شئ خه‌ون و خه‌یاله‌کانیش راستیه‌کی تر بن! هه‌ستی به هی‌لنج و دل تیکه‌ه‌لاتن ده‌کرد، ده‌یویست برشینه‌وه، قورگی پربوو له هی‌لنج، به په‌له‌پرووسکئ خۆی گه‌یانه‌ ئاوده‌سته‌که به‌لام به‌ر

لهوهی بگاته ئهوی هینج له قورگی بهوه ناویدا و بهسهر بهکی
لهو ئینجانانهدا رشایهوه که پرېوون له پهن.. که ماویهک
لهوهوهر نامادهی کردبوون بو ناشتنی گول، بو گول تیادا
رواندن، هردوو چاوی سوور ههنگهراوو، قولی رشانهوهی
بهردهوام بوو به سهر ئینجانکهدا، لهو بهدبهختی و پهریشانی
یهدا هستی کرد که توی گول دهنیزری.. کهچی ژیان و گول
لهم خاکهوه سهرهلهدات، زور رشایهوه و ئینجانکههی پرکرد.

پاشان ههموو شتی ناسایی بووهوه وهک ئهوهی له زیندهخهوی
بیداربووینتهوه، هستی به لهشسوسکی و نارامی کرد، وهک
ئهوهی هیچ رووینهدابئ. روخسار و دم و ددانی خوی شوری،
گهرایهوه ژووری نوستن، بی ترس گلۆپهکههی کوژاندهوه و
لهناو جیگهی پیشوودا راکشایهوه. زوری نهخایاند چاوی چوه
خه، نووست! بهیانی زوو بیدار بووهوه، راستهوخو به
پلیکانهکاندا دابهزی و به نیازی شوینهوار سرینهوهی رشانهوه
خوی گیانده خوارموه تا دلنیاپیت لهوهی که بهسهرهاتهکه
راستی بوو یان خهونی دیوه. ئای لهو دیمهنه سهیره!... چی
دهبینئ!. یهک درمختی بالا سئ بستی له نجانکههدا رووابوو،
درمختیکی سپی رهنگی بریسکهدار.. گهلاکانی له پهری کۆتری
سپی دهچوون، سپی و نهرم و پشمین، ههندئ له پهرمکان
وینهی چاوی زور جوانی تیاوو، چاوی نهخشین، چاوی شیلان،
چاوی قهتران، ههندئ له پهرمکانی تر وینهی نیگا و خهنده و
بزهی تیا نهخشینراوو، ههندیکی تر دهلهرینهوه و دهنگی

قربوهی مندالیان لیووده هات. ئهو پیره نهمیلانهی که له پهری کۆتری نهمیل دهچوون زۆر جوان بوون، یا گه‌لا پهرشبوه‌مان، گه‌لا سپی یه‌مان زۆر جوان بوون له گیانی مندال دهچوون!. ئهو دره‌خته بالا گیانداره ئه‌فسانهیه نهمیله پهرگرتوه له‌ناو ئینجانه‌که‌دا رووابوو، به پهل پهل و قار و قریشک می‌ده‌که‌ی بانگ کرد، تا ئهو موعجیزه‌یه‌ی نیشان بدات، به‌لام ئهو پیاویکی ناخۆش مه‌شرب بوو، گالته‌ی به ههمو شتیکی ئهو ده‌هات، هیشتا فیر نه‌بوو بوو ریز له راستی یه‌مان بگریت، چون ده‌توانی باهر به موعجیزه‌مان بکات؟!.. چوارسال بوو له‌گه‌ل ئهو پیاوه‌دا ده‌ژیا.. هیشتا بو تاقه جاری هه‌ستی نه‌کردبوو که می‌ردی هه‌یه و هاوبیر و هاوهه‌ست و هاوسۆزیه‌تی، ته‌نانه‌ت ژووری نووستنیشیان جیابوو!.. می‌ده‌که‌ی و ته‌مانی "ژین" ی به شوخی و مرگرت، یان وایزانی گالته‌ی له‌گه‌ل ده‌کات، چونکه "ژین" زۆر جار داوا و تکای لی ده‌کات بوو راده‌برین دهرباره‌ی ئهو گوله‌ جوانانه‌ی که ده‌یکرین و ماله‌که‌ی پی بۆندار ده‌کرد. ژین نه‌یویرا چ به کورتی و چ به درێژی خه‌ونه زیندوو‌ه‌که‌ی ئهو شه‌وه بوو می‌ده‌که‌ی بگریته‌وه، چونکه می‌ده‌که‌ی بیجگه له ئینجانه‌یه‌کی پر له په‌ین شوینه‌واری ئهو به‌سه‌ر هاته‌ی نه‌ده‌بینی، هه‌چی تری نه‌ده‌بینی، کویر بوو، بی ناگا بوو له‌وه‌ی که گیان ده‌توانی ژیان بدات به هه‌ر شتی، له‌یه‌ک جیگه‌دا له‌به‌ر چاوی ئه‌ویاندا دیار و له‌به‌ر چاوی که‌سی دووه‌دا نادیار!. به‌مانه‌وت یان نا راسته‌قینه چه‌ند روویه‌کی

هميه و کس ناتوانتیت نکولی لی بکات. بویه همدنیک له نیمه کویرین و نابینین.. همن لهناوماندا دهبینن. همن دهبینن بهلام دان نانین بهودا که دهبینن.. بویه ژین لهو روژموه هېچ لهو ئینجانهدا ناروینئ، جگه له خوشی کسئ تر به ناگا نیبه ونازانئ که درمختیکئ پهردار لهو ئینجانهدا روواوه! درمختیک که پی دهچو جالآلوکهمک له گمردونهوه دابهزبیت و به داوی تیشک نهخشین ئو درمخته تاک بینه سپیبه گیانبیبهی بو ژین چنبیت.. لهو روژموه ژین- باوهری وایه که ژووریکئ تر، ژیانیکئ تر، کالایهکی تر که زیاتر هئیمایی و باوهریبه؛ له ژیانئ ئودا بوونی همیه دیاربیبهکی راستیشی له گوریکهوه پنیگهیشتووه ، حمز ناکات نیشانی کسئ بدات. ئو به ناگا بوو لهوهی که جیهانی زینده خونهکانئ، زیندووتر و به سوودتر و خوشهویستترن لهم جیهانه راستیبهی که دهژینئ، جیهانی که مرؤف خوی کردووته گالتهجاری ناههمواری و کیشهی دژوار و شهرئ نابهجئ، هزارانی ومکو ئهوی دوورمولات کردوه و کردوونی به هاوړئی نهوون، به میوانئ ناکس، به مرؤقیکی پر له دهردی دووری. ژین هممو شهوی جانتاکهی دهکردوه، ئو دهسته بهرگه سپی به کراوهمیهی دهردهئنا و تاquیدهکردوه به بهری خوی، لهو بهرگهدا دادهنیشت، لهو بهرگهدا نوژیی بو مرؤفه چهوساوهکانئ ئهم سهر زموی به دهکرد، لهو بهرگهدا پاک و بی گهرد و بلیمهت له یادی کس و هاوړتیانیدا بوو، به هیوای گهرانهوه روژ و مانگ و سالان و تهمهنئ دهرده سهر،

لهگه‌ل ئینجانیهکی خه‌یالی؛ که درمختیکی سپی پهردار و
رنگدار به نیگا و بزّه و سمرنج، هه‌روه‌ها ده‌ستی جلی نایاب..
شه‌وه‌کانی به ریازه‌تی ده‌رونیه‌وه له‌یادی گه‌ل و نیشتماندا
به‌سهر ده‌برد... له‌و درمخته‌وه، له‌و کاله‌ سپیهی که گیانی
مندالانی جیهان بوو، هه‌ست و بیری گو‌ش ده‌بوو، فیری عیرفان
ده‌بوو له‌ خودناسیدا، گیانی خوی ئاو‌یته ده‌بینی له‌گه‌ل گیانی
ئه‌وانی تردا.

بمبورن زیاده پړوی و بئ ریژی دهکهم ، چونکه ناگام له زمانم
نهماوه؛ هاکا دست به وهرین بکه، بویه تا ئو کاتهی ناوهرم
هیچ دهر برینئ مایه شرمه زاریم نییه و حاشا له هیچ و تپه کی
زبر ناکه. باوکی نه گبتم زور باوهری به نهمری ئم سهگه
هه بوو، ناوی نابوو سهگی زال یا سهگی سردهمی ئاسن،
هه بته هه مواتان چاک ده زانن کام سهگه یه، باوهر ناکه
چیروکی سهگه کی باوکه تان نه بیستئ، ئوهی نه بیستوه و له
منه وه ده بیستئ. دلنیام که هه مواتان ده زانن باسی کام سهگه
دهکهم. سهگه کی باوکه، باوکه زور دلنیابوو له وهی ئو سهگه
شا سهگ بوو، چونکه له زوران بازیدا هیچ سهگی کی ئوایی و
ته نانت سهگی ولات و جیهانیش نهیانتوانیوه خو بان له بهر
نه عرته می مړه و وهرینیدا رابگرن. هه موو سهگه کان به بینینی
ئم سهگه کی باوکه (خوا لئی خوش بیت) له سهگی تی ده کهوتن و
میزه چورکئ و گه لاوگه ل به قرووسکه قرووسک خو یا له
خاونه کانیان و پل و ون ده کرد. له حشمه تی ترس و له ده ستدانی
که سیتی دا. بویه ئو شه وه کیچ کهوته کهو لم و خه نه چوه چاوم
تا دهمو بهیانیانی زوو، ناچار چوومه سهر جیگه کی خه وی
دایکه و بهر له بیدار کردنه وه؛ راجه نینی دایکه مه ترئ به
ئاسماندا بهر زیکر دمه وه، چونکه دایکه زریکه کی لی هه ستا (یا
شیخی مه لانا، بیسملا، حه زه تی غه وس) .. توومه س دایکی
هه ز به سهرم وایزانی ده بیته قوچی قوربانی سهگه کی یا
سهگه کی باوکه!.. باش بوو زوو فریای کهو تم بهر له وهی

تووشی پەركەم بێت، بە پەلە روخساریم ئاورشین كرد تا زووتر
بیدار بێتەوه، چونکه هەرچەند بیداریش ببوووه، باومری
نەهەکرد من سەگ نیم لە ژوور سەری!، "وەرە کوری خۆت لی
ببی بە سەگ!".. بەلام کاتی منداڵانە کەوتە پارانەوه و
لالانەوه؛ یادی هاتەوه که هیشتا سۆزی مەرفانەم تیا ماوه و
کەلهی زلم نیشانەهی بوون بە سەگ نییه. ناهەقی نەبوو دایکی
خورف بووم، چونکه ئەو - ئەو پەندەهی دەزانی که (ئەگەر
کەریک و گایەک لە لەومەریکدا پێکەوه بلەومەرن؛ ئەگەر رەنگی
یەکیش نەگرن ئەوا خوی یەک دەگرن)، من باومەرم بەم پەندە
نییه، چونکه من لەو کتیبانەدا که سەگەکەهی باوکم لە
ژوورەکەهی خۆیدا دایناون، کەمی بیروکەهی مۆدێرنم
خویندوووتەوه و کتیبەکانی سەگەکەهی باوکم لە بواری فەلسەفە و
دەروونزانی دا دەلین: مەرووف بە پنی هۆکاری جینئیتیکی
دارێژراوه، بەپیی و بستیکی نادیار یا سرووشتی بەرنامەکراو بە
ژیری؛ دیتە بوونەوه.. هەل و مەرجی ژیان و کۆمەلایەتی و
ژینگە و ئابوری و رامیاری کاری تێدەکەن، بەلام جەوهەر
دارێژراو دەمێنێتەوه.. چونکه ئەرک و وەزیفەهی هەر بوویەک بە
پیی خواستی دارێژراو لە پیناویدا مەیسەر دەبیت، بە هەر حال..
دایکم بە قولەللا و بیسمیلا لەبیری بردمەوه بۆ لەخەو
هەلمساندوو. زۆری پێچوو تا بیرم کەوتەوه؛ چونکه بیخەوی
ئەم دوايشەم هیندەهی تر بیرکەچی کردووم و زوو شتم لەبیر
دەچیتەوه؛ جاری واهیه چاره که سەعاتی بە دواي شقارتەدا

دهگهر ټيم كهچي كه دهيدوز مهوه؛ له دهستي خومدايه و منيش بوي دهگهر ټيم!.. نم سهگه حيزه ژياني لئ هراسان كردوم. يهك به يهكي مهرمكاني خوم و ناوايي بي شهرمانه قات و قر كرد. نهوهي سهيره هيچيش ناخوات، تنها مهيلي كوشتن و لهناوبردني ههيه، نهوهي خهلكي ناواييشي بي دهست وپي كردووه، خو ناوايي كهسي تيا نهماوه. بهره بهره چولئ دهكهن و نهوهي كه ماوهتهوه زري و ماسكي له خو بهستووه، نازانم نم شتانهيان له كوئ دهستكهوتووه، دهشيت هي خاچي سوور بيت! بويه تا رادهي گومان لهخوكردن خوم وهسواس و گومرا و نهخوش دهبنم.. دووچاري نهخوشي دهرووني هاتووم، زور جار لهبري ناخواتن لهگهل داكندا يا داكيم لهگهل مندا دهومرين!.. ههموو شهوئ چند جاري سهگهكه خوي بيدارم دهكاتوه و به توورمهيهوه پيم دهلي: "قوربان كهتر بووهره، چونكه خه ناچيته چاوم!"

نهگهتي لهوهدايه كه نم سهگه خيرمهنديشه، هرچند بي هسته و زهرهيهك سوزي تيا نييه و له پيناوي تنها تيركردني غمريزهي شهر و ويرانكاري خويدا نامادهيه جيهان شيتهل شيتهل بكات، بهلام له ههمان كاتدا گهر بيهوئ دهتواني هندی شتي لهباريش ننجام بدات، بهلام لهم دواييهدا تيگهبيستم كه كوي نيازه پاكهكانيشي له سهرچاوهيهكي ويران و شهرخوازيهوه سهرهلهدهن، چونكه ژياني پرکردوم له هوانهوه، هوانهوهش تهملهل و سستي كردوم، جوتم بو

دهکا، خهلم بۆ دهکا، لهبری کهر سواری پشتی دهیم و ههر جینگهیهکم بوئ له چاوترووکانیکدا دهمگهیهنئ، کیم بویت لهناوی دهبات بۆم (ههرچهند شتی وام نهکردوه، بهلام ههندی جار که تاوان دهکات دهستی خۆی به مندا دهسوی و دهلی لهبهر تۆ ئهو کارم کرد، چونکه ویستی بییت سهر ومالت بدزیت). ههرچییهکم بویت که له قتووی عهتاردا دهستنهکهویت ئهو پهیدای دهکات. (ئهم سهگه زمانزانه و به ههموو زمانی دهتوانی قسه بکا، دهتوانی بفرئ، دهتوانیت نهنوئ، دهتوانی مالات و خهلمی ژهراوی بکات یا به نواندن دهستکرد کاری نابهجیان پینکات، دهتوانی تۆ ناچار بکات خۆت خۆت بکوژیت!)، دهتوانی له زۆرانبازی و شهردا بیوینه بییت، چونکه به تاییهتی خوا بۆ ئهمهی درووسترکدوه. باوکه جاریکیان بۆی باسکردم که کۆمهلی سهگی ناوایی قارس بوون به هانتی ئهم سهگه و دهستهمۆ بوون به ئیمه، بۆیه گهلهکۆمهکیان لیکرد و سهدان سهگی ناواییهکانی تریشیان له گهله خۆیاندا کردبووه پالپشت، تهناهت گورگ و ورچیشیان هاوپهیمان بوو، باوانیکته هیندهی یهک و دوو ئهم زرته سهگ و گورگ و ورچانهی کهول کرد، گشتی تیکهله و قاتی کردن، به بی ئهوهی مسقاله زهرریهک خوین له لووتی بییت!.. ئهزانم باوهر ناکهیت، فشهکانم دووپین، بهلام باوهر بکه سهگی وا ههیه، سویندت له سهرم نییه، بهلام من قسهی باوکمت بۆ دهگیرمهوه، پیاو نابئ باوکی خۆی به درۆزن دانئ، چونکه باوکم گوتهنی زمان له وهسفی رهفتار و

دېرندېبې ئېم سېگه لالې. بۇ ئېوھى بىتوانى باوېر بې قسەكانم بىكەيت، چاكتېر وايە خۇت سېگى لې خەيالتا دارىژىت كې تىواناى ھېموو شىتىكى ھېبىت، سېگىكى ئېفسانېبى يا موغىزەبىبى.. گرىنگ ئېمەبىھ كې دېشى باوېر بىكەين كې شىواى بوونىكى وھها سېرسورمىن ھېبې، چونكې لې يېكى لې كىتېبەكانى كىتېبخانەى سېگەكەمدا لې بېشى فېلسەفەدا كې بېزمانى خۇى بۇى خوئىندېموھ، جارىكىيان نووسرابوو: " مېھالى شىواو چاترە لې مېھالى نېشىواو!.. توش وايدانى ئېمە مېھالى شىواو لې واقىعدا نېك لې مېھالدا.. تېنھا مېھال ھېلگرە و واقىع بېخە جىگەى ئىتېر گرىفتمان ناىبىت بۇ باوېر كرىن. ئېگېرىش ھېر باوېر ناكەى، قىر بې قېرەج، كورد كوئەنى بې كوئېموه!.. چونكې ئېگېر پىواو نېتوانى لېم سېردەمەدا باوېر بې ھېموو شىتى بىكات ئېوا چاك بزانى كې مرؤفىكى لاتېرىبې يا ناھاوسەنگ چونكې بېلای كېمەموھ مرؤف دېتوانى پېنا بېرىتې بېر خېيال و فېنتازى بۇ بېراستىكردنى بوونى سېگىكى لېم جۆرە.. ئېگېرىش فېنتازى كورتى ھېنا ئېوا دېبى ناچارانە و بىبوىست سېرى باوېر كرىن بېلەقىنى و بلى ئېشھەدوو بۇ ھېر شىتى كې بېلای كوئى و چاو و پىشتموھى تېدەپېرىت.. ئىستا دېزانم باوېر دېكەبىت و خوئىشباوېر و كورى چاكى.

ئىنجا كوئى رادىزېرە با بېندە پىرت بىكات لې باسى سېگ.. سېگەكەى باوكم، سېگەكەى مېراتىم.. با بۇت باس بىكەم كې ئېم سېگە جارىكىيان چىكرىد؛ ئېمەبىانم بې چاوى خۇم دىوھ، جارىك لې

جاران، له شارپک له شارهکانی نهم جیهاندا دای بهسەر پاسگایهکی پاریزراودا؛ که له ژیر چاودیری بههیزی نهتهوه یهگرتووهمکاندا بوون.. واته لهناو ئوردوگایهکی پاسکراودا.. لهوئ سئ سهد کهسی تیرباران کرد، له دهمییهوه فیشهک دهتهقی و یهک ئوردوگای له چاوترووکانیکدا مهحف کردهوه و کهسپش باسی نهکرد که ئهو بووه. لهوش گرنگتر جارپکیان ژههری کرد بهسەر شارپکدا و نزیکههی حموت ههزاری ژههراوی کرد!.. بئ ئهوهی خوی تاوانبار بکات، بابایهکی دیکتاتوری تاوانبار کرد، چونکه ئهو بابایه بئ ویست هاریبوو بهوهی خهلکی دهیانگوت به نهینی پهیومندی ههیه بهو سهگهوه، سهگهکه هانی دهدات چی بکا و چۆن بیکات. نهم سهگه له سهردهمی باوکمدا بههیزتربوو، دهیتوانی ولات ویران بکات، سهدان و ههزاران کهس له چاوترووکانیدا لهناوبهریت، باوهر دهکهی نهم سهگه توانای خۆزۆرکردن و موتوربهکردنیشی ههیه؟.. نهمه له گشتی بهدتر، بهشیتیم مهرانن؛ خۆ زۆر داستانی لهمجورمتان بیستوه، گشتتان دهزانن که قهرکردنی مروّف و ههندیک نهژادی بیخاومنی وهک کورد و سیرلانکی و تیبتی و سوّمالی و سوّدانی بووه به کهلتوور!

بههسەر حال ئهو بهیانییه زۆر له دایکم پارامهوه تا وهسییهتنامهکهی باوکم بداته دهست ویخوینمهوه.. چونکه دانیابووم که باوکم تهنها له باسی زالبوون بهسەر سهگهکهدا ههچی تری بۆمن نهووسیوه، چونکه نهم سهگه لای ئهو

کهسانه‌ی که هاومئی دهکن له پیندا خیرخواز و پر داب و نهزاکهته، له پیناوی سهلماندنی خودیتی و خیرمهندی خویدا دهتوانی ماومه‌یک شهر له خویدا بچینی!.. بویه باوکم لهم دواییدا هینده باومری بهو نه‌ماوو!

خوام نه‌ما، شیت و کهله‌یی بووم، ته‌ناهت ناویرم وشه‌یک به گله‌یی ده‌بررم؛ یه‌کسر قه‌پالیکم پیا ده‌کا و زیریکم پی ده‌گه‌ینه‌نی. ئەم سه‌گه‌ ته‌نها به‌ناو سه‌گی منه، باوکم خوالینی خوشبیت ده‌یگوت (ئەم سه‌گه‌ خاوم نه‌ناسه، ساحیره و ده‌توانی مرو‌ف به‌خوی مالی بکات؛ واته سه‌گه‌که خاومنی باوکم بوو!) به‌هه‌له‌دا مه‌چۆ ئەو واته سه‌گه‌که خاومنی خاومنه‌که‌یه‌تی، واته خوی بریار ده‌دا کێ ده‌بی به‌ خاومنی ملکه‌چی، راسته ئیستاکه من هه‌رگیز به‌ درێزایی میژوو، نه‌مه‌نیشتوو که‌س خاومن بیت، ئیستا خاومنی ئەم سه‌گه‌م و له باوکه‌وه بۆم ماومه‌وه، واته سه‌گه‌که خاومنی منه ! ئەگه‌ر له‌ماتماتیک تیده‌گه‌ی (به‌ له‌جیاتی دانان)، ئەمه هه‌مووی به‌ ئەم‌ری خوا رووده‌دات. هه‌ندیک باوم‌ریان وایه ئەم سه‌گه‌ له هه‌ساره‌یه‌کی ترموه هاتوو، یا سه‌گه‌ جنۆکه‌یه، یا خێوه سه‌گه‌، چونکه ده‌سه‌لات و توانای عق‌ل و ماسوولکه‌یی سهدان جار بارته‌قای توانای مرو‌فه. دایکم لهم باوم‌ره‌دایه که له که‌له‌ی ئەم سه‌گه‌دا جنۆکه‌یه‌کی سووری تیشکن وه‌کو پۆلای تاوه ده‌ژی و فەرمانی به‌سهدا ده‌کات. هه‌ندیکی تر (خۆم ناویرم باوم‌ری خۆم بدرکینم، چونکه من له ژیر ئەفسوونی‌دا هیشتا باویشک ده‌دم). ده‌لێن ئەم سه‌گه‌ پۆلایی‌یه.

راپورتی ئەم دوایه‌ی نەتەوه یەكگرتوو مەكانیش دەلی: ئەمە
سەگێکی شارستانی بوو و شارستانییەت خوو و شیوه و
ناوهرۆك له چاوتروكاندا دەباته كەشكەلانی توانا. داروین له
تیۆری سەرچاوه‌ی جۆرمەكاندا له ئەنجامی ئینفلابی
سرووشتی‌یهوه وای رهچاو دهكات كه بوونه‌هره‌كان به پنی
یاسای سرووشت خۆیان له‌گه‌ڵ سرووشت و دهوروبه‌ردا
ده‌گونجینن و وهك چۆن مه‌یمون گه‌شه‌داكا بۆ مرووف، به
هه‌مان پرۆسیس ناسن ده‌بێت به‌ لۆكه، سەگیش ده‌بێت به‌ سوپهر
سەگ یا میتالێك سەگ، یان سیره‌ سەگ = ماجیک دۆگ!،
هەر یه‌كه‌و شتیك دەلی.. وهك وتم پیاو ده‌بی تا راده‌یه‌ك
باوه‌ری به‌ هەر شتیك هه‌بی، ده‌نا ده‌بی زانست و فەلسەفه و
زانایاری بخه‌ینه‌ لاره‌. باوكم به‌سه‌رسورماوی باسی ئه‌وه‌ی
ده‌کرد كه‌ سەگه‌كه‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌كات، به‌لام من له‌بەر ئه‌وه‌ی
سالانیكه‌ ژووره‌كه‌م له‌ ته‌نیشته‌ ژووره‌كه‌وه‌یه‌تی، ناگام له
هه‌موو شتیكه‌، قسه‌ ده‌كات، راپورت ده‌نوسێ، كۆمپیوتهری
هه‌یه‌، چه‌كی قورسی هه‌یه‌، ئەم شتانه‌م له‌ سه‌یركردنیدا ده‌بینی.
من هه‌ستم ده‌کرد له‌ جینگه‌ و بنكه‌ی تردا چه‌كی ئەتۆم و
ژه‌هراویكردن و چه‌كی لێزهریشی هه‌یه‌، چونكه‌ له‌ زۆر هه‌لمه‌تا
كه‌ من ته‌نها بۆ میم‌لی به‌دوایدا ده‌چووم، ده‌مبینی به‌ شتیکی
سه‌وز یا سپی به‌رانبه‌ره‌كانی هه‌ڵده‌پروكینی!. ئەو به‌یانیه‌ بوو به
نیوه‌رۆ، له‌ ئەنجامدا دایكم رازی كرد و هه‌سپه‌تنامه‌كه‌ی باوكمی
له‌ كوئێکی دیوه‌ره‌كه‌ بۆ ده‌ره‌ینام! سه‌رمتا وام ده‌زانی بۆ دانی

كهوتوو دهگهري! يان بو تووکی تراشکراو؛ که ههنديک له
 کوونی دیوارمکانی دهنين.. بهلام دایکم وهسیهتنامهکهی باوکی
 له کوونی دیواردا ههشار دابوو!.. کاتیک که وهسیهتنامهکهی بو
 هینام.. به پهله پروسکی لیم وهرگرت و ههس به پهله پروسکی و
 ترساو کهوتمه خویندنهوهی.. خیری بنووسی باوکی نهگهتیم
 تهنه فریای ئهوه کهوتبوو بنووسیت: (ئهه سهگه لهناوبردنی
 مهحاله چونکه سهگیکی موعجیزهیه و بهلای خوایه و بو ئیمه
 هاتوته خوارهوه. نوژمکانی خوت بکهو ههقی ههچی ترت نهبن،
 ئهوی ویستی لهناوی بهری دهبی بجیته ناو جهرگ و دلی یهوه
 "ئهگهر ههیی" ، دهبی بی بهخزراکی - بییت به خورهی ئهوه،
 چونکه نهینی دهسهلاتی ئهه سهگه له ناوهوهی ئهنادامهکانیدایه،
 واته له ناوهوهی خویدا). وهسیهتنامهکهه بهپهله پروسکی
 داکرۆشت و لهناو دههمدا هینام و بردم.. سوراحیهک ئاوم
 بهسهردا کرد. ههستم کرد وهسیهتنامهکه به ویستی سهگهکه
 نووسراوه، یا دهشی خودی سهگهکه نووسییتی، خواپیم نهگری
 شکم له نامهکهی باوکم کرد! زوریش!.. چونکه توشی
 نهخوشی شک بووبوو.. ههستم دهکرد سهگهکه چۆنه ناو ناخی
 گیانمهوه.

پاش کممی جگهرهیهکم داگیرسان و بهس لهوهی سهگهکه نیوهرو
 باشم لیکات (ههلبهته سهگیکی زور به مهعریفهت و به
 ئهدهبیشه، ئهگهر بیهویت بی وینهیه!) پاشان سهیریکی کردم و
 به گومانهوه، به ئهدهبهوه لئی پرسیم: بیر لهچی دهکهیتهوه؟

نرکەم لەخۆم بربوو، لە ترسا لە دوکەلی جگەرەکە گومانم کرد،
وامزانی دوکەلەکە لە هەوادا کە پەخش دەبی دەنوسنی و دەبیتە
وەلامی پرسیارەکە، بەلام خۆراگر بووم و هیچ وەلام
نەدایەو. جاریکی تر بە دەنگی نیرترو بەرێزتر و گرترا لێی
پرسیمەو: "بیر لەچی دەکەیتەو؟" ئنجا دەنگی هەلپیری و لە
تاوا هەردوو گۆچکەیی خۆم گرت، بەلام هەربێ وەلام بووم،
پاشان زیاتر لێم نزیک بوو، بە نەزاکەتەو دانیشتی و
جگەرەیکی سیگاری گرت بە قەپۆزییەو "لای چەپی
قەپۆزی" عەینەکە رەشەکەشی کردە چاوی!.. ئینجا بە
هێمنییەو بە جگەرەکی من سیگارەکە داگیرسان و قومئیکی
قوولی هەلمژی و منی داپۆشی بە دوکەل.. لە بیدەنگییەکی
کورتدا کە بۆ من سألئ درێژ بوو لە توورەبییدا چاوەروانی
وەلام بوو. " لە جادووی خۆ بیدەنگکردن و خۆمەلاسداندا، بۆ
ئەو جادوومەکە کار لەمن بکا و ترسی ناچارم بکا دان بە
نیازەکاندا بنێم".

لەو نێواندا بئ ویستی خۆم، تیگەیشتم کە لە نەوتن و بیدەنگی
و بئ فرمانی دەرستیت، ئەمەش نیشانەیی یەکمەیی لاوازی ئەو
و سەرکەوتتی من بوو لە یەک کاتا کە کەس باوەر ناکا. بیرم
تەنها لەسەر ئەو چەقی، کە هیچ وەلام نەدەمەو، چونکە مەرگ
لە ژوور سەرمەو لایلایەیی بۆ دەکردم، ئەم نیشانەیش دیار
بوو لە بیرۆکەیی باوکدا دەرکی پێ نەکرابوو پێشتر بیرم لای
وەسییەتنامەکە بوو کە چۆن بیمە خۆرەیی ئەو.. تا بتوانم

بهسهریدا زآلم؛ نهک لهناوی بهرم.. چونکه من حمز ناکهم کەس
لهناوبهرم، رینگەش به کەس نادم لهناومبەریت. ئەگەریش پلانی
لهناوبردەم له خەیاڵدا بووبیت، تەنها مەبستم ئەو بوو کە له
خۆمی دوور بخەمەوه. نایست کە لەبەردەمی دوو پیلاندا نازار
دەچێژم.. بیرم لەمە دەکردەوه. یەکەمیان ئەو بوو؛ کە سەگەکە
بمخوات و ئەجاتم بێت. نازانم چۆن نەمانی من دەبیتە هۆی
لهناوچوونی ئەو؟! چونکه من دەمەوئ سەرەرای ئەو هەش کە
دەبمە قوربانی.. بە ناگا بم لە چارەنووسی مان و نەمانی خۆم و
ئەویش. پلانی دووهم؛ ترسی ئەو بوو، کە بۆ یەکەم جار هەستی
بە بوونیتی منی بەسەردا سەپاند، هەستم دەکرد سەنگم هەیه له
بەرانبەر ئەو سەگە پۆلابین ئەفسانەیی یە گەورەیدا. خۆ تەنها
بەناو سەگ بوو، دنا ئەو هێ له دوورەوه چاوی پێدەهوت
وایدەزانی کەمتیاره یا دەینەسورە، هیندە زل بوو. لەرز
گرتبوومی له ترسا، ددانەکانم چەقەق دەهات، چۆر چۆر
میزەچۆرکیم بوو.. چونکه کەڵبەکانی لێ تیزکردبوومەوه و مۆرە
مۆری بوو، چنگیشی وەکو داس لەسەر پشتم گیر کردبوو، تیی
خوڕیم و بە ناگای هینامەوه و شانی زامارکردم. هەستم کرد
نایهوی یا ناوێری بمخوات، وایزانم باوک و باپیری
خواردبووم!.. من دەلێم خواردوونی چونکه کەس گەواهی ئەو
نەبوو کە شتی به قورگی ئەم سەگەدا چووبیتە خوارەوه.. یان
دەمی بەر هیچ زادیک کەوتبێ، هیندەهی من بزانم! بۆیه هەستم
کرد زەبری چەکی بێدەنگی له زەبری ئەتۆم زیاترە، لەویدا ،

بیدهنگی وهک دهلین ئالتونوه. ئهو بییهزمیی و خوانناسه له قینا وهک پشکو سووور داگیرسا. دایکی دامام به بینینی ئهو حالهت و مۆرانه لهوهدمچوو گیانی لهدهستدابی، بهلام مرگی دایکم نامترسینی بهلکو چهوسانهوه زیاتر هانم هدا دواى ئهنجامی بکهوم و هیچ نهئیم.. چونکه سری بوون و مانهوه؛ له وهلام و ناخاوتندا پههانه. زۆری نهبرد، بۆ یهکهم جار تالینکی دریزی وایهئاسام بینی له تهپلی سهرییهوه دریز بووهوه، یهکهم جاریش بوو به زمانیکی نامۆ کهوته ناخاوتن که پیدهچوو پهیهندی به دهروه یا جیهانئیکی بالاتروه ههیت!.. پیدهچوو داواى یاریده بکات، بۆ دلنیاوون لهوهی من نهکا تییگهه؛ پشتی تیکردم.

کهمی هوشم بهبهردا هاتهوه.. بهدواى چارهى دهستوبرد و رزگار کهردا دهگهرا، هیچم به بیردا نهدههات، توومز ترس ریگهی نههدام، ههندی جار مروّف له ژیر زهبری ترسا هیلکهی زیرین دهکات بهلام لهو سهرقالییهی ئهودا ترس هاوالم بوو، ههستم کرد به گویمدا، به ناخدا دهچیننی و ناچارم دهکات خۆم ببورنمهوه یا خۆم بکهم به مردوو، به جورئ گهر گریشم تیهردا بیدار نهبمهوه. بۆیه بهبی ئهوهی ههست به زیرمکی پلانهکهم بکهم، خۆم کرد به مردوو یا له هوشخۆم چووم، له ههمان کاتدا ههردوو چاووم نوقاندبوو، خۆم له زهویدا تهخت کردبوو، ههستم کرد دهنگی یا ههستی بهناخم دهگات و ئافههینم دهکات. لهپیشدا وامزانی دهنگی باوکه.. بهلام له پاشدا تییگههیم که دهنگی یهکیکه له مهره شههیدهکان، مهریکی بی سر که

هیشتا گیانی زهویی بهجی نههیشتیوو لهولای ئیمهوه له ههیکهلی
شهبهحیدا خهریکی نوشینی گیای ههواپی یا خهیالی بوو. فیزی
زمانیش ببوو. له راستیدا له جیهانی گیاندا ههموو گیاندارێ
توانای ناخواتنی ههیه.. بویه مروفانه ئافهرینی منی دهکرد
چونکه ستهمدیده بوو.. ستهمدیدهش واز له مافی خۆی ناهینئ،
مهگ تهنها لهشیان راپیچی فهوتان دهکات.. بهلام حهق گیانیان
زیندوو دههینئیمهوه تا ئهو کاتهی به مان دهگهن! ئهمه سرووشتی
بوونه له تهرازووی گیاندا.. مهره مردوهکانی ههموو ئاواپیم
هینایه بهرچاوی خۆم تا دهربازیم له بیرکردنهوه له سهگهکهم؛
خۆم گیلکردبوو وهکو کهرهی شهربهت، بهر له ههر شتی کونه
گوچکهی خۆمم به خهیال به قیر و زفت خنپیوو، چاویشم
داخستبوو دهتگوت بزماریژکراوه. لهم کهین و بهینهدا، ههستم
کرد سهگهکه به ژوو سهرمهوهیه.. ههستم کرد به دهنگی باوکم
بانگم دهکات، پاشان به دهنگی دایکم، پاشان به دهنگی مروقیکی
لهوان خیرمهندتر، پاشان به دهنگی جهلاد - ئنجا بهدهنگی
ئهفسهریکی دهم ههراش، هیچی سوودی نهبوو، بیدهنگی من
نهجات بوو، چهک بوو، به بیرمدا هات ئهگهر بکهومه ناو
قهپۆزییمهوه چی روو ئهدات و کوتایی بهسههات به کوئ
دهگات.

سهگهکه بی ئۆقره له دورم دههات و دهچوو. ههستم کرد ئهگهر
به دهنگیکی بهرزتر له دهنگی خۆی وهلامی بدهمهوه دهشی
بتوانم بیترسینم، چونکه بوونههر لهم سهرزهمینهدا بی ترس

نییه، تهنه ترسیشه ئیمه‌ی گه‌یاندوو به‌م قوناغه له ژیانماندا، ترسیش ناچارمان ده‌کا به‌رگری هینده نه‌خوشانه له دوری خومان که‌له‌که به‌کین تا نغزو دهبین و له ئه‌نجامدا له به‌رگریدا دهمرین.. یا له ترسا!.. ده‌شیا له ده‌نگم بترسی، به‌لام ترسانی ئه‌و مانای زالبوونی من نییه، چونکه ده‌توانی زه‌فهرم پهبهریت، هه‌ستم کرد هه‌لوئستم له هه‌لوئستی حوشره مه‌ل یا که‌و ده‌چن، تهنه نه‌ببینی راوچی گه‌واهی نه‌بوونیتی. وا خۆم ده‌هاته به‌رچاو. چیبکه‌م باشه؟!.. ئه‌ها!.... تیگه‌هیشتم.. تا ئه‌و کاته مت و بی ورته به‌م؛ نامخوات.. ناخوئیم!.. نامخوات، تهنانه‌ت نازاریشم نادات چونکه بوونی ئه‌و له 100% نه‌که‌وتووته ژیر مه‌ترسی و هه‌ره‌شه‌وه.. بویه هه‌ستم کرد تا ئه‌و کاته‌ی ئه‌و له گومان و بی چاره‌سه‌ریدا بیت من دهمینم و ژیانم نیونه‌چل و مک ده‌لین په‌نجا به‌ په‌نجا پاریزراوه.. تا ئه‌و کاته‌ی ئه‌و چاوهری بیت منیش کاتم هه‌یه بزیم یا چاوهری مردن به‌م!.. هیشتا بی چاره خۆم ده‌بینی، له بیری ئه‌وه‌دا بووم ببه‌ به‌خۆره‌ی یا نه‌به‌م؟!.. خۆم به‌تفه‌قینه‌مه‌وه به‌ سه‌ریدا، دوا‌ی وه‌لام یان نا؟! وه‌لام به‌مه‌وه یان نا؟!.. ببه‌ به‌ پاروو چاوهروانی هه‌للوشینیی خۆم به‌م یان نا؟ باشه چۆن؟ خۆ ئه‌مه‌تا و مه‌کو مه‌یت راکشام و نامخوات، عه‌یبی ئه‌م سه‌گه ئه‌وه‌یه هه‌چ ناخوات، تهنه‌ی فیری له‌ناو بردن و ته‌فروتوو ناکردنه، و مک ئه‌وه‌ی ئه‌رکیکی پیروزی سه‌رشانی بیت که‌ نالای سادیزم بکا به‌ رابه‌ری بوونی.. و مک ئه‌وه‌ی نه‌ینی مانه‌وه‌ی ئه‌و له له‌ناو بردن و قه‌رکردن دا بیت. ده‌شی چونکه گومان و ترسی له

بووندا ههیه، وهک ئهوهی بهیپی داخواییهکی سهروو سهرووشتی ناشووبگیزی بکات.. باوهریش ناکهم گفتووگۆ یاریده و چارهسهه بیته بو دوور خستنهوهی له خۆم یا عیلهکههم.. چونکه ئهو وهلامی بو رهفتارمکانی خۆی نییه.. ئهو خۆی به زال و کهلهگا دهبینی و له خۆی رادهبینی فهرمان تهنها هی ئهوه، ئهگهر ههموو داواکاریهکانیشی بهجی بیته، ئهوا هیشتا وهک ههر شهیهک وایته بهرانبهری و بهر هو روت دهبینتهوه.. ئهگهر فیزی بکهیت و تیی بگهیهنیت که ئهم سیفهتانه لهو دا ئیستبدادییه و دیکتاتوری و دهمسهلات فرۆشییه ئهوا ههر تیناگات، چونکه سهگ مروفانه له خۆی و رهفتاری خۆی ناروانی. دهشی بیرکردنهوهی ئهو له سهروو بیرکردنهوهی لۆژیکی و مروفانهوه بیته!.."چی بکهه باشه خوای گهوره؟.. ده وهره هانام، بهنده زهملیله و ئهم بهلایهم لی دوورخرمهوه".. له قوولایی دلمهوه بو یهکههم جار چهند جار ئایهتولکورسیم خویند و لهو کاتانهدا که ئهو رای لاسلکیی دهگۆرییهوه، فووم به دهوری خۆمدا دهکرد، گیانیکم بهو دوعایانه بوو دهنا ههلهدههشام و دهتلیسامهوه له ترسا، خۆمم بی چاره و داماو و گیل و نهزان دهبینی، پیمابوو ئهگهر ئهو کۆل نهدا من بو ماوهی چهند دهقیقه یا چهند سهعات یا چهند رۆژ دهتوانم تهمسیلی مردن بکههم؟!.. خو ئهو سهگه؛ ههلبهته کهر نییه و دهزانی من ههناسه ددهم و نه مردووم، دهشی وابزانی مردووم؟! ههستم کرد یارییهکی مندالانه دهکهه و یارییهکهشم زور ناخۆشه بگره کوشنده و

توقینه ره، ههستم دهکرد وهکو سهردهمی مندالیم بچوكم و بهی
چارهیی له چنگی ههراس و دهعبای درندهدا گیرم خواردوه،
هاوار و زیرکەش کهسم ناهیننیه فریاد، ئاوابیش قر بووه له
مروّف، دایکیشم پندهچیت مردبی، یا زراوی تهقیبیت یا
سهرگهومی ههمان یاری من بیت!.. ههستم دهکرد منالم و خه
دهبینم، ئەم دۆخه‌ی که تیایدام به مندالی به خهون بینومه،
ههستم دهکرد ئەم بابەتەم به چیرۆک خویندۆتهوه و پیشتر
بهسهرم هاتوه!..

بۆ نهگه‌تی مریشکێکی سه‌رشیت و نه‌خۆش و گارمگارکهریش
له ژوور سه‌رمه‌وه هه‌راسانی کردبووم، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌هوی
هێلکه‌ دابنی و پنده‌چوو من له جیگه‌ی شوین نیازی ئه‌ودا یا له
کولانه‌که‌ی ئه‌ودا خۆم ته‌خت کردبیت، هه‌ستم کرد مریشکه‌که
واز له مافی خۆی ناهیننی و جیگه‌م پێ له‌ق ده‌کا و له کولانه‌که‌ی
خۆی وه‌دم ده‌نی!.. سووریش بووم که جیگه‌که کولانه نییه،
به‌لام مریشکه‌که‌ش دوچاره‌ی نه‌خۆشی دربی هاتبوو، پنده‌چوو
کاری تیکرابیت. زۆری نه‌برد مریشکه‌که هاته سه‌ر سه‌کم، باش
بوو نه‌چوو سه‌ر خوارتر ده‌نا که‌شف ده‌بووم!.. به‌ ده‌نووک و
چینه‌کردن ده‌بویست جیگه‌ بۆ دانانی هێلکه‌که‌ی خۆش بکات،
بۆ؟.. نازانم.. به‌لام ترس کردبوومی به‌ پاله‌وانی توقیو، کنومت
له توقیو ده‌چووم به‌ جۆری که به‌رگه‌ی هه‌ر شتی که ده‌گرت،
کاری راست بیت مریشکه‌که زۆری نه‌خایاند هێلکه‌که‌ی کرد و
له نازاری ده‌نووک و چنگه‌کری نه‌جاتم بوو.. هه‌ستم کرد ئەمه

هېمايهکه يا نهېنييهکه له جيهانی گياندارانهوه وهک پيام به من دهگات. واته له جيهانی گيانی گياندارانهوه بو من ناراسته کراوه. ههستم کرد که گياندار دهتوانی بېته هوکاری سرووش بهخش بو رووبهروبوونهوهی دژواری به تايبهتی بو کهسانی که باومريان پنی ههيه.. دنا خو هم مريشکه له ژيانيدا هيلکهی نهکردوه، بگره درو و بوختانم بو نهکردې جاران "نيرهموک" بوو. بو خوی له من کرد به مريشکيکی رهسن و هيلکهکه؟!.. سهگهکه لهوپهري توورهي و بولمبولدا بوو، فرسهتيکی کتوپيرم چنگ کهوت و چاويکم به ناستم ههليری، ههستم کرد قهپوزی سهگهکه به ژور سرهمويه و دهمی داپچريوه تا به کهلبهکانی سرم بقرتيني، قهپوزی هينده گهوره بوو نهک ههرا ناو دهمی بگره ناوی ناوههيم بينی. سهيرم کرد ناو دم و قورگی پولايييه، رنگی له ناسنی سوتاو دهچوو، دهتگوت له بهر چاومدا شکلی خوی گوريوه يا پیدهچوو بهر لهو کاتهش من بی ناگا بووبم لهوهی که به دريژايی نهو سالانه سهگهکه خاوهنی باوکم بووييت، يا پاش کوچکردنی، سهگهکهی بو منيش مایهوه و بووه خاوهنی منيش؛ ههريگيز نهمويراوه سهيري بکهم که نهه رنگ و بوی سهگيکی پولايييه و دهستکرده، واته خومالی و بيگانهدش نييه، بگره تهنا پولايييه، ناچار زياتر چاوم داپچري، واپهري زياتر و تهلی نهستور و باريکی زورم بينی لهناو قورگیدا که له تاريکايی ناو دهمیدا دياربوون به جوړها رنگی سوور و قاوهی و شين وزهرد..

لهمه دا بوو قووت بدرېم و بېمه خوراكي.. له خووه مريشكه كه هم
هاتوه ياد، به دوايدا هيلكه كه، نه مزاني كاميان زياتر شايعيني
بيرلنكر دنهويه، هيلكه كه يا مريشكه كه؟! نائيرادي پرم دا به
هيلكه كه ي سهر سكم و هلمدايه ناو دهمي سه گه كه موه، به دوايدا
تيگه پيستم كه نهو هيلكه كه به تنها بو نهو مبهسته دانراوه له سهر
سنگم، نه گهر چي هيلكه كه ش هيشتا هلمي لي هلمده سا و مل
وبل بوو، واته دهلمه بوو، دواي نهوه راسته وخو له
چاوتروكانيكدا سه گه كه به په له قازئ له من دوور كه وتوه و به
نيازي هلمه پيانه موي يا تور دانه موي يا رشانه موي هيلكه كه كه وتوه
كرخه كرخ و كو كه كو كه، به لام هيلكه كه له بر نهمي
تويكله موي زوو درابوو و سپينه و زهر دينه ي به ناو گهرو و
گه ميدا پهرش ببوو، تواناي هلمه پيانه موي نه بوو. سه گه كه
سهر ي ليشنوا و تاسا، زمليل و به دهوري خويدا دمسوورا،
هستم كرد دهيويت كلكي خوي بگريت، به لام هموله كاني
بيسوود بوون، له چاوتروكانيكدا گويم له دهنگي قرچه قرچ و
لنكداني وايهر و شتي لهو بابته بوو بو كرووزي ليوه دهات و
دوكل له دم و كونه لوووت و گوئ يهوه تاوي دها و پارچه
گر له دهمي دهرده پيري، كه مي ترسم رهويهوه، چونكه هستم
به كه مترين زالبوون كرد. وهك پالنهواتيكي عابس سهيري
فيلم يكي كارتون بكات وها خوم دهيني، فيلم ي كه له
بهرچاومدا به راستي دهيني و هستم ده كرد پيشترش
بينيومه!.... چي له تو نهيني بي، زوري نه برد سه گه كه

وهدرکهوت و من و مریشکهکش ههلهداوان به دوایدا، پاش
کهمی ههلتیزان به دهوری حهوشهی مالهکهدا پارچه گر له گشت
کونیکي لهشیهوه جمهی دهکرد وهک فیشهکه شیتته پرتهی
دهکرد، پاشان به ههموو لایهکدا تهقییهوه و پارچه پارچه بوو..
منیش واق ورموو، دوور له مهیتی دایکهوه سهیرم دهکرد و
باوهرم نهدهکرد، چونکه چاوهری بووم هیشتا نهوهی باوکم بوی
نووسیبووم بیته دی و بیمه خوراکي نهو.. کهمی له نازایمتی و
بهجهرگی خوشم دلنیابووم، چونکه دهمزانی گهر پیوو خاوهنی
مریشکیکي وهها نهزوک بیت؛ نهوا ههزاران سهگی پۆلایی و
بگره لهویش گهورتر دهتهقیینیهوه. نهدهزانی نهوه هیلکه بوو
یان قوونبهله! نهدهچوووه عهقلمهوه باوکم به ههلهدا چووینی و
وهسییهتنامهی ههلهی بو من نووسیینی؟! یان پیدهچوو له لایهن
سهگهکهوه دهستکاری کرابیت، له ههمان کاتدا ههستم کرد
مریشکهکه له باوکم چاو نهترستر و ژیرتر و دلسوزتره، بگره
مریشکهکه قارمانه. له وانیه تو ههر لهخوتهوه دژ بهمه
بوهستیت و بلیت نهخیر هیلکهکه قارمانه یا قارمانتر بوو له
مریشکهکه، بهلام من دهلمیم مریشکهکه قارمان بوو، چونکه
عاقلی مریشکهکه و داهینانی نهو بووه هوئی چارسهسر،
نهگهرچی هیلکهکه چارسهسری سهرمکی بوو، بهلام بی
مریشکهکش نهدهبوو، وهک وتم مریشکهکه له خویدا نهزوک
بوو، نیرهمووک بوو!!.. پیدهچوو مریشکهکه ساحیر بیت، یا
مریشکیکي سهردهمی زیرین بیت و توانای له رادهبهدهری

ههیت! یان پیدهچوو ههموو گیانله بهرمانی ئەم سەردەمه بهرمدار بن به هەر هونەرێکی لهناو بردن، به غهیری مروقی کوردا! دهشیت! بو نا؟! تهنها مروقی کورد له پیشه‌مچوندا چهقیوهو لای ئیمه هیشتا مروف خه‌ریکی ترخینمو ته‌رساس و ته‌رماش و بنیشتنه‌آله.. خو له‌مه‌زیاتر به‌ولاره شتیکی تر دانا هینین؛ مه‌گه‌ر سابوونی ره‌قی!.. نه‌خه‌یر نه‌ مریشک نه‌ هه‌لکه، به‌لکو چاره‌نووس ئەم کاره‌ی ئەنجام دا چونکه سه‌گه‌که ده‌ستکردی چاره‌نووس بوو. چاره‌نووس- که من و تو و باوکم و مه‌ر و مالات و دێ و ولات و جیهان و ژیا نیشی دروستکردوه، چاره‌نووس.. بو ئه‌وه‌ی ژیا ن وه‌ها به‌ره‌یه‌ بچیت، چاره‌نووس مه‌به‌ستی هه‌یه له خولقاندنی رووداو مه‌کان، ده‌شیت چاره‌نووس هاو به‌شی نان خواردن و پێشواو بێشان بیت، هاو به‌شی گیانمان بیت. ده‌شیت چاره‌نووس له‌گه‌لماندنا بنویت و هه‌ناسه‌ش بداو بزێ! کێ ده‌زانیت؟! من له‌یه‌ک شت زۆر دانیام ئه‌ویش ئه‌مه‌یه که شته نهمره‌کان، به‌ها به‌رز مه‌کان، ئه‌و ره‌گه‌زانه‌ی مرو‌قایه‌تی ده‌لاوین، ماده نین، له‌مه‌ش زیاتر دانیام که چاره‌نووس به‌ شه‌ر ده‌وێریت، چونکه خۆی دروستی کردوه. شه‌ر شتیکی یا هه‌لوێستیکی دروستکراوه، ئه‌گه‌ر پێداگری له دانیاییم بکه‌م ئه‌وا ده‌وێرم بئیم : که چاره‌نووس چاکه‌ی خۆش ده‌وێت؛ به‌لام له پاله‌وان بازیدا که‌م یاری ده‌یه، چونکه دانیایه که خه‌ر باوه‌ری به نانه‌وه‌ی شه‌ر و کێشه نییه، بۆیه تا راده‌ی یه‌قین چاره‌نووس دانیایه له مانه‌وه‌ی چاکه. دانیایین

لهوی کهمن به مه‌بهستی ئاشووب و ته‌فاندنه‌وه و له‌ناوبردن هیلکه‌که‌م نه‌نایه ناو ده‌می سه‌گه‌که‌وه. نه‌مزانی که مریشک ده‌توانیته هیلکه‌می بۆمبا و نارنجۆکی بکات! پلانی له‌ناوبردنی ئهو له بېرمدا ده‌ژیا، به‌لام دانهریژرابوو، ناکامی ئهو کاره‌ش ده‌خمه‌ه پال چارهنووس، چونکه من هینده لئوه‌شاهه نیم له‌گه‌ل گیانداریکی درنده‌ی بی‌گیاندا کیشمه‌کیش بکه‌م، چونکه ده‌توانم به په‌یوه‌ندی نه‌کردن ئهو له خۆم تهره بکه‌م. چونکه من ههمیشه پشتم کردۆته شه‌ر.. ههمیشه رووبه‌روی نه‌بوومه‌ته‌وه‌وه خۆم له‌ی لاداوه.. له مروّف به دواوه له هیچ بوونه‌وه‌ریکی بیگانه ناترسم.. هه‌ز ناکه‌م که‌س ناچار ی ترسان و کوشتم بکات چونکه ئهو خواسته‌م بۆ که‌س نه‌ویستوه. ئهو‌ی دلم دیشینی ئهمه‌یه کۆی ئاوابه‌کانی تر ئهم سه‌گه‌یان ده‌پهرست، نیستا خه‌می ئه‌وه‌مه تاوانبار بکریم، تو‌زیک له‌مه‌و پینش هه‌ستم کرد جبهان له ده‌عبایه‌ک رزگاری بووه!.. نه‌خیز جگه له من که‌سی تر له‌ی ترسه رزگار نه‌بووه. من زۆر چاک ده‌زانم ئیوه هه‌مووتان، مروّفی خه‌لکی ئاوابه‌که‌ی منیش، بگره خودی سه‌گه‌کانیش یا خه‌لکی گیتی به‌گشتی، هه‌ر یه‌که و سه‌گیکی وه‌هایان هه‌یه، هه‌ر یه‌که و به‌جۆریک له ده‌ستی سه‌گه‌که‌ی خۆی ده‌نالین. هه‌یه به‌میراتی‌ش بۆی ماوه‌ته‌وه خۆی پاره‌ی پینداوه یا به‌ویستی خۆی سه‌گی وه‌های هه‌یه واته ده‌شی له خه‌یالنا هه‌بی!.. به‌لام ته‌نها من نه‌فترتم له‌ی بوونه کرد چونکه راسته‌وخۆ دوا‌ی زالبوون به‌سه‌ر ترسا، دووچار ی دیدیکی نو‌ی بووم، ئه‌گه‌ر بیته

و ترسم بشکئی و بهسەر ئەم دوژمنەدا زال یم چی روودەدا و خەڵک و خوا چۆنم هەڵدەسەنگێنن، دەستوێرد تێگەییشتم کە کەس شانازی بەو کار و کردەوێهێ منەوا ناکات، ئەگەر ئەم کارە ی من قارەمانی بێت یا بەدکاری، بێگومان چاولیکەر زۆر دەبوو، ئەگەر چی من پێویستم بە شاباش و شانازی خەڵکی نییه. من لەو باوەردا بووم کە سەگەکم بۆی نییه بێتە مایهێ ترس لە سەر من و ژیانی ئاوابی و دایکم تال بکات، دەشیا بە دوا ی مندا هەمان کار لەگەڵ دەورو بەری دوور دەستیشدا بکات. پێویستە مەرۆف بە تەنگ ریشە کێشکردنی ترسەوه بێت چونکە ترسان زۆر شت فیری مەرۆف دەکات، بەلام چەند دەروازەیهکی بە نرخ و پیرۆزی لەسەر دادهخات و ژیانی ناھەموار دەبێت گەر تەسلیمی ترسان بێت! چونکە مەرۆفی ترساو خاوەنی تەندرووستی نییه. ویستی من رێگەم نادات سەگ پەيامبەر و دادوەر و بەرپۆهەرم بێت، بۆیه کاتی دانیابووم لەوهی کە خاوەنی ویستی خۆم بپارم دا بە سەر ترسدا زالیم واتە بە سەر سەگەکمە بەلام مەبەستم نەبوو بیکۆژم.. چونکە مەرۆفی خاوەن ویست باوەری بە نەمرییه، لە نەمرییدا چارەنوس بە گەورەیی خۆیوه، بەو دەسەلاتەوه ئاویتەهی ویست دەبێت و خۆی بەو جووت دەکا. ئەوهی کە هێستا زیاتر تووشی سەرسورمانم دەکا ئەم پرسیارە کۆنەیه: " ئایا بۆچی ئەوهی خاوەنی هێزە؛ مەیلی بەدبەکاربردنی دەکات؟" چی دەبوو سەگەکم کە لەمن بەهێزتر

بوو چاودتیر و یاوهر و هاوړی و به لای کهمهوه بیوهی بوایه؟
و هک باوکئی دهر بهستی رو له کانی بوایه؟..

کات درهنگه، دواى نیوهر و بیه، گویم له تپه تپه له دور هوه.
هست به هاتنی خه لکی ناواییه دوور هکان دهکم، نهوانه ی که
جادو و کارن و هم جوړه سهگه پیروز دهکن و دهیپرستن.
نیستا به دواى پلانی چاره سردا دهگریم بو کاره خو
نهویسته کهم، تا ناشکراتر نهیم، تا له توله ی نهی کارمدا هه لا
هه لام نهکن، دهیانینیم دین له ناسویه کی تاریکه وه، لهو پهری
دیوه، به سواری که له سهگی گه وهی و هک سهگه که هی میرا تیم
بهره لای من و بهره ناوایی دین. تو بلئی نهکن به
تیشوو!؟.. تو بلئی هه مو شتی نهزانن؟

نادنیا سهیریکی مریشه که نه زو که فروج شیوه کهم کرد.. پاشان
مریشه که کهم گرت ه باو ه و چاو ه روان بووم، که منیکش پیم
دهلهرزی، دنلیابووم و دوودلش له وهی که کهرامتی
مریشه که کهم هانم دها هه لنهیم و بهرگه بگرم.. کوسپی، ته نه
کوسپی که هستی پی دکم نه میه که له راستیدا مریشه که کهم
نه زو که و دهنرسم همل و مهرجی تری بو نه رمخسئ هیلکه ی
بو م باشیوهی ترم بو بکات له پیناوی بهرگری کردندا، به لام
دهشی ترس ناچارم بکات خو م بیه هیلکه که !!

تپ و توزه.. ریگاکان تاریک دهینم.. گویم له قاغهی قهل و
حه پی ه دهگ و لووره لووره... دین، بهره نیره دین و گویم له

حەبە حەبە، گۆیم لە هاوار و نەعرەتەى شەرىكى نەویستە،
من باومرم بە شەر نییە، هەست دەکم پتویستە تیۆریكى نوئ
بەبیینم بۆ رووبەر و بوونەوى شەرى ئەوان.. تۆ بلیى هەموو
کەسى لە زاتى خۆیدا؛ لە دەروونی خۆیدا بتوانی شەرىكى
وێژدانى لەگەڵ خۆیدا بکات بۆ لەناوبردنى ئەو سەگە هارە
دەروونییە؟... ناخر ئەو سەگە ژيان لە مەووف و ژینگە
هەراسان دەکات!

ویستی یەزدان

(ئەم سەرمایە کوشندەییە، بۆ کوئ بچم؟ سەرمامە، برسیمە،
ماندووم، خەوم دیت، تەنھا ژيان و خۆشى ژيان ناچارى
کردووم پەنا ببینم بەر ئەم کەلاویە و جەستەى بەستووم لە
هێرشى بە تینى سەرما بپارێزم.. سەرما و کرپووە دارکارى یەکە
یەکەى خانەکانى لەشم دەکا.. گولەبارانە، تەقەیه، گری گولەى
وئێل خۆى بە هەر دار و دیوارى کدا دەدا، نازانم بۆ گولەیهک بەر

ئەم تەختەو دارانە ناکەوئیت لەم کەلاومێدا و گریان تێبەر
بدات!.. تۆ بۆئێ ئێمشەو کەریوە پیلانی بۆ مەرگم دانەنابی؟!).

ئەم شتانەیی بە بێردا دەهات کاتێ کە بەفوو دەستەکانی خۆی
گەرم دەکردمۆه، لاوئیکی هەرزەکار و بێ دایک و باوک، لەمائی
یەکی لە مامەکانی چاودێری دەکرا.. بەلام ئێشەویش هەر
وێکو زوربەیی شەوێکانی پێشووی لەمأل دەرکراوە چونکە مامی
ئێی تووورە بوو. لە تاریکی ئێو شەوێدا بەیئ وستی خۆی
سەرما و بارانی بە خۆر نەیدەهێشت چاوی بچێتە خەو. وەک
ئەوێ سەرما جینگەیی مامی لەو گرتتێتەو.. زۆر مەیلی بوو
کتوێر فێشەکی هەناوی بپیکێ.. زیاتر لە دوو سەعات بە
شەوگەری؛ بەر لە چوونە ئێو کەلاومێه، لەو فەرتەنەیی تەقە
زۆردا هات و چوو؛ بەلام هیچی لێ نەهات و گولەیی و بۆل بۆ
ئێو نازل نەبوو. خۆی سست و لاواز دەبینی لەبەر هەلمەتی
کەریوەیی شەوێدا. زۆری نەبرد دەنگی تەقە و گەری فێشەک
خامۆش بوومۆه، تەنیا بێ دەنگی بآلی بەسەر تاریکی و
کۆلانەکاندا کێشا، بۆ کورتە و چائێ دەنگی بارانیش کەریوومۆه..

دەنگیک ئێوی راجەناند و ترساندی: " کورم ئێو چی دەکەیی
لەم کەریوومێدا؟ لەم کەلاومێدا؟" . وەک ئێوێ لە تاریکی بێتە
دەری، ئێگەرچی مەترئ لە جینگەیی خۆی بە حەوادا راجەنی؛
بەلام وەلامی بە : نازانم! دایەو .. پاش کەمێک وەستان،
ووتی: هیچ جینگەییکی تر شک نابەم، کەسەم نییە، نازانم چی
بکەم. کابرایەکی نورانی ریش سپی بینی، پاش وەلامدانەو..

ئەوی بینی که جلوی بەرگی وشک بو، وەک ئەوەی هەر ئەو کاتە
لە وێدا لە دەرگایەکی خەیاڵی یەو هاتنیته دەر. ئەگەر چی هەموو
شتی لە تاریکی شەودا پایەدار بو، بێئەوەی لاوەکە هەست
بکات، ئەو کە لاوەیە رووناک بوو، بابای پیر لە دەنگی دا
دانیایی و نیازپاکی دەبەخشی، بە کۆرە لاوی فەرموو کە مائی
ئەو کراویە بۆی و مایە شانازی دەبیت گەر بێتە میوانی.
فەرمووی: وەرە لای باپیری خۆت. دەنگی مامی پیر و مەیلی
نیشاندا بۆ چاودێری کردنی بەئین؛ بە بێ هەستکردن بە نەنگی
و کەمی، ئەویان لاواندەو. وەک ئەوەی ویستیکی بالایی دل و
دەروونی شتیتهو لەبەر ئەو باراندا. هەستی کرد پێویستە
و دەووی پیرە بکەوئ و لە مائی ئەودا بە لای کەمەو ئەو شەو
خۆی گەرم بکاتەو. چونکە تەلیسمی پیر هیندە خێرخوایانە
بو، کە نەیتوانی گەردیک خەوش لە کەرامەتیدا ببینیت. بۆیە
نەک هەر ئەو شەو، بگرە شەوانی، رۆژانی، مانگانی لەگەڵ
ئەو بابا پیرەدا، پیری ریش سپی، مایەو و پیکەو ژیاپیان
دەژاند، پیرە ناوی پیر کاکل بو، بەلام ئەو لەیەکم کاتەو بە
مام خدر ئەوی بانگ کرد، مام خدر لە دەروەهی شاردا لە
کونجیکدا دەژیا بێ پەوهندی و بێ کەس و کار. بە درژیایی ئەو
ماوەیە کە - بەئین - ی لاو لە مائی ئەودا ژیا کەسی نەدی بێتە
میوانی و تی نەگەیی رزقی یا قووتی ئەو کابرایە سەرچاوەی لە
کۆپەویە و چۆن دەژی، چونکە هەمیشە خۆراکی نامادە
هەبو، هەمیشە بەرمالی راخراو و سەرگەرمی زکر و

تەرىقەت و خواناسى بو، لە ئەوليا دەچوو. بەر لەوى بەلەين بە
ويستى خۆى يا لە ترسا ئەو مآله بچى بەئيت، بى ئوقره و
هەراسان بو، هەميشە ديمەنىكى كە پيشتر بينيبوى دەهاتەوه
بىر و بەر چاوى، لە گەنجينهى مآلى يەكئ لە خآلهكانيدا، لە
شەوئكى ميوانداریدا لە ناو پەنجەرەى ژوورى گەنجينهى مآلى
خآلى دا، بابايەكى بىستە بالآى پىر و ريش سپى و چەماوه كە
چرايەكى لەدەست بو، لە پەنجەرەى ئەو ژوورەوه كە ناويان
نابوو گەنجينه هاتە دەرەوه و بەرمو جىگەى دەست شتن چوو،
دەستتويژى گرت و پاشان فاتوسەكەى هەلگرت و گەرايەوه ناو
پەنجەرەكە كە لە شۆهەى تاقد بو، بەلەين ئەو پىرە غەيبى يە
نامۆيەى بە چاوى خۆى بينيبوو نەك جارئ، بەلكو دەيان جار
كاتئ كە دەچوو بە ميوانى مآلى خآلى بەلكو شەوانە خەو
نەدەچووە چاوى تا ئەو ديمەنەى نەديايە، مآلى خآلىشى دانيان بە
بە بوونى يا هەبوونى شەخس-دا نابوو لە مآلهكەيان دا و
دەيانزانى ناخاوتنى بەلەين دەر بارەى پىرى خىرخوازى غەيبى لە
مآلهكەياندا راستە، لەبەر ئەم تاكە هۆيە زۆر حساب و كىتابى بۆ
پىر كاكل يان مام خدر دەكرد كە شياوى نەوهى لئ دەكرا
كەرامەتتىكى غەيبى بىت!.. خۆى ناچار دەبينى بەلەين؛ هەميشە
ترسنىكى بە شكۆ لە دەروونى دا بوو و لە شكۆى ئەو پىر خدرە
دەترسا.. ترسانىكى بەسام. هەميشە بىرى لە هەلاتن و دەر باز
بوون دەكردەوه.. شەوئىكيان بىريارى دا كە دواشەوى بىت،
لەگەل زەردەى بەيان دا نيازى بوو مآلى پر خدر بەجىيئەيت،

لهبهر خۆيموه بهر له نووستن به دهیان جور پیلانی ههمهرهنگی دادمنا بۆ دهر بازبوون له پیر خدر، چونکه بهلین زور له کهرامهتی ئهو دهرسا، ئهو له لای زاتیکي پیرۆز و سامناک بوو.. بهدم خهیل پلوی لاوی یهوه چاوی چوه خهو ئهو شهوه، له خهونیدا، خۆی بینی نزیك له توونی همامی مالی پیر خدرهوه دانیشتوه، ههلبهته دیواری همامی مالهکه که پیدهچوو به پهرمیز همام گهرم بکهن رهش ببوو به دوکهلی ناگر، ههلبهته له راستیدا بهلین به خهو خۆی لهویدا بینی، لهسهر کورسی یهک دانیشتوو، دهستی بهرگی بونخوش و پوشتهی لهبهر دابوو، له رۆژیکي خۆرتاودا، له ژیر سییهری دار ههنجیریکدا خهریکی خۆیندنهوهی شیعری نالی بوو!.. پیدهچوو له خهوهکهیدا سهرگهرمی لهبهرکردنی شیعهرمکانی نالی بیت، یاخۆی ئاماده بکات بۆ تاقیکردنهوه، نهگهرچی وازیشی له قوتابخانه هینابوو له راستی دا، بهلام سههرای سهرگهرم بوونی، ههستی کرد له خهوهکهیدا تهنها بیرى لای دیواری توونی همامهکهیه، همامی مالی مام خدر، که بازنهیهکی رووناکی کهوتبووه سهر لایهکی توونهکه، بهلین نهیدهزانی ئهو بازنه رووناکیه پێچهوانه ی تیشکی چی شتیکه، وهک ئهوهی به ناوینهیهکی خر ئهو تیشکه رووناکهی خۆر پێچهوانه کرابهته سهر دیواری توونهکه.. ههستی دهکرد ترس دهستی بۆ دهبات، موچرکه به پشتیدا دههات، ههستی دهکرد قهبارهی لهسهر کورسییهکه بچووک دهبیتهوه، چونکه گۆیی له دهنگی

زرمه‌یه‌کی زۆر بوو، وەک ئه‌وه‌ی دیواری نادیار برووخی، گۆی له‌ده‌نگیه‌کی پر شکۆ و میهره‌بان بوو بانگی ئه‌وی ده‌کرد، له‌گه‌ڵ دووپاتبوونه‌وه‌ی ناویدا "به‌لین"، به‌لین زیاتر له‌جیگه‌ی خۆی بچوکتز ده‌بووه. (به‌لین: ئه‌ی لاوی هه‌رزه‌کار)..

ده‌نگه‌که ئه‌وی بانگ ده‌کرد، که له‌دیواری توونی حه‌مامه‌که‌وه ده‌نگه‌که ده‌هات و به‌ر گۆی ده‌که‌وت. ناچار ئاوری دایه‌وه بۆ سه‌ر دیواره ره‌شه‌که، کۆمه‌ڵی تیشکی ئه‌ستیره شیوه‌ی وردی بینی، بریک و باکیان بوو له‌سه‌ر دیواره‌که، به‌کۆنتراستیه‌کی زۆر به‌هه‌یز، هه‌روه‌ها گۆیه‌کی خری بینی که کت و مت له‌مانگ ده‌چوو به‌شیوه‌ی هیلال، نائیرادی ئاگری جگه‌ر هه‌له‌یگرت و ویستی تینیه‌قینی و له‌و جیگه‌یه‌ دووربه‌کوئته‌وه، به‌لام پی یه‌کانی وزه‌ی تیا نه‌ماوو، ترس ئه‌وی داکوتابوو له‌ویدا خۆی بۆ ده‌ریاز نه‌ده‌کرا، ده‌نگه‌که له‌گه‌لیدا هاته‌گفتار: "تو باومرت به‌خواوند نییه؟ ئه‌ی نازانی له‌و دیومه‌ی دیواره تاریکه‌کاندا چهند هه‌زار رۆشنایی جریوه‌ی دئ؟ نازانی ئه‌و دیواره تاریکه‌ی له‌نیوان ژیان و بوونی کردگادا هه‌یه هه‌نده‌ی بالای ژیان ئه‌ستوووه و کهس ناتوانی به‌رنووری خواوند بکه‌وی و مانه‌وه‌ی به‌سه‌پینیت. ئه‌ی نازانی که تو له‌بی باومریدابیت؟". له‌هه‌مان کاتدا که گۆی له‌م وتانه‌بوو، په‌له هه‌وریه‌کی ته‌نکی سه‌رپۆش شیوه‌ی ده‌بینی له‌ده‌وری مانگ و ئه‌ستیره‌کانی ده‌بزوا، شیوه‌ی نه‌ندامی مرۆف ناسایان له‌بزوتن ده‌نه‌خشاند، وەک چۆن دوکه‌لی جگه‌ره خۆر له‌ژووریه‌کی کهم هه‌وادا

سەرپۆشیک له دوکەل دهنهخشینی له پهخشبوونیدا، ئاوا ههورمهکه دهبزوا و شکلی مرقانهی درووست دهکرد. بهلین خوی زهلیل و بی چاره دهبینی له دهستی ترسا، بهلام وهک ئهوهی له جینگهی خۆیدا داکوتراپی، ههولنهکانی بیسوود بوون، لهگهڵ زیاتر خۆراپسکاندنیدا، زیاتر ههستی به بیداری دهکرد، بهلام بهر لهوهی تهواو بیداربینتهوه ههستی کرد دهنگه شکۆدارمهکه وتهکانی له بیر و یادی ئهودا دهروینی و جاریکی تر کهوتهوه گفتار لهگهڵیدا: " باوهڕهینان به گیان زۆر کهس رابهریتی و کهم کهس ملکهچیتی.. تنها باوهڕ مرقه دهگهیهنی به کهمال و حهق، باوهڕهینان به هیزی پیرۆز، له باوهڕهینان به خودی حهق پهستهوه راقه دهبیت..". دهنگهکه بۆ بهلین زۆر سامناک و بزوینهر بوو، له تاودا خوی تههر کردبوو، کاتی له ترسا چاوی کردهوه خوی تههر تههر بینی لهو شهوهی که تیایدا پیر خدر چووه هانای له شهوی زستان دا، ناچار له خهو ههستا، ئارهقی زۆری کردبووهوه، ههمان شیوه وای دهزانی میزی به خۆیدا کردوه، بهلام سهراپای له ئارهق دا تههر ببوو، تنها پیر خدری شک دهبرد لهو ترسهدا پهناهی بهرینه بهر و ئهو خهونه ترسناکهی بۆ بگهڕینهوه، نهیدهزانی بیداره یا نووستوه!.. بچکولهتر له جاران خوی بینی لهبهر دهمی پیر خدر دا که به ژوور سهری بهوه ئاماده بوو، بهر لهوهی ئهو مهسهلهکی بۆ بگهڕینهوه، پیر خدر به ناگا بوو، وتی: ههردووکهمان یهک خهونمان دیوه، من لهوی بووم لهگهڵ تودا، دهنای بیدار

نەدەبویتەوه،" پیر خدر به دیار چاوی داپچراوی بەلین -موه له ناخواتن دا بەردەوام بوو؛ فەرمووی: گوئ رادبیره کوری خیرخوازم؛ من خۆم له جینگەیی باوکت داناو، تو له مائی مندا نیت، تو هیشتا لهو که لاومیهدایت که من هاتم بو لات، تو هیشتا له خەودایت، ئەوهی پێویستە لەم ژیانەدا فیری بیت، ئەویە که باوەرپیکی زۆرت به خۆت هەب، ئەمەش ئەرکیکی زۆر گرانه، خواوند ئیمەیی تەنها بو ئەم ئەرکه درووست کردوو، خوا زۆر گەورمیه و تاک و تەنیا نییه، بەکو له هەناسه و گەردەکان و له ژمارەیی ئەستێره و له هەموو ژمارەکان زۆرتەر، بۆیه خواوند له هەموو جینگە و کاتیکدا بوونی هەیه، و بوونیشی نییه! هەن وەها بیر دەکەنەوه، وادەزانن خواوند بوونی نییه، ئەوش بو ئەوان راسته و خواوند بوونی خۆی بەسەر کەسدا گریمان نەکردوو. هەن باوەریان به بوونی ئەو هەیه، واتە ئەو بوونی هەیه و دوویات دەبیتەوه و هەمیشە زۆر و زۆرتەر دەبیت.. مەبەست له بوونی ئەو تەنها به تەقواو پارانەوه دەرناپردریت، داننان بەودا، باوەرەیان بەو بۆچوونیه که بوونمان دەیسەلمینن، پێویست ناکا تۆی لاو هەست به گوناھی بینیوهری بکهیت، چونکه تۆ له نووری خوادا دەژیت، ژیان لەودا بی کۆتایی یه، وەکو چرکه و سات و رۆژەکان هەموو شتی دوویات دەبیتەوه له نووری خوادا. خیری ژیان له شکۆمەندی خواونددا مانای هەیه. له هەستی خواونددا، جوانی هەیه، پایەداری هەیه، گیانی پەتی هەیه، ژیان و مردنیش، هەرگیز ریگه نەدهی

کەسێکی تر بوونی کردگارت لا یەکتا و سنووردار بکات، چونکە خواوەند لە هەموو سنوورێ زیاترە. لە هەموو ژمارەکان زۆرترە، تا چاو برکات ، تا بیر برکات، ئەو بێ ئەندازە گەورەیه، خواوەند لە گەردوون دا دووپات و زۆر دەبێت. ئەوێ ئەرکی مەزۆفە بیزانیت، ئەمێهە کە لەو کەمالەدا، لەو پاکێ یەدا، لەو هەمیشەییەدا، نەترسێ و ئازابێت، ئازایانە رووبەرۆوی رۆژگار و ژیان بێتەوه و نیازەکانی پاک بێ، باوەری بە خۆی بە هاوڕێیەتی، بە جوانی، بە ئازادی هەبێت.. چونکە ئەم رەگەزە بەشی بچوکن لە سرووشتی یەزدانی. کورم بەئێن.. بە ئاگا بە لەوێ کە مەرگ - بەشیکە لە سرووشتی ژیان، لە مەرگ مەترسە. چونکە مەرگی مەزۆفی خێرمەندو شیت و مندال- مەرگی مژدیه. مەرگی نەجات. بەلام نەکەئێ ببیتە هاوزمان و هاوئایین و هاو باوەری ئەو مەزۆفانەئێ کە تەنها مەرگ دەناسن، ئەوانە کەسانێکن لە کامەرائی دوورن، لە خواوەند بێ ئاگان، لە ئازادی بێبەهرین، ئەو مەرگ پەرستانەئێ لە ژیانێ رۆژانەدا دەیانبینی توندگیر و زۆردار و داوین پێسن.. ئەوانە زادهی تاریکین، زادهی هیزی شەرن، چونکە دووپاتبوونەوهی گومانەکان، گیانی هەندێ مەزۆفی پێس کردووه، دووچاری لاوازی کردوون و دلایان پەرە لە ئیرەیی و بوغز و کینه. وتەکانیان پەرە لە هەمرەشه و تۆلە. کردەوهکانیان پەرە لە زەبر و نازار، گورگ لە دەروونیاندا رواوه!.. کورم بەئێن.. لە نێوان چاکە و خراپەدا یەک دیواری ئەستور هەیه، پانتایی و

دریژایی بی سنوره له ئەندازه گیری، لەو کاتەدا که مرۆف دُنیا دەبیت لەو هی سرووشتی خۆی مەیلدار دەبینی له ئاراستە ی راستی و خیر و پاکی و ئازادی و حەق- له ویدا مرۆف بەختیارە و هەمیشە زیندوو، کت و مت وەکو تۆ.

بەلین هیشتا فووی بە دەستیدا دەکرد و بیدار بوو، له زیندەخەونی خۆیدا تەنهاو بیکەس هەلەلەمرزی، لەو کەلەمەیدا، لەو شەو پیر کرپووەیدا، سەرما سەری کردبوو سەر ئەو، دوژمنی گەلێش خەریکی خۆینرشتنی خەلکی بوون و گورگە چاوسوورە دَل تاریکەکانی بە عس خەریکی کوشتن و راوانان و سەرنگومکردنی خەلکی شارەکه بوون!.. بەلین زۆر هەستی بە تەنهایی دەکرد، وەک ئەو هی بە دریژایی شەو لەو کەلەمەیدا چاوەروانی بەزەییەک بووبیت له ئاسمانەو دەبەزیت، چونکە چاوەروانی بەزەیی مام و خزم و کەس نەبوو. بەلام ئەو شەو خواوەند ئەو هی له ئامیزی خۆیدا پاراست. چونکە جەندرمەکانی بە عس هەمان شەو مآلی مامی ئەویان تالان کردبوو.. مامیشی بی سەروشوین بوو!

بەلام بەلین ئاگای لەو نەبوو.. نائیرادی له بیریەکانی خۆیدا، هیشتا له کەلەمەیدا هەلەلەمرزی، رۆژ بەرەو هەلاتن دەهات، شەو بەسەر دەچوو.. لەگەل هەلەهاتی تیشکی پرتەقآلی سوورباوی خۆردا، لەگەل رۆشنبوونەو هی کەلەمەیدا بەلین هەستی بە گۆرانکاری دەکرد، هەستی دەکرد وزەییەکی پیرۆزی

حققوز دلی ئهو دهشیلئ، بیرئ ئهو دهشواتهوه، جیگورکئ به ههستی ئهو دهکات، ههستی کرد ژیان و روژهه لاتن گهورهترین گهنجینهئ ئهون، ههستی دهکرد بلیمهت و دهولمههند و بهتوانیایه، ههستی دهکرد، لهو شهوه بهدواوه دلی خالییه له ناههمواری، ناگای له نازادی و خوشهویستی و خودناسی یه، به ناگایه لهوهئ که ژیان لهژیر تیشکی خوردا ئهوی ئافهریده کردوه بو ئهنجامدانی ئهو ئهرکانهئ که مانا دارن بو خیر و شکوی پیروز.. ههستی کرد ژیان دهنوانیت هم باوک و دایک بیت بو ههندیک کهس.. یان خال ومام، خوشک و برا و هاوری و هاوادم بیت. بهبیریدا هات دهمهوبهیان بچیت بو مهیدانی کارکردن. زور کامهران لهناو کهلاومهکدا خوی دهبینی، تووتلهئ سهگئ بهمولای دههات، نیازی بوو بیئ به هاوری، ههستی کرد ئهو تووتله سهگه دیارییهکه له پیر خدرموه، هاورییهکه لای ئهوه به نیازی هاورییهتی کردنی ئهم هاتوه.

ئهو شهوه بهلین روژی کردوه.. بهلام ههرگیز نهگهرايهوه مالی مامی.. بهلین لهگهل یادهکانی پیر خدردا دهژی، له مالی ئهواد، لهبیری خویدا، لهگهل پیرخدردا وانهئ راستی و پاکی و جوانی و نازادی فیر دهبی. کار دهکات و ژیان بنیات دهنیت، بیرئ چاک و کردوهی چاک و وتاری چاک به جورها تهرز و قهباره فیردهبی و له ژیانیدا بهکاری دههینیت. دهرانی که شهر ههرچهنده بههیز بیت، روژیک له روژان بنهر دهنیت و خوی قر دهکات، چونکه بهلین هینه فیر ببوو که شهر ههرگیز به خیر

ناویریت، بگره شهر جهمسهریکی ناجۆر و نکولیلینکراوی ژبیانه و له گهشهکردنیدا قهلاچۆی خۆی دهکات. خیر پایهدار و همیشی و مهنه، ئهگهر خیر کهمالی خواهند و شکۆی ئهو بیت، ئهوا شهڕیش خوایهکی نهویست و تاریک و له توانیدا سنوورداره، سنوورمهکان له بهردهمیدا تهسکن، شهر تا زۆر بیت دهسهلات زیاتر دهکات و لهناوچوونی خۆیشی نزیک دهکاتهوه، بۆیه بهلین ههرگیز به شهر ئاشنا نابێ. چونکه شهر ژبیانی تاریک و تاله، ببهریه له ئومید و خۆشنوودی، دزیوترین جۆری شهڕیش له دهروونی مروفدایه و ههر مروفیش ئهم نهخۆشیهی پێ چاره دهکری. پیر خدر وای به بهلین دهوت کاتی ههندی جار خههگین دهبوو له ههلمهتی شهڕخوازهکاندا که شالوویان بو گهل و نیشتمانهکهی دهبرد، که ئهویش ناچار خۆی وهکو پێشمهرگه دهبینی له رووبهرووبوونهدا. چونکه ئهو دواي چهندسالیک، دواي تهواوکردنی قوتابخانه، بوو به پێشمهرگه.

په یامی مندال

" گوردون هرچنده مهزن بیت، له دلی مندال بچو کتره. گوردون گورمتر نیبه لهو خوشهویستییهی مندال هیهتی بو باوانی".

نزیکهی سی سآله دلیر ژیانی خیزانی پیکهوه ناوه، خاوهنی تاقانهیهکه و ژیانیکی ساکار بهسرده بن. ماوهیهکه بی کاره و تنهها به دواي کاردا ویله، چونکه لهم ولآتهدا که ئهوی تیدا دهژی، ولآتیکی ئهسکه مندناقییه و ئهوی و خیزانهکهی تیایدا په نابهرن. پلهی خویندن و زانستی دلیر و خیزانهکهی لهم ولآتهدا دانی پیدا نانریت و کاری به ویستی ئهوان هرگیز مهحاله بهدیبت. بویه هم دلیر و هم هاوسهرهکهی هر کاریکیان چنگ بکهوی رهامه ندانه دهیکمن. تهمنی دلیر له چاو شیوهیدا زور جباوازه، ئهوی تهمنی بیست وحهوت سآله، بهلام بهشیوه له سی و پینج سالان دهچیت، ژیانی بی ولآتی و مراقی دووری کهس و کار، شیوه و ناوه روکی ئهویان تیکداوه. ههندی جار به رهوای دهبینی مافی خانهشیننی پی بدریت، چونکه به دریزی سآلهکان، ژیانی له گوردو توزی شهر و داگیرکردن و زیندان بوون و خوپاراستندا بهسهر بووه، تهناهت که حقی په نابهری لهم ولآتهدا بیدرا؛ تنهها یهکه ههفته ئوقرهی گرت، بیکار دابنیشی، چونکه توانای پشودانی نهبوو،

بیرکردنەوه لە رابردوو، ئەوی دەخستە ژێر ھەرەشەییەکی تونا لەناو بەر؛ ناچار خۆی بۆ فێربوونی کۆرسی زمان ناونووس کرد. وروکاس و دلنەنگ، روخساری پر گریان و زەجری لەگەڵ خۆیدا- نائیرادی دەبرد بۆ قوتابخانە و ئومیدی ئەوی ھەبوو سەر لەنوێ لە زمانیکی تردا، لە کولتووریکی تردا، لە بارودۆخیکی تردا، ژیان دەست پێ بکاتەو. ئەمانە ئەگەرچی بۆ مەرۆف مەحالن، بگرە ستەمیشە، بەلام راستی ژیانی مەرۆفی کوردە و کورد بە زۆر ناچار دەکری دووربێ لە زمان و کولتوور و رەسەنایەتی و ھاوڵاتی خۆی! بۆیە ھەندێ جار خانەنشینی بۆ پەنابەریکی لێقەوماو چاکترە لە کاریک کە ھی ئەو نییە و شایستەیی ئەو نیە و سروش و پەیمانی ئەو گۆش ناکەن، چونکە ھەر مەرۆفە و کاریکی لێ دەوێتەو، ھەندێ جار کاری نەویست دەروونی مەرۆف دەشێوێنی و بەرنامەکانی ژیانی قەلپ دەکاتەو.. بۆیە ئەم وڵاتانەیی کە پەنابەری بە مەرۆفی ئاوارە رەوادەبێنی؛ ھەمیشە بۆ قەدەغەکردنی گۆشبوونی بیر و باوەریان بەکاری رووبەر و بیان دەکەنەو کە دووچاری کەوتن و زەلیلبوون بن، ئەگەرچی کار مەرۆف درووست دەکات، بەلام ئەو کارەیی کە رێگە لە پەروەردەیی بیری و ھونەری و باوەری دەگری و مەرۆف فێری ھیچ ناکات، زۆر ترسناک و بەزەبەرە بە تاییەتی ئەگەر مەرۆف خۆی کاری شایستە بۆ خۆی ھەلنەژمێری! کورد دەلی: نان بۆ نانەوا و گۆشیش بۆ قەساب.. بەلام لەم کولتورە ھاوچەرخانەدا؛ کولتووری بەکالابوونی

مروّف، دهشی مروّف ئەندازیار بئیت و کاری لەهجمکردنی بەسەردا بەسەپنیرئ یا نانەوابئیت و بیکەن بە شوقیر، چونکە وایە!.. مروّفە هاوچەرخەکان کەسانی لە خۆیان بەلاتر بریار بەسەر پلەمی کار و دەسەلاتی تاکەکانی کۆمەلگەدا دەدەن. دلێر حەقیشی پێ رەوا نەببێزراوە، دەبی خۆیشی بە ویستی خۆی و بە سوپاسەوه بەگەڕئ و کاریک بدۆزیتەوه کە شایستەیی خۆی نییە و کەسبیش یاریدەیی پەیداکردنی نادات، تەنانت بۆ کاری فەراشیش، پێویستی بە ناسنامە و شارەزایی هەمە لەو بوارەدا! بۆ دوو سێ مانگ دەچیت بۆ کارە، بۆیە زوربەیی کات لەگەڵ منداڵە تاقانەکەیدا بەسەردەبات، ماویەکە هاوسەرەمەکی کاری چنگ کەوتوو، منداڵەکەیی تەمەنی دووسال و نیو، منداڵیکی تا بۆنی جوان، ژیر پیر لە ژبان و رووخۆش، وەک هەر منداڵێ پیرە لە گیانی یاریکردن و مەیلی فێربوون و بیرکردنەوه. بەر لە هەفتەیک، بەیانیهکی روژی دوو شەممە کاتی دلێر سەرگەرمی چل لەبەرکردنی هیوابوو، هیوا بە خۆشیهکی لە رادبەدەر و پیر لە سۆزی خۆشەویستی توند باوەشی کرد بە باوکیدا و نیازی بوو ئەو بکاتە باوەش. ئەگەرچی بە توانای فیزیکی ئەم کارەیی بۆ ئەنجام نەدرا، بەلام لە قوولایی دڵەوه باوکی گرتە باوەش و لاملی ماچ کرد و وتی: " هیوا باوکی خۆی خۆشەدەوێت" ئنجا توند باوکی نووساند بە خۆیەوه لە حالەتی لەباوەشگرتنیدا. ئەم رستەیه کە لە دەروونی بینگەردی هیواوه چاوەروانەکراو بەر گۆیی دلێر کەوت، تەوژمی

گريانيکي به تيني پر لهخوشي بهودا، دلير لهپيري بهختياريدا
ئو به چاويدا دهکا لهو روژموه ههست دهکات بهختيارترين
بوونهوري ئهم زه مينهيه. ههست دهکا يهکهم چاره رووبهرووي
پاداشتي دهبيتموه که همرگيز چاومرواني نهبووه؛ نهگرچي له
رووي پهرومدهکردنهوه بو ساتيکيش کهمترخهمي نهکردوه
و رولي باوکانهي خوي بينيوه. تهنانهت زور جار جيگهي
دايکيشي بو ئهو گرتووه، بهلام وهکو باوکيکي زور دلستوز
هيتشتا خوي به کهمترخهم دهزاني .. چونکه ژياني دهر بهدري
و نه هامتني ئهو بيرهي لهودا درووست کردبوو که ناتواني
دهقاودهق بيته مايهي کامراني مندالهکهي. بويه ئهو رستهيهي
هيو خه لاتيکي مهن و پيروژ بوو بو دلير.. دلير ههفتهيهکه له
مهراقی سهردهم و ئاوارهي دا لهش سووک و پر تهنرووست و
ئاسوودهيه، ههست دهکا ئاسمان چهپلهي بو لي دهدا، کوي
فريشتهکاني ئاسمان دابهزيون و سهما بو باوکايهتي ئهو دهکهن،
ههستي کرد بهنرخترين سامان و گهنجي پي ديار يکراوه. بهر له
دوو ههفته له مشتومر يکي زور ناههمواردا بوو لهگهل دايکي
هيوادا که دووگيان بوو- دهر بارهي لهبار بردني مندالي دووم،
لهبهر لاوازيي باري دارايي و بيکاري دلير، لهبهر چارمنوسي
ناديار و ههر مهي ريکخراوي ياریده ده راني په نابهران، دايکي
هيو بيرياري دا که مندالهکهي لهبار بهر يت، دلير هيچ هلو تستي
نهبوو چونکه له بيکاريدا خوي بي چاره ده بيني؛ بهلام لهو
روژموه ئهو رستهيهي له زماني هيو اوه بيست، ئهو ويژدان و

بیر و هستیکی تری له خۆیدا دۆزییهوه، هیوا و وتهکهی، بهرنامهی ژیان و داهاتوی خیزانی گۆری. دلیر پاش بهسرداچوونهوهیهکی ویزدانی و ههلسهنگاندنی ناوهروکی ژیان لهگهڵ هوسهرهکهیدا؛ هاورابوون که مندالی دووم ریگهی ژیانی لێ نهگیرێ چونکه ئهو ژیانیکه و پهيام و ئامانجی خۆی ههیه له نیازی لهدایکبوونی دا.. چونکه سکپربوونی هوسهرهکهی کاریکی بریار دراو نهبوو بهلکو ریکهوت ئهوهی بهدییهنا. لهم شتانه زیاتر دلیر ههفتهیهکه کۆی پهچهکردارمهکانی گۆراوه ههچ توورهی و بیزاری پێوه دیار نییه. بروای وابوو ههچ شتیک نییه بتوانی ئهو رازی بکات بهلام ساوایهک توانی به رستهیهک شوینهواری رابردوو لهودا قلاب بکاتهوه و له ههلهشهیی و توورهی و پهڕیشانی دووری بختهوه. بیگومان باوان زۆر به ئاگا نین لهوهی که ههندێ جار بهدهس خویان نییه دل رهق و تووره و بهسهر مأل و مندال دا بریار سهپنهرن و بگره دهنگ ههلهدهرن و به دهستی منالدا دهکیشن و گوچکهی رادهکیشن، تهناهت ئهوانهش که کتیب لهسهر مندال دهنوسن، گهر دووجاری پهروه ده بین و ههمیشه له تهک مندال دا بن، بییهش نابن له ههلهکردن و سزادان، یا ورده لێدان، چونکه ههندێ جار وهک ئهوهی سرووشت سهپاندییتی، مندال بهدهنگی بهرز باشتر تیدهگات! بۆ سووربوونیش لهسهر ئهوهی که ئهو ههلوسته ههلهیه؛ به چهپۆک ییداکیشاندا دهتوانیت مندال له ههلهکان ئاگادار بکات ،

چونکه هه‌موو نهمەنى مندالی بيبه‌رييه له تيگه‌يشنتى راسته‌خۆ و لوژيكي، زمان هه‌ميشه ناتوانى دهربرى خواسته‌كان و شاكارى بيت، نهك هه‌ر زمان به‌لكو هيماي توورهيى روخسارپيش روئيان كه‌مه له هه‌ندى حاله‌ندا. روژه‌كاني ئهم هه‌فته‌يه قوتابخانه‌يه‌كى نووى يه يو دلير، تا سه‌له‌نووى له ويژدانتيكى تردا، له قوتابخانه‌ى منداله‌كه‌يدا فيرى وانەى نووى بيت، به‌ر له‌م هه‌فته‌يه هه‌رگيز به‌بيري‌دا نه‌ده‌هات كه مندال له توانا‌يدا‌يه گه‌وره فيربكات؛ به‌هوى رسته‌يه‌كه‌وه بتوانى گه‌وره‌ترين كاريگه‌رى له ده‌رووندا به‌جيتيلى. دلير زور جار‌ان لاي هاورى‌كاني ئهمه ده‌لئت: " ئيمه‌ى باوان زور پيوستمان به‌ويه له جگه‌ر گوشه‌كانمانه‌وه فيربين، چونكه خو‌شه‌ويستى و ريزى ئه‌وان زور به‌رفراوان تر و كاملتره له هى ئيمه يو ئه‌وان". دلير له‌و باوه‌ره‌دا‌يه وه‌كو باوك هه‌له‌يه، هه‌ميشه سه‌رگه‌رمى فيركردن بيت له‌گه‌ل منداله‌كه‌يدا، به‌لكو به‌ پيوستى ده‌زانى نازادانه مندال ره‌ها بكات يو دهربرين و نه‌ريت دۆزينه‌وه كه سه‌ر به خواست ويسته‌كاني خو‌به‌تى، چونكه هه‌ر مندالى له خو‌يدا په‌يام و داب و نه‌ریتی تايبه‌ت به‌خۆى هه‌يه.. باوان هه‌ن كه زور مشورخۆرى داها‌تووى منداله‌كانن و دهر‌باره‌ى ئيستاي مندال و پندا‌ويستيه‌كانيان بيناگان. باوان هه‌چ پيوست ناکا ته‌ماعى ئه‌ويان هه‌بى كه منداله‌كانيان كت و مت له خو‌يان بچن، دلير هه‌رگيز هه‌ولى نه‌داوه منداله‌كه‌ى به شوين پيى ئه‌ودا به‌روات، هه‌ميشه هه‌ولى داوه منداله‌كه‌ى لايوردو و بيت

له رووگرژی و توورهبی و شهکمتی باوکی! دلیر چیدی حمر
ناکا چهچوک له دهستی مندالمکهی بدا و نیشانی بدات که نهوه
ههلمیه، یان دنگی بهسردا بهرز بکاتهوه، لهههر شتی
سامناکتر خوویهکه که مروقی نهوروی ههیهتی و ههگریز
رینگه بهخوی نادا وازی لیبهئیت و تهکی بکات، نهویش
گوشهگیرکردنی منداله یان برینداکردنی ههستییهتی، نهویش
بریاریکی ئاساییه، یان نیشان نهدانی هاوسۆزی و
ساردههلسوکهوت کردن، نهه سیگوشهیهی رفتار له بیروکهی
دلیردا ههگریز جینگهی نابیتهوه. لهو بهیانی بهوه یا لهو رۆژمه
که بو دلیر وهک جهژن و ابوو، دلیر جیهانی خستوته لاه.
ههست دهکات وهکو باوک لهخویدا، له دهروونی خویدا،
گهورهترین گهورهی خوشهویستی و ریز و پهیامی
دۆزیوتهوه و به سوودی پهروهده بهکاری دهبات، چونکه
وتهکهی هیوا نیشاندهری پهیامیکی پیروژه، نهوه روون دهکاتهوه
که ریزی نهو بو باوکی زور گهورهیه، لیبوردنی ههمان شیهه.
دلیر یادی هاتهوه که ههئدی جار له پاداشتی توورهبووندا مندال
ههلهی زیاتر یا ههله دووپات دهکاتهوه و گیانی دژایهتی پهیتا
پهیتا تیدا گهورهتر دهبیت له هوی سزای هه ههلمیهکهوه،
راسته مندال دهزانی نهوه مهکه یان بهقیه بهلام بیهیری نییه له
گیانی سهپنجیکردن، بویه دلیر لهو گری کویرهیهی پهروهده
تیگههشت که لیدان و زورلینکردنی بچوک تا گهوره؛ گیانی
سهپنجیکردن وهک پهچه کرداری وهلامدانهوی ویستی یا

ئاكارى غەربىزى لە واندا گۆش دەكات. ئەمە دەبىتە ھۆى بەدخووبوونى مندال، ئەو بەيانى يە ئەم وانەيش لە ھىواوھ فېربو، چونكە جاران دلئىر مەيمون ئاسا وەكو ھەموو باوكانى تر دەيگوت: " من لەگەل ئەو رايەدا نيم كە پاداشت و سزا رۆلى سەرەكى نابىنن، يا من باوەرم بە تەمىكردن نيبە كەچى لە دژى ساواكەى بيبەرى نەبوو لە وردە سزا. دلئىر ئەو گرى يەى بۆ كرايەوھ و فېربو، مندالەكەى تىيگەياند كە لئىبووردن و ريز و خوشەويستى دەبى بىتە پەيامى پەروەردە. لەو رۆژموھ زۆر شيرين و بە ئەدەب و ھاووربىانە لەگەل ھىوادا مامەلە دەكات، زياتر لە جاران ھۆگرى نیشان دەدا و لەگەل ياربيەكانى دا بەشدارى دەكا و زياترئيش گۆيى لى دەگرئى، زوو زووش بۆ دلئەوايىكردنى خۆى، بۆ رازىبوون لە خۆى، بەدەم يارى يەوھ لە ھىوا دەپرسئى: " كۆرەكەى بابە كئى زۆر خوشدەوئى؟" ھىوا لەوھ لاما دەلى: باوكى خوشدەوئى. دلئىر لە ناخوھ ھەست بە گۆران دەكات، زۆر بەى كاتەكانى خۆى بۆ خۆدوورگرتن لە توورەيى و نیشاندانى ھەلوئىستى نەرم و زمان شيرينى بەكار دەبات. ھەست دەكات يەكەم جارە پەروەردە ئەو خەلات دەكات بە شتى كە پئىشتر نەيدەزانى، ئەميش ئەمەيە كە رەزامەندى جىھانى فرىشتە لە خودى ئەو داننانە بە مېرەبانى خۆيدا، لە يادى ئەوھشدا كە بۆ كار بگەرىئ ھىچ نارەزايىھكى نیشان نەدەدا، نووسين و خوئندنەوھشى لا گرنگ نيبە، ھىندە نەبى كە مەيلدارە سەرگەرمى پەروەردەى ھىوابئىت، ئەو مندالە ھۆشمەندە

ههستیاره. چونکه دوو سال و نیو تهمه نیتی و له قوناغی
خوچنین و خو رستندایه له قوناغدا ههست دهکاو بیر دهکاتهوه
و ههله دهسنگینی، راده رده بری و پلان داده نی و ئه شت و
بابه تانه ی دابهش دهکاتهوه و له ویستیدا که شایه نی گرنگی پیدان
یان ناشایه نی گرنگین، چونکه بو زاتکی بچکوله هه موو شتی
له دورو به ریدا - موعجیزیه - فرینی بالنده کان، ماسی له
که ناری ئاودا، بینینی سهگ و توتله هکان، روخساره نو ی بهکان
که پیشتر نهیدیوون، باران بارین و به فر بارین، .. هتد. هه موو
شتی له ناراستی بهوه بو تیگه یشتن و به راستی کردنی لای ئه
تومار ده کری، بویه هه لو یست و نه ریتی خیزانیش دانپیدانهر و
له هه مان کاتدا یاریده ده رن بو خوشبیری مندال و په یدابوونی
ههستی هه رسکردنی بابته کانی دهره وه ی خوی چونکه مندال
ههست به ریز و خوشه ویستی و دلنای دهکا له تهک باوانیدا و
بیری والایه بو زیاتر بیر کردنه وه و تومار کردنی بابته
ناموتر.. لیره دایه که نابی چاوی لی زهق بکریته وه و گوپی
راکیشری، یان دهنگی به سه ردا هه لیری.. هیوا ئه بوچوونهش
په سندا دهکا، هه ندی جار که هه له یه کی بچکوله دهکات،
راسته خو به ره مو لای به کی له باوانی دهچی و دهسته کانی به رز
دهکاتهوه تا به کی له وان بکیشن به ده ستیدا و سزا که ی
وه برگریت، ئه مهش لای ئه جو ریکه له یادکردن، چونکه
به دوایدا دووپات و سی پات هه مان کار دهکاتهوه. دلیر له گه ل
تی به رینی سه عات و روژدا ههست به گورانکاری دهکا له زیاتر

مهیلدان به مندالهکھی، ههست دهکا ئهو زیاتر ئامادهیه بو
فیربوون و به خووشییهکی ترموه تهنها گوی بو ئهو شل دهکات،
نهک تهنها ئهم شاتانه بهلکو له ههمووی گرنکتر ئهمیه که بهر
له سی مانگ، هیوا دووچاری ترس ببوو، له تهنیایی دهترسا،
چونکه مندال له قوناغدا خهونی چوراوچور دهبینی و شیوهی
دیار و نادیار له بیریدا له نالوژیکی یهوه به شیوهی لوژیکی
ئاوینته دهبی و قالب و مردهگری، بویه له خهونهکانی دا دووچاری
ئارهق و راجهنین و ههراسانی دهبیته، دلیر زور بهمهرجی
دهزانی مندال لهگهڵ باوان دا بیته تاکو تهمنی سی سال و نیو،
ئهم ترسه شوینهمواری زور نابهچی بوو له ههلسوکهوتی هیوادا،
بو تهنها پینج دهقیقه نهیدمتوانی له جیگهیهکی تردا یاری بکات،
همیشه بهههه شتیکهوه که خوی سهههگرم دهکرد، میملی
ئوهی دهکرد که دلیر لهوئ ئامادهیه یان نا!! ئهم ترسانه و ئهم
ههلوستانه ریگه له فیربوون دهگرن، بهلام ترس دهرمانی نییه
له پزشکی ئهوروپادا، بویه له ههفتهیهدا دلیر زور بهختهومره،
چونکه ترس لای هیوا نهماوه و به چارهکه سهعات له ژووری
تر خوی سهههگرم دهکا و شهوانیش ئارهق ناکاتهوه، زوریش
رانچهنی له بینینی خهونهکانی دا و بگره زور دهتریقیتهوه،
ههروهها باوکیشی دلنیا دهکا که دهچپته ژووریکی تر، له
گههههههیدا هیمای نازیتهی و به توانایی نیشان دهدات.
مانگرتنیشی بو شت ومهک تهرک کردوه، بزوی نهماوه و له
حالهتی ناخواردندا ئارامه.. مهیلی گویگرتنی زیاتره و ههزی

له گورانی گوته، ئەم دیاردانه لەم هەفتەیدا وەک موعجیزه بەر
بیر و هەستی دلیری باوک دەکەوێت، دلیر درەنگ تێگەیی که
راسته وایه" بە قسەى خۆش مار له کون دێته دەر". هیوا هەموڵ
دەدا هینده گوێرایه‌ل بێت که میز و گووش نهکا به‌خۆیدا، له‌کاتی
له‌بەرکردنی جلو به‌رگدا مان ناگرێ و پێ داناکرێ بۆ
له‌بەر نه‌کردنی. دلیر هەست ده‌کا ئەو منداڵه بلیمه‌ته، به‌ زمانى
شیرین و ئاخواتن، نه‌ریتی خۆى باشتەر ده‌گونجینی و هه‌ولیش
ده‌دات سه‌ربارى توانای خۆى سیفاتى با‌لاتر نیشانى باوانى
بدات، ریزی بۆ باوانیش بار ته‌قا بووه، ساکار و بێ گرفت یاری
ده‌کا، دهنۆ، ده‌خوات و دێ و ده‌چن.. دوویات و سێ پاتیش له
کاتی یاریکردن و سه‌رگه‌رمبووندا، گازی نه‌رمی خۆشه‌ویستی
له‌ باوکی ده‌گرێ و ده‌لێ: "هیوا باوکی خۆى خۆشه‌وێ". چه‌ند
شیرینه ئەو ئاوازه له‌و دێره‌دا، چه‌ند خۆشى به‌ر هەست
وبیستنی دلیر ده‌کەوێت!.. وه‌ک ئەوه‌ی سه‌مه‌فونیا یه‌کی نوێی
له‌لایهن - مۆزارت - هوه به‌ دیاری پێگه‌یشتی. چه‌نده خۆشه
بوون به‌ باوک، دلیر بۆ هه‌فته‌یه‌ک ده‌چیت له‌ ناخی هەستی
باوکه‌نیدا مه‌سته، هەست ده‌کا له‌ودا پێرۆزترین به‌هره له‌ودا
گۆش ده‌بیت. ریزی بۆخۆی زۆر بوو وه‌ک باوک.. تێده‌گا
بوونی باوک، باوکی ریزنیشانه‌ر، بناغه‌ی پته‌وی که‌سیتی
منداڵه، نه‌بوونی باوک یان یه‌کێ له‌ باوان قرتبوونی یه‌ک
که‌سیتی گه‌رمیه له‌ سه‌رووشتی منداڵه‌که‌دا و بێ بوونی یه‌کێ له‌و
دوانه‌ی باوان - منداڵ ناهاوسه‌نگ و دوودل و بێ باوه‌ر ده‌کا،

ئەگەر چى دلىر باومرى تەواى بەو ھەبوو كە داىك لە ھەموو
حالتىدا لە باوك سوودى بۇ مندال زياترە، چونكە داىك
توى ھەستكردن بەوفا و مروونەتى ژيان و خوشويستى بى
سوودمەندىتيبە، واتە خوشەويستىدان تەنھا لە پىناوى
خوشەويستى دا وەكو ئەركىكى سرووشتى و داخوازىيەكى
غەرزى بۇ كۆرپە. ئەگەر كۆرپە بۇ دوو بەش دابەش بكەين،
وەك گيان ولەش، ئەگەر باوك بىرى مندال بىت، ئەوا داىك
ھەستەكانىيەتى، ئەو مندالەى بىبەرييە لە يەكئ لە باوان، بىبەشە
لە دلنايى و دوودلە لە خوشەويستى، ھەرگىز كەموكوورى
خوشەويستى لە قوناغى گەورەيىدا بىرناكاتەو، دلىر واى بەبىردا
دەيت كە ئەو مندالەى دادەبىرەيت لە سۆزى داىكى خۆى سۆزى
ئافرەتى تر جىگەى سۆزى داىكى پىر ناكاتەو، دەشى كۆى
تەمەن لە پەلەپروسكىنى ئەوفا بىت، خوشەويستى راستەقىنەى
دەسكەويت، باوكىش لە نەبوونىدا، لە پەروەردەى مندالدا
شونىنەوارى ماسوولكەيى لە مندالەكەدا ناچۆر دەكات. يادى
ھاتەو دلىر جارىكيان لە مندالى دراوسىكەيانى پرسى : باوكت
لە كوئى يە؟ مندالەكە سست بوو، ھەردوو برۆى خۆى ھىنايەو
يەك، دەنگى گىبوو گۆرا، سەرى بەسەر سنگىدا شۆر بوو وە
خۆى بچووك دەھاتە بەرجاو، بە ناخۆشى و سەختى لەو لەمدا
وتى: من باوكم نىبە، لە راستىدا مندالەكە باوكى ھەبوو، دەنا دلىر
ئەو پرسىارەى لى نەدەمكرد بەلام داىكى ھىندە نەزان بوو، لەبەر
ئەوھى لەباكى جىابو بوو وە، نەيدەويست مندالەكە قىرىكات، و

رازبیت بهوی که باوکی نهماوه! نهمه گهورمترین دژواربیه کاتی که منداً ههست به نهوونی یا نهمانی بهکی له باوان بکات. هندی جار کاتی که هیوا چاوی دمچیته خصو بهدم شیرمژینهوه، لهگهل دایکیدا، دلیر فرستی بو ریدهکویت، له هوئی دانیشتن له تنهایی دا سرگهرمی بیرکردنوه بیت، دهربارهی هلوئیستی روزهکانی، بهر لهچهند شوئی لههوبهر روت و قوت لهناو پنجهرکهدا راوستاو ناگردانهکی پیر کردبو له دار، سهیری ناسوی نهوبهرهوی مالهکی دمکرد و له تاریکیا چیزی له بیرکردنوهکانی خوی دهبنی، پاش چاوگیران به نیو ناسمان و تاریکی و مانگهشهوا، جگهریهکی پیکرد و فرشیکی خوری مهری تووکنی راخست و نارام و هواوه راکشا، بو یادهینانهوهی مندالی خوی، بو گهرانهوه به نیو نهفسانه کونهکانی بیرهوهری خویدا، له جیگهی خویدا لهو ههستکردن به نارامی یهدا بچووک و بچووکتر دهبووهوه، وهکو هیوا، هیندهی نهو له تهمهن و بالادا، کوی تهمهنی مندالی خوی دهجویتهوه که پره له چهپوک بهسهردادان و لیدان و ناو و ناتوره لیدان و تفرهدان، داگردن، تهمیکردن، یهخهدادپرینی دایک، نهرو شوق و زلهی باوک، شوق و سونده لیدانی برای لهخوی گهورمتر، بوختانی شکاتکارانی دراوسی و هاورییان، کهوتنه ژیر زهری گهرهک و قوتابخانه و نهم و نهو، گشت نهم دیمهخانه ههموویان پیکهوه نهیانتوانی لهو نارامیهدا خندهیهک به دلیر بیهخن، ههستی دمکرد لهو کاتهدا که نهو چهپوک له دهستی

هیوای کوری دەدا.. ژانی چهۆکهکه بهر دلای خوی دهکوی، بهزمیی به رابردوی خۆیدا دیتهوه، هیواداره نازارمکانی مندالی خوی نهگهپینی به تاقانهکهی، چونکه له بارودوخی تابیهتیدا ئهو مروقهی که له مندالی دا ژیرچهپۆک کراوه و له گهورهپیدا چهپۆک وهشین دهبیت، وانیهه! دهسی مروف ههولیدات، کوتایی به وهسانندی چهپۆک بدات، به خوگرتن وسنورر بو خۆدانان، مروف توانای خوچاککردن و خورازیکردنی ههیه، لهگهڵ ئهوشدا یادمکانی مندالی وهکو فرمیسک ریچکهیان بهستوه به چاوانی ئهودا و خور خور دهتکینه سهه فرشهکه، دلیر خوی خوشنوود و رهمهههه دهپینی؛ چونکه ههستی دهکرد هیوا دهتوانی یاریدهی بدات له دابی پهروهردی مندالی خوی دهردهپهڕی و نازادی چنگ بکهویت. وهک باوک باومری به هیوا زوره، ئهو وهکو مامۆستایهکی بلیمهت دهپینی، ههفتهیهکه ههست دهکات ئهو منداله شوینهواری ستهم و جهوری له یادی باوکیدا سههرقت کردوه، یان دهرمانی دهکا، بهریز و خوشهویستی نیشان دان، چونکه هیوا باوکی خوی خوشدهویت.. ههفتهیهکه دلیر گهشبین و خوشبیر و خوشخۆره، خوشتر دهوئ، چونکه فهرمودهکهی هیوا بو ئهو خهلاتیکی جیهانی مهزن بوو.. زور گرنهگ بوو بو ئهو که کهسێک ههیه دانی پیدادا دهنیت و ههست به خوشهویستی دهکات دهبارهی.. ئاسوده بوو بهوهی که له ژیانیدا مندالی ئهو باومره مهزنی نیشانبدات، دانپیدانی مندالی به جیهانی گهورهههه زور دهگمهههه، چونکه

گهوره لای مندال بیهش نیبه له خهوش و فرمان و دابی
ناجور، نرخى مروف لهوندا بالایه که جینگه رزمهندی
ئوانی تر بیت، به تایبته مندالان، کاتی ساوایهک زور دنیا
دان به خوشهویستی خویدا دهنی - خود یا باوک له ناستیکی
باومری بالتردا خوی دهینی چونکه هندیک هه؛ سهرمراى
کهم خهوشی؛ له خویان رازی نین و ههمیشه ههست به کهمی
دهکن دهههق بهوهی که دهیکهن.. ئههه بیریکی ههلهیه و
راستیشه له ههمان کاتدا بهلام ههندئ جار ههندئ باوکانی وهکو
دلیر دهشی دووچارى ماندوویتی بین، ئهگهر زوربهی کات
ههست بکن "کهم" دهربهستی خزمتهی مندالهکانیان، له
راستیدا به پی پیویست- چاکتره لهکهم و چاکتریشه له زور
خزمهکردن! کاتی مندال دان به باوانیدا دهنیت، باوان له
تهومریکی ئاکاری بالادا خویان دهموزنهوه، رازی دهن لهوهی
که پهیمیان پیروز و پهرومدهیان بیخهوشه یان شوینهواری
جوانیان لای مندالهکانیان خستوتهوه، دلیر زور دهربهستی
پیداهاهدانی دهوروبهر نیبه، له پهیومندیدا لهگهل دهوروبهردا
چاومری شابهش ناکات، سهرزهنشیش پهسهند ناکات، مروقیکی
خوناس و خاوم تهماهی هزری یه، له ولاتیکی ههله و
کولتووریکی سهقهتا دهژی، مروقیکی خوناس و خاوم
تهماهی هزری یه، له ولاتیکی ههله و کولتووریکی نامودا..
راکشاه و ناسوده خوی دهینی له بیرمهکانیدا، دواهمین
فرمیسی به ژان له یادی مندالیی خویدا- لهچاوانی تکهی

دهکرد، چزهی له دهر وونیهوه ههستاند، یادی هاتهوه که جاریکیان دایکی داغی دهکرد، جاریکی تر برا گهرهکهی داغی کرد، بهلام گرنگ نییه، ههلهی ئهوانی تر گرنگ نییه، من لهم دله گهریهما توانیومه یهک ژووری گهره بو ناجورییهکانی کۆمهل و باوان و گهل - دروست بکههه و لهویدا لهوان دهبورم، بهلام له یادم ناچن که به نازار بون، دلیر وههای بهبیردا دههات، بیباکانه قومی له جگهرهکهی دهدا، بیباک بوو له رابردوو، له داهاتوو، شهویکی درهنگه، تهنها دوو سی سهعات شک دهبا بو پشوو و بیرکردنهوه.. له چیژی ههستکردن به له خورازیبون دا راکشاه و پشوو دههات، وهکو هیوا، وهکو دایکی هیوا، وهکو کۆرپهلهی یهک مانگانهی ناو سکی دایکی هیوا، وهکو بالندهکانی ناو لانه، وهکو ههس مروفنی که له حالتهی پشودا خۆی دهبینیت، راکشاه، روت و قوت، سهیری سهمای دووکهالی جگهرهکهی دهستی دهکات، که له شیوهی ماسییهکی دوکهل شیوهدا له ههواي ژوورهکهدا نهیستراکت هیلهکانی پهش دهبن، پاشان بهرمو دیارنهمان له ههواي ژوورهکهدا بلاودهبنهوه، هیوا مشه مشیتی له باوهشی دایکیدا، به سی زمان بهر له نوستن هیوا به دایک و باوکی وت : شهوشاد. خۆزگه ههموو. باوکی شهوانه بواری دهبوو سهعاتی له نارامی دا بو بیرکردنهوه نازاد بیت، ههروهها ههموو دایکی به ههمان شیوه. بهدهم خهیا لهوه، دلیر بیر لهوه دهکاتهوه که ههول بدات به پیی توانا منال بیت لهگهل مندالهکهیدا و گهرهیی بخاته لاه،

ههول بډات پټکهوه وهکو دوو هاوړی یاری بکهن و کاتهکانیان سوودمهند بهکار بهرن، ههول بډات مندالکه سنووری گوزار شکردنی نازاد بیت، بو زیاتر تیگهښتن، سنووردانان بو مندال دهر باره ی ههله و راست پابهندی تهمنی دواي شمش سالی یه، دهی همیشه نهمم لهیاد بیت وهکو باوک که خوشهویستی نهمان بو نیمه ی باوان بارتهقای هی نیمه ی بو نهمان، با ریگه بدهین کهمی لهگهل مندالی خوماندا بژین، دهبهرداریان نهین، رسته له دواي رسته له بیریدا ریچکهی دهبهست، سهمایهک له دهر وونی نهدا بهریا دهکات، لهو راکشان و پشووهدا ههست دهکا تارمایهکی خودی خوی له ژووره کهدا سهرگهرمی سهمایه، دهستهکانی خسته ژیر سهری خوی، دواي کیشانی جگهریهک، بیر لهو ههسته دهکاتهوه که تیایدا سهما دهکا، مندالکی دپتهوه یاد زور سهمهره و تایهت، مندالکی نهفسانهی، نهو مندالییهی که ههرگیز وازی لی ناهینی، پره له کاره ساتی سهیر، پره له دیمنی نهپنراو، له هملویستی پیروز، چپتر گهرمی خوی له یاد نهماره و له مندالیدا نوقره ی گرتووه، دووباره فرمیسک به جوانی دا ریز ریز، دانه دانه ، دههاتنه خوار، چونکه داستانی مندالی خوی هیشتا بو کهسی باس نهکردووه، مندالی خوی سینهمایهکه تنها خوی به دووپاتی شریتی خوی بو خوی لیده داتهوه و تنها خوی ته ماشاکهر و دروستکهر و لیدهریتی، به دیار ناگردانه کهوه خوی تنهیا دهبینی، تنهیا تر له مندالی خوی -

راکیشاوه، لهو تمهنه‌دا، له رابردودا، بیر دهکاتهوه، بیر لهو مندالییهی خوی دهکاتهوه که نهفسانه‌کانی به کس نهوتوه هیشتا، ناگاش خوشحاله، بهیانی ههمان شهو له خزمتهی هیوادبی و ههولیدا له قوتابخانهی ماله‌کهیدا زیاتر فیتری و زیاتر ناشنا بیت به منداله‌کهی، نهو شهوه بو یه‌که‌م جار دلیر دلیا و خوشنود چای چوه خه، زور خوش خهوی لیکهوت، راسته‌خو دوای نوستن، کومله‌ی مندالی سپی رنگی بچکولانه و بالدار هاتنه ژوور مکهوه، نهویان بیدار کردهوه، نهو خوی وکو نهوان بچکوله و بالدار دهینی، پیکهوه هه‌لفرین، بهرمو جیهانیکی دوور دهست، ناسمانیان ته‌یکرد تا گه‌یشتنه شاریکی ناسراو به دلیر، شاری له‌دایکبونی، لهویدا به‌ناو شهقام و بازار مکاندا که زور ناموبون بهو- ده‌گه‌راو ته‌ماشای دهکرد، کس له کس نه‌ده‌چوو لهو شاره‌دا، هه‌ر چیه‌کی دهینی وای دهزانی یه‌کتری ده‌ناسنهوه، به‌لام وانه‌بوو، فریشته‌کان نهویان هانده‌دا بچیت بو لای نهو کوترانهی له گو‌یسه‌بانهی یه‌کی لهو ماله‌دا که نهو به مندالی تیایدا ژیا‌بوو- هه‌لکور مابوون.. به‌لام نهو حزی ده‌کرد که‌سی بیینی که ده‌یناسیت، شار پر بوو له خه‌لکی، یادی هاتهوه که نهو زاتیکه شو‌ینه‌واری فیزیایی لهو ولات و شاره‌دا، له‌ناو نهو خه‌لکه‌دا نییه. بویه زوری نه‌برد، له چاو‌تر وکانیکدا گه‌راپه‌وه ناو ژووره راستیه‌که، هه‌روه‌کو مندال نهوو فریشته‌کان پیکهوه یارییان ده‌کرد، پیکهوه له دهوری ناگریکی گه‌ش سه‌مایان ده‌کرد.

وتەيەك: - ھەندئ جار باوان ھىندە گەورە و مەزەن لە
كۆرپەكانيان دەروانن كە دەبىتە ماپەى ئازار، كاتى ئەوان ھەلە
دەكەن، بۆيە بە چەپۆك رووبەرەوى مندالەكە و ھەلەكارى
دەبنەو، چونكە لە راستىدا ئەو چەپۆكدانە لە خولقيەتى خودى
باوك و چاوەروانى ئەوان لە مندال. باوان ھىندە كامل لە مندال
دەروانن كە چاوەروانى ھەلەى ئىناكەن!.. ئەمە لە نەست دا
دەبىتە ھۆكارى ئازار بەخش گەر باوان تىننەگەن.

سەر بەست.

چارەنووسى دەرياوان

رۆژىكى خۆرەتاوى ھاوین شىوہى، تاك وتەرا پەلە ھەور لە
ئاسماندا بە ھىمنى بەدەم باوہ لە ھالەتى يارىکردندا
لەكۆچدابوون، با ھەر ساتە وبە شكلىك شىوہى ئەوانى دەگۆرى
لە ئاسماندا.

پەنجەرەيەك لە بنمیچی ژوورەكەى ئیلىن-دايه و ئەو لەوتیوه دەروانىتە رووخسارى ناسمانى پر لە ژيان، لەسەر جیگەكەى راکشاوه و کات دەمەو نیوهرۆيه، هەست بە پشووێكى دەروونى زۆر دەکات، زۆر خۆشنووده لەو دۆخیدا و هەست دەکات ئاسمان لە چپوهى ئەو پەنجەرەيەوه دیمەنى هەورەكان وەك فیلمیكى سینەمايى بۆ ئەو سازکردوو و پەلە هەورەكان باسى دراماو کۆمیدىای شەكەكانى بۆ دەکەن. بۆنى بارانیكى خۆش، بۆنى تەربوونى زهویى دەکرد لە هەمان کاتدا، كە پێدەچوو كەمى باران لە دەرموه لە يەكى لەو پەلە هەورانەدا باریی، بۆنى گیا و گۆل و زەمین، هەستى دەکرد – بۆن- دیارییەكى زۆر خۆشەويستە و لە ژوورەكەى ئەودا والایە و هەستەكانى زیاتر حەواوه دەکەن، ئیلىن بەدەم راکشانەوه کۆى مەیلەكانى داواى ئەومیان لێدەکرد كە هەستى و خۆى ئامادە بکات بۆ گەشتى بە ناو دارستان و سرووشندا، بەلام ویستىكى ناديار، نائیرادى ئەوى لەسەر جیگەكەى دەهێشتەوه، چونکە رۆژى يەکشەممە بوو، خۆى دەیتوانى کاتەكانى خۆى وەها بەکاربەرىت كە دلى دەخوازىت. لەو کاتەوه كە لە نەخۆشخانه دەرچوووه و گەر او تەوه سەرکار خۆى زۆر ئازادتر لە جارەن دەبینى، ئەگەر چى هەست و نەستى خۆى لەگەل ھاوکار و دۆستەکانیدا ناخاتە ژیرباس، بەلام گرۆبوانى بە جیهانى ئەبستراکت و هەستىیەوه گەورەتر بووه و كەمتر چاودىرى يا دىلى كۆسپە ماددى و رۆژىیەکانىتى، هەر بۆیەش هەست بە ئازادىیەكى چەشەبەخش

دهكات، چونكه قورسايي ژيانى روژانهى لهسەر لاجووه و بى
ويستى خوځى خواستتيكى دهروونى ميوانى نهوه و روژ و
كاتهكانى پردهكمن له مانا و هيچ شوينهوارىكى تنهائى هست
پيناكا كه جاران ديوهمه مى ميوان بوون. چاوهمكاني نيمچهكراوه،
رووهو ناسمان بهردهوام دهپروانى، هستى به يهك بوون دهكرد
لهگهل سرووشت و ناسماندا، ويستى ناشنا به گيان و لهشى نهو
وهكو قابليكى ناديار له جيگهى خوځى، لهسەر لهشى نهوه به
هيمنى هستايه سهرپى، بى نهوى گرنگى بدات به شكل و
شيوه، لهگهل بونى خوځ و گه لاوگول و زميندا كه زياتر
بونى نهو، واته بونى خودى نهويان لى دههات؛ له خيالى خويدا
كهوته رى.. به پياسهيكى بى چپه، تنها له تهماشا دهچوو ،و
هاوهست بوو له سهرنجدانى دا و ناسمان و سرووشت و
بالندهكاني به چاوى هست دهبينى. ههروهها شيوهى ههمهجوړى
پهله ههروهمكان، و له ناسوى نهوبهرومشدا رنگى كهوانى پاش
بارانى دهبينى، چيژى له گشت هم بابته روژهكيانه دهبينى.
بهرلهوى بگاته سهر تروپكى بينين، سهر تروپكى دهرووون،
تروپكى خيال!.. بايهكى زور هيمن يارى به پرچ و نهگرجهى
دهكرد، تنهيا له يهك رووداو بى ناگا بوو، نههميش نهوه بوو كه
له گوشهيهكى هم جيهاندا هونهرمهندنى منملى نهو بوو به
سهرنجهوه له هاوهستيهكى قوولدا وينهى نهوى دهكيشا، واته
وينهى نيلين.

بایهکی خوش لهگه‌ل پرچ و گیای ترۆپکی دهررونی ئه‌ودا له گه‌مه‌یه‌کی خوشدا بوون، له‌ویدا هه‌ستا هه‌وره‌کان له یاریکردن نه‌بوونه‌وه و خۆیان جی‌گۆرکێ ده‌کرد، کاتی ئێلین گه‌پشته سه‌ر ترۆپکی شاخی دهرروون که له ره‌نگه‌کانی ئاوێزه درووست بوو، که هه‌مان وه‌ک ره‌نگه‌کانی که‌مان ئاوێته‌ی سیحری خه‌یال بوون؛ له‌ویدا ئێلین هه‌موو شتێکی به‌ بیردا هات، چونکه زۆر خوشبین بوو، بۆنی گۆل و چیمه‌ن زۆر نزیک بوون له‌وه‌وه و ده‌ستیان به‌ روومه‌تیدا ده‌هینا و ئارامی گیانیان به‌و ده‌به‌خشی، بێده‌نگی قه‌روه‌پیی کردبوو؛ وه‌کو شاعیر له گۆشه‌یه‌کی ئه‌و به‌رزاییه‌دا ئارام و دُنیا دانیشت، له‌ په‌رستگای سه‌رووشندا یا دهررونی دا، پاشان له‌ هه‌مان ئارامی دا راکشا، ته‌نها ئاسمانی له‌ یاد بوو، ئاسمان به‌ کۆی په‌له‌ هه‌وره‌کان و ئاوێزه و ده‌زوله‌ تیشکه‌کانی خۆره‌وه؛ باه‌تی هه‌سته‌کانی ئه‌و بوون. به‌که‌م جار بوو، هه‌ستی کرد، که خاوه‌ند له‌و وچانه‌دا، له‌و ئارامییه‌دا، له‌و دُنیاپییه‌دا، له‌و که‌ماله‌دا، له‌و به‌هره‌یه‌دا چاوی له‌وه‌ و خۆشنووده‌ به‌ ئاسوده‌یی دهررونی ئه‌و.

یه‌کێ له‌ په‌له‌ هه‌وره‌کان له‌ شێوه‌ی که‌شتییه‌کدا له‌به‌ر چاویدا دهره‌ویه‌وه. ئاسمان وه‌کو دهریایه‌ک بۆ ئه‌و که‌شتییه‌ دهره‌که‌وت له‌ ژوور سه‌ری یه‌وه، له‌ هه‌مان کاتدا با‌لنده‌یه‌کی سه‌پی دهنووک زه‌رد که‌ ناوی با‌لنده‌ی - مۆکه - یه‌ و با‌لنده‌یه‌کی ئاوی یه‌ له‌ ئاسماندا، به‌ ژوور سه‌ری ئێلین هه‌وه‌ با‌له‌کانی و‌الا کردبوو و له‌ حا‌لته‌ی له‌نگه‌ر گرتندا، به‌ شێوه‌ی بازنه‌یی ده‌سورا، نزیک له‌

ژور سهري "ئيلين" موه به چهند مهترى سوورى دهخوارد بى
ئوهى بالهكانى لهيهك بدات، له قيژه قيژ و دهنگيدا پندهچوو
ههوالىكى بو ئيلين هينابيت، بهردهوام قيژه قيژى بوو موكه كه ()
نهورس) بهردهوام سوورى دهخوار و ئهوى بهجى نهدههيشت،
نيازى بوو دلنيا بيت لهوى كه ههوالهكهى به ئيلين گهياندوو..
چى ههوالىك؟ ههوالى ئهوه كه شتييه و بهسههاتى دهريوان- كه
باكان به دم باوه له شيوهى ههورهكاندا نيشانى ئيلينيان دهدا!

نائيرادى ئيلين له ژير زهبرى ئهوه دهنگدا يا قاوهقاوهدا سهرنج
و يادى تيكهل بوو به دهريا و كه شتييهك ، نهستى و ئوتوماتيكى
دهنگى بالندهكه و شكلى پهله ههورهكوچهرهكان؛ خهبالهكانى
ئهيوان گورى به بالندهيهكى مينيهى سپى و دهنوك زهره و
پيسوور، تيز تيز رووه و ئاسويهكى تر به ئاسماندا له شهقهى
بالى دا، ئيلين له سنووريكى تر دا خوئى بينيهوه له ئاسويهكا؛ له
ئاستيكدا كه شتهكان، ديمنهكان له ژير ئاستى چاويدا بوون،
پنجهوانهى حالهتى راکشان و پشوودانى، خوئى له شيوهى
مهليكى ئهفسانهى تيزبالدا بينى، له دهروونى خوويه تيز
دهرپهري بهرمو ئهوه ئاسويه، بى ئاگابوون له كات و شوين. لهوه
ئاسويهدا، له روانگيهدا دهريايهكى بهسام و پير خروشى بينى
كه ههلمهتى شهپولهكانى شالايان بوو ئاسمان دهبرد،
كه شتييهكيش گيروده و شق و شر بوو له ناو شهپولى باكاندا به
بجووكى له ئاسماندا- هههه له زهرياي خهبالى ئهودا،
ناهواسهنگ له بهر ههلمهتى شهپولهكاندا له ناو ئهوه دهريايهدا

دهات و دهچوو، که تهنها پیاوئیکی پیری هه‌لگر تبوو که شتییه‌که
؛ لهو چاوتروکانهدا ئیلین ئهو دیمهنه‌ی بینی که کهشتییه‌که به‌رمو
نغروبوون و تیکشکان دهچوو، پیری دهریاوانیش له نه‌شنه‌ی
قاقای پیکهنین و هاتوهاواری خویدا کامهران دیرابوو له‌ناو
کهشتییه‌که‌دا، پندهچوو به‌که‌م جاری بی؛ که بو دواچار له‌گه‌ل
چار منووسدا له‌گیشه‌ی رووبه‌روبوونوه‌دا بی‌ت.

نه‌ک هه‌ر ئهو دیمهنه، به‌لکو ده‌بینی که ده‌نگیک، که له‌ده‌نگی
رادپۆی ناو کهشتییه‌که دهچوو.. رادیویه‌ک له‌کهشتییه‌که‌یدا
هه‌والی بلاوده‌کردوه، توانای بیستنی ئه‌وه‌شی هه‌بوو..
هه‌واله‌کان له‌رادپۆی ناو کهشتییه‌که‌وه له‌هه‌لمه‌تی شه‌پۆلی
دهریای بی‌ئاماندا ده‌یگوت: " ته‌قه‌لای دۆزینه‌وه‌ی دهریاوان و
کهشتییه‌که‌ی، بی‌هه‌وده بوو، پاش گه‌رانیکی زۆر به‌دهریادا،
تیپی گه‌ران هنج شونیه‌واریکی پیری هه‌فتا س‌ال‌ه‌یان
نه‌دۆزییه‌وه". ئیلین ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ی به‌چاوی خه‌یال له‌شپۆه‌ی
مه‌لیکی ئه‌فسانه‌یی‌دا بینی له‌چاوتروکانیکدا، دهریاو شه‌پۆله‌کان،
دهریاوانی پیر و کهشتییه‌که‌ی له‌چاو ونبوون. به‌لام هه‌شتا
شونیه‌واریکی که‌م له‌کهشتییه‌ هه‌وریه‌- له‌ناسماندا مابوه‌وه
که باکان یارییان بی‌ده‌کرد! تهنها ئیلین گه‌واهی ئه‌م رووداوه
بوو، که له‌شپۆه‌ی بالنده‌یه‌کی ئه‌فسانه‌یی تیژ‌فردا ئهو دیمهنه‌ی
ده‌بینی، دیمهنی بی‌شونیه‌واربوونی پیری دهریاوان. ئهو
دهریاوانه‌ی که به‌ر له‌چه‌ند رۆژن، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بو دوا‌هه‌مین
چار سه‌ردانی مه‌زاری هاوسه‌ره‌که‌ی کرد؛ دوا چه‌پکه‌ گولی

لهوی بهجههشت و چهپکیک گولی تریشی لهگهل خویدا بو
دهریا برد و سواری کهشتیهکهی بوو به نیازی ونبوون له
همیشهیی دا، به نیازی نهگهرا نهوه دهریای گرتهمبر،
شونیهواری گهشتی دهریاوان تهنها قاقای پر له بهختیاری بوو،
پاش نهم بینینه نانی و کتوپر، بالنده تیژ رهوهکه هاتوه جیگهی
خوی. نیلین ههستی کرد هیشتا له جیگهی خویدایه، هیشتا گیانی
لهناو لاشهی خویدایه وله ترۆپکی دهروونی خویدا راکشاوه،
موچرکهیهک، راجهینی نهوی ههژاند، چونکه هیشتا دنگی
قاقای پیری دهریاوان دهگهشته بهر گویی و بیستگهی!
بالندهکهی ژوور سهری- پاش نهوهی که دلنیاوو له گهیاوندی
ههوالهکانی خوی بهرهو ناسویهکی تر دوورکهوتوه ولهچا و ن
بوو.

نیلین لهو ههسته کت و پردها تیگههشت که نهمری دهریاوانی
قووت دا، نهستی نیلینی دلنیاکرد که مبهستی بالندهکه نهوه بوو
نهو لهگهل خویدا بهریت بو بینینی دیمهنی له دوورگیهکی تر دا،
یا له راستیهکی تر دا له کس نهزان! واته راستهقینهی خهیا..
بویه خوی ومکو بالندهیهکی نهفسانهیی تیژفر بینی. کوی
ههستهکانی نیلین هیم بوونهوه، کاتی کوی نهم بهسههاتانهی
بینی له خهیاالی خویدا، لهو کاتهدا که به راکشاوی سهرنجی له
ناسمان دهدا له پهنجهرهی ژوورکهیهوه، ههستی کرد گویی له
تهپهی پنی کهستیکه، بهرهولای نهو به پلیکانهی مالهکهیدا
سهردهکهوت، بهرهو ژووری نووستنی نهو دهچوو، بیئهوهی

هیچ پرچه کرداری هه ره شه له ههستیاری بکهن، ئیلین ههستی کرد تارماییهک له ژوورمهکیدا نازاد بهژوور سهری ئهوه مهیه چونکه کهسی نهیینی بهلام لهگهڵ نزیکبوونهوهی تارماییهکدا بۆنی دهریای دهکرد، بۆن ساردی بۆنی قهوزه وهشی دهریا، موچرکهیهکی سارد به لهشیدا تهزووی دهکرد، نیمچه ساردیهک به لهشیدا بلابووهوه، ههستی کرد پیری دهریاوانی چارمنوس بهخش به شهپۆلیی دهریا میوانی ئهوه { که ههورمهکان شتیهی غهرق بوونی ئهویان له شهپۆلی باکاندا-له ئاسماندا نیشان دا! } و نیازتی له سرووش و ئیلهامی ئهودا بهرو ههمیشهیی بهرییکهویت، ئیلین بی رادهبرین باوهشی بۆ گیانی ئهوه و الاکرد. ههستی کرد ئهوه مندا له کۆرپهلهیهی لهسکیدا، گیانی دهریاوانی دهبیته نوینهری له داهاتوودا، بهر لهوهی جیگه بهجیهی ئیلهامی له گهشتهکهی گهرايهوه و له قوولایی دهروونی خوی وهدرکهوت، هیشتا چاوی له گهسهی ههورمهکان بوو له پهنجهرهی بنمیچی ژوورمهکیدا نازادانه به ئاسماندا گهشتیار بوون.. که دیمهنی کهشتیهکه بهدم باوه بهرو نهمانیکی ههمن دهچوو.. خوی تهنها بیینی له خهیا لهکانیدا، خوی زۆر بهختیار بیینی، ههستی کرد بهختیارترین مرۆف کهسهکه که رۆژانه کاتژمیرئ چیر لهو ئیلهامانه بسینی که سرووش به نیازهکانی دهگهیهنی.. چونکه گهش بیینی لای کهسانیکه که خویان وهکو ئهوه دهبینن و بی یاریده لهم سرووشتهدا ژیان به چهن دین تهرز دهبینن، ئیلین ههستی کرد بهختیاری ئهوهی بهدییهتاوه بۆ

هاوژيانی کردن لهگهل نادياردا، نهک بوونه کويلهی خوزگهی
سه رپنی و روزهکی و لاومکی. لهسه ر جیگهی خوی نارام دلنیوی
شاد خوی کیشایهوه، پاشان موسیقایهکی کلاسیکی قیقلدی
خستهسه ر قهوانهکه و هارمونی لهگهل ههستیاری و سروشتدا
گویی بو ئاوازی وهرزهکان شلکرد و دهستی به سکی خویدا
دههینا و مندالهکهی ناوسکی خوی دهلاواندهوه. خوشحال بو
بهوهی که گیانی پیریکی دهریاوان هاتوه به میوانی و ههمان
میوانی داهاتووی مندالهکهیهتی و نیازیتی چاره نووسی خوی لهو
مندالهدا دووپات بکاتهوه! کات چهند دهقیقهیهک پاش
بیدار بوونهوهی ئیلین ، نیوه رۆی رۆژیکی یهک شه ممهیه،
دهفته ری یادشته کهی که له تهنیشتییهوه بوو هه لگرت و نائیرادی
بهدم گویگرتن له موسیقا وه ئهم شیعره ی نووسی: -

{دهریاوانهکان خوشحال بوون}

پاش گهرانی زور له دلی دهریادا

توانیان قاقای پیکه نینی ئه و پیره بدوزنهوه

که چاره نووس قووتی دابوو

سه ریان سور مابوو به دیار لاشه ی پیکه نینه وه..

ههورهكان و باكانيش گهواهي دۆزينهوهي تهرمي قاقاي پيري
دهريوان بوون. }

بالندهيهكي نهورس سيجار بهژوور سهري ئهوهوه له باز نهيهكي
بۆشاييدا سئ جار سووري خواردو قيژاندي: ئيلين، ئيلين، ئيلين.
كاتيك ئيلين تهماشاي دهروهوي پهنجهرهه بنميچي ژورهكهه
کرد؛ بينيي ههورهكان وهك مندال ههلائين به ئاسمانداو بهدم
باوه ياري دهكهن و شكّل و شيوهي خويان بهدم يارييهوه
دهگۆرن. ئيلين هيشتا گوئي له سهماي وهرزهكان بوو.

خود و شوینه‌وار

کاتژمیر نو و پازده دهقیقه‌ی ئیواره‌یه، زستانه و شوینه‌واری به‌فری به‌جیماو له هه‌لمه‌تی بارانی ئیواره‌کانی پێشو له زور جیگه‌دا ماوه. ئاسمان رووناکه و مانگی پر پرشنگی خوی به‌هر جیگه‌یه‌کدا په‌خش ده‌کات که بتوانی و تیشکی پێی بگات. به‌و بیره نامۆبانه‌وه که هه‌موو ئیواره‌یه‌ک له هه‌مان کاتدا هاوشانیتیی؛ به‌ده‌رکه‌وت و ده‌رگای ماله‌وه‌ی داخست به‌ نیازی چوون بۆ سه‌ر کاری شه‌وان.

له‌ ده‌رگای ماله‌وه تا شوین پارکی سه‌یاره‌که‌ی سه‌د هه‌نگاوێک ده‌بیت به‌ پێ بروت، به‌که‌م، دووه‌م، بیسته‌م.. هتد هه‌نگاوی نا به‌ پێچه‌وانه‌ی هه‌ر ئیواره‌یه‌کی پێشووه‌ هه‌م ئه‌م ئیواره‌یه هه‌ستی ده‌کرد بیریکی خۆش شک نابات تا له‌گه‌ڵ خۆیدا بیبات بۆ سه‌رکار؛ تا به‌ده‌م کاری پاشه‌ڕۆی به‌راز شوینه‌وه. بیره‌کانی بجوینه‌وه و وه‌ک شه‌وچه‌ره خوی پێ سه‌رگه‌رم بکات.

بۆ سالانیه‌که سه‌رگه‌رمی شو‌ردنی پاشه‌ڕۆی کارخانه‌یه‌که؛ یا قه‌سابخانه‌یه‌ک، که تیایدا سۆسیس له‌ گوشتی به‌راز و ئه‌سپ و مانگا دروست ده‌کریت. به‌لام ئه‌و له راستیدا مرو‌قیکی هونه‌رمه‌نده.. هونه‌رپیشه‌یه.. به‌لام له ولاتی خوی ناژی و په‌نابه‌ره؛ له‌و ولاته‌شدا کاری هونه‌ری و پرۆژه‌ی هونه‌ری له‌و حه‌رام کراوه. که‌س به‌چاکی نازانیت که ئه‌و وه‌ک هونه‌رمه‌ند

برهو به كاری كهلتووری بدات! چونكه بیگانه هم خوی و هم كهلتوورمكهی به چاویکی ههله تماشاشا دهمکریت! نهو هینده له بارودوخی ژیان تیگهپشتووه. به تاییهتی له ولاتی نهرویج، گهر مروّف پهنجهی مانا بو زاتی خوی دریژ بکات؛ ههموو پهنجهکانی دهمر نهوه. بیگانه بوئی نییه بوونی ههمیت، مهگهر نهو بوونه له رووی بهزمیی گهورمهکانهوه بهو بهرموا بزانیّت! چونكه له راستیدا بیگانه لهولاتی نهرویج مهحکومه به ههموو تاوانهکان. بویه نهو لهمیژه دووچاری نهخوشیی خهموکی بووه! زور لهمیژه خهموکی نهو دهلاوینیّت و هاودهم و هاوری و کهمس و هاودنگی نهون! بهس نییه نهو خهمانهش شک دهبات! خو ژیان هیچی بهو رهوا نهیبینیه! تهنانهت خیزانهکشی سهری پهوهندیی لهگهآیدا نییه! سهیره، ژیان له ههندهران، مروّف هینده نامو دکات، که نزیکترین کهمس لئیهوه دووردهپهریز دهردهکمویت! بهلام نهو مندالهکانی خوش دهویت.. دوو مندالی ههیه. دهتوانم بلنیم، لهوتهی نهو مندالهیان بووه، نهو ههست به دهستبهردار بوونی نهخوشیی خهموکی دکات. دلنیا به لهم رستهیه؛ نهو چبی تر نهخوش نییه....

نهو نیوارمیه؛ بهر له ناژوشتن بو سهرکار، بهتال و ههتال خوی دههاته بهرچاو. بهدهم ههنگاونانهوه چاوی برییه دارستانهکهی نهوبهری مالهکهمان، واته لای چهپی مالهوهی، که لهژیر روشنایی تیشکی مانگدا جوورهها روووناکیی لئل و تاریکی دهیبینی، ناو درمختهکان تاریک و دهوروبهر به رنگی

شینى خۆلمىشى تۇخ لە كۆنتراستدا ديار بوون. لەگەل رەنگى شىنى كآل و رەنگى پەلە بەفرە بە جىماوكان تىكەل بوون. بەر لەمەى بگاتە ئەو پەرژىنە ئاسنىنە تۆرچنەى كە شەقام و دارستانەكە لە يەك جيا دەكاتەو، لەنىو درمخە كەم رووناكيبەكان دا كە تا رادەيەك رۆشن ديار بوون و وەك شكلى سەپردەبزوان. كاتى زياتر سەرنجى دا؛ بۇ باشتر روانين، هەستى كرد كۆمەلەك فۆرمى تىكەل و پىكەل لە حالەتى بزووتن دا بەرمە دەرەو و لای ئەو لە جمەدان. ناچاربوو لەنگەر بگريت و لە ديمەنەكە برواننيت، لە هەمان كاتدا دزە رى بەرمە لای سەيارەكە چوو. بەسەر سورماوى وناچارى لە جىگەى خۆيدا راوەستا. وەك ئەمەى هيزىكى ناديار ناچارى بكات، راوەستاو بەسەر سورمانەو زياتر وردبوو.

پاش هەلۆيستەيەك، بينى كە فۆرمەكان شىوەى جۆراوچۆر لە خۆيان دەگرن و زياتر لەو نزيك دەبنەو بە خىرايبەكى سەپتر لە راستى، هەستى بە شپرزەيى كرد، ويستى خۆى گيل بكات و بە فيكەلەدانى نادانئاو هەنگاومەكانى لەرزوك هەلئاو بەرمە شونى مەبەست روو و سەيارەكە چوو، مەكانى لەشى رەق راوەستان و هەستى بە سەرما دەكر. مۆچرە بە پشتيدا تەوژمى دەهينا، بەلام بەر لە دووسى هەنگاو، هيندەى نەمايوو دەرگای سەيارەكەى بكاتەو، فزوولى ئاوردانەو وای لىكرد بەرمە لای چەپ ئاورىك بۇ ناو دارستانەكە بداتەو، چونكە ناهاوتا بەو شكالانەى كە بەرچاوى دەكەوتن، بېستنىشى گوپى لە مقوقو و

هاوارکردن بوو.. پندهچوو کهسانیک بانگی بکن. کاتی بینی له لای چهپهوه فورمهکان بهرو لای نهو نزیك دهنهوه؛ زور سهری سورما! کومهلی فورم یا ئادمی شیوه تیکهل و پیکهلی بینی که زور تیژ بهرو دهرهوهی دارستانهکه و لای نهو دین. بویه له ترسینکی نادلنیدا؛ ههلهداوان بهرو قهمرهکه خوی تاودا.. فزیا نهکهوت دهرگای سهیارهکه بکاتهوه له پهلهپروسکی دا. کاتی شیوهکان له چاوتروکاندا به تیکهل و پیکهلی گهیشته سهری و دهنگی ئافرمتی له نیوان دهنگهکاندا نهوی ناچار کرد وکو میخی چهقبو له جیگهی خویدا رهق راوهستی و ترس بخاته لاره و به هانای هاواری ئافرتهکهوه بچیت.. ئافرتهکه هاواری دهکرد:" تکایه یاریدهمان بده.. هانامان بو تو هیناوه". کاتی تیگهیشته که نهو کومهله فیگوره تیژرهوه ریوارن، دوودل ولهرزۆکی و دووسی ههنگاو بهرمودوا گهراپهوه به نیازی گوینگرتن لهوان و مهیلی یارمهتی دانی نیشان دان. بهلام نزیکبوونهوهی پرتاوی شیوهکان نهویان زیاتر توقاند به جوریکی نهوتو که ههستی کرد دلی له قورگیدا چهقبوه و ههناسهی بو نادری؛ گهر بیتوانیایه به دهنگی دهیان ئافرهت پر به دنیا هاواری دهکرد و زیریکهی خوی دهگهیانده دهرودراوسی.. موچرکه یهک له دوا یهک به لهشیدا دههات و دهچوو و شپرزه دهلهزی، چونکه نهوانهی لهبردهمی نهودا گهله بوون مرووف شیوه بوون؛ کهچی له مرووفیش نهدهچوون!

کۆمەلێک مروۆفی خوار و خێچ و دزیو و ئەندام کەموکۆر بوون!
کۆمەلێک لاشەمی هەمەجۆر! تەنانت لەش و چوارپەل و قوچی
ناژەل و تا لووتی بەرازیشی دەهاتە نەرچاو! گشت فۆرمەکان
تیکەل بوون بەیەکتەری.. هەموویان قەرەباڵغ لە یەک لەشدا
دەبینران.. سەری ئافرەتەکی لەناویاندا بینی کە هاوار و
قیزەقیزی بوو بۆ یاریدە. بینی ئافرەتەکی چاوی نەبوو، یەکیکی
تریان پێی نەبوو، سێهەم لەشی نەبوو، چوارەم دەستی نەبوو،
پنجەم سەری نەبوو، شەشەم چەند پارچەیک ئەندامی تاریک
بوو بە گشتیان چەند پێی یەکیان هەبوو وەک ئەوەی لەناو
تۆرپێکدا، کۆمەلێ ئەندامی تاریک و ناشیرین وەک ئەوەی
مێن بەسەریاندا تەقیبیت و پاشماوەیان بە یەکدا نووسابیت،
کۆمەلێ لەشی پارچە پارچە و بە یەکدا نووسا و لەبەردەمی
ئەودا ژیاقدار هەلپەیان دەکرد و داوای یاریدەیان لەو دەکرد!

ئەویش هێشتا لە جیگەیی خۆیدا واقورما و و دەم داچەقاو و
ترساو خەوی دەبینی، خەونێکی راستەقینە، ترس دەسبەرداری
نەدەبوو وەک ئەوەی چارەنۆسی ئەوی داکوتابی لە جیگەیی
خۆیدا، نائیرادی دەپروانی. هەستی کرد راکردن و فیرار دادی
نادات، چونکە هەردوو پێی و شک بوو، پێدەچوو دوو دەستی
مەحکەم لە زەوی یەو و دەرهاتنی و هەردوو پێی ئەویان توند
گرتبێ.. جار نا جار بۆئێوە ئاسا پەلی دەبزواند و بەلەفری دەکرد،
وەک ئەوەی نیازی بێت بفریت تا دەر بازبیت. دەنگی ئافرەتەکی
تیکەل بە دەنگی گری ئەوانی تر دەبوو، دەگوت.. یان پێکەوه

به يهک دهنگ دهیانگوت: " تکایه یاریده‌مان بده" .. ئه‌ویش له راستیدا دهیبینی و دهیزانی که خه‌ون نییه، دهنگی له ناخه‌وه ئه‌وی هه‌یمن ده‌کرده‌وه، چونکه هه‌ستی کرد هه‌رچۆنیک بئیت له‌ناو مرۆفدایه‌و پاشان ئه‌وان داوای یارمه‌تی له‌ ده‌کهن، که‌س په‌لاماری نادا و ژیا‌نی له‌ مه‌ترسیدا نییه، ئه‌گه‌ر چی زمانی له‌ گۆ که‌وتبوو، به‌لام دوا‌ی چه‌ند چرکه‌یه‌ک هۆشی به‌به‌ردا هاته‌وه و هه‌ستی کرد هه‌ناسه‌ ده‌دات. توانی به‌ دوودلی و بزرا‌کاو‌ی رووبکاته‌ ئافه‌مه‌که‌ و بئیت: چۆن و به‌چی ده‌توانم یارمه‌تیتان بده‌م؟ ئافه‌مه‌که‌ زۆر شه‌په‌زه و ترسا‌و دیار بو‌و، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌مو‌و بو‌ونی له‌ زه‌وت کرابیت، له‌ روخساریدا، به‌ پارانه‌وه و به‌ زمانیکی له‌رزۆکه‌وه‌ گۆتی: من پێویستم به‌وه‌یه‌ ببه‌مه‌وه‌ به‌ خۆم، دو‌و چا‌وم پێویسته‌! تکات لیده‌که‌م دو‌و چا‌وم پێ بده‌!.. دو‌وه‌میان به‌ر له‌وه‌ی ئافه‌مه‌که‌ له‌ قسه‌کانی بئنه‌وه‌ به‌ دهنگی گه‌ر و ناجۆر داوای روخساری لێ‌کرد، سه‌یهم داوای گۆچکه‌ی لێ‌کرد، چوارم داوای له‌ش، پینجه‌م داوای چوارپه‌ل، شه‌شه‌م قاچی نا‌وه‌راستی ده‌ویست!.. هه‌ر یه‌که‌یان به‌ جو‌ریک دهنگی ناخۆش و تو‌قینه‌ر داوا‌کاری راده‌گه‌یانده‌.. ئه‌و له‌و غه‌لبه‌‌غه‌لبه‌ بی‌ شالوده‌دا ته‌وا‌و هاته‌وه‌ هۆش خۆی، زیاتر هه‌ستی کرد له‌ناو کۆمه‌لی مرۆقی په‌که‌هۆته‌ و پینکه‌وه‌ نو‌وسا‌ودایه‌، خۆی گۆنرا‌دێر بی‌نی و به‌ ته‌نگ ته‌نگ‌و‌چه‌له‌مه‌کانیا‌نه‌وه‌ چوو.. گومانیشی نه‌بو‌و و شی‌ا‌وی هه‌لمه‌تیرنه‌ سه‌ری ره‌چا‌وده‌کرد، چونکه‌ ئه‌وان زۆر جری‌ن و سو‌ور بو‌ون بو‌و چنگه‌ستنی ئه‌ندامی

کهم وکوری لهشیان، رووی کرده ئافرتهکه و وتی: چۆن
دمتوانم دوو چاوت بۆ پهیدا بکهم؟ من نه خواومندم نه ساحیر؛
ئهمه داوایهکی راست وبهجی نییه!

بهر لهوهی زیاتر بلئیت؛ گشتیان پیکهوه ههلمهتیاں برده سهر ئهو
له چاوتروکانیکدا، بیئهووی ئهو کمترین بهرگری بۆ بکریت له
ژیر شالووی ئهواندا بیچاره خۆی دهبینی.. هیندهی یهک و دوو؛
لهشیان پارچه پارچه کرد! نهک تهنها چاو و گوئی و دهست و پیی
بگره گوشت و ئیسک و دل و مۆخ؛ بهلکو پارچه پارچهی
لهشی ئهویان قهپاند.... چهند گوناح بوو ئهو! هیچی بۆ نهکراو
کهترین بهرگری لهخۆی نهکرد! تهنها فریای ئهو کهوت یا
تهنها ئاگاداری ئهو بوو که ئافرتهکه یهکه شالووی هینایه سهر
و ههر دوو چاوی ئهو دهرهینا. ئیتر هیچی تری نهبینی و
ئاگای له خۆ نهما. ههش بهسهر و قهلهندهر، کۆی پارچهکانی
لهشیان دامالی، پاشان لهچاوتروکانیکدا ونیوون و شوینهواریان
پوکایهوه.. ئهویش شوینهواری نهما.. ون بوو! یان خورا!
بیدهنگی ئهو ناوهی گرتهوه، بهلام هیشتا ئهو له جیگهی خۆیدا
مابوو و نهمابوو، ههستی به بوونی خۆی دمکرد و هک ئهووی له
زینده خهویک بیدار بوو بیتهوه، ههستی کرد ماوه و هیشتا له
جیگهی خۆیدا داکوتراوه، به پیچهوانهی چهند چرکهیهک
لهمهوبهر ههستی به پشویهکی دهروونی خۆش کرد.. دهیزانی
که له حالتهی ههناسهاندایه؛ زیندووه، هیشتا ماوه، به گومانهوه
یهک دوو ههنگاوی بهرو سهارهکهی ههلهینا، دهرگاکی

کرده‌وه و چووه ناوی، به هه‌ناسه‌برک‌یوه دهر‌گای له‌سه‌ر خۆی داخست و به ک‌ری دانیش‌ت، هه‌ستی ده‌کرد هیش‌تا ماوه وده‌ژی، دل‌نیابوو که خه‌ونی نه‌دیوه، بۆ دل‌نیابوون له‌وه‌ی که له‌شی له‌ جی‌گه‌ی خۆ‌یاده‌یه؛ سه‌یری ئاو‌ینه‌ی ناو سه‌یاره‌که‌ی کرد، به‌لام شو‌ینه‌واری خۆی به‌دی نه‌کرد! به‌ پشه‌وکاوی به‌ده‌ستی سه‌یه‌ر‌شپوه‌ په‌لی له‌له‌شی سه‌یه‌ر‌شپوه‌ی خۆی ده‌کوتا و هه‌یج له‌شیک‌ی ماددی بۆ له‌مس نه‌ده‌کرا، بۆ‌نه‌ده‌گیرا.. زۆر تر‌سا. گ‌ریان قور‌گی پر‌کردبوو، چون‌که هه‌ستی به‌بوونی خۆی ده‌کرد، به‌ په‌له‌پروسکی چه‌ند مه‌ترئ به‌ سه‌یاره‌که‌ گه‌رایه‌وه‌ دواوه، تا دل‌نیابیت له‌وه‌ی که هیش‌تا له‌ ژیان‌دایه، ئه‌و کاره‌ی بۆ چووه‌ سه‌ر، به‌لام ته‌نها قاو‌غیک‌ی گیانی، ته‌نها له‌شیک‌ی هه‌ستی هه‌له‌ده‌ستا به‌و کارانه و له‌شی ماددی شو‌ینه‌واری نه‌مابوو، له‌شی دزرابوو، بینه‌وه‌ی دهر‌گای سه‌یاره‌که‌ بکاته‌وه، توانی دابه‌زیت، هه‌له‌شه‌ و تر‌ساو و په‌شو‌کاو، پاشه‌وپاش به‌ره‌و ماله‌وه‌ گه‌رایه‌وه، دهر‌گای ماله‌وه‌ی کرده‌وه، به‌ په‌له‌قاژئ به‌ پل‌یکانه‌کاندا سه‌رکه‌وت و چووه‌ به‌ر ده‌می خیزان و هه‌ردوو منداله‌که‌ی، هاوسه‌ر‌مه‌که‌ی دانیش‌توو و شیر‌ی به‌ منداله‌ ساواکه‌ی ده‌دا، کور‌مه‌هیشی له‌ولاوه‌ خه‌ریکی یاری‌کردن بوو، کاتئ گه‌بیه‌ به‌رده‌می هاوسه‌ر‌مه‌که‌ی هه‌له‌ داوان پرس‌ی: ئایا ده‌مبینه‌ی؟ چۆنم ده‌بینه‌ی؟ وه‌لام نه‌بوو، دوود‌ل ده‌ستی برد بۆ رووخساری هاوسه‌ر‌مه‌که‌ی، به‌لام ئه‌و هه‌ستی به‌و ده‌ستل‌یدانه‌ نه‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌یج رووینه‌دایئ،

ناچار هانای برده بهر دهنگ و هاوار، به لّام دادی نهاد، کەس
هەستی بهو نەدەکرد.

پاش کەمبیک رامان و واقورمان، هەستی کرد هەرچۆنیک بێت
نابیت له کار دوابکەوێت، خۆی به بهرپرسیا دەبینی و دەبوو
بچۆ بۆ سەرکار. سەرەرای گشت ناهەموارییهک، تەنها بۆ ئەو
نیازە چوووه ناو سەیارهکە، بیری لهو راستی یه نوێ یه
دەکردهوه و دووپاتی خەیاڵ دووچاری ترساندنێ دەکرد.. بیری
لهوه دەکردهوه چۆن گیانیکێ ئازاد و بێ لەش دەتوانی سەیاره
بزوینی؟ کەچی ناتوانی خیزان و مندالەکە ی بدوینی.. زۆری
نەبرد تێگەشت کە ئەو سێبەرشیومیه و دەتوانی له نیازیدا
قاوگی سێبەرشیومی سەیارەش درووست بکات و بیهازوێت،
پێدەچوو گشت مادەیهکی زیندوو له جیهانی ئەودا گۆردراين به
سێبەر و شتەکان هیجیان راستیان بهبەر موه نەمای!

ئەنجام هەمان ئیواره خۆی گەیانده سەر کار، وەک هەموو
ئێوارمیهک خۆی گۆری و چوووه ژووری دانیشتن بۆ لای
هاورپیکانی، سلاوی لهوان کرد؛ به لّام کەس وه لّامی ئەوی
نەدایهوه، کەس ئەوی نەبینی.. ئەمە شتیکێ دلنیاکەرانه نەبوو بۆ
ئەو.. چوونکە له ژبانی راستی و له رۆژمەکانی پێشوشدا گەرچی
زیندوو زیندوو بوو، کەس وه لّامی سلاو مەکانی ئەوی نەدەدایهوه..
لەسەر کاریش خۆی دەبینی کار دەکات، کەچی له هەمان کاتدا
کەسێکی تریش له گەل ئەودا له جیگە ی ئەودا کاری دەکرد!!

پهيوهنديکردن بيسوود بوو لهسهر كار.. نهيتوانی سهرنجی ئهو کيزو لانهش رابکيشيت که جار ناجار کاری لهگهلا دهکردن. ئهو له خويدا تهنه راستيهکی خيالی بوو و هيچی تر. لهم بهسرهاتهدا دهژيا، نهيدهتوانی بگهريتموه دوخی جارانی، نهيدهتوانی دهنگی خوئی بگهريهنيته پوليس، به هيچ کس.

خيزانهکشی روژ له دواي روژ شپرزتر و بي هيواتر دهبوو دهرههق به مان ونهمانی ئهو، هميشه چاوهری تهلهفونی دمکرد له پوليس و نهخوشخانه و بهريوبهرايهتی ياريدهدانی دوژينهوی کهسانی بي شوينهوار. چونکه ئهو لهو راستيهدا ون و بي شوينهوار بوو. ئهو لهگهلا بهسهرچوونی کاتدا هيمن بووهوه و ترس و پهشوکاوی نهما، چونکه هستی دمکرد دابهش بووه، هستی دمکرد خودی ئهو، نهستی ئهو، هستی ئهو له ژياندايه و ژيان و روژمکانی زور نهگوراوه، چونکه ئهو له راستهقينهدا خوديک بوو، به ههلهداچوون و ترس و گومانی ئهو ميللمتهی دهخويندهوه که به رووپوشي دروه لهپهيوهنديدا بوون لهگهلا!.. خهلیکی ئهو ولات و شارهی که تيايدا دهژيا نامو بوون بهو و ئهو کهسی لهوان نهدهناسی، تهناعت لهنيوان ئهوانهشدا که تاک و تهرا دهبوونه ئاشنای، قیزی له پهيوهندی و به ههلهداچوونی ئهوان و بيري راسيزمی و ناسيوئاليزمی ئهوان دمکردهوه، ئهوان تهنه هيوپوکرات گهلا بوون، به کورتي قیزی له نامویی خوئی دمکردهوه و بيگانه بوو به ژيان، به ناسنامهش هاوالاتی نهبوو. ئيستا ئازادتر له جاران دهتوانی برهوه به

رۆژمەکانی بدات و بئى خەم و بئى گرزکردنى ناوچەوان خۆى
لەتەك خىزانەكەيدا ببىنى، خۆ لە راستیدا كاتى ئەو لە مائەوە
بوو؛ ھەمیشە بە دواى كاتدا وئىل بوو، تا سەرخەویكى تىادا
بشكىنى، چونكە داواكارىبەكەنى ژيانى كار، شەوى ئەوى
كردبوو بە رۆژ، رۆژيشى بە شەو، دىلى كاریكى بەسەردا
سەپاو و نەویست. زیاتر ھەستى بە ئارامى دەروونى دەکرد،
زیاتر ئازاد، ئەوى لە دەستى دابوو تەنھا لەش بوو.. توومەز
مروڤە دزەكان، یاریدە خوازەكان، ئەوانەى كە لە جیھانى
مردنیشدا دالەدى لەشيان ھەبوو.. فیری ھۆگری و راھاتن
نەبوو بوون بە ژيانى گیانى.. ئەوانەى كە لە كۆلاج دەچوون و
پنڤەچوو پاشماوھى شەرى دووھمى جیھانى بن! یان لەشى
فەردراوى خەستەخانەكان... ئەوان نەپەرژانە سەر ئەوى
ھەست و گیان و بیری ئەو بدزن، ئەوان تەنھا لەش پەرسى و
خۆپەرسى بوون.. توانیان لەشى ئەو پارچە بە پارچەى بدزن..
بۆیە ھەست و بیری و گیان و ویزدان و ویست كە نا ماددین لە
جیگەى خۆیاندا؛ لەودا مابوون و ئازاد دەژيان. ھەستى كرد
گەشتوو بە كەمال، گەشتوو بە ئازادى و لە تروپىكى
خۆشبەختیدا وچانى گرتوو. لەو كاتە بەدواو ھەستى كرد
گیانێكى ئازادە، پێویستى بە كالاو كار و خواردن و پەيوەندى
نەخۆشە نىبە لەم و لاتە نوێیدا كە تىادا پەنابەرە.. تىگەشت
لەو ناسوودەبیدا كە لەش پەرستان و خۆپەرستان دەربەستى
ھەست و گیان و بیری ئەو نین.. نابن. ئەو تا ئازادە دەگەرن،

به لام ئەم ژيانه جيناهيلى، تواناي ههيه به نياز له دلگرتن، له چاو تروكاندا، بروسكه ناسا له جينگهيهكهوه بو جينگهيهكي تر بهيي بال بفریت. ئەو خۆزگهيهي كه جاران ههيبوو له راستيدا هاته دی، وهكو بالندهيهكي گيان نازادانه له پيناوي تير كردني چهشهي جوانيدا له گهشتدايه، زهرياکان بهسهر دهکاتهوه و لهگهڵ با دا ددهوي و لهسهر پشتي روشنايي مانگ و ئەستيرمکان سهرخهوه دهشکيني، کوي موزهخانهکاني جيهاني ديوه، کوشک و باخچهکاني بهسهر کردووه تهوه و پهلهوهه نهماوه گوئي لي نهگرتي و پيشيرکتي له فريندا لهگهڵ نهکردي!! يهکهم جاره سهر بو ژيان و ئەفسانهکاني دهلهقيني و ههست دهکات گيان لهو بيرهدا، لهو ههستهدا، لهو ئەبستراکتهدا له کهمالي خوشبهختي دا پره له ژيان، توومهز مانهوه و نهمری له گياندايه، له بير و ههستدايه، بهردهوامي له ويست و نيازدايه و ژيان لهويدا ئارامتر و خوشتر و پايهدارتر و بي ترستره. لهويدا خود يا ويست دهولهمهنه به بينين و فيربوون، خاوهني سوودي بي پايانه و له زيان و زهیر بيهرهيه، لهويدا گهشيبيني کتومت لهو دهچي و ئەو تيايدا ناويتيه.. وهک ئەوهي مهرگي لهش خهلاس بيت بو گيان.. يان نازاداي گيان-بيري تي بيت له رزگار بوون له لهش. يان مهرگ گيان دهبات بهرهو نازاديهيكي يهقينيتر. ئەم رستانهي دوايي کاتي بهبيردا هات كه دهيرواني يه ئەو خانمهي له ژياني راستيدا عشقي ببوو، بيتهوهي خانم پئي بزانييت. ئەو هههميشه

دوای نووستی مندالەکانی؛ له ژبانی گیانییدا دهچووه میوانی
خانمی خەونەکانی.. خانمیک که عیشقی بووبوو.

ئەو هیشتا دەژی و ئەم ژینگەییە بۆ تەسک ناکرێت، چونکه
هیشتا عەشقی ئەو پابەندی ئەو خانمەییە و بێ درۆ زۆربەیی کات
له دەوری ئەو دەگەرێت، وەکو هەناسە له ژوورە کەیدا لە دەوری
ئەوه، سەیری جوانی و پەيام و سروش و بیری ئەو دەکات.
نامۆبوون به هەستی پەتی، بیری پەتی، ویستی پەتی، نەستی
پەتی، له عەشق و نازادی دا؛ نازاده. گیانی مروۆفی پاک و
بێخەوش هەرگیز ژبان بەجێ ناهێڵێت. چونکه ئەو هەمیشە له
هەمیشەیییدا نازاد و سەرپشکه.

کیانی ئەستیرەیهک

پارچه بەردیکی داگیرساو، با بلنن پرشنگی ئەستیرەیهکی وردیلە یا مندال که له دیر زمانهوه تریف و تافی بوو و نازادانه گهشتی به ئاسماندا دهکرد. شهویک له شهوان بهی ههچ هۆکاریکی لۆژیکی لهو بهرزاییه قوولەوه کشا و رێچکهی خۆی بهرو زههین گرتەبەر، وهکو ئەو مندالەهی که ههفتهیهکه یان سالیکه یهکی له باوانی خۆی نهدیوه؛ ئاوهها بهوپهیری هانابردنهوه کهوته خوارێ و سنگی دای به لوتکهی شاخیکی ئەم سهرزهمینهدا و ههپروون به ههپروون بوو، هه پارهیهکی کهوته جیگهیهکهوه، ههندی پارچه، دهستی، چاوی، سهری، کهوتنه نیو ئەشکهوتیکهوه، پارچهی تری لهشی کهوتنه دهریاوه، دوا پارچهی زۆر ون و نادپاری، یهک گهردی بچکۆله بوو، یهک پارچهی تهنها رۆشن و بی کیش، پارچهیهک گربوو که زۆر به نیژی و بی سهروهت خولی دهخوارد و ههواوی دهبری؛ به ریکهوت بهر لهشی ئافرمتی کهوت، ئافرمتی که لهو

نیوه شهوهدا له مال دمرکرايوو، رووت و قووت لهسهر بهردیک، له کهناری دمریایهک دانیشتنوو به دیار بالندهیهکی "شهو شینتهوه" که ناوازی جوکهی تهنها دلنهوایی بوو بو ئهو، بیناگا له مهراقی خویدا دهگریا، تاک و تهنها. پندهچوو ئهو پارچه تیشکه گیانی ئهستیرهکه بیت؛ ویستراو یا نهویستراو له لهشی ئهو نافرته چهقی، بگره خوئی گهیانده ناو مندالانی و گهرماییهکی زور خوش لهشی نافرتهکهی پرکرد، وهک ئهوهی لهسهر ئهو کهناری دمریایه دانیشتنی و خوئی گهرم بکاتهوه، بیویستی خوئی له گریان هینا و سهرنجهکانی ئاراستهی ئاسمانی تاریک و ئهستیرهکانی کرد. ههستی کرد گهر نیازی روو لهوان بیت؛ ئهوا گهرمایه زیاتر به لهشی دهگات. گهرده تیشکهکه هینده خیرا لهشی ئهوی تهی کرد، هینده بچکوله و گهردیله بوو له قهوارهیدا، نافرتهکه ههستی به نیش و نازار نهدهکرد، به پېچهوانهوه ههستی به نهشهیهکی خهیالی کرد. کۆمهلنیک یادی خوش به خهیالی دا تئیهرین.

بیگومان کهس بهئاگا نهبوو له کهوتنه خوارهوهی ئهو ئهستیره ساوايه، کهسیش ناگاداری ئهوه نهبوو که گیانی (واته گیانی ئهستیرهکه) لهو شهوهدا پهناي بردووته بهر گیانی نافرمتیکی بی کهس و تهنیا، نافرمتی که تهنها خاوهنی خوئی بوو، بی هاورئ و هاوسهر و بیکهسی زمجری دهکرد. گهرده تیشکهکه؛ گیانی ئهستیرهکه له مندالانی ئهودا گیانی ددها، دهژیا و گوش دهبوو.

مانگی بهسەر ئهو رووداوهدا تئپهري، ئافرتهكه ههستي به هينچ و سهركيزي دهكرد، زياتر دهنووست و ژهمه خوړاكي روژانهي گورا و ههستهكاني ناسكتر و هيمنتر دهبونوه، بیرهكاني ههواوه و خوښوود دهبوون، مانگيكي تريس تئپهري، چهند مانگيكي تريس، پاش ئهوي له نيوان ئهو مانگانهدا ههستي دهكرد شتيك له ناخيدا گهوره دهبي و دهژي و گيان دهدات، برياري دا بچيت بو لاي دكتورهكه ي تاوهكو بهسهرهاتي ههستهكاني خوي و گوراني ئهندامي بكات. دكتورهكه ي پاش پشكيني چهند ئنداميك و ئهنجامداني تاقيردنهوي سكيپري، پيروزيابي له مشتريهكه ي واته ئافرتهكه كرد كه دووگيانه و وا خهريكه سكي دهبيته دوو مانگ، ئافرتهكه ئهم ههواله ي وكو زمبريك پيگهيشت، به سهرسورماوي رايگهياند كه بو شمش مانگ دهچيت بي ميڙد و هاوسههه هيچ پهيوهنديهكي ئهندامي لهگهل كهسدا نهبووه ههروهها بي پهيوهنديهه، بهلام ئهم ههواله راست بوو، دكتورهكه ي راستي پي وت. روژهكان هاتن و چوون، ئافرتهكه سهرسورماني زياتر و زيادهتر دهبوو، له ئهنجامدا باومري به برياري دكتورهكه هينا، چونكه زياتر و زياتر ورگي نائاسابي گهوره دهبوو، ئهنجام بهوه كو تاييهات كه ئافرتهكه شهويك له شهوان بهر له خوړه لاتن، لهگهل شهبهقدا خوي گهيانده مالي ئافرهتيكي مامان، ههه ئهو بهيانيه منداليكي بوو، مندالهكه كچ بوو، منداليكي زور ئهفسووناوي، زور جوان و نيان، بوني زور

خۆش، بۆنى مندالەكە بە ناو كوچه و كۆلانەكانى شاردادا
بلاوبووه، خەلكى دراوسى و شار بە مەبەستى بوونيان لە
خروشى ئەر بۆنە گيانىيەدا بەرەر مالى مامانەكە دەچوون و
دەچوونە زيارەتى ئەر ساوا ئەفسانەيىە، چونكە ئافرەتەكە
دەنگى دابوومو لە شارەكەدا كە بى ئەرەى مېردى هەبى، بى
ئەرەى پەيوەندى هەبى، سكى پېربوو، تەنھا مامانەكە گەواھى
ئەر ساتە بوو.

كە مندالەكە لەدايك بوو، پاك و تەمىز و بۆن خۆش، بەدەم
قەيوە و پىكەننەو پىنى نايە ئەر ژيانەو و بۆ يەكەم جار
دايكيشى لەحەشمەتا پىندەكەنى و لە خۆشى ئەر زابىنەدا دەگرىا.
هەرچى ئەر مندالەى دەبىنى، بەجۆرئ لە جۆرەكان دەكەوتە
يادى گيانى پېرۆز و بېرى لە بوونى خواوەند و دەسەلاتى ئەر
دەكر دەو، چونكە ئەر ساوايە بەهرەى بە مەرف دەبەخشى، بە
هەر كەسئ كە چاوى پىيىكەوتايە! چىرۆكى مندالەكە گەيشتە نىو
گۆفار و رۆژنامەكانى شار، بېر و هەستى خەلكى ئەر شارە لە
گۆراندابوو، مەرفەكان لە ئومىدىكى زۆر نەشئەبەخشا
يەكتريان خۆش دەويست و لە گەل يەكتريدا هەستى دۆژمنانەيان
لەگەل يەكتەر نەبوو، وەك ئەرەى بە بۆنى ئەر مندالە كەرتىن،
هەستىريان جوانتر گۆش دەبوو. مندالەكە لەگەل دايكى خۆيدا
ئارام و كامەران ژيانەيان بر دە سەر، دايكى ئەر بە كارىكى جل
و بەرگ دورىنەو يا مال پاكەردنەو پەكەوتەكانى ئەر شارە
رزق و رۆزى رۆژەكانى چنگ دەخست و بى كۆسپ دەژيان.

مندالکه ناوی روشن بوو، له گهڼل ټیپیرینی سالد، بالای دمرکرد و گهوره دهبوو، له جوانی دا بی وینه و دلرفین بوو، پرچمکانی زمره، چاومکانی گهوره گهوره و دوو نوبروی په یوهستی زور رهش له بان نه دوو چاوه شینه سهوزباوه سیحریان له خه لکی دهرکرد، هیچ هونری نهیده توانی خوشی له بالا و لهجه و ناخواتن و خو لقی بگریت، نه له که مالی جوانی دا گوش دهبوو، خاوهنی نه ریتی بهرز و دابی کومه لایمتی بوو، خاوهنی بیری جوان و ههستی به هر مه ندانه بوو، هه میسه خوشه ویستی قوتابی و ماموستا و هاوسی و خه لکی بوو. روشن له فریشته دهچوو، راست و رهوان، بهختیار به ناکاری چاکی ده ژیا، تا ته مهنی بووه هه ژده سال، کوی نه م به سره اتانه ی وکو راستییه کی به لگنه ویست ههستی دهرکرد لهو ته نه اییه دا، له که ناری نهو دهریا مهنگه دا، له سه بهر دهرکه که له سه ری دانیشتیوو، نهو دل لویه نه شکنه ی له چاوانییه وه، ده تکانه ناو ناوه که ټیکه ل به ټیشکی نهستی ره و مانگ دهبوو که له ناوه که دا پنجه وانه بوو و نافرته- دهرکراوه که- ده بیینی و پیویستی نه بوو رووی خوی به رهو ناسمان بهرز بکاته وه، به لکو له رووی نه ده هات، چونکه خوی شهر مزار ده بیینی، خوی په شیمان ده بیینی، خوی ناله بار و به دخو ده بیینی که نهو شه وه له پیناوی خروشی له شیدا له گه ل مرو ټیکی سپه ی به دخودا چووبوه ناو جی، ته نها له پیناوی نه وه دا دهرمان بو له شی زه لیلی چنگ بخات و له هه لمه تی دهر وونی مانگرتووی بو دهرمان خوی دهر باز بکات، دهرمانه که ی

لەدەست بوو لە ناو پارچەمێک نایلۆندا، بێ ئوقره بوو، کاتی پاش گریانیکی زۆر بەئاگا هاتەوه، بیری لای دەرمانەکه نەمابوو، بیری لای ئەو زیندەخەونە بوو که بەدەم هەنسکەوه بیری کەوتەوه چونکه خۆی جوان و لاو دەبینی و نەدەشیا بێهەوا بێت لە دواروژیکێ روشن. خۆی بەدخوو نە دەبینی و لە زەبری ئەم ژیانەدا و لە بی کەسیدا دووچاری بێهەودەیی هاتبوو، بەزەیی بەخۆیدا دەهاتەوه، بیکەس خۆی دەبینی، بۆیه پەنای بردبووه بەر داودەرمانی گێژکەر و بێهۆشکەر.. بەلام تەنهایی ئەمشەوی گۆرانکاری تیادا دروست دەکات، یەکەم جارە که هەست دەکا هیچ شتێک لەودا مردوو نییه، هەست دەکا گیانی، گیانی ئەستێرەیهک هانای بۆ ئەو هیناوه و لە لەشیدا داگیرساوه، ئەو گەرم دەکاتەوه و هیوا بە گیان و خۆزگەیی دەبەخشێ، هەستی کرد وەک مروڤ خۆی بە بەرپرسیار دەبینی بەرانبەر بە مروڤایەتی و داها توویەکی پاکتر و پایەدارتر، هەستی کرد ئەو تیشکانەیی لەو ئەستێرانە دەپروین پاک و بێگەردن، هەستی کرد ئەو گەرمیەیی لە تیشکی خۆرموه لەشی ئەو گەرم دەکاتەوه؛ میهرەبانییە، هاودەنگییە، هەستی دەکرد سروسشت هاو دەم و هاوسۆز و هاوخەمییتی، روت و قوت تەنها تیشک وەکو پەردەیهکی نەرخەوانی ناسک لەشی ئەوی دادەپۆشی، وێنەیی پێچەوانەشی لە ژێر بەردەکەدا ئەوی بە روتی نیشان دەدا ئاو لەشی ئەویان دەشێلا لەو حالەتەدا، زۆر لە دڵەوه بیری لەوه دەکردەوه که داها تووی روشنە، هەستی کرد

پهياميک ئهوى سميوه، ئهوى ئالوده خوى نهبينى، چى دى؟ خوى
پابهئدى دهرمانهکهى دهستى نهبينى که بهر له چهئد سهعائى
لهشى داواى دهکرد، بويه نائيرادى به پيى بريارى له ناخهوه،
دهرمانهکهى دهستى که توند گرتبوى، رژانبيه ژير بهردهکوه
و تیکهل به ئاو بوو، ههستى کرد نهگهر چى زور گرياره، بهلام
بالندهيهکى شهوشيت به ئواز - هاوسوزى بوو.. ههستى کرد به
درئزابى ئهوى شهوه خوش خوش نووستوه و خهونى به
مندالهکميوه ديوه که ناوى دهئيت روشن له داهاتوودا، ههستى
کرد ئهوى لهشه جوانه لاره چى تر دووچارى ههلمهتى ناجور
ناکا و به ريزموه مامهلهى دهکا لهوى بهداوه.. چونکه ئهوى
لهشه، ئهوى گيانه ههنگرى پهيامى داهاتووه و ژيان به ياريدى
لهشى ئافرهت و دايک ئاماده دهکرى بۆ بهردهوامى و مانهوه. له
ناخى خويهوه بريارى دا که خوى به کويلهى دهرمان و بابهتى
ورکهر نهزانى، خوى وهکو هاورى بينيت له تهک سرووشت و
ئاسماندا، روت و قوت لهسهر تاشه بهردى له کهنار دهرپا،
زور مهيلى له هاودهمى بوو، ههستى کرد لهو بهيانبيهدا، لهو
هاوژيانى يهدا، لهو خهونه شيرينهى ئهوى بهيانى يهدا به ههست و
نهست و خوزگهه داهاتوى خوى ئاشنابوه، پهيامى لهودا
گوش دهبيت که دلنهوايى ئهوى گوش دهکات و هانى دها بۆ
گوران، چ گورانى؟ چونکه ئهوى دارئرابوو، وهکو مندالئىکى
ههرزه، يا گهنجىکى نهزان، خوى نابيى، بهلام ههستى کرد
پيويسى به خودگورين نبيه، چونکه زور رازى و پر مانا خوى

دەبینی لەمۆدا، بەلام هەستی کرد پێویستی بە بریاردانە، بریاردان بۆ ژيانیکی روشنتر، بۆ ئومیدئیکی تر، بۆ گەشتئیکی تر لە ژياندا که ببێتە مایە دانیایی و خوشەویستی و مەچکانی دواى خۆى، یان بەلای کەسەوه ببێتە گیانئیکی هاوڕئ بۆ ئەو پارچە تیشکانەى که ناخى روشن دەکەنەوه، هەستی کرد لێرسراوه وەکو مەوۆف هارمۆنى خۆى ببینئ لە پال داخواییه سرووشتییهکاندا، چونکه یەکەم جار و یەکەم بەیانى یه هەست دەکات که مەوۆف تەنها لەگەل ئەوانى تر دا هەست بە دانیایی و ئاسوودەیی ناکا بەلکو دەتوانئ لەگەل سرووشت و تیشکی روژ و بالندهکانیش دا هاودەنگی هاوهەستی و هاوڕئییەتى بەدیبینئ و ئەوانیش سەر بەخۆیان دەتوانن هاوڕازی لە مەوۆفا بروئینن، دەستی برد بۆ سەرى پاشان بۆ لاشانى راست و چەپی، وینەى خاچئیکی هیمایى درووست کردوو نوێژئیکی بێدەنگی ئەنجامدا. بەر لەوهى بێمەبەست هەستئ و بئ مەبەست لەوئ دووربەکووتەوه؛ لە ترسى ئەوهى نەبا کەسى بە رووتى ببینئ و بە هەلەدا بچن، دەستى بەر لەشى کەوت، دەستئ ئەوى دادەپۆشى، لەدواوه، دەستئى میهرەبان، چاکەتئى کردە شانى ئەو، لە دەورى شانى، تا ئەژنۆکانى ئەوى داپۆشى و گەرمایى بە لەشى ئەو گەیاندا. کاتئ ناورى دایهوه، کابرایەکی بالآ بەرزى کەمئ لە خۆى بالآتر ببینئ، لە روخسارى پر لە بەزمیى باوکەندا سۆزى نیشانى ئەودا، بە دەم ئەنجامدانى ئەو کاره که لەشى ئەوى دادەپۆشى وتئ: - نازارت هەیه هاوڕیکەم؟ ئەویش توند

باوئشى ھاودەمى گرتەوہ و بە بیدەنگى سەرى كرده سەرشانى
پیاوہكە و رایگەیاندا كە بەرمو باشتر دەمچیت، شوینەوارى لیدان
بە پشت و رانى پەوہ دیار بوو، پیاوہكە ھونەرمەندى بوو لەو ناوہ
دەژیا، لەو دیدار مەوہ، لەو رۆژ مەوہ لەگەل ئەو ئافرەتە بى ناوہدا،
ئەو ھونەرمەندە بى ناوہ بووہ ھاوریى .. ئافرەتەكە خۆى گوش
كرد، لە ماوہى سألەكانى داھاتوویدا، شەوى لە شەوان، لە
ھەمان جیگەدا.. لە ئاھەنگى سەرى سألدا چیرۆكى خەونى ئەو
شەوہى بۆ ھاوریى یەكى زۆر خۆشەویستى دەگىراپەوہ، ھەر
ئەو شەوہ ھاوریكەى داواى لىكرد كە ببیتە ھاوسەرى
ھەمیشەى تا لە داھاتووى نزیكدا، رۆشن، لە دایك بىت، كە
گیانى ئەو ئەستىرەپە بوو، ئەستىرەپە ھىوا كە كەوتوتە لەشى
ئەو مەوہ.

کورس

هیرمان له هۆلی مآلهودا دانیشتوو و سهیری ههوالهکان دهکات له تهلهفزیویدا، ئیواریهکی نیمچهگهرمه له مآلهودا و دهرموه وهرزی زستانه، مندآلهکانی سهرگهرمی یاریکردن و هاوسهرمهکی که ناوی "فینکا"یه سهرگهرمی قاوه دروستکردنه و خویشی ئهو ئیواریه بهرئ دهکن، هیرمان مروفتیکی کارامیه و زور کاری پی ههلهدسووریت، حزی له کارکردنه له ههر بواریکدا و توانای فیزیوونی زوره، بهلام بهدبهختانه ئهو کارانهی چنگی ئهو دهکون کهم خایهن و ههمیشهیی نین، کهم جار ریدهکهویت کاریکی یهک سالی دهستبکهویت، هۆکهیشی دهگهرنتهوه بۆ کهمدوویی کهم گروبوونی ئهو ژینگانهی که کاری تیدا دهکات، ئهو مروفتیکی بیرموهره و زیاتر حزی له گوشهگیری یه و چیژ له ههستیاری خوی دهبینی و هاوری مندآلهکانی خویتهی. بهم جوره چیژ له کاتهکانی دهبات، له خهونهکانیش به ناگیه و زور سهرگهرمی ئهو خهونانهیه که دهبینی، خاوهنی فهنتازیایهکی بهرفراوانه، لهبهر ئهم هویانه هیرمان کهمتر پابهندی خهلی یه و له بواری کارکردن دا ههمیشه جیی رهزانهدی کارگه و کارگهره و ریزی ئهوهی لی دهگیری که بهرپرسیاره بهرانبهر به کارهکی،

و مەرجى ئاشنابوونى بە کارمەندانى ترەو، پابەندە بە چۆنئىتى
ھەستکردن بە لىيرسراوى. چونكە ئەوئى لە كاردا راستگۆيانە
ئەركى سەرشانى بەرپۆنەبات؛ نائىتە بابەتى پەيوەندى لای
ھىرمان كار لە بىرى ئەودا رەنگدەرەوئى كەسايەتى و
ھەستکردنى مەوۋە بەرانبەر بە خود و كۆمەلگە، ھەوآل لە
تەلەفزیونەكەدا گەيپە سەر بابەتتىكى زۆر سەير، باسى كەسپىكى
دەكرد كە كۆرسى سەمى رۆژھەلاىتى داناوە و ئافرەتانى پىر و
خانەنشینی قىرە سەما دەكرد، كۆمەلئى روخسارى ئافرەتانیشى
نیشان دا كە لە بىرىك و باكى بەرگى سەمادا خۆيان دەنواد و
سمتیان با دەدا و سەگەرم بوون، كارىكى چاكە.

لە لایەكى ترەو بەر لە چەند رۆژئى ھەمان شىوہ لە دەنگ و
باس دا باسى ئەو كرا كە باباىەكى تر كۆرسى قىرکردنى
پىكەنىنى داناو، كۆمەلئىك ئافرەت و پىاوئى بە تەمەن كە
پاشماوئى جەنگى دووئى جىھانى بوون و غەم و پەژارە خەندە
و پىكەنىنىان لەبىر بردبوونەو؛ خۆيان ناوئوئى كۆرسەكە
كردبوو و ھەر يەكەیان بە جۆرئى مەشقى پىكەنىنى دەكرد و
پىدەكەنىن!. ھىرمان ھەوآلەكانى پى خوش بوو، سەرى قال بوو
لە بەرپۆنەندى ئەو كۆرسانەدا كە لە دەنگ و باسەو لەم
دواییەدا دەبىست، بەدەم بىرکردنەوئى خەندە پچر پچر لەسەر
لئوى درووست دەبوو، قىنكا دەيزانى كە ھىرمان سەرقالى
بابەتتىكى كۆمىدییەو بىر لە شتتىكى سەير دەكاتەو، بەلام
نەيتوانى راستەوخۆ پرسىارى لى بكات ؛ بۆيە بە قاوہ-دانە

دهکرد چهند مانگي به هويهموه مويچهي دهسكهي. همر ئهو شهوه برياري دا كه دهستوبرد بكات بو نوييني راگهياندي له گوڤاري شارهكيدا و نيشساني دا كه نيازمهنده كورس بو پهره مكردي دان دابني و خهلكي فيربكات چون ددانهكانيان پاك رابگرن و كه متر بچنه لاي دكتور، هيرمان مهرهخسي بهرئومبردي كورسي ههبوو، لهو بوارهدا شارهزابوو، لهبهر ئهوهي ئهو شهوه زوربهي سهعاتهكاني بهوموه برده سهر كه چون بهرنامه دانيت، ئنجا هوكاري ياريدهدان و نامرازي پاكردنهوه و جوړهها جوړي فلچه و مهلحم، ئنجا كومهلئ باسي كولتووري و جياواز دهربارهي ددان شتن له كولتووري تردا، ههروهها دابي دان دهرهينان و كلوربوون و دان پرکردنهوه و دانسازي كون و داني مس و ئالتون و زمره؛ گشت ئهمانهي له بهرنامهكيدا دانا و له بيري خويدا جوان دايرشت و پاشان توماري كرد، له ئهجامدا باومري بهوه هينا كه ئهم گهميه خوش دهبيت و مشتيري زور دهبي دهشي خيزانهكيشي كه تهمنيكي زوره دهئاليني لهتاو نازاري ددان و دانساز و دهميان پرکردوه له برغو و دداني ناسنين؛ به ئوميدي كهمن فيربوون، سوود لهو كورسه بييني، به لاي كهمهوه زوربهي ئهو كهسانهي كه له دانساز دهرسن خويان ناوئووس دهكهن، جگه لهوانهش كه باومري تهواويان به تهنرووستي و باشي راگرتي ددانهكانيان ههيه، ئهمانه گشتيان باومريان به زانستي ددان پاكراگرتن ههيه. گهر كهسيكي ژير و بليمهت بو

یهکم جار هملوئستی بنوئیی و کورسیک دابنیت، چونکه
پهرومردی ددان پهرومسته به پهرومردی جهستی و
دهروونی و پهرومردی مندالیشهوه.

هیرمان فوئتر بیر دهکاتهوه و چند ساعتیکه سرگرمی
همان بابته، وای به بیردا دیت ئمو مرقهقی که له تاو
ددانهکانی دنالئینی، روژهکانی له نالین و سهریشهده بهسر
دهبات، تهناصت کوی ستهکانی بریتی دهبیت له ههست به
نازارکردن، ههست به نازار کردنیش کار دهکاته سر بهرنامهی
کار و ژیان و میشک و پهرومردش تا پهرومردی خیزانی
بگره ئموهی کوسپی ددانی ههیه، له تاو کوسپهکانی ددانهکانی
نایهرژئته سر کوسپی مأل و خیزان و دهووبهر و
کوملنگهش. ئمو روژهی بیرکوتتهوه که جاریکیان به نیازی
ددان کیشان سهردانی دکتوری کرد، لهوی کاتی
چاوهروانیکردن، چند کهسیکی بینی وهکو خوی روخسار
ترشاو و رومعت ناوساو و چاو سوور ههلگهراو و بی مهیل و
زهلیل دانیشتبون، خواخوایان بوو دهقهیهک زووتر وهژوور
بکهون و ددانهکانیان بکیشن، کوی نهخوشهکان بهغیلیان بهو
دهبرد که ئمو بهر لهوان وهژوورکوت بو ددان ههلکیشان.
بیریکی چاکه، هیرمان لهوپهری قهرهبالغی پیلانهکانی دا
بهرنامهیژی دهکرد، له خهیلیدا دهیان جور دهرمانی ددان و
ماددهی پاککردنهوه و ماددهی بون نههیشتن، فلچهی ساده و
فلچهی باش و باشتر، فلچهی ههرزان و گران، فلچهی

کاره‌بایی، فلّجهی ددان کورت و ددانی درّیژ فلّجهی نهرم و فلّجهی رمق، فلّجهی تالّ و شاش و فلّجهی تالپر، فلّجهی سرخوار و نه‌بزیو، فلّجهی خوار و راست و کاره‌بایی و باتری؛ گشت ئەمانه‌ی ناو‌نووس کرد بو دهر‌باره دوان و باسکردنیان، ئنجا راگه‌یاندنی لای به‌ریوه‌به‌رانی کۆرس تو‌مارکرد له‌بیریدا و همیشه‌بیری لای ددان و به‌روبوومی ددان شتن بوو، چونکه هه‌ندی دهرمان هه‌یه‌ره‌نگداره و هه‌ندی‌ک بی‌ره‌نگ، دهرمان بو جگه‌ره‌کش و بو‌نه‌کش، بو‌کلس لێ‌کردنه‌وه و بو‌پته‌و‌کردن، هه‌روه‌ها‌بیری له‌وه‌کرده‌وه‌که‌پێ‌ویسته‌تاقمێکی ددان له‌ته‌خته‌درووت بکات و جوان‌ره‌نگی بکات بو‌نیشان‌دانی قوتابیه‌کانی، له‌ئه‌نجامدا کورته‌یه‌کی میژوویی دهر‌باره‌ی ددانه‌کانی خۆی و چۆنیتی هه‌لکه‌وتیان و هاوژیانان به‌پیتی ژینگه‌ی جیاواز تو‌مارکرد، چونکه هه‌یرمان باوهری به‌وه‌هه‌بوو که ددانه‌کان له‌کاتی گۆرانی ژینگه‌دا سیفات و ره‌فتاریان ده‌گۆریت، ئنجا‌بیری له‌وه‌کرده‌وه‌به‌دوور و درّیژی باسی چیلکه‌ی ددان و به‌کاره‌ینانی جۆره‌ها‌چه‌شنی چیلکه‌بکات، ئنجا‌باسی ددانی ئه‌وروپی و ئاسیایی و ئه‌فریقای بکات به‌تایبه‌تی ددانی مروّقی ئه‌فریقی که ددانه‌کانیان زۆر سپی‌یه، هه‌روه‌ها‌کۆمه‌لی وینه‌ی کۆنیشی له‌ئه‌لبوم دهره‌ینا که بازاری ددان دهره‌ینان نیشان ده‌دات له‌ولاته‌دواکه‌وتوه‌کاندا. دوا‌ی هه‌موو ئهم به‌رنامه‌نه‌دینه‌سه‌ر چۆنیتی ددان شتن و ویستی ددان نه‌شتن، کاتی ددان شتن و کاتی پشوودانی ددان، ددانی ئاژهل و ددانی ماسی و

ددانی دابناسۆر! چەند وێنەیهکی دەر بارە ی قەپۆزی تێمساح و مەیمون و کەر و پشیلە و شەمشەمەکوێرە پەیدا کرد، ننج پیلانی ددان و پەیمەندی بە تەمەنەو داریژرا، ددانی شیر ی و گەورەیی و پیاوەتی و ددانی ژن و ددانی پیاو، ددانی تاقم و ددانی پلاستیکی، ننج باسی خورافیاتی هەندێ کۆلتور دەر بارە ی ددان کەوتن و ددان پاراستن و ددان کەوتن لە خەودا، پاش ئەو ی ئەم هەموو پیلانانە لە بییری هێرمانەو پوخته کران و هەر بە خەیاڵیش خزانە سەر کاغەز زیاتر و زیاتر ئەو هەمۆسی بەراستیکردنی ئەو کۆرسە ی دەر کرد، لەبەر خۆیەو رۆژانە هەر بییری دەر دەو و پێدەکەنی. شەویک دوا ی دەر شتی پیلانەکان، بەسەر بابەتەکاندا دەچوو و پێدەکەنی، قینکا بە لایەو سەیربوو کە هێرمان زۆر لەبەر خۆیەو پێدەکەنیت، بۆیە پرس ی: ئەو چییە هێرمان، هەمیشە دەنیت بێر لە شتی زۆر تاییەت دەر کەیتەو؟ هێرمان لە وەلامدا رایگەیاندا کە بێر لەو دەر کاتەو کۆرسی ددان گۆشکردن دابنیت. هینتا نەکەوتبوو سەر شەرح ی زیاتر، قینکا دایە قاقای پیکەنین، هێرمان لەگەڵ ئەودا پێدەکەنی، داوا ی لەو کرد گەر حەز لە پیکەنین ی زیاتر دەر کات، ئەوا دەبێ خۆ ی ناونوس بکات، بەلام قینکا وایزانی هێرمان شوخی لەگەڵدا دەر کات. هێرمان لەگەڵ کاتدا بێرۆکەکانی دادەر شت، بابەتی زیاتر لەو بارە یەو بە بێریدا دەهات، بییری لەو دەر دەو ئەگەر کۆمەلگە ددانی نەبێ یان ددانی کۆمەلگە دەر بھینن ئەوا کەس پێویستی بە خواردن و زۆرخۆری نامین،

ئەمەى ومكو پېشەكى بابەتەكەى بەبیردا هات. له دواییدا بیری
لهوه دهكردهوه كه پهپوهندی به كاوهى دانساز موه بكات، چونكه
ئەو هەرچەند دانسازه كۆى ددانەكانى خۆى لهكەلك كەوتوون،
دەشى ئەویش خۆى ناوونوس بكات و زانستیشى لەو بارهیهوه
پیندات. شەو درەنگانى هیزمان چووه ناو جیگەوه، ئەو شەوه به
تەنها نوست، لەبەر ئەوهى هەستى كرد دەشى خەونى ببینی و
تیایدا زیاتر دەربارهى هونەرى ددان شتن شت فیرینیت. پاش
ئەوهى چاوى چووه خەو، لەخەویدا بەیانى بوو، دەستوبرد خۆى
گۆرى و بەرهو بەشى راگیانندن چوو له مەكتەبى كاركردن،
لهگەل لئیرسراواندا كەوته ناخاوتن و پیلانەكانى خسته
بەردەمیان، پاش گفتووگۆیهكى زۆر دەربارهى هیچ،
لئیرسراوەكان به چاوكراوهى و گرنگیهوه پېشوازیان لەو
بیرهى هیزمان كرد و رازى بوون، یهكێکیان رایگهیاند كه
ماوهیهكى زۆره سەرى لئى شیواوه و نازانى چۆن ددانەكانى به
درووستى خزمەت بكا و چ دەرمانى بهكاربینى كاتى ددان
سەرمای دەبى، یان ددانى جیر دەبیتەوه، بەراشكاوى رایگهیاند
كه نازانى چۆن ددانى بشوات یا چ فلچیهك بهكاربینیت، له
هەمان كاتدا باسى هەمان كۆسپى كرد لای هاوڕى و
مندالەكانیشى، لەو باوەرەشدا بوو كه زۆر هۆكارى دەرەكى
نادیار هەن و كاردەكەنه سەر شیوه و شكلى ددان و مرۆف
چەواشه دەكەن بۆیه لئیرسراوەكه كه ناوى مونیك بوو و

رایگه‌یاند که ده‌ستویرد له خه‌و هه‌ستی ئه‌م به‌رنامه‌یه‌ی بکاته
راستییه‌ک و له گو‌فاره‌کاندا پر‌وپاگه‌نده‌ی بو‌بکات.

له خه‌وه‌که‌یدا هه‌یرمان خۆی بێ‌دار بینی، و هه‌ر له خه‌ونیدا به
شه‌قامی‌کی هه‌وا‌ییدا بی ئه‌وه‌ی پێ‌ویستی به هه‌نگاو‌نان بێت،
به‌ری‌که‌وت وه‌ک ئه‌وه‌ی له با‌وه‌شی با‌جی هه‌وادا‌بیت، خۆی له
به‌شی را‌گه‌یاندنی یه‌که به یه‌کی گو‌فاره‌کانی شاردا ببینی‌هوه و
دا‌خوازی‌یه‌که‌ی تو‌مار‌کرد، ئه‌و کاب‌رایه‌ی که را‌گه‌یاندنه‌که‌ی لی
وه‌رگرت، یه‌که‌م که‌س بوو که خۆی نا‌و‌نووس کرد.

هه‌ر له در‌یژ‌بو‌ونه‌وه‌ی هه‌مان خه‌ودا، هه‌یرمان خۆی له‌سه‌ر
شانۆ‌یه‌ک بینی، کۆمه‌لی مرۆ‌فی خوار و‌خ‌پ‌ج شێ‌وه‌ی به عه‌ینه‌ک
و رو‌پۆ‌شه‌وه، له شێ‌وه‌ی مندال و لاو و ژن و پیا‌ودا
ئاماده‌بوون بو‌ فیر‌بوون له‌وه‌هه‌.. قه‌ینکا و کاوه و مونی‌ک و
لنپ‌رس‌راوی را‌گه‌یاندن له‌به‌ر‌ده‌میدا له ریزی پێ‌شه‌وه دانیش‌ت‌بوون.
ئه‌و به تابه‌تی به رووتی دانیش‌ت‌بوو، پیا‌وی‌کی نه‌ناسی تریش که
له ده‌فته‌ری نا‌ونسیندا تو‌مار نه‌بوو، به پێ‌وه له پێ‌شه‌وه‌ی شانۆ‌که‌دا
ده‌بین‌را رووت و قووت؛ سه‌ری مه‌ری‌کی دامال‌راوی هه‌لو‌اسی‌بوو
به به‌ر عه‌یبی‌دا و کۆی پارچه‌کانی تری له‌شی رووت بوون،
بو‌ینبا‌خ‌یکی سوور‌پیشی به‌ست‌بوو، له‌گه‌ل کۆمه‌لی خه‌کی تر‌دا له
تاریکی پشته‌وه‌ی شانۆ‌دا ئاماده‌بوون، هه‌یرمان هه‌موو ئه‌مانه‌ی
بینی، خۆی وه‌کو مامۆ‌ستایه‌ک ده‌هاته به‌ر‌چاو، دار‌پ‌کی
به‌ده‌سته‌وه بوو و ئاماده بوو ده‌باره‌ی ئه‌و وێ‌نا‌نه بدو‌یت که به

دیواری شانۆکه‌دا هه‌لواسرابوون. هه‌یرمان ریگه‌ی به‌یه‌کی له
 قوتابییه‌کانی دا که په‌نجه‌ی به‌رزکردبووه‌ه تا بدویت، ئه‌و که
 هه‌رزمه‌کارێک بوو پرسى: زه‌ممه‌ت نه‌بێ مامۆستا گیان ده‌توانی
 بۆمانى روون بکه‌یته‌وه‌ه ددان چیه‌؟ یه‌که‌م که‌س که‌ ددانی هه‌بوو
 کى یه‌؟ ئایا جیاوازی چیه‌ له‌ نێوان ددان؛ ددانه‌کان؛
 ددانه‌کانمان؟ هه‌یرمان به‌ خۆشییه‌وه‌ه که‌وته‌ ناخاوتن: ددان
 ده‌که‌وێته‌ پێشه‌وه‌ه و ناوه‌ند و پشته‌وه‌ی ده‌م، به‌ شێوه‌یه‌کی نیه‌
 که‌وان وه‌روده‌که‌وێت و گه‌ر هه‌ردوو نیه‌ه بازنه‌ی ددانی
 سه‌روه‌ه و خواره‌وه‌ه له‌ یه‌که‌ بده‌ین ئه‌وا گۆی زه‌وی شێوه‌ه له
 خۆی ده‌گرێت، وه‌کو توپێکی هه‌یلکه‌ شێوه‌ی ناو پۆش. یه‌که‌م
 که‌س که‌ ددانی هات، که‌سه‌ی بوو که‌ ددانی نه‌بوو، ددان له‌ ده‌میدا
 رووا، مڕۆقێ بوو ناوی - تالوک - بوو و له‌ سه‌رده‌می به‌ر له
 به‌ردینه‌ی کۆنه‌وه‌ه، واته‌ له‌ سه‌رده‌می پووشدا ئه‌و ددانی لێ رووا،
 به‌ چیلکه‌ ددانی پاک ده‌کرده‌وه‌ه، به‌ هۆی ددان پاککردنه‌وه‌ه به
 چیلکه‌، قیزی ئه‌وه‌ بوو، ئه‌شکه‌وت له‌سه‌ر شاخه‌کان هه‌لکه‌نیت،
 ئه‌م کاره‌شی به‌ کاکيله‌ه و قه‌پۆزی ئاژه‌ل ده‌کرد. ددان - ددانه‌-
 گه‌شتی یه‌ه و دوو لایه‌نه‌یه‌ه و له‌ گراماتیک دا به‌بێ جیاوازی
 ره‌گه‌زی ددان، ددانه‌کانم، ددانه‌کانت، ددانه‌کانمان، ددانه‌کانتان،
 ددانه‌کانیان، دوو دان، گه‌شت ئه‌مانه‌ه ددانن. پرسیاى تر؟

مندالێکی ته‌مه‌نی دوانزه‌ سالان که‌ ناوی - سه‌رچک - بوو ده‌ستی
 بێند کرده‌وه‌ه و بواری وه‌رگرت: من براهه‌که‌م هه‌یه‌ه هه‌شتا له‌دایک

دهکرد لهو بې دانیه‌دا دانداره و ده‌توانی به ددانه نادیاره‌مکانی ناو
پووکي همرشتی بگه‌زیت، هیرمان نه‌گهر بیدار نه‌بوايه‌ته‌وه؛
دووچارى هلمه‌متی گه‌زین ده‌بوو!!

چاوتروکاندنی ساحیریک

به دیار ناگردانه‌کموه دانیش‌توو، کات نیوه‌ی شه‌وه، به‌فریکی
زور باریوه و به‌ردموام ده‌باریت، به‌لام بیری لای دهر‌موه بوو،
چقی به‌ستبووه سهر گه‌شتیک له دهر‌موه‌ی مال‌ه‌ویدا، گه‌شتی بو
جیهانیکی تر. ماندوو شه‌کته، رووخساری تا دئ زیاتر هیمای
ماندوویی تبادا دهنه‌خشینیت، ریشی سپی و پرچی دریزى سپی
به‌تیکه‌لی تاسر سنگی دریز‌بووه‌ته‌وه، له‌ته‌مه‌نیک‌دایه‌ که‌ وزه‌ی
زوری پئویسته‌ بو‌ چق به‌ستنی بیرمکانی و رو‌چونه‌ جیهانی
خویوه- واته‌ جیهانی ویسته‌کانی. دهر‌به‌ستی کات نییه، به‌ته‌نیا

دهژی، مالهكەشى دووره دهسته لهسەر گردۆلكهیهکی بهرز،
دوور له چاوی خهلكی، هیچ دهنگی بیزاری ناکات و ئهو
درهنگه شهوه له باره بو وردبوونهوه و پیلان دانان و شکاری
دهروونی و زهینی، له حالهتی راکشاندا خۆی بینی، ورده ورده
له ههستکردن به نازادبوون له لهش و ئوقرهگرتن له بێردا-
دهروونی مت بوو. پێدهچۆ گیانی نازادانهی ههیشتا له نێو
ژوورهکهدا و له دموری ناگردانهکه بێت، زۆری نهبرد گیانی
ئهو شیوهی توپیکی بچکولانهی رۆشنی لهخۆ گرت؛ لهو توپه
رووناکهدا سینگۆشهیهک دیاربوو، لهناو سینگۆشهکهیشدا چوار
گۆشهیهکی بچووکتەر دهبینرئ، ئهوه پێکهاتی گیانی نازاد و
ویستی ئهوه له ژوورهکهدا، بهدەر له لهشیکی راکشاو خول
دهخوات. پاشان بهرمو پهنجهکه رۆبی و لهویوه تێپهری،
بهرمو جیهاننکی تر، جیهانی ئاشنا بهو، توپه رووناکهکه نامادییه
تیشک شیوهکه، لهمال دهرپهری و زۆر تیز بهسەر کهناری
رووبارهکهی ئهو بهرموهی مالهکهیدا فرهی کرد، وهک
پهپولهیهکی رووناکی یان وهک مانگیکی خری دهستکرد تهنها
له گر، وهک گیاننکی نهبینراو و نادیار به خهلكی، بهلام ئاشنا
لای ههندی رووهک و گیاندارانی ههستیار، زۆر تیز ریگهی
تهی دهکرد، تا گهیه ئاواپیهکی بێناو ! ئاواپیهک که مروّف پهی
پئ نهبردبوو، خۆی دلتهنگ و نادلنیا دهبینئ لهو توپهها، به
چاوی ههست، ههستی کرد له جینگهیهکهدا که پێدهچوو
سهیرانگاییت، هموزیکی خرشیوهی پر له ئاوی نیمچه قوولی

بینی، دهیان جور ماسی هممه رنگی تیداوو، لهو کاته‌دا ویستی هانی د‌دا که گیانی له د‌وخی توپ شیوهه بگوریت به هیئتهی ئادهمی، ههمان ویست دهسه‌لات‌دار بوو به‌سه‌ر باروود‌وخی د‌ه‌روهی ئه‌ودا و گ‌ورانکاری به‌سه‌ر سرووشتی د‌ه‌وروب‌ه‌ریدا روویده‌دا، شته‌کان ت‌ه‌ل‌خ به‌ر‌چاوی ده‌که‌وت، ره‌نگی ئاوه‌که ل‌یل بوو، ش‌ک‌لی ماسیه‌کانیش گ‌وران به ش‌ک‌لی قه‌له‌ر‌ه‌ش‌که‌ی د‌دان‌دار و گ‌وش‌ت‌خ‌ور؛ له ههمان کات‌دا ئه‌و له هیئتهی شیوه راسته‌قینه‌یدا وه‌ک پیریکی ریش سپی سپی‌پوش د‌ه‌ر‌که‌وت، پ‌یده‌چ‌وو ناد‌ل‌نیاب‌یت، ب‌تر‌س‌یت؟!.. ههستی کرد زیر‌که‌یه‌ک جمه‌ی د‌ی له ناخیدا، چون‌که له‌ناو هم‌زه‌که‌وه یه‌کیه‌که‌ی قه‌له‌ر‌ه‌ش‌که د‌دان‌داره گ‌وش‌ت‌خ‌ور‌ه‌کان د‌دان‌یان جیر د‌ه‌کر‌ده‌وه و وه‌کو ماسی بال‌داری ره‌شی له ئاوه‌که‌وه د‌ه‌ر‌د‌ه‌پ‌ه‌رین و گ‌ه‌له‌که‌ومه‌که‌یان د‌ه‌کرد ب‌و ش‌ال‌او ب‌ر‌د‌نه‌سه‌ر پیری سی‌حر باز و گ‌ه‌ز‌ت‌تی ئه‌و.. له‌و د‌ه‌وروب‌ه‌ره خ‌و‌له‌م‌یشی ره‌نگه‌دا، له‌و حال‌ته ته‌م و م‌ژ‌گ‌رت‌وه‌دا که بینین توانای کم بوو، پیری ساحیر خ‌و‌ی ب‌یت‌وانا بینی و توانای د‌ه‌رباز‌بوونی نه‌بوو، به‌لام هه‌ر‌چ‌ون‌ئ بوو تاوید‌ایه خ‌و‌ی، ر‌و‌شنا‌یه‌کی لای ده‌ستی چه‌پ‌ه‌وه بینی، ر‌و‌شنا‌یه‌که تا رادیه‌ک دو‌ور‌بوو له‌وه‌وه، به‌لام ب‌و خ‌و‌د‌ه‌رباز‌کردن له‌قه‌له‌ر‌ه‌ش‌که ماسی شیوه‌کان، وره‌ی د‌دا به‌خ‌و‌ی چون‌که ئه‌وان نیازیان خ‌راپ بوو ده‌یان‌ویست هه‌ن‌جن هه‌ن‌ج‌نی ب‌که‌ن، له‌و حال‌ته په‌ش‌وک‌او‌یه‌دا یادی نه‌بوو که توانای گ‌ورینی ش‌ک‌ل‌و‌شیوه‌ی خ‌و‌ی هه‌یه له د‌و‌خ‌یک‌ه‌وه ب‌و د‌و‌خ‌یک‌ی تر، یادی نه‌بوو که ده‌توان‌ئ خ‌و‌ی له

چاوان ون بکات، ههلهداوان و شیرزه بهرهو ئهو رووناکییه دهچوو که له راستی دا گلۆپی بهردەرگای مائیک بوو که لهو تاریکییه؛ لهو دووری یهوه چاوانی نهیدهبینی، بهر لهوهی بگاته ئهوی، چهند ئافرهتیک له مالهکهوه بهدرکهوتن، چهند ئافرهتیک جادووکهس و بهد جنس، له کالای رهشدا، دهنگه دهنگ و قیزه میان دهگهیه بهر گوپی ئهو، پیدهچوو پیری ساحیر له ئاوازی گوپی زامارکهریان دا به ئاگابیت له پیلانی ئهوان.

ساحیری پیر دهترسا، له جیگهی خۆی راوهستاو گوپی زیاتر شلکرد له دهنگهکان، دهنگهکان گشتیان پیکهوه دهدوان و گشتیان لهشیکی چهندین سهس بوون، پیر سهس نهجکانی خۆی تیزکردهوه، تهنها روخساریکی له نیوانیاندا دهناسی ئهویش سهسری ئافرهتی بوو پیر له گیروگاز و شهسرخواز. نائیرادی بایدایهوه بهرهو دواوه، چونکه تیگهیه که روخساری ئهو ئافرهتهی که دهیناسی یهوه، لهگهل ئهوانی تر دا هاوپهیمان بوون بو ئهشکه نهجدهان و تیرۆرکردنی.. کهوته ژیر ههلمهتی دوو لهشکرهوه، لهشکری قهلهشهکه ماسی شیوه ددانارهکان و ههلمهتی ئافرهته جادووکاره خهسیسهکان، پیره ساحیر تیمابوو، ناچار پهناي برده بهر شاخیکي زۆر بهرز که له راستی دا شاخ نهبوو، واته سیفاتی بهردین نهبوو بهلکو شاخی ئاسنین بوو، شاخیکي ئاسنین و ژهنگ گرتوو، کۆمهلی گابهردی ئاسنینی ژهنگداریش لهملوو لهولاه دیاربوو، سهردهکهوت بهسهس شاخهکهدا و ههولئی دهربازبوونی دهدا، کهم کهم ترسی دهروهویهوه، چونکه گوپی له

حەپەو وەرینی سەگ بوو، هەستی لە دەرەوێ خۆیدا، بە
گوێچکەیدا دەچپاند کە سەگەکان لایەنگری ئەون و پارێزگاری
لەو دەکەن، هەستی کرد کە سەگەکان هەم ئافرەتە دەجالەکان و
هەم قەلە رەشەکان دەتوقینن و لەو دووریان دەخەنەو، پیری
ساحیر گەیشتە سەر تروپکی شاخە ئاسنینه ژەنگدارەکە، ژەنگ
نمایندە ی کۆی رەنگەکان بوو، پارچەپەک ئاسنی خەری تۆپ
شێوێ بینی، لەسەر تروپکی شاخەکە دانرابوو، بۆ ئەو !!..
هەستی کرد ئەو تۆپە ئاسنینه ژەنگدارە دلنەوایی راستەقینە و
ئارامی گیانی بەو دەبەخشیت، پیری ساحیر زۆر خوشحال و
رووخۆش بوو کاتی کە یەکەیکە ی ترسەکان لەشی ئەویان
جێهێشت، وەک ئەوێ ئەو تۆپە ئاسنینه سیریکی تریت، یا
تەنیا سەرنجدان لەو تۆپە، خالیکردنەوێ گشت هەستیکی
ناهەموار و ناجۆربیت لەودا!!..
هەستی کرد لەو تۆپەدا ژیان
هەیه؛ گیان هەیه.

هێشتا گوێی لە دەنگی سەگەکان بوو، هەستی دەکرد تەنیا دەنگی
ئەو سەگەنە؛ قەلە رەشەکانیان هەنجن هەنجن کردووە، لەسەر
ئەو تروپکەو سەیری تۆولە رینگەیکە مارشێوێ دەکرد لە
دامینی شاخەکەدا، تۆولە ریکە تاریک دیاربوو، بەدوای شێوێ
ئافرەتە دەیان سەرەکاندا دەگەرا، تۆپەکەش لە بەردەمیدا بوو،
کاتی کە تەواو دلنایابوو لەوێ کە تۆپە خەره ژەنگدارەکە گیاندارە
و ژیانی تیاپە؛ دیمەنەکان بەرگیکی تریان پۆشی، پیری ساحیر
بەرەو جینگەیکە تر کەوتە باللیکدان، بۆ فێبوونیکێ تر، بۆ

ببینیکی تر و بی سوود و بی مہبست له شیوہی توپیکی
بچکولہی روشن دا خوی بینی که سیگوشہیک له ناویدا بوو،
لہناو سیگوشہکیشدا چوارگوشہیک ھبوو، که گیانی ئەو
بوون پیکوہ. چونکہ ئەو ھم سیگوشہ ھم چوارگوشہ بوو!

خوشویستی نہینی

ماومیہکە گیانم ئالوودە ی گیانی ئافرەتی بوو. ماومیەکە شار و
دی و گوندی ھەستیاریم بە سەرنجی ئافرەتی ھەستیاراران
دەکرئ؛ ماومیەکە ناگر لە جەرگم بەردەبوو و بۆم ناکوژیتەوہ.
ماومیەکە گیانی ئاویتەم بوو و بۆم سەختە دەستبەرداریم.
ماومیەکە چرکە و خولەک و کاتژمیرمکانی روژ و شەو بە
نیگای ئەو چواردەوری بیر و دەروونیان پڕکردووم، ھەست
بەخوشەویستی دەکەم، ھەست بە ھاوسۆزی دەکەم، ھەست

دهکم يهکى لهو ئافرتهانه لسهس کار هيما تيدگرنت، بى
ئوهى لهگهلمدا بدونت بيرم دهخاته ئاخوتن، بى ئوهى
سهرنجيکم لئيدات؛ به گيانيدا قاسيد دهنيرى و داوا له گيانم
دهکات پهيوهندييهکى دهروونى يا گيانى دهستپيکين. سى
شهमेى رابردوو کاتى من سهرگره مى پاکردنهوى شوين
کارى نهو بووم؛ بو دلنيابوون؛ بو ميملکردنى ههستهکانى،
زياتر له پيوست مهلى نزيکبوونهوم نيشاندا؛ خهريک بوو
پهنجه تووتهم بهر پهنجه تووتهى بکهويت، کاتى که
سهرميزهکم پاک کردهوه، ئهويش ئاگادارى ههست و نهستى
من بوو، وهکو ههموو روژانيكى سى شهمانه، کاتى که لهو
نزيکيهوه گويم له ترپهى دلى بوو، ههستم کرد دلى لى دها،
وهکو من، ههستم کرد لهشى وهکو لهشى من گهرم دادى، ههستم
کرد ههردووکمان شهرم دهکين، ههردووکمان رهش دهپوشين،
ههستم کرد ههستى ههيه؛ گيانى ههيه! کاتى کارم گهيه ئوهى
سهبهتهى کاغزى لاي پى يهوه؛ که له ژير ميزهکهى بهردهميدا
بوو خالى بکهم؛ پاشان کيسهى تازه بخهمه ناو سهبهتهکه؛
ههستم کرد گويم له داواکارييه دهروونيهکانيتى و تکام لى دهکات
بيدينم!

هيشتا روخساريم نهديبوو، مانگى زياتر بوو لهوى کارم دهکرد،
ههميشه پشتى لهمن بوو، کهچى به تهليسى گيانى، داوام لئدهکا
بيدينم. ههلبهته نهتوانى، چونکه دلنيا بووم گهر دم بکهمهوه،
راستهوخو دلم دهکويته سهر ميزهکهى بهردهمى.

بستی لهوهوه دوور بووم، په شوکا بووم، ديقم کرد تا توانيم
سهبتهکه خالی بکهم و کيسهيهکی پاک له ناوی دانيمهوه و لهو
جیگيهه دوور بکوممهوه.. لهو کارم لای نافرتهکانی تر زور به
ناسانی دهکرد، بهدم پیکهين و ناخاوتنهوه؛ بگره تهنها به
چاوئروکانی لهو کاره نهجام دهدرئ، که چی له پشتی لهو
نافرتهوه ههستم دهکرد چل سأله چهقيوم، ههستم دهکرد چل دانه
سأله له پشت سهری لهوهوه راوهستاوم و چاوهرپی رحمهتی
لهوم ئاورپیک بداتهوه، ههستم دهکرد لهوتههی هم من چاوهرپیم
لهگهل لهودا بدویم، یا يهکهم سهرنجمان بهر يهک بکهوت!..
ويستیکي پاراسايکولوژی منی مؤميا کردبوو لهو ساتانهدا،
رايگرتبووم، هيزیکي موگناتيسي دهستمي توند به سهبتهکهوه
قفل کردبوو و بوم لئ نهدهبووهوه، کيسه نایلونهکشم بؤ
نهدهکرايه ناو سهبتهکه، کاردانهوم زور گهمزانه بوو. بهر
لهوهی لهو نيوه لايهک بکاتهوه به نیازی لهوهی قهلمیک له
دهستی بگرئ و خوی سهرگهرم بکات، توانيم بهو بلنيم؛ لهم
کاتمت باش؟ .. هيچ وهلامم نهبو، چونکه دهنگم نووسابوو،
تهنانهت خوم گویم له دهنگم نهبوو، پاش نحم کردن، به
دنئیایيهوه؛ کهمی بهرزتر بهوموت: لهم کاتمت باش؟ له
وهلامدا به نیانی و به دهنگیکي نهرم و پیر له شيله وهلامی
دایهوه: لهم کاتمت باش، لهمه و هيچی تر.

نیتر زمانم قفلی لئ درا، ههناسهه توند بوو، زوری نهماوو له
ترسا به لادا بکهوم! بؤ وشهيهکی تر دهبوايه پههیم له خوم

بدایه!! به چهره سهرییهکی زور توانیم له میزهکهی ئه دوور بکهومهوه و چند سعاتیکی کار مابوو هیشتا.. سهرگرمی هۆلکه بووم، خواخوای ئهوه بوو، دهرهوه تاریک دابیت، چونکه ئه روو له پنجهریهک، پستی لهمن کاری دهکرد، کاتی که دهرهوه تاریک داها، دهمتوانی له رارهوهکهدا روخساری ئه به روشنی و پیچهوانه له پنجهرهکهدا ببینم، ئه روخساری وهکو مانگ له شووشهی پنجهره تاریکهکهدا دهرهوشایهوه، تنها یاریده بوو بۆ ببینی له رارهوهکهدا، ئهوش منی دهبینی، ئهوش ههمان ئارهزووی ههبوو که تاریکی دادهات و دهیتوانی من له پنجهرهکهدا ببینی، بی ئهوهی پیویست به ئاوردانهوه بکات، ئه لهبر ئه پنجهریهه، کورسی و میز و دزگایهکی کۆپیکردن و کۆمپیوتهریکی دانابوو و سهرگرمی کار بوو، کاری دادوهی، منیش فهراش!!.. ئه روژهی سئ شهممه.. من هیشتا لهوئ بووم، ئاواتهخواز بووم ئه دوا سعاتهکانی کار نهروات و زیاتر کار بکات، ئهگهرچی من زور شهکمت بووم، بهلام حهزم دهکرد ئه بمینتیهوه، ئه کاته بی پشوو سعاتهکانی کارم به خوشییهوه بهسهر دهبرد، چونکه زور عهدالی ئهوه بووم روخساری ببینم، ههستم دهکرد گهر نیگای ئه ببینم، ئهوا پر دهبم له بههره و پهیام. ههفتهی یهکه، بهر لهوهی ئه لهسهر میزی کار ببینم، وینهیهکی فۆتوگرافیشم بینی، وینهیهک لهسهر میزهکهی، له کاتهدا که خهریکی پاککردنهوهی سهر میزهکه

بوم، کابرایهکی هاوتهمه‌نی خۆم بینی، فشقی و په‌ریوت و سه‌رخۆش و چاوخومار و سور و هه‌لتوقیو، هه‌روه‌ها ئه‌حمه‌ق له‌ دۆخی سه‌رخۆشییه‌دا دهرده‌که‌وت.. هه‌ستم کرد ئه‌و وینه‌یه‌ شایه‌نی ئه‌وه‌ نییه‌ له‌سه‌ر میزی هیچ ئافه‌رتی بیت. ئافه‌ته‌که‌ان هه‌یچیان له‌وی نه‌مابوون، چه‌ندین جار وینه‌که‌م خسته‌ کیسه‌ی زبڵدانه‌وه‌ به‌ نیازی فری‌دانی چونکه‌ به‌ بینه‌ی بریندار ده‌بووم، هه‌ستم به‌ عه‌یه‌ ده‌کرد، عه‌یب بوو لام؛ پیاو وینه‌ی خۆی له‌و حالته‌دا بو ئافه‌رت بنی‌ری هه‌روه‌ها وسته‌م چه‌زی نه‌ده‌کرد ئافه‌رت وینه‌ی پیاو له‌ ناماقوولی و سه‌رخۆشی و حالته‌ی ناهاوسه‌نگیدا بینه‌ی، یا بیکاته‌ بابه‌تیکه‌ی چی سه‌رنج، یا راسته‌ر بلێم؛ هه‌ستم نارازی بوو به‌وه‌ی ئافه‌رتیکه‌ی داده‌ر وینه‌ی سه‌رخۆشیکه‌ی ئه‌حمه‌ق له‌ سه‌ر میزی کاری خۆی دابنیت، بی‌ درۆ چوار پینج جار وینه‌که‌م تووردا و گه‌رانه‌وه‌ جیگه‌ی خۆی.. عاقیبه‌ت دوا‌ی چه‌ندین جار ته‌ماشایا و هه‌ول، ئه‌وم له‌ پشته‌وه‌ بینه‌ی، له‌ پشته‌وه‌، پشته‌ی له‌من بوو، بالای پیده‌چوو هینده‌ی بالای خۆم بیت، نه‌به‌رز، نه‌ کورت، نه‌قه‌له‌و، نه‌ لاواز، پاک و پۆشته‌ و بۆنخۆش، هه‌من و نیان، بی‌ ئه‌وه‌ی روخساری ببینم هه‌ستم به‌ هارمۆنی و هاوده‌نگی کرد له‌ دووریه‌کی بینراوه‌وه‌، هه‌ستم کرد شتی له‌ گیانی ئه‌وه‌وه‌ وه‌کو قولاپ به‌ره‌و سینه‌ی من ده‌هاویژری و له‌ سه‌ر دلم‌ گیرده‌بی و کیشمه‌کیشی به‌دیدیت.. بی‌ ئه‌وه‌ی روخساری ببینم، به‌ درێزایی هه‌فته‌که‌انی یه‌که‌م، چونکه‌ له‌ کاتی کاردا توانای به‌کاربردنی چاویلکبه‌م نییه‌

و ئهگەر چی روخساری له پهنجره تاریکه کهدا پینچهوانه دهبیتهوه، من به تهلخی لهو چند متره دوورییهوه دهیبینم، بهلام که زیاتر دهچومه پینشهوه به هوی کاری پاککردنهوهی ناودالانهکهوه، روخساریم توراو دهیبینی، لیئله دهیبینی، بهلام به چاوی ههست، له پشتهوه، لهو قامهته تهواوهدا دلنیاپووم که یهکیکه له جوانهکان، ههستم نهوی جوان تومار کردبوو.

لهو جینگهیهدا زیاتر له شهش ئافرمت کاری دهکرد، گشتیان جوان بوون، بهلام هیچیان وهکو نهو له پهیوهنیدیا نهیوون لهگهله مندا، تنها نهو تکای نهوهی لئ دهکردم که بیوینم؛ ههلبهته وام ههست دهکرد. بویه سئ شهممه، لهو کاتهدا که من چند مترئ لهوهوه دوور کارم دهکرد؛ هات، لهسر یهکی له ماشینی کۆپیهکانی لای منهوه نیازی کۆپیکردنی ههبوو، منیش خۆم گیلکردبوو، گوایه خهریکی کارم!!.. پاش کۆپیکردن گهرایهوه جینگهی خۆی، به پهله پروسکئ سهرم ههلبیری و له دواوه سهیری بهژن و بالاییم کرد، زیاتر له ههموو جارمکان جوانتر دیار بوو، له ههمان بهرگی رهشدا، پرچیشی سووری تیر بوو به لای رهشدا، ههستی دهکرد که من سهرگرمی تهماشنا و ههلسهنگاندنم، ئاورئیکی لئ دامهوه و وتی: های = سلوو، لهو چرکه ئاوردانهوهیهدا ههستم کرد ههزار کۆتری سپی له شهقهی بال ددهن، بهبیئ نهوهی چاوهڕیی وهلامی من بیئت. کاتی من وهلام دایهوه، نهو دوو ههنگاو زیاتر دوورکوتبووهوه.. ههر وهکو خۆی وهلام دایهوه، به ههمان وشه ..های.. پاش کهمی

سەرگهر مېوون، ههستم كرد ئاره قتيكى زورم كرد و متهوه، له شهم داگير سابوو و هكو پشكو، به پهله خوم گهيانده به له كونه كه و جگهر ميه كم داگير ساند، ههستم كرد گهر مېووم، چوار هينده ي خومم، ههستم كرد قور سترم له جاران، خومم قوز دههاته بهر جاو، ههستم كرد دلم دهيه وي سنگم هه لته كيني، كاتي گهر ميه و سهر كار، سلاوي من و سلاوه كه ي نهو هيشتا له راره موه كدا بوون، و هكو دوو له شي تارمايي سلاوه كانم ده بيني نازادانه ده ستيان له دهستي يه كترى نابوو پي كه وه و هكو دوو فرشته ي بالداري بچكوله فر كه يان بوو له هوله كه دا، ههستم ده كرد ئه ويش ئاگاي لهو به زميه، سلاوه كانمان دهستي يه كتر يان گرتبوو پي كه وه سه ماي خاويان ده كرد، كاتي نهوم بيني له جيگهي خويدا دانيشتووه، ههستم كرد گويي له تهپه ي دلمه، چونكه ههستي به خوي كردبوو. دواي سه عاتي، من هيشتا سهر گهر مي گسكدان و پاكر دنه وه بووم، دهنگي بانگي كردم بو مه خزنه كه كه جيگهي كه ل وپه لي كار كردني من و شتوومه كي زياده بوو، ههروه ها ژوورو هو لي جل هه لواسين و پي لاوگورين و نهو شتانه يه. هه لته نه ويش و هكو نهواني تر، چا كه ته كه ي له وي هه لده واسي، نائيرادي بهر مو نهو جيگه يه چووم كه بانگيان كردم، ههستم كرد ئه ويش له دوامهويه و بهر مو هه مان ژوور ده چي ت، له ناو ده رگاي چوونه ژووره دا رو بهر وي يه كترى بوو ينه وه؛ بهر انبه ر يهك، ... خواي گهوره! نهو جواني يه! نهو شه رمه، نهو نازه چيهه؟! نهو كوله سوور هه لگه راوانه! مني وا

سهرسام کرد تهنها توانیم لهویدا سردانهوینم له شهرما، هر بهو سرنجه تییگهیاندم که پیویسته بیدوینم، بهلام من وام نیشاندا که چووم بهدهنگ نافرتهیکی ترهوه که بانگی کردووم، سهیرم کرد کس نهبوو، توومز پیدهچوو نیازمکانی نهو بهر لهخوی بانگی منیان کردییت، پالتوکهی لهبر کرد و کهمی خوی دواخت؛ بهو نیازهی من بیدوینم، بهلام من هینده نازا نهبووم، نهگر و ابوایه دهمتوانی بيم به سهرکردهی جوانهکانی جیهان، پهرویهک و دهرمانیکی پاککردنهوم ههآگرت و دواوودوا گهرامهوه، بهر له دهرکهوتتم، گویم لئیوو خواحافیزی لئیکردم، منیش ههمان وهلامم دایهوه، سهیره وشهکانمان لهیهک دهچوون! ههستم کرد راگهیانندی دهررونی و گیانمان لهیهک دهچیت، لهو کورته سهرنجهدا ههستم کرد زور دلنیايه که من کاریک دهکهم شایستهی من نیه، ههستی گوناهم له سهرنجیدا خویندهوه، ههستم کرد، خوی کهم دهبینئ لهودا کهمن ههستی پی دهکهم، چونکه من بی چغند و چوون ههستم به کهمی دهکرد، له بهر نهوهی کاری فهراشی شایستهی من نییه و له راستیدا من ماموستام، ههستم به هاوههستی کرد لهو کهمیهدا، سهرنجی نهو تییگهیاندم که دهسهلاتدارهکانی ولاتی نهو گهر بیانوهئ ههموو شتی دووجاری چارهنووسی مرؤفهکان دهکمن نهک بیگانه، به ههرحال کاتی که نهو رویی، ههستم به تهنیاییهکی زور پر له ناخووشی کرد، ههستم کرد کوی ههستهکانم لی زهوت دهکری، لی دهرزیت، ههستهکانم وهکو مندالئیکی زویر دهبینی، بهزهیم

ئەو كاتەى كە روخساريم بينى ھەستم كرد دەيناسم. ديومە،
ھەستم كرد لەمىژە دەيناسم و خوښەويستم بوو، روژى لە
روژان بى ئەوەى پييزانم!.. ھەموو گيانى جوان بوو، نەرم بوو،
بۇنخوښ و پرمانا و ميبينەى بوو، وشەكانى سەرزارى
دەيسمىم، ھەستم دەكرد تەنھا ئەو وشانە بايەخيان لای من زۆرە،
ھەستم دەكرد لە سەرنجى ئەودا فيردەبم، فيربووم و تيگەبيشتم
كە وشە خەندە، سەرنج، كەرسەتەى زەينين، خۆراكى گيانن، يا
ئاكارى گيانن، نازادن وەكو ھىلەكان، وەكو شىوہ ئەنداز ميبەكان
لە دەروەى ئيمەدا لە بووندا ھەن، چونكە ھەستم دەكرد
وشەكانى؛ سلاوى ئەو لەشيان ھەيە.. من زۆر دلتيا و بى گومان
سلاوى ئەو و خەندەى ئەو و سەرنجەكانى ئەوم لە ھەواى
نازادا دەبينى، دەمانەوہ و دەكەوتنە پەيوەنديەوہ لەگەلمدا،
ھەستم دەكرد ئەو ئافرەتە بە تەنھا سەرنجى باسى ھونەرى
ئەبستراكت دەكا، ھەستم دەكرد مروڤ ديلە لە لەشدا، دەنا
ئاخاوتتەكانمان، سەرنجەكانمان، ھەستەكانمان لە ئاستۆيەكى تردا
زياتر لە ئيمە نازادانەتر لە پەيوەنديدان و ھاوپەيوەست و
ھاوکارن، ھەستم دەكرد گيانى تەعبيرەكان پايدارى دەدەن بە
ژيان، ئەوان وزە بە ژيان و بوون و بەردەوامى دەبەخشن،
ئەوان بوونەھەريان ھاوسەنگ و پايدار راگرتووە، ئەگەر ئەم
ھۆكارە زەينيبانە نەبوايە؛ ئەوا ژيان بپھوودە دەبوو.. چونكە
خيزى ئەمرو زەليلە لە دەستى شەردا، ئەگەر عشق و
خوښەويستى و رازى جوان و پەيامى پيرو ز نەبى؛ چۆن

گەردوون بەردەوام دەبێ؟! .. لەشی وشەکان، توانای
سەرنجەکان، هیزی خەندەکانە خواردن بە گیانی خێر دەدەن..
خێر وزەى خۆى لەو لەو بابەتە زەینیانەوه وەردەگرێت کە
مروّف دەسەڵاتی بەسەریاندا نییە و ناتوانی لەناویانبەرنیت، یا
بەد بەکاریان بێنی و ئەتکیان بکات! چەند خۆشە مروّف بتوانی
هەمیشە خەندە لەسەر لێوی بێت، هەمیشە سلاوی لەسەر دەمی
بێت، هەمیشە لە سەرنجەکانیدا هەستی بەوانی تر بەدات، من
زۆر خۆم دەولەمەند دەبینم لەم بوارەدا، لەم هەستانەدا،
ئەگەرچی زەحمەتی ژیان هێندە مروّفی بارگەران کردووه، کە
خۆم ناچار دەبینم، زۆر جار برسیمە بۆ نیگایەک، بۆ سلاویک،
بۆ کەسێ سەیریکم بکات، بۆ سەرنجی کە بێ خەوشانە سەری
پەوهندیبیەکی هەنووکەیی و زوو تێپەر درووست بکا و
برهۆنێتەوه، چونکە باری ئابووری و رامیاری وای لە مروّف
کردووه کە نەپەرژێتە سەر بێینی یەکتەری بەلام مروّف خاوەنی
هیواپە، بە هۆیهوه بێ بزە و بێ سەرنج و بێ ئاخاوتن نابێت،
چونکە گیانی گەردوون لە وزەى هەست درووست بووه، ئەو
هەستەى کە لە نیوان بوونەوهەرەکانی گەردووندا راست مامەلە
دەکەن و راست دەلێن و راست کردەوه دەنوێنن، هەستیش
نازادە، دەفری و بەالی نییە، سەما دەکا و لەشی نییە، ئاواز
دەژەنی و کۆمپۆنیست نییە، شەر دەکا و مەیدانی نییە، رادەکا و
پنی نییە، دەگری و فرمیسکی نییە، هەستەکان، هەستەکانمان
نەمرن!! ئەو نازدارە وام پنی دەلی لە سەرنجیدا، ئای کە بیرت

دهكهم خانمی پیام بهخس، چندم حز دهکرد له تهكمدا بویتایه و كهمی پیکهوه بدواینایه، بهلای كهمهوه دهمتوانی بیت بلیم: ببرت دهكهم، هستت پی دهكهم، ریزم ههیه بو پهیوندی نهیوونی نیوانمان، زور مایهوه نهو شهوه، هیندهی سروش بهیبرو گیانم دا، چیدی لهگهآیدا هستم به پیویستی ئاخاوتن نهکرد، ئهویش مت وبی دنگ سرگرمی کاربوو.. ئهگر ئهم سی شهمیهی دهاوتو بیت، نهوا دهجمهوه بو سرکار، بهم باره زورهی هستهكانمهوه، دیم و نهو پهیوندیه گیانییه به سرنج بو نهو باس دهكهم.. باسی پهیوندیهك كه له راستیدا نیمانه، گر بویرم رایدهگهینم كه نهیوونی پهوندیمان مایهی خوشیمه به دریژیایی سهعاتهكانی کار.. له یادم چوو به تهوای باسی سی شهمیهی رابردو بکهم به تاییهتی لهو کاتهدا كه سرمیزمکهی ئهم پاک دهکردهوه، دواى نهوهی كه پنیزانی نیازم ههیه جیگهکهی ئهویش پاک بکهمهوه، جیگهکهی بو خالی کردم، تا تووشی چهرمهسری و سرلنشینوان نهیم، کارتیکى خوی له ناوهراستی میزهکهدا بو بهجیهیشتووم، تنها یهك کارت؛ ناو و ناوینشان و تلهفونی مال و کار و ژمارهی پوستی لهسر بوو، ناوهکهی زور جوان بوو، هر كه چاووم به کارتکه كه موت؛ کارتکه به شهرمهوه پیی وتم: من هی تووم، ههلمگره! منیش ههلمگرت، دامنایهوه، ههلمگرتهوه، جاریکى تر دامنایهوه، كهچی هستم کرد دهستم وهكو موگناتیس کارتکه كیش دهكات، یان کارتکه نهو کارهی دهکرد، ناچار وهكو مندالیکى دز،

سەیری ئەلاولام کرد، بە پەلە خستەمە گیرفانمەوه، هەستم بە شەرمەزاری کرد، دەر مەینایەوه، خستەمەوه جینگەیی خۆی، بەلام ئەمجارەیان لە لای راستی مێزەکەوه دامنا، کەچی کارتەکەیی هانی دەدام هەلبێگرم، یان بەلای کەمەوه ناو و ژمارەیی تەلەفۆنی لەبەر بکەم، لە ترسا ئەووم پۆ نەدەکرا، هەردوو فریشتەیی سەرشانم خۆیان هەلدایە سەر مێزەکە و دەستیان کرد بە قەرەقر، شەیتان دەیگوت دەهەلبێگەرە، رحمان دەیگوت نا هەلبێگەرە، ئەو دەیگوت منیش وام وتوو، ئەوی تریان دەیگوت نەه تۆ وات وتوو، ترسام لەووی یەکی مینلیم بکات چونکە ئافرەتی تر لەوی بوون و هەمیشە بە دەیان چاو منیان دەبینی، زۆرم لە خۆم کرد تا لە کارتەکە دووربکەومەوه، شەیتان و رحمان هەر بگرە و بەردەیان بوو، هەر هات و هاواریان بوو، هەر یەکەیان بە جۆری هانی دەدام کارتەکەیی هەلبێگرم، کارتەکە جیکە جیک و خشەخشی بوو لە چنگی ئەواندا، بە حەپەساوی سەیری ئەوانم دەکرد، کاتی ئەویم بەجێهێشت، دواي تەواو بوونی کاریش جاریکی تر چوومەوه بە نیازی هەلگرتنی سەیرم کرد هەردوو فریشتەکانی سەرشانم هێشتا لەوێبوون و یەکی بستنی زامانیاں دەر هاتبوو و هەناسەپرکیان بوو، بە ماندوویی و توورەیی سەیری منیان دەکرد و دەیان گوت هەلبێگەرە، نەمزانی کامیان شەپەرە و کامیان خێرە، کارتەکەش چاویکی لی داگرتم، ناچار هەلمگرت، دامنايەوه، دامنا و هەلمگرتەوه، هەستنی کە هی ئافرەتەکە بوو لەسەر مێزەکە بەجی مابوو؛ پێی دەوتم بە چپە؛

فەرق ناکا، چونکە کارتەکمەم بۆ تۆ بەجێهێشتوو، بیهیت یان نا
 بۆ تۆ دانراو و بە لای کەمەو، ناوی منت پێ دەناسین، دوای
 تەواو بوونی کار، کاتی خواحافیزیم لە ئافەرتەکانی تر کرد،
 هەستم کرد کارتەکه بە ناوچەواندا نووساوه، یان لە پێشمەوه
 دەروات، ئەنجام کار بەوه کۆتاییهات که چوار کیسه وشه و
 کاغز و کەمێ خاک و خۆلم فریدا، چوار کیسهی پر له وشه و
 ژماره که دادۆرهکان به درێژی ههفتهیهک کردبوویانه
 سهبتهی خۆلهوه. ئهو ههموو وشه و ژمارهیهان فریدا،
 بێهوهی تهنها وشهیهک یا تهنها ژمارهیهک کهمترین پهیوهندی
 به منهوه ههبن، کهچی ئهو کارته لهسهرد دلم لهههر چوار
 کیسهکه قورستر بوو.. ناویم له یاده، ژمارهی تهلەفون و
 ناوینشانیش، بئێ ئهوهی کارتهکهی لهگهڵ خۆم بهرم، چونکه
 لهبهرم کردبوو، نهگهر ئهم سێ شهممیه بێت، ئهوا راستهوخۆ
 دهچمه بهردهمی، پاش سالا و و ههوال پرسین، پێی دهلیم:
 ..نا.. پێی نالیم!! ..چی پێی بلیم؟! بلیم من فهراشم؟ نا.. چاکتر
 وایه منیش کارتیکی خۆم دروست بکهم، تهنها ماچیکی لهسهرد
 دروست بکهم، لهسهرد میزهکهی بهجیبی بهئێلم، بهو هیوایی
 بیهته هۆی دروستکردنی گفتوگۆیهک.. نا.. ئهمه کارتیکی ئاسان
 نییه. ئیستا سێ شهو و سێ رۆژی ماوه بۆ سێ شهممهی
 داهاوو، کیچ کهوتووته کهولم و به دوای پیلانیکدا دهگهریم،
 لای ههر هاوریهک باسی ئهم خهیاڵ و ههستانه دهکهم، گانتیهان
 پیدیت، کەس وهلامی نییه، نازانم چییکههه؟!.. لهناو بالکونی

مألوهدا دانیشتووم و تنها بیر لهو خۆسهویستییهی ئەو دهکهمهوه، پهلە ههورهکان لهشیوهی ئەودا به ئاسمانهوه خۆیان جوان دهکهن، دهنگی کهناری مألکههی دراوسیمان یهکه یهکهی تۆنی پینهکانی ناوی ئەو دهخوینی، بۆنی سرووشت و دهووبهر و بۆنی ئەوی لیدیت، بیرى دهکهم، زۆرزۆر، هیچ .. هیچ نهکردن و نهوتن باشتترین دیاری یه، چاکتر وایه رۆژی له رۆژان چهپکی گۆلی له دوکانی گولفرۆشیکهوه بۆ بنێرم، بى ناو و ناونیشانی خۆم، هینده بهسه ئەو ههست بکات که کهسى ههستی پى دهکا، که کهسیک بیرى لى دهکاتهوه و دهشی خۆشیویت، ئەم کاره شایهنی ریزه، لهو ههموو بههرمییهی ئەو بهمنی دهداث داواکاری دیکهم نییه، هیندهم بهسه، چونکه ئەگهر تهماشا و سلّو و وشه خۆشهویستی گیانی له دهرووندا درووست بکات ؛ ههنگاو ههلهینانی تر پنیویست نییه، لهبهر ئەوهی من ههست بهو خۆسهویستییه دهکهم؛ دانیام لهوهی که خۆشهویستی لهو جۆره لهناو مروّفا کهم جار گهشه دهکات بۆ هاوژیانی و راگۆرینهوه، چونکه عشق تهنایه له خۆیدا و دابهش نابیت. عشق لهویدا پایهداره که مروّف له سات و کات و رۆژهکانی دا ههستیپیکا و جار جار یا شهوانه مۆمیکى بۆ داگیرسینی.

من به ژانی ئەم نامۆییه ناوێرم، من غهیبی و نادیارم لهم ولّاتهدا، ئەترسم بهکارهباى ده ههزار قوّلتي ههستهکانم دووجاری زهبری پینهگهیشتن بهو بکهن. رابهراى ئەم ولّاته نامۆیه زۆر له عشق و عاشقی دهترسن. مروّفهکانیان هینده

بچوک کردووتهمه که تنها خودی خویان دهبینن، نیریان کردوو به دوژمنی می، می یان کردوو به دهمومر و بوختانکهر و جهلادی نیر، خوشهویستی باسیکه لهسهردهمی هیچ کەس، من وامدهزانی عشق گهورهترین سهرمایهی پیشکەوتنه نهک ئابووری، وام دهزانی عشق داهینیری شارستانییهته، لههتهمی لیرهم ئاواتهخوازم مروقی دهربارهی عشق بدوی و بالی لی نهروینی، یان نهیخزینننه ناو کلئیسوه به خاچا ههآینهواسی. کەس زاتی ئهوهی نییه باسی عشقی نیوان دوو نهژاد بکات، رۆژهکان پیرن له بوختان، پیرن له ترس، له دوودلی، له بهههلهچوون، له زهلیل بوون، له خودکوژی و خۆپهرستی و نازردانی خود و ئهوانی تر، مروّف بووه به هۆکاریکی وهسواس لهناجۆرییهکانی سارستانیهدا، مروّف تنها دهویری لهگهڵ سهگ و پشیلهدا گیانی هاویری یهتی و راستگویی بگۆریتمه. بهر لهوهی بگههه ئهم ولاته، وام دهزانی مروّف نازاده، مروّفایهتی بهرهو تروپکی پیروزی دهچیت، نهزانی لیره که مندال لهدایک دهبی، راستهوخۆ ههستهکانی دهپهرین!!، به داخهوه ، مروّف هینده تهنگی پنههچنراوه به جوری یهکتیری نابینن، کەس ناگاداری ئهوی تر نییه، ههستیار و غهمیار، ناجۆرتترین و دزیوتترین دوژمنی کۆمههنگای شارستانین!! چونکه بازاریان پی بهریوه ناچیت گوايه!!، ئهترسم لهگهڵ ئهوهشدا که دهزانم و دلنیام ئهویش کت و مت وهکو من بیردهکاتهوه. ئهترسم، ئهترسی زیاتر پهیوهندی خوشبکهین،

چونکه هستکردن قهدهغه نییه بۆ کهسانی که خاوهنی ناسنامهنین. بۆ کهسانی که ولاتیان نییه، بۆ کهسانی که دووچاری کاریک دهکرین که لئیان ناوهشیتهوه، کهسانی که رهگهزیان نییه، به رهگهزی ئهوانی وهک خویان، کهسانی که تاوانبارن بهوهی نهیوون به جهلادی شهر!

(به شانازییهوه سهیری دهکردم، دوودهنک چهپیشی لهگهڵ پهرداخێ ئاودا ههڵدا، جاوهرێ بوو ستایشی ههستهکانی بکههه، کاتی که ئهه یاداشتانههیم خویندهوه، ئیخهه کراسهکهه به دههه گرتبوو تا لهقه لهقه سهری که دووچاری سههرلهرزین ببوو، راگریت. چهوت دانه سهاله تهنهه میوانی ئهه پشیلهمیهکی بی خاوهن و دکتوریکه که دئ بۆ لای و مانگانه چهپی نویی بۆ دهنوسئ، ئههه ههستهکانی پهنابهریکه، ساغ و سهلیم، بهلام به شیت و دهروون شر لهقهلم دراوه، بیکار و بیکهس و بی هاورئ و بی ولات. به دوودلییهوه لئی پرسیم که رام چیه بهرانبهر به ههستیاری ئهه دهبارهه ئهه یاداشتانهه؟

- ههست جوان و گهوره له ههه تۆ ناچن!

- بۆچی، من بی ههست دهبینی؟

- نهخیر؛ بهلام مروّف دلی زیندوو به خوشهویستی و ناگادار له عشق خوی گوشهگیر و زهلیل ناکات و دانابریت له کار وکۆمهلگه، لای من بههیزترین بوونهوهه.

- ئەم رايانەم لاپەسندە ئەگەر مەرۆف خاوەنى و لات و ياسا و كۆلتور و ئاينى خۆى بىت.

- مەرۆف لە ھەر جىگەيەك بژى، بە برواى من دەتوانى خۆى بگۆنجىنى لەگەل بارودوخ دا و ماناى ژيان لە ويستىكى مېھرباندا بەدەست بەينى و لەمېرەكان لەسەر رىي خۆى دوور بختەو، ئەم سەرزەمىنە ھى منىشە!!

- چى دەكەى كاتى كۆمەلگا و ياسا دژايتىت دەكن؟

- ئەگەر مەرۆف پەيامەكانى خىرمەندىن، ئەگەر مەرۆف بەپىي داواكارى سەردەم ھەولېدات بۆ باشترىبون، ھىچ ياساىەك رىگىرى ناكات. ئەگەر یش ئەو ھەرووبدات، ئەو بەرگەى دەگرىت و تەسلىم ناىت.

- بەلام جىگەى داخە كە كەسانى وەكو من لە مندالى يەو دەبنە پىخۆرى كۆسپ و كىشەى كۆمەلايەتى و خىزانى، بەجۆرى لە داھاتودا ھەست دەكات كۆمەلگە بە گشتى دژايتى دەكات و بوونەھەرىكى نەويستە. ئەمە رەزامەندىتتى خودى لاوازە، من لەو باوەرەدام كۆسپەكان ھاندەرن بۆ بىر كەرنەو، بىر كەرنەو ھى باشىش چارەسازى كۆسپەكانە، مەرۆف كاتى پىويستە تا دلنايت لەو ھى كە نىاز و ويستەكانى خىرخوازن، لەو قوناغەدا كە مەرۆف باوەرى يەقىن بەخۆى دەكا كە خىرمەندە و پەيام راستە، ھىچ ھىزى ناتوانى زەلىلى بكات، مەرۆف كاتى دەبىتە خۆراكى

کۆسپ و ئەندیشه‌کانی، خۆی بە دەستەوه دەدات و تێده‌گات
بەرنامەکانی لە سوودی مەرفایەتی نییە و بېرۆکەکانی ھەمەسی
و لاومکی و نالۆژیکین، لە ویدا مەرف شەکەت دەھێنێ و
نەخۆش و لاوازی دەستی بەسەردا دەگریت، پەڕیشانی دەبیت
میوانیی چونکە مەرف لە جەمسەریکی نینگەتێفدا خۆی
گۆشکردوو، ئەگەرچی رابەری پەيامی خۆیەتی بەلام لە
راستیدا بێ ناگایە لەوێ کە پەيامەکانی کرچن و لاوازی
دووچاری خود دەکەن.

- تۆ دەتەوێت بەمن بلیت، من نەخۆشم؟

- من دەمەوێت بە تۆ بلیت تۆ پیری لە ھەستی جوان، بەلام ریگە
دەدە کۆسپەکان زالبین بەسەرتا و خۆت دووچاری گۆشەگیری
کردوو و ناتەوێ دەرووبەر لە تۆو فیربیت، ئەمەش ئاتاجی
خۆپەرستی و بەدگومانییە. تۆ روژ و ھەفتە و مانگ چاوەری
دکتۆری دەکەیت بەت بکا بە قورگا، ھۆگری دەرمان و ھەپ
بووویت، من لەو باوەرەدام کە تۆ نەخۆش نیت و سەریشت
نالەرز، تەنھا ھەست بە لاوازی دەکەیت و تەسلیمی لاوازی
بویت، چونکە بە درێژایی ئەم ساتانەیی لەگەڵ مندا دەدویت
سەرت نابینم بلەرز!

ھەستم کرد و تەکانم کاری تێدەکا، کاتی یادی ھاتەو کە سەری
نالەرز، شتی لە دەروونی دا رەنگی دایەو، ھەستی کرد
وتەکانی من راستن، ھەستی کرد کە دەتوانی لە گۆشەگیری و

خوځوار دنه وه دهر بازبیت.. بهر له وهی شهو به جیی بهیلم بهوم
وت؛ نیمه له میزه په کتری دهناسین، دهشی کوسپه کانیسمان
لهیهک بچن، بهلام توانامان لهویدا دهر دهکوی که چزن دمتوانین
رووبهرووی ژیان ببینهوه چونکه کس ددان بهوهدا نانیت که
ژیان ناسانه و همموو شتی پوخته و نامادهکراوه بو مروقهکان.
من دلنیام، نهگر تو هوول بدهی بهو وشه شیرینانه نهو مروقانه
بخهیهته سهر ریگه که له تاریکی دا بی گوجان دهر وونی شهو
دهبرن وشهکمتن، هراسانن، تنها وترساون، نهوا دهگیت به
قولایی عیشت و ههست به ماناکانی بوون دهکیت.)

نهو شهوه لهگهل نهودا مامهوه، و زور پیکهوه دواين.. نهو بووی
دهرکهوت که دووچاری سهر لهرزین نهووه که ناچاری
کردوه نهویریت لهمال ودهر بکهویت. چونکه به لایهوه نهنگی
بوو خه لکی لاواز نهو ببینن.

نهو شهوه تا دهموبه یانی پیکهوه بووین و بو په کم جار دواي
سالی تنهایی لهگه لمداد ودهرکهوت، و تا ویستگهی چاوهروانی
پاس هات لهگه لمداد. ههستم کرد ههماهنگه و ههست به
هاودهنگی دهکات له بیرهکانی دا، ههست دهکات پتویستی به
پرهیزکردنی گیان و بیر و لهشه، پیدهچوو گهشتیکی دوو
سهعاتی نیازبیت له سرووشتدا، پرېووم له کامرانی، ههستی
کرد که خوشحاله و بهو خوشحالییهی خوشنوودی و رزمهندی
و هیوای منی بینی، ههستی کرد که هاورییه تیمان نرخی زوره،

دوچار تکام لیکرد، چیرۆکه یاداشتهکە ی پانوس بکات و
بینیری بۆ بلاوکردنەوه.

په یامی تاریکستان

رووی تابلۆکه ئاوسابوو به کەلەکه بوونی رهنگی رۆن، ههفته
زیاتره ههول دها به ههرجۆریک بیت بهرهمیک لهو
وینهکیشانه بهدییهنی، بهلام لهبهر ئهوهی خوی له لیتهی
رووداویکی زور دیرین دا دهبینتتهوه و مهیلی نییه رووداوهکه
بینته بابتهی سههکی تابلۆکه؛ ههستهکانی ناهاوسهنگن.

ناهاوسەنگ لەگەڵ رەنگە غەریزی و دەرونییەکانی دا، ئەنجام
رەزەمەندانە نییە، هەست بە نازار دەکات، وەک ئەوەی دەستیکی
نادیار بە سووژن خانەکانی لەشی کونکون بکەن.. چونکە بێر
و هۆشی لای ئەو دیمەنەیه کە بۆ سێ سأل دەچیت جار نا جار
دێتە بەر خەیاڵەکانی، دیمەنی ئەو ئافەرەتەیه کە بە مندالی بە
سووتاوی بینیبوی لە قاوشیکی خەستەخانەدا!

فلجەکەیه له دەست بوو، قوومی له جگەرەکەیه دەستی دەدا، له
سەرنجدانی رەنگە تیکەڵەکانی سپی و زەرد و پرتەقالی و رەشدا
کە پارچە پارچە دابەش بوون لەسەر رووی تابلۆکەیه بەردەمی؛
ئەویان دەگێڕایەوه بۆ مندالی، مندالییەکی دوور له تەمەنی
ئێستای؛ روخساری گرز دەبوو، خۆی هەرزە و مندال دەهاتەوه
بە بێردا.. مندالیی خۆی وەک تەمیک له دووکەلی جگەرەکەیدا
تەماشای دەکرد. یادی دەهاتەوه، ئەو رۆژەیه یادی دەهاتەوه کە بە
دەستی چەپی، لای راستی لۆپەکی عەباکەیه دایکی گرتبوو..
بێئەوهی بزانی بەرەو کۆئ دەچی بە دواي دایکییەوه بوو. پاش
ئەوهی دایکی شوشەپەک شەربەتی کړی و بە ناو ریگە
پەرژینچنەکەیه ناو خەستەخانەیه گەورەدا.. بە هەوأل پرسین بە
دواي قاوشی سووتاوەکان دا - خۆی له بەردەم سألونی
فریاکەوتنی دەستووبردا بینیبەوه. پاشان بە هەوأل پرسین، گەییە
سەر جیگەیه ئافەرەتی! بەلی، ئافەرەتیک کە هەر فیکە فیکە بوو،
لەتاو چۆزانەوهی برین و له تاو ناسۆری سوتان، داماوە هەر
فیکەیه لی دەدا. پووک و ددانەکانی بەدەرەوهبوون، قەفەزیان

لهسەر سنگ و ئمژنۆی دانابوو و به بهتانی سهوز دایانپۆشیبوو.
به واقی وړهوه ئهو ههزرهكاره منداله له تهك دایكیدا؛ پر له
ترس و ههستكردن به گوناح سهیری نازاری چهوسانهوهی ئهو
ئافهته سوتاوهی دهكرد، كه بۆگهنی ناو قاوشهكهی پر كردهوو..
به بیرهاتنهوهی بۆنی كیم و جهراعتی لهشی ئافهته سوتاوهكه
هینجی یهك له دواى یهكى بهو دهدا، دهمی پر ببوو له تف،
خواخواى بوو زوو بهدركهوی له قاوشهكه و تفی دهمی رۆ
بكات. سی سآله، ههست به دووبارههونوهی ئهم دیمهنه
دهكات، له روخساری هه ئافهتتییكى ماندوودا، ئهوهی بهبیردا
دیتهوه، له گلهبیکردنی ئافهتا؛ ئهوهی بهبیردا دیتهوه!

نایرادی ئهم ههفتهیه بۆ دهربازبوون لهو بابته؛ لهو
بهسههاته، مهیلی نهستی ئهوهی بهسهردا دهسهپاند كه تابلۆیهك
بۆ ئهو ئافهته ههش بهسهره بکیشی كه سهرتاپای سوتابوو.
كاتی له تابلۆكه دووركهوتهوه، تهنها فیهكه فیهكى ناسۆری ناخی
ئافهتهكه له گوێیدا دهنگی دهدايهوه. لهگهڵ ئهو دیمهنهدا كه سی
سآله له بیرییدا ماوتهوه، واقورماو ههستی به هاودهردییهكى
زۆر به نازار دهكرد. روخساری گرژ و ماندوو و شۆینهواری
توورمیی و قیزکردنهوهی پێوه دیاربوو. قیزکردنهوه له دابی كه
كولتوور به سهه مرۆفیدا دهسهپینی. قیزهاتنهوه له زهبر و
زۆری كۆمهڵگهیه باوك سالاری و سووكکردنی مافی ئافهت.
تهنانهت بهزمیی به خۆشیدا دههاتوه. ههستی دهكرد روخساری
تابلۆكه بووه به لاشهیه ئهو ئافهته سوتاوه كه بهر له سی سآل له

قاوشیکدا بینیبوی، نهیدموئیرا لاقهی نابلزکه بکاتموه، فآچمهکیشی به پهله دانا، به پهله جگرمکشی کوژاندموه و هر به پهلهش خوی له ناو جیگهکدا حشاردا، هایدفونی تهجیلهکشی کرده گوئی. بو خو دزینموه لهو یاده تالانه، مهیلی بوو هست به شوینهواری راستی نهکا، دوور دوور هملییت و پهنابرپته بهر کس نهزان و نادیار.

ئهو زور کارامیه بو خو گیلکردن، بو خو تهرهدان و راکردن له هندی بابتهی روژانه، بهلام هرگیز دهبهرداری یادمانی مندالی نابیت چونکه خوی وکو باوکیکی میهرهبا ندهینی و بهزمی به مندالی و بهسرهاتهکانی مندالی خویدا دیتموه. زور کارامه و ژیرانهش هست و بیری بهرانبهرمانی دهخوینتتهوه، زوربهی کات که پیوستی به کات بی بو بیرکردنموه و قولبوونموه؛ پهنادهباته بهر تاریکی، ئهو له تاریکیا ولاتیکی نادیار هیه، لهویدا توانای خوی شهحن دهکاتموه و روژمانی نارامی پی دهبخشئی. کاتی چاوهکانی لیک نا و هایدفونهکی کرده گوئی؛ خوی لهسمر تولهپری تاریکی نادیاردا "غیب" بینیموه، بی مبهست همنگاوهلدینی و دهروات، پندهچوو ویستی پهیداکردن و دوزینموهی بابته و پهیمندی نهییت، پندهچوو تنها بیهویت سرهوتی به ههستیاری و بیرمانی بدات و له دیمهنی نازارمانی ئهو خیال و یادانهی مندالیی دوور بکهوینتتهوه، یان پشوویهک زامن بکات بو سهرنجهکانی.

گهشتی شهوانه‌ی ئه‌و له جیهانی تاریکی دا پئویستی به چاو نییه. به چاوی کراوه یا قوچاو ئه‌و ده‌توانی ئه‌و ریگه‌یه ته‌ی بکات که نزرگه‌ی غه‌یبی ئه‌ون و له‌ویدا ئارام خۆی ده‌بینی. که‌میک چاوه‌کانی لیکنا، تا شوینه‌واری په‌له‌ی روشن له‌سه‌ر گلینه‌ی هه‌رس بکات و په‌یوه‌ندی دابریت له‌گه‌ل ده‌روه‌ی خۆیدا، له‌گه‌ل له‌شی خۆیدا. و‌مه‌و بابایه‌کی سورپستی هیندی گوپی شلکردبوو بو ترپه‌کانی دلی خۆی. به‌توله‌ری تاریکه‌ سامناکه‌دا که‌وته‌ری، ریگه‌ی خه‌یال، هه‌ستی کرد گوپی له‌ ده‌نگی ده‌هۆله‌ له‌ دوورمه‌، هاوتا به‌ ته‌په‌ی دل، سه‌ما ئاسا به‌ توله‌ ریگه‌که‌دا، و‌مه‌و ده‌رویش له‌ زکردا چۆن ری ده‌کا، ئاوا به‌ریکه‌وت.. بووم..بو..بومبومبوو..بووم..هاها..هاها.. تاریکتر له‌هه‌ر شه‌ویک؛ هه‌ردووچاوشی کرده‌وه، به‌لام ریگه‌ هیشتا تاریکستان بوو، سامناکتر له‌ هه‌ر شه‌ویک، هه‌ستی به‌ په‌شیمانی نه‌ده‌کرد و بریاریدا به‌ده‌وام بییت، به‌لام شوینه‌واری رنگه‌کانی

سه‌ر تابلۆکه‌ و دیمه‌ن و بۆنی هه‌لک‌روزانی ئافه‌مه‌که‌ یادیان به‌جی نه‌ده‌هیشت تا ئه‌و کاته‌ی ده‌نگی لوورمه‌لووریکی ترسناک، گومانی به‌ هه‌ستیا‌ری ئه‌و ده‌به‌خشی! هه‌ویدا چاوی بکاته‌وه به‌لام ده‌روبه‌ر تاریک بوو؛ چاوی کراوه‌ یاریده‌ نادات هه‌روه‌ها ویستی بینین له‌ تاریکیدا پئویستی به‌ چاو نییه‌ به‌لکه‌و پئویستی به‌ چاوی دل و ده‌روونه‌ یا چاوی ویست. چهند چرکه‌یه‌که‌ به‌ ریگومه‌یه، لولپنج به‌ توله‌ ریگه‌که‌دا ده‌روات، شوین تاریکستانه‌، مه‌مه‌که‌تی متیوون، هه‌ستی کرد لووره

لووره دهنگی بایه یان رهشعبا، تنها لوورهی ئه له ههستهکانیدا جمه‌ی دههات. به‌دهم لووره‌ی باوه؛ شتی له به‌رزایی ناسمانه‌وه دای به تپلی سه‌ریدا، نازاری زور پینه‌گایی، شتهکه تنها هیزی چه‌پوکی مندالئیکی به‌سه‌ری گه‌یاند. له‌جیگه‌ی خوی راوه‌ستا. بیری بو ئه‌وه چوو له تاریکیدا پهل بکوئی به نیازی دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و پارچه شته‌ی به‌سه‌ری کهوت، لووره لوور به‌ده‌وام بوو، له‌سه‌ر ئه‌ژنو و چوارپهل چه‌مایه‌وه و به‌ده‌وری خۆیدا له‌بازنه‌یه‌کی خه‌یالییدا سووری ده‌خوارد و شتی به‌ده‌ستی کهوت، پارچه‌یه‌ک به‌ده‌ستی کهوت، هه‌ستی کرد پارچه‌یه‌کی سی‌گۆشه‌ی شیوه‌یه، ته‌واو په‌لی له‌گۆشه‌کانی کوتا، نه‌رم بوو له‌هه‌مان کاتدا جۆره ره‌قییه‌کی پیوه دیاربوو، تنها یادی چووه سه‌ر جادوو‌یه‌ک، یا حه‌تته‌تۆکه‌یه‌ک که‌می دودل بوو و ترسا، و هه‌لوئستی وه‌رگرت.

ده‌نگی له‌ده‌رونه‌وه ئه‌وی حا‌لی کرد که جادووه له‌ده‌ستیدا، جادوو !! که نابئی بکرته‌وه، چونکه هه‌ستی ده‌کرد نه‌ینی گه‌وره‌ی گیانی پیروزی تیدا هه‌شارداوه. خوی پی نه‌گیرا، هه‌ستی کرد جادووه سی‌گۆشه‌که له‌چنگی ئه‌ودا ترپه‌ی دئ وه‌کو دلی لئ ده‌دات! پی ده‌چوو جادوو‌مه‌که دلی هه‌بئ! خاوه‌نی دلیکی بچکۆله‌بیت، هه‌ستی کرد ژبانی تیایه و له‌شی سی‌گۆشه‌که ژباندار و گه‌رمه. به‌په‌نجه‌ی ده‌سته‌کانی له‌تاریکیدا به‌دوای درزیک دا یا گۆشه‌یه‌کی کراوه‌دا ده‌گه‌را له‌جادوو‌مه‌که‌دا، چونکه فزول گرتبووی ده‌بویست ئه‌و ناواخی سی‌گۆشه‌یه له‌ناوه‌وه

بینی که پندمچوو دلّیت!.. یان دلّ ناسا ترپهی دههات! به ناگا
نهبوو لهوی که لهو تاریکیهدا لهسهرپئ و هستاوه یا چوارپهل
لهسهر زموی هملتوتاوه یا به ریگهدا دهروات. پاش کمینک
بیرکردنوه، ههستایه سهرپئ و به پئویستی زانی کممی
تئفکریت.. چونکه یهکهه جار نییه له تاریکیدا یا له گهشتی دا
بهناو تاریکیدا شت بدوزیتوه. ئه زور جار شت دهدوزیتوه
یان بهر شتی تر دهکویت؛ ئه له تاریکیدا ژبانی دیوه و چهندین
جار لهگهل گیانی تاریکیدا کهوتوته گئرمه و کیشهوه. بابتهی
عشق و خوشهویستی خوی لهویدا دهشاریتوه چونکه ئه
ریگهیه کهه کس زات دهکات پیایدا بروات، ریگهی تاریکستان
به زوربهی زوری مروّف نهزانراوه، ههر لهویش لهگهل
عشقی خویدا دهوئ و پهیم دها و وهردهگریت، ئه
تاریکستانهی پرکردوه لهدلّ، لهسهر توولهرپی تاریکیدا ئه
هزاران دلّی ناشتوه، گشتیان بهری دلّ دهگرن و بینینی ئه
دلّانه ئه خوشنوود دهکات، ئه ههست دهکات خودی ژبان له
تاریکیدا پشوو دهات!.. فورمه سئگوشهیه جادووهکهی توند
نائیرادی له دهستی خویدا دهگوشی، وهک چون پارو لهدهمدا
دهجوریت، ئاوهها جادووهکهی له دهستیدا دهگوشی، بیری هاتهوه
لای دهستی، ههستیکی دهرهکی بهوی راگهیند که برهوه به
گوشینی جادووهکه بدات تا ئه کاتهی ئهجامی بالآ بیت، دهیان
جاری تر پهی دهرپهی جادووهکهه گوشی. زوری نهبرد
تروسکاییهکی تالهکی شیوهی رهنگ زهردی زور روشن

هەروەکو باریقە ئالتون یا تالە دەزوولە ئالتوونی لە
گۆشەیکە تیزی جادوومکەوه سەری دەرھێنا! رۆشناپەیکە
زەردی ژیان بەخش و جوان. ھێندە ئاستوورایی تالە
موویەک، تالە موویەکی زەردی رۆشن، کە کەمێ تیکەل بە
رەنگی زەیتوونی، ھەولێ دا بە ھەردوو دەست؛ بە دەستی
جادوومکە بگرن و بەدەستی راستی تالە موومکە بەرمو دەرەو
کێش بکات، لە ویدا؛ بە یاریدە ئەر رۆشناپە ھەستی کرد
چاوی دەبینی، چونکە لەو تاریکییە قولەدا ئەر دەزوولە تیشکنە
زۆر گەش وەکو فوسفور دەبینرا. بینینی ئەر تالە موومکە رۆشنە
ئەوی زۆر خۆشنوود کرد، راستەوخۆ و دُنیا کەوتە یادی
تالەمووی قژی ئەر ئافرەتەو کە خوشی دەوێت، بی ویستی
خۆی شادمان و برەوی بە گەشتەکە نەدا و فزول گرتی پاشە
و پاش بە توولە رینگەکەدا بگەریتەو ناو ژوورەکە، تا بە
نیازی تەماشای ئەر تالە موومکە شەوگار بەسەر بەریت. زۆری
نەبرد خۆی لە ژوورەکیدە بینییەو، ھێندە چاوتروکاتیک،
تالەموومکە وەکو مۆمیکە یا چرایەکی تیشکدار ژوورەکەمی
رۆشن کردەو، دلی ئەوی رۆشنترکردەو، جادوومکە لە ترپە و
لێدان کەوتبوو لە دەستی راستیدا بوو، لەسەر کورسییەک
دانیشت، لەبەر رۆشناپی تالە موومکەدا جادوومکەمی بینی کە لە
پێستی رەشی کەمێ ئاستوور دروست بوو. ھەستی دەکرد
پێویست دەکات بە خۆی مندالی، جادوومکە ھەلۆشیننی و
ناوەرۆکی سیگۆشەکە والاتر بینی، ھەستی دەکرد ھیشتا شتی

مووه رۆشنه قژی چی نازداریکه له ژوورمکهیدا گیان دهژینی و پرشنگ دهدهاتهوه. چهند رۆژئ له نهشنهی کامهرانیدا، له بیرکردنهوهدا قأل بوو، ئههجام بریاریدا پهنا بهرینه بهر لاپهرهکانی قورنان و بایبل، چونکه دهشیا ئهو دیارییه ئاسمانی بیت و لهویوه دابهزیی، چونکه چهند مانگی لهوهپیش زۆر سههرگهرمی خویندنهوهی کتیبی ئایینی بوو بۆیه جاریکی تر دهستی دابهوه خویندنهوهی کتیبی پپروژ و قورئان. چهند ههفتهیهک خهریکی ئهو کاره بوو که ماندوو دهبوو له خویندنهوه، تاله مووه رۆشنه زهردهکهی دهخسته ئیوان لاپهرهکانهوه، لهناخهوه له خواوند دپارایهوه که نهینی ئهو تاله مووهی بۆ والابکات. برهوی به خویندنهوه دا بۆ ماوهیهکی زۆر تکاو رجای دهروونیشی ههمیشه بهردهوام بوو.

کات تیپهری و هیچ رووی نهدا، کهم نههاته خهوی، کهمی تریش نامه له ئاسمانهوه تینهگرت، چهند گهشتیکی تریشی له خهوندا، به تاریکیدا کرد بۆ ههمان مهبهست. بهلام هیچ رووی نهدا. لهم شهوانهی رابردوودا، کاتئ بهسه ههمان تابلوه سههرگهرمی رهنگ دانان بوو، بریاری ئهوهی دابوو پۆرتریتیکی ئافرمته سووتاهکه دروست بکات تا خوی خالی بکاتهوه له ههستکردن به هاودهردی. له حالهتی وینهکیشاندا بوو، گوئی له حهپه وهرینی سهگهل بوو، گوئی بۆ وهرینهکه شلکرد، ههستی کرد ئهم سهگهره جۆریک بانگهوازه یا نهینییهکی تیاپه. دهروونی پربوو له شادی، بزیهک روخساری

گهش کرده‌وه، تیگه‌یی که ئه‌و نامه‌یه فرستاده‌ی ئاسمانه و له‌ویوه بو ئه‌و دابه‌زیوه. هه‌ستی کرد دیاری و لاتی تاریکستانه و له‌ویوه هاتووه، ئه‌وه تالهمووی پرچی تاریکییه و مه‌دالیای خاوه‌ندی تاریکییه له‌و جادووه سینگوشه‌یه‌وه له‌ پیاسه‌دا به‌ر سه‌ری ئه‌و کهوت، به‌لام تاله‌ مووه‌که له‌ تاله‌ مووی سه‌ری ئه‌نالیزا ده‌چیت که سئ ساله‌ یا ته‌مه‌نیکی درێژه خوشی ده‌ویت! چونکه‌ ته‌نها ئه‌و تاله‌ مووه‌ی پرچی ئه‌و، ته‌نها یادی ئه‌و وینه‌یه‌ی خه‌یالی ئه‌و له‌ هه‌ر شتی زیاتر هاوده‌م و هاوده‌نگی ئه‌ون و سه‌روه‌ت به‌ بی‌ قه‌راری ده‌ده‌ن، چونکه‌ به‌ر له‌وه‌ی ئه‌و کیژۆله‌یه‌ به‌ناسئ، هه‌میشه‌ له‌ گه‌راندا بوو به‌ دوا‌ی ئه‌و ئافه‌مه‌ته‌ و نه‌دا که‌ وسته‌کانی وه‌کو ئافه‌متی خه‌ونه‌کانی له‌ راستیدا بۆی ده‌گه‌را، هه‌ستی کرد تاریکی پاداشتی وه‌فاداری ئه‌وی داوه‌ته‌وه، هه‌ستی کرد تاریکستان به‌ ئاگایه‌ له‌ سۆزانه‌ی که‌ مرۆف له‌ تاریکیدا له‌ رازه‌کانیدا ده‌یانژینئ، تو بلئی ئه‌و یه‌که‌م که‌س بی‌ت که‌ تاریکی کردووه‌ به‌ جیی ژوان بو‌ په‌نه‌اندانی رازی خوشه‌ویستی و بو‌ رواندنی دل له‌ تووله‌ ریکانی دا؟ تو بلئی تاریکی دیاری بو‌ که‌سکی تریش بنیریت؟! به‌ده‌م وینه‌کیشانی پورترینی ئافه‌مه‌ته‌ سوتاوه‌که‌ی خه‌یالییه‌وه، به‌ دیار تاله‌ مووه‌ رۆشنه‌که‌وه‌ له‌گه‌ل مه‌دالیای رۆشنه‌که‌دا، بیری قال بوو، هه‌ستی ده‌کرد که‌ ژیان خودی ژیان رۆژی له‌ رۆژان؛ له‌ ورگی تاریکیدا گۆش بووه‌.

هۆکاری لاوازی

گیانی بی ئارام و زهلیل بوو؛ یاری به لەش و بیرى دهکرد، بی ئوقره له دالانی مالهوهدا بهو نیوهشوه دئ و دهچیت دهلئی ماخولانیتی. نائیرادی ددانهکانی کردووه به نینۆکهر و یهکهیهکهی پهنجهکانی دهستی چهپی نینۆک دهکات. ههستی کرد بیرى هیچ وهرناگری و ماندوو شهکمت و بیزاره. بویه کتیبی شیعرهکهی خسته لاره، چونکه لهگهڵ دیرمهکاندا خوی نامۆ دهبینی. ههست دهکا شتی ناخی ههلهکۆلی و پیویستی به نازادکردنی ویستی ههیه؛ چۆن؟ نهیدهزانی چۆن؟ توورهبوو له خوی، چونکه خوی له چیهی لهشیکى قالبکراودا دهبینی، مهیلی خویندنهوه و فیربوونی لی تهره بوو. ماوهیهکه قیز له دیری کتیبهکان و نووسراوهکان دهکاتهوه، له تهک مندالهکانی دا بیرى مندالهکانی دهکات، له تهک هاوسهرمهکیدا بیرى هاوسهرمهکی دهکات، وکو نهو کاتهی که هیچی نهبوو. تهناهت بیرى خویشی دهکات، تهناهت بیرى پهزاره و مهیله دیرینهکانی!. سهرما

یاری به لهشی دهکات، له مالنکی گهرما که تهنانت زمینهی
مالهککش کاشی ریژه و کابلی گهرمی کاشیهکان گهرم دهکات،
کهچی ههست دهکات تا سهر ئهژنوی له بهفرايه، نهخویی و نه
هاوسی و هاوریکانی هوی ناکامهرانی و ئهو تیناگهن! ناومالی
خوی به روویهکی رازاوه، ژوور سهری پینج پراجیکتوری
رۆشن؛ ژوورهکی رۆشن دهکهنهوه. که چی دیری لا پهرهکانی
بهردهمی نابینئ، دل و دهرونی پره له تاریکی، ناوچهوانی گرژ
کردووه و نینیوکی به دان دهقرتینئ و به هۆلهکهدا دئ و دهچئ،
یادهکانی پرن له دومهل، سنیهریکی کال له دهوری ئهو
بالهفرییهتی و بال لیکدهدات و توانای بهجیهنیشتنئ لهشی
قورسی نییه. به دهنگیکی دهروونی مت دهیهوئ بدوئ لهگهل
کهسانیکدا که تیبیگهن، نور له روخساریداکوژاوتهموه،
پندهچیت بیری ئهو مروفانه بکات که ههر یهکهیان سهربهخوی
رۆمانیکی له سنگی ئهودا نووسیوه و ناشتوویهتی، بیری هاوری
یهک دهکات که دلنیا سکالای خوی لا ههلرئیت. ههناسهیهکی
دوکهلاوی پر به سینهی ئاخموه له گهروو هاته دهر، بۆن
سووتووی لئ دههات، بۆنی تهرمی سوئینراوی ههزاران
کوردی قهلهندهری لئ دههات. دهشی تنها پهریشانی ئهوهبیت
که خهونی لئ ناکهویت، دهشی بیری شتی بکات. شتی یان
ههزاران گیان؟

بۆ سئ ههفته دهچئ زۆر به زهممهت خهوی لئدهکهویت، لهبهر
بیزاری دوو رۆژه نهچووته سهر کار، ماندووتره لهو رۆژانهی

که دواى کار دیتپوه، نهگهر به وردى بیر له رابردوى ژيانى ههندهرانى بکاتپوه؛ تیدهگات بۆ تهنها جارى بى مەراق و بى غەم چاوى لیک نهناوه. دهشى به دواى يادىكى خوشدا بگهریت تا دلنهوايى خوى پى بکات. دهشى له حالتهى گلمى لهخوکردن دا دووچارى ئهو بیزارييه بووبیت، تهنانت قروقەپ و تهنهائيش توورمترى دهکن. بهر له چەند روژى بۆ چەند سەعاتى هەستى به کامەرانى دهکرد، وايزانى بهرنامەى داهاتوى ژيانى دهگوریت و له توانايدايه پألەوانى کو سپهکان مل شکين بکات و له گوربان بنیت؛ بهلام ئیستا هەموو ناخوشییهکان یهکیان گرتوو و سهريان کردووته سهه ئهو، هەست دهکات له هەموو کاتىكى تری ژيان ناموتره. هەستى دهکرد دیوارمکان له رووى ئەودا بهرمو جووتبوون دهچن و ئهو توند دهگوشن و جيقى دهردینن، هېچ شتى لهگهڵ ئەودا له پهيوهندیدا نییه. له خویپوه شیرزاد حەسەنى هاته بهرچاو، به پهلهپروسكى و گالتهبازپهوه بهوى وت: " ده هەسته مەكبوتى كهر برۆ خۆت خالى بکەرموه؛ داوهشئى".

ننجا لهخویپوه ریچکهى پیاسه پهستهکانى گورى و نینۆكى له ژیر زهبرى ددانهکانى دهرهینا و چوه ژوورى کارکردن، کۆمپوتهرمهكى داگیساند. بهدواى گهلهريدا كهوته گهران به نیو ئهو لاپهراهدا كه ههییوون. کۆمهلى گهلهرى ئافرهتى رووت و لنگ داپچراوى بینى، به واقى ورهوه ماوهیهك سهرنجى ئیفلیجانەى دەدا له گشت لهشى، به دواى شكێكددا دهگهرا كه به

هۆيەوه هەست بە جوانیی ئەندامی بکات؛ بەلام هیچ شەکلێ دادی نەدا. هیچیان خۆشی و جوانییان بەو نەبەخشی، هیچیان زیندوو نەبینی، هەستی کرد ئافرەتەکان لە تەختە دروست کران یان بووکی پلاستیکین، خۆی بە نەخۆش دەزانی کە چێژی لەو لاشانە نەدەبینی. هەستی کرد چاوی دیشیت، دل و گیانی ژان دەکا، کاتی بیر لەو دەکاتەوه، کە کەسانیک هەن بۆ تیرکردنی هەموەسی ئەوانی تر؛ لەشی خۆیان دەفرۆشن! بیری چوو لەو نیازەکانی ئەو ئافرەتەکانە کە لەشی خۆیان دەفرۆشن، هەستی کرد ئەو ئافرەتەکانە پاش خۆیان تاوانبارن بەوێ ئارەزوو و سەلیقەیی پیاو دەشیوینن. پاشان ژیان لە خۆین دا سارد و بیگیان دەکەنەوه هەروەها نیگای مەرفیان لەسەر روو نابینرێ و دەلێی داتاشران، کت و مت دەلێی ژیانان لێ داگیرکراوه، بێ باوەر و ناماقول و دزیو لەبەزەیهکی خۆتەفرەدەرەنەوه و تەماشایەکی گومراوا، خۆیان بەو کالایانە لە قەلەم دەدەن کە لەبەر خۆیان دادەکەنن.. کاتیکی زۆری بە سەیرکردنی سۆزانیهەکانەوه بردەسەر، تەماشای مەفلوج و نا هوسەنگ، دیمەنی هێنچ هینەر و خۆتەفرەدەر، تەنانهت هەست ناکات کە سەیری لەش دەکات، هەست دەکات گیان لە لەشی سۆزانی دا لەبارچوو.

خۆی بەم بیرانەوه سەرفال کرد تەنها بۆ ئەوهی رووبەرۆوی ئەو راستییە نەبێتەوه کە هەستەکانی دەگەزێ. بە درێژایی دوو شەو، ئەوه حالی بوو.. چونکە بەر لەوهی خۆی لەو مەراقدا مەلاس بدات، بەر لەوهی وێزدانی ئاوا برینداربیت، لە دەرەوهی

پهنجهرهکهدا! بهلئ، ئهوشهوه.. ئه کاتهی نیازی بوو
جگهرهکهک بهبا بدات، له دوو دیوی پهنجهرهکهوه بابهتی؛
بهسهرهاتی رویدا!

بهسهرهاتی پیرئ شهو. بهر لهوهی ببینی، بیستی، گوئی له
هاوار و زریکهی ئافرتهتی بوو، ئافرتهتی نههای دراوسنی،
گوئی لیبوو هاواری دهکرد، دهیزریکاند و داوای یارمهتی
دهکرد: "هاوار فریام کهون!".. پاش زیاتر خومه لاسدان تیگهیی
که ئافرتهکه له ژیر ههر شهی کهسێکدایه و دهنگی پچر پچر به
بیستی ئه دهگهیی، پندهچوو کهسێ دهمی بگریت لهو کاتهدا که
هاواری یاریدهی دهکرد.

زور دلنیا نهبوو که ئافرتهکهی دراوسنی یهتی بهلام ههستی
دهکرد که لهژیر زمینی تهنیشت مائی خویدا؛ که ژیرزمینی
مائی دراوسنیکهی ئه رووداوه روودهات؛ چی رووداوی؟
نازانی.. بهلام کهسێ شپرزیه و داوای یاریده دهکات. ههستی
کرد به راستی شتی روو دهات!! پیرئ شهو بهر لهوهی بچپته
ناو جیگهو دهستلهملانی ئازارکانی بیته، به خوری بهر له
نووستن له پهنجهرهکهوه سهری کیشایه دهروه و بهدم مژدان له
جگهرهکهی، چاوی به تاریکیدا دهگیرا، کتوپر توشی زهبریکی
دهروونی بوو.. چونکه رووبهرووی دیمهتی بووه که راستی
نهبوو، خهوش نهبوو، خهیاالات و زیندهخهوش نهبوو،
راستییهک بوو سهر به داهاتوو یان رابردوو، چونکه ببینی

سټیبریکې تمینې تاریکې دزیو و توقینهر؛ نهک سټیبریک بهلکو کهله سټیبریک له له شیکې تیکسمر اودا دوو قوچ له سره سرې مهزنی روابوو، له گهل سټیبری سهگیکې رهشی سی سهر که به زنجیری شهبهحی به دهستی کابرای قوچدار موه بوو، کهله پیاوکه هیندهی چوار کهسی وهک نهو دهبوو، زور نهستور و قهبه، کیژولیهکی سټیبرشپوهی له ژیر چنگی یا بنهنگلی خویدا گیر کردبوو، سهگه سی سره کهشی هان ددا شالوی بو بهریت، به ههمان دهستی گهوره ی ههم دمی نافرته کهمی دمگرت، ههم نهوی له کهمهری خوی تووند کردبوو. نافرته سټیبرشپوهکه لنگه فرتیی بوو، پچرچر بواری وهردمگرت و هاواری دمکرد یارمتهی. و ههولیی ددا نهتاسی و نهخنکی له ژیر چهپوکی دیوه کهدا، پیاویکی شپوه دیو. دیوه کهش بهرو گورستانه کهی لای چهپی مالی نهوان دمچوو له گهل سهگه کهیدا.

دیمه نهکه زور توقینهر نهوی تاساند، لهرز دهستی به سردا گرت، هه ناسه برکیی پیکموت، باومری به دهرن و بیر و ههستکانی خوی ناکات، له پیرئ شهوه ههست دهکا دووچاری په ریشانی دهرونی بووه. باوه ناکات که نههم رووداوه خهو نییه، راستی نییه، شکل و لهش نییه و تهنها تارمایی رووداویک بووه، وهک نهوی له سره پهردهی سینهما نهو رووداوه ببینی، له پیرئ شهوه دووچاری هه راسانی بووه، خوی لاواز دهبینی له ههستکردن به گوناح و هه رچهنده نهو

دیمه‌نەش راست نییە.. لە هەمان کاتدا کە جگەر مە دەستی سووتاند و لە واقور ماوی دەر بازی بوو، تێگەیی کە زیندەخەو نابینی، کەچی دیمەنەکە وەک تارمایی بەردەوام دەبینی. لاواز و ترساو و لەرزین بە چوار پەل بە قەدر مەکاندا سەرکەوت، تا هانا بەریتە بەر هاوسەرەکە، هەستی کرد گەر خۆی لەو حالتەدا نیشانی خیزانەکە بەدات؛ ئەوا شاھیدئ پەیدا دەکا و هاندەرئ پەیدادەکات، بۆ خۆ دەرپەراندن لە مأل و چوون بە هانای ئەو ئافرەتە زەلیلەو!

بەلام بەر لەوێ دەرگای ژووری نووستن بکاتەو، هات و هاوار خامۆش بوو و گشت شتئ ئاسایی بوو. نائیرادی پاشەو پاش گەر ایەو ناو پەنجەرەکە، بەلام هیچی نەبینی بیئەوێ بزانی چۆن؟ بە ترسەو پەنجەرەکە خستە سەر پشت، ئەوجا سەری کیشکرده دەرەو و سەیری ئەو بەرەوێ کرد، واتە گۆرستانەکە لای چەپی مألەمیان، لە دوورەو بینی کە دیو زەلامەکە قژی ئافرەتەکە لە دەستە و کیشی دەکات، هاوشانی سەگە سئ سەرەکە، پاش چەند هەنگاوئ لە تاریکیدا لە چاوان بوون. چەند سەعاتئ دواي ئەو رووداومش هەر گۆیی لە حەپە حەپی سەگەکە بوو.

بۆیە لە پێرزیو ئەو دیمەنە لەبەر چاویدا دووپات و دووپات دەبیتەو، گیانی ئەوی وەرزی و شەکەت کردووە، دیمەنەکە زەبری بە دەروونی گەیاندووە، خۆی زۆر لاواز دەبینی،

نەيزانى بۆ لەو تارمايىھە دىئو ئاسايە دەتەرسا لە كاتىكدا كە
زىكەي ئافەت گىيانى فېداكارى لەودا زىندو دەكتەھە و بى
يەك و دوو كەردن سوورە بۆ بوونە قوربانى. بەلام ئىستا لە
زەللىلى خۇيدا بەدكار خۇيدەبىنى، لاواز و بېمانا و كەنەفت و
تەرسنۆك. ھەست دەكات ئەگەر چى بابەتەكە سىيەر و تارمايى
بوو؛ بە لاي كەمەھە دەيتوانى بچىتە ھاناي و ھەستى ھاودەنگى
نېشان بەدو يارمەتى ئافەتەكە بەدات تا ھېچ نەبى ھەست بەك كە
يەكە بە دەنگى يەھە چوھە.

چونكە زۆر ناخۆشە مەروڤ داواي يارمەتى بەك و كەس نەچى
بە دەنگىيەھە، ئەو مەروڤانەي كە لە تەنگانەدا كەس ناچىتە
ھانايان؛ ھەمىشە گىانايان ئەم زەمىنە بەجىناھىلن. ھەمىشە بە بون
و بەسەرھاتيان تۆلە لە دەوروبەر دەكەنەھە، بۆيە خۇي لاواز و
پەريشان دەبىنى، چونكە تەواناي ھەلاتتى نىيە لەو رووداھە،
لەبەر خۇيەھە دەئى: خۆم خۆش ناويت، و مەزەم لە خۆم، چونكە
جىگەي باھەرى كەس نابە بە گىرانەھەي ئەم رووداھە. چاكتر
وايە لەم ولاتە دەرپەرم، مەن بە كەلكى ئىرە نايەم! چونكە ژيان
و دىمەن و رووداھەكان-سەروشتى نىين!.. بۆيە بىرى رابەردوى
خۆم دەكەم، رابەردو بابەتە ساكارەكانى، يادى ھەزەكارى كە
دەرامايەكى بچكۆلەي دووپات بوو. كۆمەلئى غەمى بچووك
بوون، بى ھەستكەردن بە گوناح و بى وىژدان بىرىندارىبون
دەژيام. خۇ پياو ناتەوانى بچىت بە ھاناي مەروڤىكەھە! پياو
ناوئىت تەنەت داواي يارىدەش بەكات! چونكە گوناخترىن

مروّف كەسئىكە كە داواى يارىدە دەكاو؛ لەمويش گوناھتر ئەو
كەسەيە كە ھاوار دەكات يارىدەى بدريت.. ئيتىر زور نابات،
يارىدەكان دەيكەن بە قەرەقوزى قاوشى خەستەخانەكانى
دەروونى و ھەماقەتى دكتوره دەروون نەناسەكان. مروّف لەم
ولتەدا ھىندە لاوازە، كە ناتوانىت بچىتە ھاناي دراوسىكەى،
كاتىك كە ھاوار دەكات و لەژىر زەبرى ھەتك كردندا، پچر
پچر.. دەقىژىنىت.. بۆيە ئەو- ئەو تارمايە زەبەلاھە دەبىنى..
چونكە نەيويرا بچىتە ھاناي ئافرەتتىكى دراوسىي! بۆ؟ ئەمەيان
ئاويكى زور دەكىشىت. باس نەكردنى چاترە، جا با بىت بە غەم
لەسەر دلى خوئىنەر.. چونكە باس نەكردن دەشىت، زياتر ھەيى
پالەوان و چىرۆكەكەمىش بەرىت!

سەربازى ون

ئەنالىزا- لە دانىشتنەكانىدا ھەرگىز پشت لە من ناكات. ئەمەشو
ئەو كارەى كرد لە ھۆلى پشودان. كاتىك كە بۆ يەكەمجار
پشتى تىكردم؛ بىنىم پرچى خاوى كە بەسەر ھەردو شانيدا شور
بوو ھە.. ئەمەش خۆشئودىيەكى مندالانەى پى بەخشىم، ھەستم

کرد ناماده‌یونی ئهو له‌ئویدا دانه‌وایی و ده‌ست به‌سه‌ر هه‌تانه بو
من.. گهرچی له‌ناخه‌وه زویر بووم به‌وه‌ی که پشتی تی کردم.

به‌لام له پاش چهند ده‌قیقه‌یه‌ک بیده‌نگی، له تونی پرچی
په‌ریشانی‌دا، که نه‌خشه‌یه‌کی سه‌یری ده‌به‌خشی به ته‌ماشاکانم..
پرچه خاوه‌کانی که رنگه زه‌رده‌که‌ی له‌به‌ر چاوم‌دا گۆرا به
رنگی بیابانیه‌کی کاک‌ی به کاک‌ی، جی‌گه‌یه‌ک له‌ناو جه‌رگه‌ی
ولاتی شه‌ردا له رنگی پرچیدا ده‌رده‌که‌وت، دیمه‌نی لادیه‌که‌م له
پرچی خاویدا بینی له دارخوارما و زه‌ردایی خاک. له پیچی
پرچی خاویدا تا‌که ده‌ختیه‌کی رووت و بی‌گه‌لام بینی، که
له‌سه‌ر یه‌ک‌ی له چله‌کانی دوو چاوم بینی هه‌لو‌اسراو و ناویزان،
له بنی داره‌که‌دا سه‌ری په‌ریوی سه‌گه‌یک که‌وتی‌وو. رووداویک
له خه‌یا‌ل‌دا رنگی دایه‌وه، هه‌ستم ده‌کرد شوین شاری که‌به‌لایه
له خوار به‌غدا‌ده‌وه. ئهو دوو چاوه ره‌شه ناویزانه به‌سه‌ر چلی
ده‌مخته‌که‌وه، چاوانی ئهو باو‌که‌ن که به‌ر له چهند روژی راپیچ
کرا بو خزه‌متی سه‌ربازی، له‌و روژ‌ه‌دا که ئهو به‌رمو مال
ده‌گه‌رایه‌وه دوا‌ی ته‌واوبوونی کار، پاش ئه‌وه‌ی هه‌وا‌لیان
په‌نگه‌یان‌ده‌ که هاوسه‌ره‌که‌ی زاوه و بووه به‌باوکی مندال؛ باوکی
تاقانه. ئهو شاگه‌شه‌که دوکانی داخست و به‌رمو ماله‌وه له‌په‌ری
خوشیدا به‌ری‌که‌وت، پر له به‌رکردن و خۆزگه‌ی چاوپه‌که‌وتن به
کو‌رپه‌ی تاقانه‌که‌ی، ناسۆر و ئازاری شه‌ری چهن‌دین سالی له‌و
کاته‌دا له یاد نه‌ما.. به‌داخه‌وه، خوشی بو کس نییه‌ تاسه‌ر .
کتو‌په‌ر کو‌مه‌نی جه‌ندرمه‌ی درنده و چاوسووری به‌عه‌سی هاتنه

سەر رِگه‌ی، داوایان لیکرد بی چەند و چون لەگەڵیان بچیت
 بۆ رووبەر و بوونەوه‌ی دوژمن، رایانگەیاندا که پێویستە
 وەلامدەرەوه‌ی کەرامەتی و لات بێت و وەک هەر کەسێکی تر
 دەبیت لەگەڵیاندا هاوکار بێت. یەکێ لە جەندرمەکان بەوی وت:
 تۆ دەبی وەک ئەفسەریکی نەمر لە پیناوی و لاتدا بچەنگی.
 سەربازەکان چاوەکانیان پر بوون لە خوین، روخساریان شەری
 لی دەباری؛ بەجۆری ئەویان تۆقاند که توانای ئاخوانتی نەما و
 پەرچەکرداری نەهی لە بوونیدا سەراپەوه. نەیتوانی تەنها یەک
 وشە بڵێت.. وەک ئەوه‌ی لە کابووسی خەوێکدا بیداریبوو بێتەوه،
 ئەویان راپیچ کرد بەرمو قوتابخانەیه‌کی وێران. لەوی روتیان
 کردوه و کۆمەڵی قایشی توندیان لە کەمەری بەست که پر بوو
 لە پارچه‌ مەعجونی دینامیت، بەدەم ئەو کارەوه‌ ئایەت‌کۆرسیان
 بەسەردا دەخوین و ماشەللا و ئەلاهوئەکبەریان بە دەنگی بەرز
 دەووت، پاشان بەویان وت: پێویستە رووبەر ووی دوژمن
 بچیت، پێویستە خۆت بەدەستەوه‌ بەهیت و زۆر لەوانەوه‌ نزیک
 بێتەوه، ئەو کاتە ئیمە ئەم بۆمبایەیی که لە تۆمان بەستوه
 بەرووی ئەواندا دەتەقیننەوه.. بەلام خۆت بێخەمبە هیچت لێنایه،
 تەنها دوژمن گرفتار دەبی، چونکه ئەم جۆره‌ بۆمبە روو بەرمو
 دەرەوه‌ی لەش دەتەقیتەوه!..

ئەویش بە لێوه‌ لەرزە، پاش هەولێکی زۆر توانی چەند
 وشەیه‌کی پچراو دەربریت : هیچم لێنایهت؟؟ بە دەنگێکی
 لەرزۆک و کز ئەم دوو وشەیه‌ی رایگەیاندا. بەلام دێرندەکان

شیتانه وپر له زهر هاواریان بهسهریدا کرد؛ دهمت داخه، کاتی
قسه نیبه و ولاتهکمت کهوتوته ژیر ههلمهتی دوژمنهوه. نهو
باوهری بهوان نهبوو، فرمیسک له چاوهکانیدا قهتیس مابوو،
قورگی وشک بوبوو، زور ههولای دا قسه بکات، شتی بلنیت،
بهلام روخساری جهندرمهکان نهویان تهنها به مردن رووبهروو
کردهوه، ههستی کرد نهوانه روخساری خودی مهرگن و
هاتوون نهو راپنچ دهکن.. تا رادهیهکی زور ههستی دهکرد
چاوبهستی لیکراوه و دیومهکان راپنچیان کردوه، چونکه
نهوهی که دهییینی له رفتاری مروّف نهدهوشایهوه. بهلام
بهعس زور لهوه زیاتری لئ دهوشایهوه.. سهزلنیشیواو خوی
بننیهوه بیچاره، ریگهی دربازبوونی ههست پی نهدهکرد. پاش
چهند سهعاتی جهندرمهکان خویان له ناوچهیهکی بیابانی دا
بننیهوه فرمانیان بهو دا بهرو نهو حییه بچنیت که سهربازه
نهمهریکیهکان لهویوه بهرو ههندیك ناوچه دهچوون. نهویش
به سهر لنیشیواوی ههنگاوی لهزوکی نا، سهربازمهکان به قافله
نزیک دهبونوهوه، له دوورییهکی دیاریکراومه نهویان ناگادار
کردهوه که راههستی، نهویش له سهزلنیشیوانی خویدا، له ترسا
نهیدهزانی چی بکات؛ هاوار بکات؟ دهست ههلییرئ؟ تهنها
سهری لنیشیواوو، وهکو پهیکهریکی مؤمیاکراوی لنیهات،
ههستی دهکرد هیشتا نیمچه زیندوه. لهو ساتهدا سهگیکی
پولیسییان بهرو لای نهو نارد.. چونکه گومانیان لهو کرد؛
پاشان چهند سهربازی بهدوای سهگهکهدا بهرو لای چوون،

لهگه‌ل قه‌پ‌آ‌کردنی سه‌گه‌که به ده‌ستیدا، له‌شی ته‌قیه‌وه و پارچه‌ی
گۆشت و خوین به ناسماندا پهرش بوو.

ئهم دیمه‌نه سامناکه‌م له پرچی خاوی ئهو کیژۆ له‌پیدا بینی که بو
یه‌که‌م جار پشتی کرده من له پشوودان دا، به‌سه‌ره‌اتی
چاره‌نووسی مرقی‌کی عه‌ره‌ب له بیاباندا.. چاره‌نووسی باوکیک
له ناوجهرگه‌ی شوومی شه‌ردا. درمختیکی بیگه‌لا گه‌واهی ئهو
رووداوه به جهرگه‌ بوو، چاوه‌کانی باوک په‌رینه سه‌ر چلی
درمخته‌که، هه‌ردوو چاوی رووه و ناسۆ، رووه و ماله‌وه‌یان به
نیازی ته‌ماشاکردنی تاقانه‌که‌ی به‌سه‌ر داره‌که‌وه گیرسانه‌وه.
پینه‌چوو ته‌ماسای ماله‌وه‌یان بکات. له‌بنی داره‌که‌دا سه‌ری
سه‌گه‌که به‌جیمابوو، به‌یی له‌ش.

ئاو‌ریکی لیدامه‌وه و چاوه ماندوو‌مکانی له‌یه‌ک ناو هاوه‌ستی
نیشاندام، به ده‌نگی نه‌رم و نیانی پیی وتم: بابچین کاره‌که‌مان
ته‌واو بکه‌ین! لهو حالته‌دا که هه‌ستام به نیازی رو‌یشتن وینه‌ی
یه‌کی لهو دیمه‌نانه‌م هاته به‌رچاوه. پیاویکی بی‌بال له ناسمانی
سه‌نته‌ری بازرگانی جیهانی (World Trade Center) دا که
به‌رمو زه‌وی داده‌که‌وت. ده‌که‌وته خواره‌وه، هه‌ستم کرد ئهو
کابرایه به ویستی خو‌ی فری دها و جو‌ره دلتیاییه‌کی له
ده‌رووندایه و هیواداربووه یا دلتیا بووه که له خواره‌وه‌دا یاریده
چاوه‌ری‌یه‌تی یان ده‌یگر نه‌وه و له مردن رزگاری ده‌کن. هه‌ستم
کرد خو‌شته‌ره مرۆف هیوایه‌ک له ده‌روونیدا بنیت کاتی

روبوپرووی مەرگی دەبیتەوه.. لەبیری مەرگی
سەپنراو..چوونکە مردن بەبێ هیوا گەلی بە ژانە، کەسانیکیش
هەن لەم ژيانەدا بێ ئاگا لەوهی کە مەرگن و دەوری مرقەکان
دین و دەچن.. ژیانیان تیدا نییه و خۆزگهی ژیان بە مافی
ئەوانی تریش نازانن.

مانگ بەربوون

نەمتوانی دوینی شوو هاوسۆز و هاوخەمی مانگگیران بێ، چونکە
جەندرمەیی دیو سێفەت دەستیان دابوو ئێخەیی و سەرزەنشتیان دەکرد و
بابەتی ناھەمواریان لەودا دەرواند، خۆی بێ روخسار و بەبێ ئابرو و
دەزانی لەو گیرانەدا ھەروەھا سەرگەرمی دیدنی ھاوڕێ یەکی ترم بوو
کە چەند روژێ لەمەوبەر لە زیندان بەربووبوو، ھاوڕێ یەک کە لە
تاریکی زیندانەکانی کوردستانەوه ئازاد ببوو، ئافرەتی بوو لە ژیانیدا
روشنایی بە چاوانی خۆی نەدیوو، تەنھا ئاشنای روشنایی ژووری
زیندان بوو و هیچی تر ، باسی تاریکی بۆ من کرد، باسی ئەوهی بۆ

دهکردم که مهرگ لهو زیندانا نهدا له مروژف دهچیت نهگر چی تکای لیکردم باسهکانی لای کس بهسهر نهکهموه، چونکه هزی نهدهکرد سوئ به دلای مروژدابچیت، بویه من دهر بهستی گیرانی مانگ هاتم چونکه پنیوېستم بهوه بوو لهگهل نهو نافرتهی هاوریم دا گوپرایهلی پهژارمکانی بم. چاکتر وایه بلیم بهدم شهوچهره ی باسهکانی نهووه که گشتیان نهفسانهیی بوون، بیرم چوو که مانگ راپنچ دهکری و دهگیری، پنیوېست بوو عهینهکی رهش بکمه چاوم و بچم سهرنج له گیرانی مانگ بدم. نه م کاره به ننگی دزمانم چونکه من هز ناکم بچمه دیدهنی و سهیری نهوو. به عهینهکی رهشوه یان له حالتهی زیللهت و گیران و لاوازیدا بهسهری بکهموه. چونکه لهو حالتهدا مروژف یان مانگ یان نهستیره نوینهری خودی خوین نین و دهشی سرووشتیان لهو گیرانهدا هاوتای نهو سرووشت و شیوهیه نهبیت که من دهیناسم! لهو حالتهدا نهو گیان و لهشانه بارودخیان دهگوریت، شوینهواری ناجور له بهرانبهرهکانیان دا یا له سهیرکه رهکانیندا بهدیدین، بویه نهمشه واته دوا ی بهربونی مانگ به شهویک، لهناو پنجهرهکهدا زیاتر له دوو ساعات میوانی تهماشاکردنی مانگ بووم، سهیری ههیهتی نهوم دهکرد و هاوسوزی و هاودهردیم لهگهلیدا دهگورییهوه. روخساری نههاتیهوه جیگه ی خو ی هیشتا، ناسور و غمی پیوه دیار بوو؛ تیکهل به ترس و هراس، پیدهچوو نه م گیرانه ی ومکو گیرانهکانی پینشو نهبن، دیار بوو کومهلی تهلیسمی ناجوری له پرشنگیدا پهخش دهکرد، کهمی گوشهگیر و بچکوله تریش بوو له چاو جارانیدا. چونکه ههر بوویهک؛ بهههر هوکاریکی ناجور دهستی بهسهردا بگیری له قهباره و توانا و کیشی کهم دهکات، نهگر بیت

دهدا. با- گهواهی ئهم قسانهمه چونکه با ههموو پهله ههوره رهش و سپیهکان دهناسی و یکهیهکهی روخساری ههلم شیوهشیان به ناو و ناوینشانهوه دهناسیت.. ههوره تاریکهکان له شیویهکهوه بو شیویهکی ترشکلی خویان دهگوری و وازیان له قوشمهبازی نهدههینا، ناخوش و بی مانا سهریان کردبووه سهر مانگ، گالتهیان پی دهکرد، دهر بهستی ئهو چهرمه سهرییه نهبوون به سهرمانگ دا هاتبوو لهو شهوده!!.. ئاساییه، مانگ به تاریکی باسهکانی زهمین و خویندنهوهی کۆسپهکان دلتهنگ بوو!.. بهجۆری دلتهنگ و کزهل بوو که من نهمدهناسی یهوه، نامۆبوو به من. (له تهماشای ئهوهدا "سهلام"ی هاوریی مندالیم یادهاههوه کهزۆرم خۆشدهویست. بهئی، سهلامی هاوریی یادی بهخیر، که هاوریی گیانم بوو، جارێکیان لهسهر ئهوهی کۆلارهیهکی قهپاندو نهیدامهوه، بو چهند روژی بهزمان کرد، پاشان ئاشت بوونیهوه، دواي ئاشتبوونهمان لهو مندالییه وه تا ئیستا ئهو هاوریی یهم له دلا شیرین نهبووه، بی ئهوهی هۆکاری شک بهرم! با- یادم هاوهوه، تنها لهسهر قهپاندنی ئهو کۆلارهیه نهبوو که له منی قهپاند.. بهلکوو لهسهر ئهوه دلم لئی رهنجا که درۆی کرد، که بهباوکی ووت: من کۆلارهکهم دروست کردووهو ئهو کردوویتی به هی خۆی! بۆیه منیش ئهو درۆ گهورهیهی ئهوم لهلا پهسهند نهبوو. ئیتر نهمتوانی ومک هاورییهکی راستگۆ و به رهوش تهماشای بکهم. بۆیه تادههات زیاتر پهیوهندیمان سارد و ساردتر دهبوو، تا ئهو کاتهی هیچ پهیوهندییهکمان نهما!) لهناو پهنجهرهکهدا ههستم به ههمان پهیوهندی دهکرد لهگهڵ مانگدا.. ههستم کرد هاوگیانم لهگهڵیدا نهماوه، ههستم دهکرد حیجابیان کردۆته سهری. ههستم دهکرد جوانی لئ دزراوه، نابروویهکی

لئ سەنراو، كەچى ناھيئەتتە سەرخۆى، وا خۆيم نیشان دەدا كە نە باى ديوە نە بۆران، نە گيران و نە ديارنەمان. ئەوتە لەناو دلى تاريكى شەودا داگيرساو و رۆشنايى وەكو شەومەكانى تر پەخش دەكات بە ئاسماندا، بگرە زياتر لەوش مەداليابەكى ئاويژە رەنگى لە گەردنى خۆى ئالاندبوو، پەلە ھەورەكان ئەو مەداليا لە تيشكەيان دەبينى لە مى مانگ دا و بەغليان پئ دەبرد، بۆيە قۆشمەيان پئ دەکرد، لە تاريكى شەودا بريكوباكى بوو، ھتياش ھتياش پياسەى دەکرد بە ئاسماندا، گۆيى نەدەدا بە مەخسەرى پەلە ھەورە رەشە چلگنەكان. ھتشتا لەناو پەنجەرەكەدا بووم و بېرم لەو دەكرەموە، ھاوخەمى ئەو بووم، ئەو دەيوست ھيچ نەھيئەتتە سەرخۆى و دەربارەى گيرانەكەى رازەكانى لای من نەدرکينى، بەلام من بە- تيلەپاتى - توانيم بەوى رابگەيمەن كە ئەو ماندوو شەكەتە و كۆمەلئ زەبر و مەراق بە روخسارى يەوە ديارە و پيدەچيت دەستيان زۆر لئوشاندبئ. ھەر بۆيەشە لەو شەوە تاريكەدا خۆى پر تريفە و رۆشن دەردەخات. دەيوئ خۆى يا روخسارى خۆى وەكو ئەو كيزۆلە ھەرزەكارە نیشان بەدات كە شووى كرەووە بە پيرىكى بەدەفەر و لە نيمەتى ماددەدا ئەوى پابەندى خۆى كرەووە، بەو ملوانكە ئاويژەمبە تيشكەنى گەردنيدا وەھا دەھاتە بەرچاوم، ئەوش نيشانەى ئەمەيە كە ئەو ھەست بەكەمى دەكات لەخۆيدا، دەنا دەتوانئ لە روناكايى رۆژيشدا ھەمان ھەلوئىستى ھەبئ. مانگ لە راستى وەلامەكانى مندا رايگەياند كە ئەو تاركايى خۆش دەويت، لەویدا ھەست بە ئامان دەكات، مەردووم و گيانلەبەران، تەناتە زەريا و دارستان و زەمىن بە گشتى، ئەو والاتر و

گهشتر و بژيوتر دهبينن. بۆيه شهو و تاريكي مايهي شانازي ئهون، لهشهودا خۆي دهبينئى و جي سهرنجي شاعيران و ههستيارياني عاشقانه.

من ئهو رازه و وهلامم له گشت روويهكهوه لا پهسند بوو، له وهلامدا رامگهياند كه ئهو لهو بههرانهيدا له مروف دهچييت، ئهو مروفانهي كه بوون و كهسيئي خويان له سوودي ئهوانى تر دا بهكاردهبن. لهبهر ئهوانى تر واز له سرووشي راستى خويان دههينن و دهبنه كۆيله، پيادا ههآدان و شاباشى ئهوانى تر.. تهنها له پينايى ئهوهدا كه ئهوانى تر دانيان پيادا بنين به ههلهي نازانن كه ناجۆر و زشت و مرووبكهون و ههرچۆنى بۆيان بلۆي خويان دهگۆرن.. بئى ئهوهي بزنانن كه خوديئي و ماناكانى خويان پره له بههرهه گرانبهها.

مانگ بهو رازمهه مهبهستى بوو كه من قايىل بكات كه ئهو ناز و شكۆ نيشان نادات و دهربهستى بوونى ئهوه نيبه، تهناهت ههئدى لهو باومردان كه به رۆژ مانگ ئاسمان بهجئ دههئلى! .. چونكه رۆژ تيشكى لهو بههيزتره و كهه رنگى ئهو له پرشنگى خويدا بئ شوينهوار؛ يان ناديار دههينئيهوه، لهسهه و ئهمانهوه خۆي بچووك و بئ قهباره دهبينئى له رۆژدا. من ئهم رازميبم لا ناپهسند بوو، بهوم وت: سرووشي تاريكى وههياه كه پارچهيهك رۆشنايي زۆر بچووك لهسهه روويهكى گههرهه تاريكى زۆر گههره دههكهوييت و كۆي تاريكستان ناتوانن ئهو رۆشناييه ههشار بدن، ئهمهش ماناي وايه تاريكى هيچ پهيوهندييهكى به رۆشناييهوه نيبه، بهلام كاتئ روخسارى تۆ له رۆژى رووناكدا ئاوا دههينت، ههمان قهباره و ههمان تيشك و ههمان شيوه بوونى پاريزراوه

ئەگەر چى كەسپىش بە ئاگا نەبى لىئى!.. گىرنگ ئەمەيە بوون بەردەوام بىت، نەك چۆن دەر كەوتن، بەلام تۆ نائى بوونى خوت پابەندى ويستى دەر كەوتن بىكەيت لە قالىبىكدا كە بۆ تارىكى ملكەچ بىت. راستە لە رۆژى رووناكدا كەس باسى بالآ و جوانى تۆ ناكات و كەمتر بەئاگان سەبارەت بە بوونت.. بەلام تۆ ھەر ھەمان مانگىت، تەنانت كە دەبىتە نىوہ و چوار دە و ھتد.. كەمتر مەوۆف لەكەم بوونەوہ و كەموو كورپىت دەدوئ بەلام تارىكى ھەموو خوار و خىچى و ھەموو گۆرانەكانت يەك بە يەك، سات بە سات نىشانى خەلك دەدات، كەواتە لە رۆژدا كەمتر جىئى توانچ و رەخنەبىت، ھەر بۆيەشە تارىكى پارچە مەدالبابى روشنى لە تىشكى رۆژ دزيوہ و كر دوويەتە مى تۆ.. كەچى لە رۆژى رووناكدا تۆ رووناكى دەپۆشيت و لە بووكىكى سىپى دەچىت، ئاگات لەوہ نىبە؟.. مانگ كەمى بىدەنگ مايەوہ، بىدەچو بىرىكاتەوہ؛ چونكە بى ئاگا بو لەم ھەموو پىناسە نايابانەى كە لە رۆژدا مەوۆفەكان دەر ھەق بەو ھەستى پى دەكەن، چونكە تازە بەربوبو، بىرى خۆش و تەبا نەبو، چونكە ھەموو جار يەك كە ئەو دەگىرئ و راپىچ دەكرىت؛ كۆمەلئى رازو نىيازى ناھەموار لەگەل خۆيدا دەھىنئ و لە ئاسمانى تارىكا دەيكاتە جىئى شانازى خۆى و لە پىاسەكانىدا- لە كۆچىدا بە دلئى تارىكى دا خۆى پىنوہ دەنوئى.

بۆيە من بەزەبىم بە تۆدا دىتەوہ ئەمى مانگ، من وام دەزانى رۆژ پەرسىتى لەدلئى شەوا و بە دواى رۆژ دا وئلى؛ بەلام ئەمشەو ئەو ملوانكەيەى گەردنت بە رۆشنايىان لە قەبارەى تۆ كەم دەكەنەوہ، چونكە ئەو ملوانكە رەنگىنە سەر بە رۆژە و شەو لە رۆژى دزيوہ و لە مى تۆى كر دووہ. تارىكى ھەرگىز ناتوانئ ديارى رۆشن بەدات بە ھىچ بوويەكى تر. ئەم

قسەبەم مانگی هەراسان کرد، روخساری توورە و پیر زەبەر هەلگەرا و گویم لە نالەیی ناخی خۆم بوو، هەستم دەکرد لەناو جەرگەیی هەست و نەستما، تاریکی چنگی ناوێتە دەروونی گیانم و دەبەوێ بێفلیقێنێتەوه، مانگ زمانی نەبوو لە ترسی خۆی بدوێت، چونکە لە ناخدا تاریکی هاتە وەلام.. بەو هەلوێستەیی دەنگی تاریکی لە ناخدا دەنگی داڵبەو و وتی: کۆی نەینییەکانی روژنایی، لە تاریکیدا حەشارە. مانگ ئەم رازانەیی منی دەقۆستەوه و وەک تەپۆتۆز لەسەر روخساری هەستەکانی منی وێنە دەگرت.. دەتوانم بڵێم هەروا تۆراو مایەوه گلەیی و رەخنەکانی منی لە لا ناپەسند بوو.. هەستی کرد من رەخنە لە دیکتاتۆری تاریکی دەگرم کە لە توانیادایە نەک مەرووف بەلکو هەسارمکانیش هەللووشی، چونکە پێدەچوو مانگ لە زەبیری تاریکی بەئاگا بێت، دەیزانی تاریکی دەکەوتێتە چ ئاستیکی بوونەوه، منی گێل و فزول و زۆربلە دەبینی، کۆی هێما و تەلەگرافی نیازمکانی پێگەیی، گشتی قۆستەوه و هەلێسەنگاندن.. لەماوەی ئەو سەعاتەدا کە شەو بەسەردەچوو، روژ داھات، ملوانکە تیشکنە رەنگینەکەیی گەردنی دیار نەما، ئەگەرچی من بە چاوی هەست دەمبینی وەک ئەوێ روژ مافی ئەو بە مانگ نەدات پارچەییە تیشکی دزراوی خۆی لەمەلی ئەو بکات لە ئاسمانی بەرین و بێسنورد.. هەورە رەشەکان پەرش و بلاویان کرد.. تاریکی شوێنەواری نەما، مانگ بیری لە هەستیاری من دەکرد، تێگەشت کە بوونی ئەو لە تاریکی دا ھۆکارێکە روژنایی سەپاندوویەتی، ئەگەر روژنایی نەبێت، ئەوا بێ ژیان و نادیار دەبوو لە تاریکی دا، چونکە رووناکی مایەیی دەرکەوتن و ژیان و بینین و گەشەیی، ئەگەر رووناکی نەبوابە هەموو شتەکان مەدالیایەکی تاریکی

دهبوون و هیچی تر، لهویدا بیدمگی و سکون فرمانبروا دهبوو، نهک بزووتن و زور بوون و گهشهکردن.. بویه تلهگرافی ئهو له رازمیدا بو من ئهمه بوو: من رووناکی دهپهرستم و باوهرم به بزووتن و گهشهکردن و ژبانه، تاریکی رابهری سستی و مت بوون و نارامییه، تاریکی جیگهی مت بوون و هشارگهی گیانی دیوو گیانی شهره ، پئویسته به ناگا بیت لهوهی که دوو تهوهره، دوو هیز دوودهسه لات – ههمیشهیی بوونیان ههیه، ههریهکهیان شکۆمندی و توانا و هیزی سهربه خوی ههیه، ههریهکهیان رابهر و بهرپوههر و فرمانبهری ئهوی تریانن چونکه ئهوان دوو جهمسهری بوونن. له بهردهوامیدا، ژیان و مردن، دوو گیانی، دوو ژبانی، نازاد و خوکردن، گهیشتن به تیگهیشتن له ناوهروکی ههردوکیان، ئاسوودهیی به دهرون دهبهخشن، من ئهم بهسهرهاتانه بو تاریکی دهگیرمهوه، تاریکی رابهری ماددهیه، کوی مادهکانی بوون بهشیکن له لهشی تاریکی، بهلام گیانی بوون رووناکه، رووناکی رابهری گیانی بوونه.

کاتیک که ئهم ههوالانهم پئ گییی؛ ههستم کرد مانگ لهو دیلی و زویریهیدا دهربهستی به ههلهداچونی من دیت و بوارم نادات خوم له باسی گهورتر ههلقورتینم؛ چونکه من خاوهنی ئهو بیرانه نیم که مانگ دهیزانی. بهر له ئهمشهو، ههستم دهکرد سرووشتی مانگ و مروژ له یهکتري دهچن و خوئواندنیان هاوتایه به هاوکیشهی ژیان و خیر و شهر؛ بهلام دابراو له سنووری خیر و شهردا که مروژ مهزهنهیی بوونی پندهکات، لهش و ویستی نازادتر له مروژ بوونیان ههیه و بوونی نیمه لای ئهوان کال و کرچه، بوونی میروولهیهک یا میسولهیهک پیدهچیت

بیرۆکه‌ی هه‌ڵسه‌نگاندنی ئه‌وان بێت ده‌ره‌ق به‌ مرۆف.. بۆیه‌ شه‌رمه‌زار
و نه‌زان، له‌ هه‌ستکردن به‌ که‌میدا وه‌کو مرۆف په‌نجه‌رکه‌م داخست و
به‌ده‌م بێرکردنه‌وه‌ که‌مێ دانه‌وايي خۆم کرد. به‌خۆم وت: بۆت نیه‌ ره‌خنه
له‌ بوون بگه‌ریت که‌ نازاده‌ له‌ بوونی خۆیدا، چونکه‌ هه‌ر بوویه‌کی نازاد
خاوه‌نی ویستیکی تایبه‌ته‌ و تیایدا، واته‌ له‌ نازادیه‌یدا گه‌رۆده‌ی
رازونیا‌زی مه‌زن و وردیله‌ی خۆیه‌تی.. من بۆم نیه‌ ره‌خنه‌ له‌ زاتی بگه‌رم
که‌ بوونی له‌ من دێرینه‌ره‌. به‌لام تاریکی که‌ ده‌توانی‌ت سه‌روشتی مانگ و
رۆژ و بوون بگۆریت، ناتوانی‌ت راسته‌قینه‌ بگۆریت. چونکه‌ راسته‌قینه‌
گه‌ردانه‌یه‌کی روناکه‌ له‌ گه‌ردنی بوونه‌وه‌ردا.

خزمه‌که‌ی خووله پییزه

شەقەمبەرد؛ ئەوێ سێبەم رۆژە دالەدی گەتووگۆکردنمە لەگەڵ ئەو. جا بەر لەوێ دەست بۆ ژمارە‌ی تەلەفۆنەکه‌ی بەرم، باباسێکی ئێوتان بۆ بکه‌م؛ نا ئەو! خزمێکی خووله پییزه، که له هەندەران دەژی!

ئەوێ راستی بێت، هەفتە‌ی رابردوو چووم بۆ سەردانی کورێکی خالم له ولاتی هۆلەندە که هاوسەری خزمەکه‌ی خووله پییزه و پێکه‌وه کورۆ کچیکیان هەیه!

کورەکه‌ی خالم لەوێ کاری دەلاکیی دەکات... خۆی و خاوی خیزان کاریی دەلاکی دەکەن و، پرچی مرۆفی رەسەن و نارەسەن و هەمەجۆر دەرئاشن... کاتیک که پارساڵ چومە دیدەنی هەردووکیان؛ واتە خزمەکه‌ی خووله پییزه که ئافرەتێکی رەسەن بوو هەروەها کورەکه‌ی خالم که ناوی: جەزا، بوو. ئێویش ناوی خۆی نابوو: نامین.

جا نازانم باسی کامیان بخرمە پێش ئەوێ تریان؟ بەلام وەک ئامبین فەرمووی: ئێمە پیاوین و باوک سالاریین. هەمیشە مافی ئافرەت پێشێل دەکەین و هیچ مافی‌کمان بەرموا نەبینیوه بۆ ئافرەتی کورد. ئافرەتی کوردیش هێندە بێ کەسێتی کراوه که رێگە بەخۆی نادات داوای مافەکانی بکات. خۆ ئەگەر بێت و ماف بریتی بێت له جل شۆری و نانکردن و کولێره بەرۆن و خۆ سوتاندن و زەم کردن، ئەوا ئافرەتی کورد له‌هەر میلەتیک له پێشەوتره. بۆیه لەسەر داواکاریی نامین، باسی جەزای دەلاک دەکەم.

جەزای دەلاک، که پیاویکی وەرزوو پر دەردی دووری بوو... بوو بوو به کۆیلە‌ی دەرده کورد، دەر دوو نەخۆشی دەر وونی و لەشیی... خوی دابوو نەخۆشی و خوار دەر و کۆمە‌لێک دەر دی تر... که من باوهرم به نەخۆشییەکانی نەبوو... بۆیه پێم نەنگییه بۆ پیاویکی کورد، یان بۆ گەنجیکی کورد دەر بارە‌ی نەخۆشییەکانی جەزا بدویم. بەلام راستی راستییه و ناتوانم خۆمی لێ بیاریزم،

چونکه من لەسەر داخوایی خۆی، لەسەر تکا و سکاڵای خۆی
ئەم چیرۆکتان بۆ باس دەکەم.

بەلام ئەویش پیاویک بوو، من ئاسایی، خۆت ئاسایی! پیر بوو لە
غرووری پیاوتمی و نەزانی و هەستکردن بە کەمی! وەک هەر
پیاویکی شەرقی خۆی قووپاوو بایی و نەخۆش و پۆرخز دەبینی...
وای دەزانی لەتەمبەلێدا مێروولەیهکی بۆ ناگیریت. ئەو بە دەمی
خۆی دەیکووت: من لەژیان وەرزی بووم؛ من دووچاری هەزار دەرد
بووم، من لەدایکم باشتر نییم. ئاخر ئەمە ژیان نیبە میلیتەتی کوردی
تیا دەژی! بۆیە منیش دەمویت سەری خۆم هەلبێگرم و بڕۆم وون
بم، بێ ناوو نیشان.

منیش بەوم فەرموو: گویم بۆ رادێره جەزا گیان... خۆشحالم بەوهی
باسی کەرامەتی خۆت بۆ دەکەیت... چونکه هەست دەکەم کەمیک
کەرامەت تیا دا ماوه. پێویستە لەسەرت بیدەیت بە منداڵەکانت بە
دیاری... تا فیر بن وەکۆ تۆ نەبن. پێویستە منداڵەکانت فیر بکەیت
وەک تۆ نەبن، چونکه تۆ درۆ لەگەڵ خۆتدا دەکەیت. تۆ ناتوانی لەو
هەستکردن بەکەمییه دەرباز بیت... بەلام منداڵەکانمان لە
هەستکردن بەکەمییدا گۆش نابن. پێویست ناکات منداڵ ببیت بە
کۆیلە کەم و کوورییهکانی باوان. چونکه ئەوان و مچیهکی ترن.
ئیمەهی باوکانی رۆژەهەلاتی، دین سزو دلپیس و کەڕین... نازانیین
چیمان دەوێت؟! تەنانت لە نازادیش دەترسیین. لەموتەهی
کوردوستان رزگاری بووه، هەزاران کۆژراو، هەزاران هەزار
ئاواریه کراو؛ سەدان کاری ناجۆریشیان بەرامبەر کراوه. میلیتەتیکی
وون و ئاوارەو رسوا بە هەموو ئەوروپادا. وا دەزانن ئەوروپا
چارەهی دەردەکانیان دەکات! وا دەزانن ئەوروپا قژی زەردو چاوی
شین و جەمال و کەماله. زۆر سەیرن ئەم میلیتەهی ئیمه! وا دەزانن
که گەشتتە ئەوروپا ئیتر لەمائی باوکی خۆیان! دەبیت سیستەم
خزمەتێان بکات. راسته وایه!

بەلام کورد هینشتا قیری ئەوه نەبووه که ئەوروپا ولاتی باوانی
خۆیتە! ئەوروپاش لە وەجەهی نوح بن و لەویه کۆچ و رەویان
کردووه... بۆیە میلیتەتی کورد دەبوو داوای حەقی پەنابەری نەکات
لە باوانی خۆی... چونکه ئەوان هاوگیانی یەکن. کەچی دەچن بە

هه‌مان با‌لۆره‌ی جاران خه‌ریکی رێسانی نه‌خۆشیه‌کانی خۆیان. داده‌نیشن ته‌مه‌ل و نه‌زان و سووک سه‌یری هه‌موو شتی‌ک ده‌که‌ن! جێبو به‌یه‌کتیی و پارتی و ئیسلامی و شووعی و به‌خووشک و دایکی خۆیان ده‌ده‌ن.

وا ده‌زانن جێبو دان و رته‌کرده‌مو نه‌هیه‌کردن له‌ سه‌رۆک و سیاسه‌تمه‌ندان که‌رامه‌تیا‌ن ده‌پاریزیت! به‌لام وا نییه. مرۆف گه‌ر باومری به‌ که‌رامه‌تی خۆی بێت؛ ده‌ست بۆ که‌رامه‌ت و ئابرووی که‌سیکی تر؛ باومری که‌سیکی تر؛ نه‌ته‌وه‌یه‌کی تر نابات به‌ ناهه‌ق. بگه‌ر مرۆف ده‌بیت له‌ بنچیه‌دا دووره‌ په‌ریز بێت له‌ هه‌ر زیارۆیی و زماندریژی و ناهه‌قییه‌ک. که‌چی کورد هه‌ر جێبو ده‌دات... هه‌ر سه‌ر ده‌کاته سه‌ر ئه‌وانی تر... وه‌ک ئه‌و سه‌گه‌ زاماره‌ی که‌ برینه‌کانی خۆی ده‌لیسنه‌وه. چونکه‌ هیه‌چی تر نازانیت! به‌راسته‌تیه‌؛ ئه‌و مرۆفه‌ی به‌ جێبو له‌ باومری سیاسی و ئایینی و کۆمه‌لایه‌تی ده‌دوێت، مرۆفیه‌کی بێ رێز و بێرمووشته‌ له‌ بناغه‌دا. یان زه‌رریه‌ک باومری به‌ که‌رامه‌تی خۆی نییه.

پێشه‌مرگه‌ کۆنه‌کانمان؛ ئه‌وانه‌ی خۆیان به‌ په‌رۆزو ره‌سه‌ن ده‌زانن، له‌ ئه‌وروپا سایه‌ته‌کانی ئه‌نته‌رنه‌تیا‌ن و پالنه‌کیان داگیر کردوه. ته‌نها ده‌توانن خه‌ریکی گۆش کردنی رقی وه‌چه‌کانی داها‌توومان بن! وا ده‌زانن کوردوستان به‌ شه‌ره‌ جێبوو به‌ هه‌له‌کوتانه‌ سه‌ر ئابرووی سیاسیه‌کان رزگاری ده‌بیت! وا نییه‌ کورم، تۆ خۆت له‌من چاته‌ر ئه‌و راستیه‌ ده‌زانیت که‌: کوردوستان وه‌ها رزگاری نابیت. بگه‌ر کوردوستان پێوێستی به‌ رزگار بوون نییه... کوردوستان و کورد هه‌میشه‌ ئازاد بوون. میله‌تی کورد هه‌میشه‌ خۆی له‌ دیوه‌کانی تورک و عه‌ره‌ب و فارس و ئینگلیز پاراستوه. ئه‌وان نه‌خۆشن، ئه‌و دیوانه‌ ئابروبه‌روو شه‌رفرۆش و چاوچتۆکن، مافی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی میله‌تی کورد ده‌دزن.

من تیناگه‌م بۆچی حه‌یزبه‌کان خاوه‌نی دارایی نه‌بن؟ ئه‌ی کێ دارایی کوردوستان به‌ریت به‌رپۆه؟ خۆ ئیوه‌ هیه‌چتان له‌ کوردوستان نه‌ماون! کوردوستان چۆلی کردوه... پێشه‌مرگه‌ ئازاکانمان، گیان فیداکاره‌کانمان له‌ هه‌نده‌ران خه‌ون به‌چاوی شین و قژی زه‌ردوو شه‌که‌رۆکه‌و جه‌ژنانه‌ی نه‌خۆشه‌کانی جه‌نگی جیهانیی دووه‌مه‌وه

دەبینن! وا دەزانن خەنەکان سیمایان جوانە. وا دەزانن
وڕینەکانیان جوانە مەردی و کەرامەت و دۆعیە.

من هاوڕای جەزا بووم... جەزا باسی ئەو شتانەى زۆر نەدەکرد.
ووتى: من لەكەس نارازى نییم، گرنگ ئەوێهە مەروەف مەروەفانە بۆی
و هەول بەدات كەرامەتێك بۆ خۆى لە ژياندا هەڵكەرنییت. ژيان
مۆلكێك یان گەوهرێكى پیرۆزە.

جەزا لەوانە نەبوو... پێشمەرگەى كۆنیش نەبوو! بەلام ئەو كاتەى
راپەرین روویدا ئەو لەسەر شەقامەكانى بەر دەمى ئەمنە
سوورمەدا؛ هەلەداوان هەلپەى بوو تا تەرمى دێوێ چاوسوورەكانى
عەربە؛ لەدەستى پیرەژنە ئازاكان دەرباز بكات. ئەو كاتە جەزا
چەكى لەشان نەبوو... بەلكوو پێشت لەگۆلەكانى دوژمن لەو
بەیهكدا كەوتنەدا بەجێ چەك هاواری لە ژنە جوانەمەردەكان
دەكرد، دەیگوت: دایە گیان وا نابێت... ئەو مردووێ بۆ كوێ
دەبەیت؟ پیرەژنێك لێى هاتبوو دەم، فەرمووبووى: كورم تۆ لە
ژانەكانى جەرگى دایك ناگەیت. تۆ نازانى ئەم دێوانە چەند بێ
كەرامەتن. ئەمانە حەوت كاوەى منیان سەربریوو ناداریان كردن!
من سیانم وونەو چواریشم سەربردراو... ئەم تەرمى دوژمنە دێوێ
دەبەم دەیسووتینم، بە بۆچرووكى دووكەلى ئێسكەكانى گەرمایى
دەبەخشم بە پشكۆ سارد بوووەكانى دەروونم. بۆ كورم تۆ
پیاوییت! تۆ چووزانى تامى تۆلە چیه! بەزمییت بە دوژمندا
نەیتەوێ كاتیك پێى نایە ولاتەكەتەو.

جەزا زۆر حەزى لە بووژانەوێ كوردوستان و گەرانەوێ بوو.
چونكە لەدوای راپەرینیكەوێ لەتاو نەبوونى رووى كردە
هەندەران، تا خێزانەكەى لە برسێتى رزگار بكات. مەیلی
گەرانەوێ وەك دوو قارچكى سێى لە دەورى چاوانى
هەلتوقیبوو... ئەو دەیگوت ئەو كێسەى ئاوانەى سەر هەردوو
چاوم هەلتوقیبون؛ دەكرێت بە توێكارى لابرییت. منیش دەمگوت:
ئەوێ دوومەلى دوورە ولاتى و ترس و هەراسى گیانییه. كاتیك ئەو
دوومەلانیە لەچاوى مەروەف هەلەمتوقیت، مەرگ رادەپەرنیت، دەچیتە
خانەكانى لەشەو، وورده وورده خانەى هەستەجوانەكان، خەونى
خۆش، هەستى باش دەكوژیت... مەروەف دووچارى بزرگان و

وورینهی حولحولی دهکات... مروّف و بیزار دهکات تا لهگیانی
خوی؛ له ویستی خوی، له باوهری خوی ههلیت! مروّف تهنه خوی
دهزانیت چهند دهچهوسیتهوه له ههستکردن به مردنی نهو خانه
پیرۆزانه! نهنجام مروّف وهک جهزای خالۆزاسی لئ دیت؛ باسی
ئهویش زۆری دهویت و تهواویش نابیت، چونکه نهو بریک له
کهرامهتی تیا ماوه.

بهلام با بیمه سهه باسی نامیین - ی خیزانی. جا گوئ له پهندهکانم
بگرن، چونکه نامیین، ئافرهتیکه مهزن، جوان، بههیز، باوهر دار و
پر کهرامهت و دلۆسۆزی. نازانم چۆن باسی نهوتان بۆ بکهه!؟ بهلام
باوهر بکهه، نهگهر بهسههیا بیت، بهیهک ههفته کوردوستانی
گهوره دروست دهکات. باوهرتان ههبیت، نامیین هینده بههیزه، که
دهتوانیت کۆلهکاکانی بوونههر به زریکهی راپهریین بروخینیت.
ههی لهو نامیینهی من بینیم! خوشی ناو لئناوو: نهرمین! نهرمین
خوی نهرمین! که بینیم، هیندهی بهکوو دوو به نهژدادوو ئاباوما
گهراو ریزی میوانیکی دلۆسۆزی لئگرتم. ههه بهدهم پیکههین و
گالتهوه چوارجار پئی ووتم: حیزه.. دهیانجار پئی ووتم: کهره!
منیش به کوره گههرهکههدا چهپکیک گۆلم پیشکش کرد. زۆری
نهرد رووی کرایهوه، وهک دایکی بهکههی خوولهپیزه به شیرینی
و به زمانی رهوا فرمووی: حیزه نهوه چی دهکهی لئره؟ خزمایهتی
وا نابیت، دهوابه زووتر بهاتیابه به میوانیمان. خو نهوه دهساله من
شووم کردوه به جهزا، کهچی توم نهبینوه، ههی حیزه، کورهکهی
محهی فاته.

پاشان دواي گهتوگۆیهکی شیرین، فرمووی: حیزه کوردوستان
نازاده، بهلام جیگهی داخه که ئاوو کارهباو یاریدهو ناومالمان نیبه.
بهه زووانه پارتهکان به یاریدهی مامهو مهسعود گیان پرمان دهکهه
له رووناکی... ئهوانیش... با نهیلیم! من بۆم تهواو کرد... ووتم:
ئهوانیش چی؟ بیلی تهواوی که، بهخوا گهر مام جهلال گوئی لهه
قسانه بیت، بهتایبهتی دیت بۆ هۆلنده بهسههفر تا تو جوینی پئی
بههیت.. ووتی: ئهوان خاله باوکهه.

ووتم: یانی چی؟ بیلی؛ مهترسه من ههچیان نیهم. ووتی:
بهقووربانیان به؛ ئهوان خوش بن سههینی کوردوستانی گهورهش

دادمهزرینن وکه چی ناتوانن رووناکى و ئاومان بۆ دابیین بکهن. ووتم: با دمتوانن. بهلام له داخى سستى و کر بوونى ئافرمتانى کورد نایکهن. چونکه ئافرمتى کورد تا ئیستا لئیان نههاتوونهته دم. هئیشتا ئافرمت هیچی نهووتوو. مام جهلال سوئى بۆتهوه بۆ راپهرینى ئافرمتیک تا دوو جئوى گهرماو گهرمى پئ بدات و ناچارى بکات شتیک بکات بۆ میللهت.

به تووره بوونهوه فرمووى: وهلا جوانه کورمهکهى مامه ریشه، ههر ئهومان ماوه بۆ ئاوو کارهباش راپهرین!

نهرمین، واته: ئامیین. جئوهکانى هینده شیرین بوون، وهک نقول و گهرۆ و باسوق بهر بیستگهه دهگهئى و خوشاوى جئوهکانى به خانه دهماربهکانم دهگهئین و پشوو بهکى خوشیان دها به گیانم، ههستم دمکرد لهمئزه دایکم نه بیینیوه که وهک ئهو سووکه جئوى نهرم و شیرینى پئ دهام. ههر که چاوى پئمهکوت، بهدم پرچ برین و جوانکردنى خیزانهکهمهوه لهیهک دوو تهماشای پئچهوانهئى ناوینهکهى بهر دهمیدا؛ تیگهئشت کهمن ببرى دیاروو نیشنیمان و دایکم دهکهه. تیگهئشت که حهز له جئوى شیرین دهکهه.

زۆر سههر بوو لهلام؛ که تهماشام دمکرد، دهمبینى بهچه شیرو کهر و پلنگ و رئوى پهلهومرم دهدى له تهماشاکانییهوه دهر دهپهرین! بهلاتانهوه فشه نهئیت، که ئهوم بینى باومرم بهو رایهئى خۆم کرد که دهلیم: مرۆف به یاریدهئى سروشت دمتوانیت ههموو شتیک دابهئینیت، تهناهت خودى ژبانیش.

ئامه؛ چی ئامه! ناگر له چاوهکانى وروژمى دمکرد که تهماشای دمکردم؛ بورکان له کهلهیدا جمهئى دههات. ههئدیک جار وام دهرانى خواوهئدى دایکه، هینده مهزن دهبوو لهلام، نه بیتهوه! حهزم دمکرد تهماشای بکهه... گوئى لئبگرم و بیدوئیم... ئهو کاته؛ واته سائیک لهمهوبهر که چوم به میوانییان، باوهرئیکى بهقیبیم به ووتهم فرموودهکانى خۆم کرد، چونکه بیبیم ئامیین سهرم بۆ دلهقیبیت، ئامین به زمانى نهرم تا لهتوانیدا بوو قسهه بۆ بکات. فرمووى: ژینگه به بهدر رهوشتیى مرۆف و دهروونى مرۆف بیس بووه. منیش ئهو شتانهه له کتیهکهى خۆمدا نووسیبوو... ههستم دمکرد هاوارو

هاو بیریین. کاتیکیش که کتیبینی کورته چیرۆکهکانی خۆم به دیاری پیشکش کرد؛ فرموی: جا ئه مه چیه، من ده توانم دهیان کتیبیت له سه سر نه خۆشیهکانی جهزای خا لۆزات بنوسم، نا ده توانم به نامه بۆ تو یان بنیرم تا بیانکهیت به چیرۆک... چونکه من تا سه رکونه لووتم هاتوره به دهست پیایوی ئاوا شهروه... پیایویک که نازانیت کهرامهتی کهوتوته کوپوه، واز له مال و مندال دههینیت، پشت دهکاته بهختههریی و خۆشهویستی من، دههویت ته لاقم بدات، بهزۆر داوای جیابونهوم لیدهکات. دل لهمن بیس دهکات.

کهوای فرموو؛ موچرکهیهک به گیاندا هات و لهکونه لووتمهوه وهک ئاگر دهپریری... تووشی نهخۆشی بووم، سه رمام بووم؛ هه لامهت گرتمی!

به لام ده ربهست نه بووم، چونکه ههستم به غه مهکانی نامین دهکرد، دهمزانی وشهکان له دهروونیدا وهک ساوا دهگه ران، وشهکان دهبوون به مرو ف، به تابلو، به نیشتمان، به نافرمت و مندالی جوان جوان، هه رچییهک له زمانی ده پروا غه می میلیهتیکی پیوه دیار بوو... هه ر تابلویهکی نیشان ده دام پر بوون له نهخۆشی و دردی پیایوی کورد.

راستی دهفرموو بهریری؛ چونکه من سه رم له راستگویی ئه و دهسوورما، ههستم دهکرد لهگه ل خۆیدا ده دو!

ئه و شهوه میوانی ئه وان بووین، بۆ بهیانی فرموی مانه وانهمان لی نهکرا! چونکه ئه وان باری خیزانیان شلوق بوو، وهک مه سه لهی کورد؛ ئه و مه نهی! بۆ بهیانی، تا ئیستاش که له ولاتیکی ترم و له مالی خۆمدا دانیشتووم و دههویت ته له فوونیک بۆ ئه و بکه م؛ هه ر و ته و کردارو وهلس و کهوتی له بهر چاومه... ده زمان ده مبینیت و ده بینم. ده با ته له فوونیک بۆ بکه م. 0031.....4. چونکه ئه و له تاو زۆر بوونی کۆسپهکان ئاگای له شه که تی و تیکچوونی باری دهروونی جهزا نه ما بوو!

زیرررر..... زیرررر... زیرررر.

كەس ھەلى ناگریت، ئەو دەیان جارە تەلەفۆن دەكەم و كەس لەمال
نییە! كەس تەلەفۆنەكە ھەلناگریت! كات شەو... درەنگ نییە. نا
ھێشتا نییەروزیە! چونكە یەكەمجار نییە من تەلەفۆن دەكەم. كەس
لەمال نییە! كەسیان تەلەفۆنەكە ھەلناگرن!

ئەم نیوەرۆیش ھەمان كارم كرد، كاتیک كە سئ كەرەت تەلەفۆنم
كردوو كەس ھەلى نەگرت؛ چووم راکشام تا سەر خەویك بشكینم...
لە خەوما جار یکی تر تەلەفۆنم بۆ كردن، بە ریکەوت نامین لە
دووكان بوو، نانی دەخوارد، سەرگەرمی پشوو بوو.

راستەوخۆ بەدەم پێكەنییەو، دوای ھەلاو ووتی: ھا چی بوو،
دەنگتان نەما؟ نەمانزانی ماونەتەو یان گەر اونەتەو بۆ زیندانەکانی
خۆتان؟ فەر مووم: ناچۆرترین زیندان زیندانی نەبیینی راستییە.

زۆری ترم فەرموو، ئەویش زۆر تابلۆی تری نیشان دام، بەلام
دواھەمین تابلۆ تابلۆیەکی زۆر مەزن بوو... لەخودی خۆی دەچوو
بە رووتی، وەك سەردەمی كچینی... تیايدا ئافەرەتیک لەناو
كەشتییەکی زۆر سەیردا؛ لەسەر جیگایەکی تاییەت راکشابوو...
ئافەرەتەكە زۆر مەزن بوو... مێروولەپەکی سپیی بەلاداری جوانم
بینی كە سەری جەزای پێو بوو... دەمیینی بە لەشی ئەم ئافەرەتە
مەزەندا ھەلەگەریت و بە دوای شتیكدا دەگەرا بیخوات، یان بۆ
شارۆچكەكە بەریتەو! ئافەرەتەكەش بەدەستیکی كۆرە زەمین و
بە دەستەكە تریشی رۆژی ھەلگرتبوو... ئەستێرە مانگیش بە
پری و رۆشنی لە پرچیدا- ئاویزان دیار بوون! كاكیشان
باكراوندی پرچی بوو! ھەستمكرد ھاوسەنگیم تیک دەچیت!
چونكە یەكەم جار بوو مەرۆتیک ببینم ھیندەدی خۆم بەتوانا بیت...
نەك لە ترسا، بەلكو لە خۆشیدا بیدار بوومەو. بۆیە دەمەوێت
تەلەفۆنیکی بۆ بكەم؛ بۆ خزمەكە خولە پیزە؛ تا سلاویکی لی
بكەم و كەمێك قسە خۆشی لەگەلدا بكەم. تا داووتیكي بكەم.
گەر چی ھێشتا نامینم باس نەكردووە؛ ئەو باسە ھەلەگەرین بۆ خۆی،
چونكە من دانم بەوھدا ناو، گەر بیت و باسی خۆیم بۆ بكات، وەك
چیرۆكخان گویی لێدەگرم و چیرۆكەكانی ھەلەبەستم...

تەلەفۆنەكەم دانا. تۆماری دەنگەكەم پێكرد... كەرىم كابان نېكم
خستە سەر: باوانم باوانم... ئەى كىژئ ھەردووچاوانم... توخوا
لێرە مەمكووژە... ھەم غەرىب و بێتاوانم.

كلوسوور - بۆ گەورە نەك بۆ

مندالان

ھەبوو نەبوو، كەس لەخوا گەورەتر نەبوو، دەلە ديوئىكى زۆر
ناشیرين ھەبوو، لە ھەموو جوانییەك بيبەرى بوو، لە لادنیەكدا
دەژیا. ئەو لادئ یە دەكوئیتە نیوان ھەناسەكانى نیر ومیو، لە
ھەموو ولاتیکدا ئەو لادئ یە ھەبە و لە ھەر كوئوھ پروانى
دەبیینی، ئەو لادئ یە دەكوئیتە ئەو ولاتانەوھ كە گەشەیان
كردووه؛ بەلام ھێشتا كوئیلەن لە سەردەمى ئاسن دا.. بەلام بۆ
زیاتر دلنیا بوون؛ ھەز دەكەم بلیم دەكوئیتە ناو تەنگەبەریكى
دەروونی ھەر كەسێكەوھ! ئەو دەلكە دیوھ زۆر توندگیر و

جادوکاربوو، ناشیرین و بوختانکار و بهدرهفتارو بهدغهصال
بوو، چاوانی داقلیشاو و پرکینه و فیتنه بوون، زمانی تنها به
بوختان ههلبهستن ههلههینا. زور قینی له مروّف دهبوووه،
ئهگهرچی ئهو خویشی بهر لهوهی خوا غهزهبی لی بگریت
مروّف بوو، بهلام خوانهکا غهزهب له کهس بگرئ، لهبهر
جامبازی و فروقیل و دهبسردن بو نهریتی ئایینی و
بهکارهینانیاں بو هاندانی شهر، ئهو دمله دیوه شیوهی له
مروّفهوه گورابوو به دیو، له بهر ئهسه زور قینی له خهلکی ئهو
ئاواییه دهبوووه که تیایدا دهژیا، خهلکی ئاواییهکهی ههراسان
کردبوو به جادوهکانی، دهیتوانی دوو برا بکاته دوژمنی یهک و
کچ له باوک و کور له دایک هان بدات. سهری زور کهسی به
فهاره دابوو، دیویکی بوگهن و دراو له قهلهویدا، زورخورو
گهنده خور و ههوس باز بوو، خودبین و خوهرست، خهلکی
ئاواییهکه زور لهو دهنسان چونکه دهیتوانی به جادوهکانی
بهرانبهرهکانی بخاته ژیر رکینی خویهوه، دهیتوانی دووچاری
ماخولانی دهروونیاں بکات، دهیتوانی شهریان له دهرووندا
بروینی. خهلکهکه زور وهرز بوون لهدهستی، بهلام کهس
نهیدهویرا دهستی خوی به خوینی ئهو پیس بکات و لهناوی
بهریت، چونکه چهک و تهقهمنی وههیاں ههبوو که دهیانتوانی
به ههناسهیهک بیسه و شوینی بکهن، بهلام خهلکهکه باوهریان
وابوو مهرگی ئهو یان رژانی خوینی ئهو، نهخویشی و دهرد و
تاعوون دهخاتهوه یان نهخویشی ساری و گهری و شیتی. لهبهر

ئەم ھۆكار و ترسانە خەلكەكە دەرھەقیان بۆ نەدەكرا، ئەنجام
رۆژئ لە رۆژان خەلكی دئ یەكە كۆبوونەوه و بە نیازی رئ
چارە، بۆ دەر بازبوون لە دەستی دەلە دیو، كەوتنە باس و
چەلەحاتی، ھەر یەكە بیریکی دادەھینا، چونكە لەناوبردنیان یان
كوشننیان بە سەریچیکردن دەزانی دژی یاسا.. بەلام ئەنجام
بەوه كۆتاییهات كە پیاوانی ئاوانی بچنە لای دەلە دیو و تكای لئ
بکەن سروشت و خوی خوی چاك بکات و ئەوان
بەجیبھئئ.. بۆ ئەم داوايش، ھەرچی داخواییەکی ھەبئ بۆوی
فەراھەم دەکەن. ئەویش داواکاری خەلكەكەھی لا پەسند بوو.
رایگەیان كە تەنھا ریگە بۆ دەر بازبوون لە شەر و لەعنتی ئەو؛
ئەویە كە خانوویەکی لە دەرەوھی دارستانەكەدا بۆ دروست
بکەن، لە پشتەوھی ئەو شاخانەھی كە داکی ئەوی لئ دەژیا بە
نەفیکراوی، ھەر وھا داوا دوومی كە بچكۆلەتر بوو لە یەكەم
رایگەیان، ئەویش ئەمەبوو كە یەكئ لە پیاوكانی دئ یەكە بۆ
تەنھا شەوئ میوانی بیت، بەو مەرام و نیازەھی مندالئیکی
مبەرھانی پئ رابینئ، و تا بۆخوی بە ھوی گۆشکردنی
كۆرپەوھ سەرگەرمی ژیان بیت و واز لە بوختان و فیتتە و
جادوکاری و ناچۆری بەئئ، تا چیتر کاری بەوانەوھ نەمئئ.
داواکاریبەكانی زۆرر تۆقنەر نەبوو چونكە خەلكی ئاوابیەكە
ئامادەبوون چەند كەسئ بکەنە قوربانی تەنھا بۆ رزگاربوون لە
دەستی، پاشان باوھریان وابوو كە دەشئ ئەو دەلە دیوھ خو و
نەریتی بگۆرئیت و بیوھی بیت و وازیان لئ بەئئ. ئەنجام ناوی

کۆی پیاوانی دئی یهکه بیان نووسی و خستیانه ناو توورمهکه یهکهوه به نیازی ههلبژاردنی یهکه ناو، بۆ ئهوهی تهنها شهونیک له خزمهتی ههوهسی ئهوه دهله دئوهدا بئیت تا مهرامهکانی دادهمرکیتهوه. پیاویکی نهگبهتی ئاوابی پاش ههلبژاردن نئیردرايه خزمهتی دهله دئو، کۆمهلی پیاوی تریش سهسرگهومی خانوو دروستکردن بوون بۆی، لهو جیگهیهدا که خۆی مهبهستی بوو، پیاوهی نهگبهت و قهلهندهر، ئهوه شهوه بۆ نهگبهتی له ترسا دووچارای شهلهلی نیوی بوو، لهترسا؛ له پیاوهتی کهوتبوو بهلام لهدهستی ههوهسی دهله دئو و جادو و دهرمانپێدانی دهربازی نهبوو، کۆمهلی گیای ورینه دهری بۆ کرده سیگارموه و، کۆمهلی شهربهتی رهنگاورهنگی بۆ گرتهوه که ههوهسی کابرایان کرد به تئیلا و له ژیر زهبری قهپال و چرنوکی دئودا زریکهی دهگهیهه ئهوپهری ئاوابی، جارجاریش بئخواست پیکهینیی تیکهل به هاوار و گریان دهکرد. ئهوه بهیانیه کاتی کابرای قهلهندهر له مالی دهله دئو وهدهرکهوت، چهند سهعاتی دواي ئهوه کابرا گیانی لهدهست دا، دکتور و خهکو خوا تیگههین که کابرا بهبۆن کهوتوه - به بۆنی دهلهدئو یان دهستی لئومشاندوه یان جادوویهکی زور بهتینی لئیکراوه، کابرا له زمانیش کهوتبوو تا بهسهرهاتی خۆی بگهیرتهوه، وای لئهاتبوو وهک بلئی به کیمیایی لئیدرابئیت (چونکه دهلهدئو له سهردهمی مروفیدا، کاتی که ههزرهکاریکی جوان بوو، کیمیاگهر بوو، کۆلیجی کیمیایی خویندبوو!).

سهرتان نهیهشئیم ، له دواى نو مانگ و نو روژ و نو سهعات،
دواى نو دهقیقه، به عمرى خواى تهنهواو بیكهس- دهله دیو
مندالئیکى بوو!.. خوا پیم نهگرئ و بوختانم بو نهکردبئ؛ کت و
مت، پارچهیهک گوستى نهرم و شل. وهکو دایکى خوى به
بجووکى، کهله زل و پر له ئاو و ناشیرین و چاو دهرپهريوو،
پیست پهلهلهى بوک رهنگ، دان شاش و کهچهل و کهله تیز ()
گهرچى مندال بهبئ دان لهدايک دهبيت، بهلام نهو دیومندال
بوو!)؛ قهموور و گرگن و بوگهن، بهلام بوگهنى له دیکى زیاتر
بوو. دهله دیو نهو کاته له خانووهکهى خویدا بوو، له ناوايیهوه
دوور بوو. بهرامبهر بهو دارستانه که دایکى نهو واته دهله
نههئى تیا دهژیا، دایکى دهله دیو به بینینى نهو بهچهکه دیوه یا نهو
خپه دیوه زور کامهران بوو، بویه بهر لهوهى نهو له دایک
بیت، کلاویکى سوورى ریشوودارى زور جوانى بو چینیوو که
پاشان دیوه بچکولهکیمان به کلاوسوور بانگ کرد (بهئى
کلاوسوور- که له داستانى کوردیدا به گهلاویژ بهناوبانگه و
نوسینى نوسهرى دانیمارکییه به ناوى هانس کریستیان
ئهندهرسن-ه.. دهشیت دوباره هاتبیتهوه ژيان!)، چونکه مندالهکه
واته دیوه بجووهکهکه همیشه همزى لهو کلاوه بوو لهسهرى بکا
و تهنهت پئشیهوه دنووست، هرگیز داینهدهکهند، بویه ناویان
لینا کلاو سوور. دهله دیو دهژیاو گوزهرانى دهکرد، زور نالهبار
و بئ سوز و پهست کلاو سوورى گوش دهکرد، کلاو سووریش
همیشه دهگریا و زیرهئ دههات، همیشه مانگرتوو پر داواو

کینه دۆز بوو، دایکیشی تهنها به چهکی بایهخ نهدان، مامله‌هی له‌گه‌ل ده‌کرد، له ژوورمه‌دا تهنها به‌جینی ده‌هیشت، شیرى نه‌ده‌دایه، نه‌یده‌کرده باوه‌شى، سۆزى نه‌بوو تا بیداتی، بۆیه سارد و سر و بئى تووره‌بوون به‌رگه‌ی گریانى مندا‌له - ببوره کلاوسوورى ده‌گرت. کلاو سور به پینجه‌وانه‌ی چاوهر وانکردنى ئیمه‌وه، زۆر زوو گه‌شه‌ی ده‌کرد و گه‌وره و تیکسمر و ده‌بوو، چونکه خۆراکی جینی‌تیکى پینده‌دا، که گشتی پرېوو له تیکه‌لی کیمیایى و خواردنى ده‌ستکرد له شئوه‌ی هه‌ریسه‌دا، تیکه‌ل به ئارد و په‌تاته و هه‌لکه و ده‌یکرد به قورگی کلاوسووردا، بۆیه کلاوسوور له تهنه‌ی دوو سائیدا له هه‌وت سالان ژیرتر و زلتر و گه‌مژمه‌تریش بوو، بۆگه‌نى چلک و ئاره‌قى ژیر کلاومه‌که‌ی ناو دارستانه‌که‌ی لای مائى نه‌نکی پرکردبوو، دارمکان زۆربه‌یان ره‌نگ زه‌رد و وشک هه‌لاتبوون له تاو بۆنى کلاوسوور. رۆژیکیان، کاتى کلاوسوور سه‌رگه‌رمی یاریکردن بوو به تهنها، گورگى له دووره‌وه بۆنى نه‌وى کردبوو، به‌ر له‌وه‌ی چاوى پینکه‌ه‌وى، له جیگه‌یه‌کدا خۆی مه‌لاس دابوو بۆ بۆسه به‌وى نیازه‌ی کلاوسوور بکاته پارووی راوی. کاتى کلاوسوور به‌ده‌م یاریکردنه‌وه له مأل دوورکه‌وته‌وه؛ که‌وته ژیر هه‌لمه‌تى گورگه‌وه.. به‌لام له‌گه‌ل یه‌که‌م هه‌لمه‌تا گورگ ته‌سليم بوو، چونکه کلاوسوور نه‌ک له گورگ به‌لکو له شای گورگیش نه‌ده‌ترسا؛ له راستیدا ترس له بوونیدا وه‌کو خانه نه‌بوو، قورگی گورگه‌که‌ی گرت، له‌وه‌دا بوو ملی بشکینى، به‌لام هه‌ستى کرد

ئەو گياندارە نىمچە ھارە لە جۆرە يارىيەك دەچىت، كە دەشى
خۆش بىت بۇ گەمەكردن بۆيە ھەزىكرد لەگەل خۆيدا بىياتەو
بۇ مالى و بىكاتە كۆيلەى خۆى بە نىيازى يارىيەكردن. گورگەكە
كەوتە ژىر جادووى چاو و نەفسى كلاًو سوورەو. زۆر زوو
مالى بوو، و ابزانم يەكەم گورگە لە مۆرووى گورگدا كە
بىخواست؛ رەمەكى=غەرىزەى مالىبوونى تىدا رووا، بىخواست
ھۆگرى كلاًوسوور بوو، بە خوى سەگ. پىدەچوو گورگەكە
وچەى سەگى تىابىت! چونكە گورگە سەگ دياربوو. كلاًو
سوور لەگەل كاتدا گورگەكەى فۆرى ئاخاوتن كردبوو، راز و
نىاز و بوختان و گلەى ناچۆرى خۆى، دەرھەق بە داىك و
داپىرەى لای گورگەكە باس دەكرد، چونكە كلاًو سوور زۆر
قىنى لە داىك و نەكى بوو. خۆسەوىستى لە مەزمىيا نەبوو، بى
سۆزى تەنھا شەرى لەودا خرۆشاندىبوو (بى سۆزى يەكەم
ھاندەرى شەرى و ھاوژيانىيە لەگەل مەرگا). كلاًوسوور قىنى لە
ھەموو شتى بوو، تەنانت لە گورگەكەش، بەلام ئەوى
بەسوودى ھاودەنگى بەكاردەھىنا، ئەوى بە رەچەلەك لە داىكى
يەوە فۆر بوبوو لە : خودپەرسى، مادە پەرسى، كىنە و تۆلە
پەرسى، بوختانكارى و تەلەكە بازى، دەخرۆشا، بە جۆرى
گورگەكەى دوچارى رقتىكى زۆر كردبوو، گورگەكەش
بىخواست رقى لە دەلە دىو و داپىرەى دىووش دەبوو. كلاًو
سوور لەگەل سالىكاندا تەواو گۆش بوو، كەمى بالای كردبوو،
بە درىژابى ئەو سالانە كە ھىشتا نەگەبىبوو دوانزە، بىزار و پىر

له كينه بوو، هميشه سرگرمی گهران بوو به دواى پيلاندا، پيلانيكى گهوره تا له دهستی دهله ديوى دايك و داپيرى رزگارى بيت، چونكه ئهوان دژى ئه بوون لهسر ئهوى كه نابى گورگ رابگريت، گورگ بهدخووه و باومرى پى ناكريت، زور جاريش ههلمهتيان بردبووه سر گورگ به نيازي خنكاندى، ئه ههشهيه له سر كلاوسور زور گهوره بوو چونكه حهزى نهدمكرد هئيزى بيگانه دهستوردهنه كاروبارى ئهوهوه، ئه چى بويسنياه دهيكرد، به سر ههموو شتيكدا خوى خاوهنى بريار بوو، كهس بوى نهبوو بهو بلت و امهكه، يان كل به چاوانتهويه.

لهسر ئه هوكارانهو زورى تريش، كلاوسور كهوته پيلان دانان بو لهناوبردى دوو دهلهديو.. (وهها بير دهكهنهوه ئهوانهى شوينهوارى سوز و خوشهويستى له گوشيونياندا سراوتهوه، تنها مهرگ هاوسهري بيريانه.. مهرگى ئهوانى تر خوزگهيايه!).

ئيتري چى بيت له ئيوه نهينى، شهويك له شهوان، كاتى كلاوسور پرخهى روژه رى يهك دهروى، گورگهكه فرستهى بو لواو بهبى چيه خوى دزيهوه، بهمه دارستانيكى زور دوور ريگهى گرتبهسر بو لاي قهوى جالالوكه رهشه ژههراوييهكان، لهوان شوشهيهك زههرى وهگرت و ههه ئهوشهوه، بهر له بيداربوونهوى كلاو سور گهرايهوه.. بو بهياني به

کلاوسووری راگیاند که پیلانی بهکمی بهجی یهو زههریکی زوری هیناوه بو دهرخواردانی دایکی کلاوسوور. کلاو سوور ژیرتر بوو له گورگهکه، رایگیاند که ئهو نیازییهتی به بهردی دوو چولهکه بکوژیت، بویه همدووکیان راست وچپ دهستیان دهنايه ژیر چهنه و سهری خویان دمخوران و به ژوورمهکدا پیاسهیان دهکرد، بو دوزینهوه و دانانی پیلان بو دهر باز بوون له دوو دهلهدیوی پیر و فهرانبهر و دزیو. تا روژی له روژان به ریکهوت نهکی کلاوسوور نهخوش دهکویت، بویه دایکی کلاوسوور؛ واته دهله دیو بانگی کلاوسووری کرد، پاشان به کلاوسووری وت: ومره تاقانه نازداره جوانهکهی دایه، قهزات له دهوری دایه، ناموژگاریهکت دهکم دهی گویم بو رادیری؛ ومکو دهزانی ئههه کولیچهیه؛ لهلم و تهپاله و میشی سهگ دروستمکردوه، تامی زور خوشه لهگهل ئهم شووشه شهراهدا که میزی حوشره و حموت پشته ههلم گرتوه؛ دهی لهگهل خوتدا بییهیت بو داپیره، چونکه نهخوشه و کهنهفتی ناو جیگیهیه، بهلکو به هویهوه شیفای بییت و دهردی پهریت.. بهلام نهکهی له راستهری لادهیت، بهر لهوهی دنیا گهرم دابیت دهی بگهیه لای نهکت، و کاتیکیش ومژوور کهوتی روژباشی پیر لهعنهتی بکهیت. کلاوسوور پهیمانی دا به دهلهدیوی دایکی؛ چونی پیوترا وها بکات. گورگهکهی دایهپیش خوی و به ریگهکهدا بهریکهوتن. گورگهکه له بییری نهوهدا بوو پیلانهکهی به کلاوسوور رابگیهینی، بهلام به جوریکی تر کهوته

پرسیارکردن له کلاوسوور: بهم زمیلیه یوه بهم بهیانییه، بکوئ
دهچین؟ خو هیشتا خیر وشمر بهش نهکراوه!

- دهچین بۆ سەردانی نەنکم، ئەه ییرت نایەت؟ ئەو قەحبە پیره
خوا بیتۆپینن، دەله دیوی جامباز، بەزیادی خیرم نهکردبئ، دەبئ
کولیچه و شەرابی بۆ بەرم تا قوزەلقورتی بکات و ملی بشکئ.

- مائی نەنکت له کوئ یه کلاوسوور؟

- لهو بهر هوه، لهناو دارستانه کهدا، لای درمخته کانهوه، نزیکي
دارگۆیزه مکان، ئەه نازانی؟ دهک بەزیام نهکردبئ، دەلئئ هیچت
له ژيانی پیشووت له بیر نهماوه!؟

بەدەم رۆیشتنەوه گورگه که بیری هاتەوه که کلاو سوور نیازی
بوو به بەردیک دوو چۆله که بکوژیت.. لهو کاتەدا ئەوهی
بەبیردا هات که کلاوسوور سەیری دوو قەلمرەشەکهی دهکرد
دەیانقیژاند، قاغ..قاغ..قاغ..قاغ.. راستەوخو پاش کەمئ
بێدەنگی هاواری لێهەلسا ئەها!.. دۆزیمەوه.. ئەرمەللا
دۆزیمەوه، بەبیری تیر قۆزتمەوه؛ تەله کهی من چارهیه،
دەرمانی بئ پارهیە، ئەم وشانەه یه گۆراننیهوه بەدەم قنگ
بادانەوه وت و چەقەنەه لیدەدا.. پاشان به کلاوسووری وت:
ئەزانی چیم پئ یه به دیاری بۆ دەله دیوی نەنکت؟ کلاو سوور
چاوهرتی وهلام نەبوو، هیچبئشی نەپرسی، گورگه که شووشه
ژەرەکهی لهناو توورەکه کهی سەرپشتی دەرھینا و بەدەم

نیشاندا نهوه روونیکردموه که ئەم ژههره ی هیناویتی نهک دیو به‌ئکو شهینانیش به قومی لهم ژههره هوت گیان له‌ده‌ستده‌دات. ئەم ژههره بکهره ناو شهرابه‌کهوه و هیچی تر بیر له ده‌له دیوی نه‌نکت مه‌که‌موه، تهنه‌ها بیر له میرات بکه‌موه، تاوانه‌که‌هیشی ده‌که‌ویته ملی دایکت، چونکو ئەو شهرابی بو ناردوه به‌لام باباش بیربکه‌هینهوه، لهم به‌یانیه خۆره‌تاوه جوانه‌دا، بروانه کلاوسوور ئەم سروشته چند بی‌گهر دو جوانه، بروانه ئەم دارستانه، تو ئەلنی به ریگه‌ی قوتابخانه‌دا دهرۆی، بو ناچینه ناو دارستانه‌که و کهمی چیلکه و چمتال و قامیش کۆبکه‌هینهوه تا له‌گه‌ل خۆمان ببه‌هین بو داپیره به دیاری! ئەی چون کونه‌لووت و ددانه‌کانی پاک بکاتهوه؟ .. ئەی چون ناگردان داگیرسینی؟ ئەو که‌نه‌فتی ناو جیگه‌یه و هه‌موو کاریکی بو ناکری! .. به‌ده‌م بیرکردنهوه وه کلاوسوور به نیازی گورگ له ریگه لایدا و به‌رو دارستانه‌که چوو، سروشتی بینی زور جوان و ره‌نگین بوو، تیشکی خۆر به‌رچاوی ده‌که‌وت، چونکه به‌که‌م جار بوو که شه‌فوق، به‌و به‌یانیه زوهه بی‌داربیت، هه‌رگیز به‌یانی به‌چاوی خۆی نه‌دیوو له کاتی روژ هه‌لاتدا، چونکه ته‌مه‌لی و سستی هه‌میشه ئەوی له‌ناو جیگه‌دا تا دوا‌ی نیوه‌روان ده‌هیشتهوه.. هه‌ر له مندالییهوه سه‌رگه‌رمی گۆشه‌گیری و مانگرتن بوو، هه‌میشه سه‌رگه‌رمی دانانی پیلانی ناچور بوو دژی دایکی تا ئەو له‌ناو به‌ریت و خۆی ببیته خاوه‌ن مال و فرمان.. تا به ویستی خۆی بریار به سه‌ر خۆیدا بدات. سه‌یری ئەو هه‌موو گولانه‌ی کرد،

بۆی دەرکەوت کە تیشکی خۆر سەرسورێنەرە، بەکەم جار بوو
لە ژبانی دا هەستی کرد هەست بەخۆشی دەکات.. بەدەم
بیرکردنەوە بەخۆی وت: هێشتا زوو، فریا دەکەوم، بەر
لەوێ دنیا گەرم بێت دەگەمە لای نەنکی لەعەنتیم، کۆمەڵی
چیلکە و چەتالی کۆکردەوه، بەدەم بیرکردنەوە سەیری هەر
گۆنیکێ دەکرد ئەوی تر سەرنجی رادەکێشا.. هێندە جوان بوو
لەلای- بە چەپک دەسکەنەمی دەکردن و دەیخواردن، نەیدەزانی
بۆنی خۆش چیبە، بۆنی گۆلەکان ئەویان دووچاری پۆمین
دەکرد، زیاتر و زیاتر چوو ناو قوولایی دارستانەکەوه،
گورگەکە لەو ناو نەماوو، پێدەچوو پیلانی ناچاری کردبێ لە
کلاوسوور دووربکەوتەوه. کاتی کلاوسوور گەراپەوه سەر
راسته رێکە، هەستی کرد بۆنی گۆلەکان و گیانی دارستان بە
جۆرێک کاریان لە مێشک و هەست و نەستی ئەو کردووه،
هەستی کرد بۆ یەکەمجار خۆی جوان دەبینی! جوانییەکی
لەخۆبایی، هەستی کرد جادووکانی پرهیزبووه گەر بیهوی
دەتوانی خۆی، شیوهی خۆی بگۆریت بە کیزۆلەیهکی زۆر
جوان، کیزۆلەیهکی هاوچەرخ، مەمەکانی پر سلیکۆن شیوه
مەشکە نەرم و شلقەیان دەهات. حەزی دەکرد لەشی خۆی بە
گۆلی شەیتان بکوژی و ئەلقە بکاته گۆنی و زمان و مەمک و
سەر ناوکی، ئەلقە بکاته جیی تلیشی ئیوان هەردوو رانیسی،
هێندە سادی و نازار پەرست بوو لە حەشمەتی هەستکردن تەنها
بە جوانی خۆیدا توانی بە چاوتروکانی خۆی کۆپی بکات بە

شېۋەى ئافرهتتىكى زىادە ھاۋچەرخ، كۆمەلى جادۋى ناز و تەلەكە و لەختەبەردنى لەسەر نىگای نەخشاند، چاۋمەكانى پىر كىرد لە ماسكەرا و رشتى، ئاۋىنەكەى بەردەمى چالپىكى پىر لە ئاۋ بوو كە گەۋاھى ئەۋ خۇگۇرېنەى كلاسوربۇون. ۋەك ئەۋەى دەستى دەپان سىحرباز يارى بە شېۋەى ئەۋ بىكەن ۋشېۋەى بگۇرن بە كىژپىكى زۇر جوان، زەمىلەكەى دەستى قورس بوو بە ھەلگىرتتى چىلكەۋ چەتال، چەپكى گۈلى پى مابوو ھىشتا، لە ھەشمەتى جوانبۇونىدا ئەۋىشى قوۋتدا. ئەم گۇرانەى بەسەر كلاسوردا ھات؛ كاتى بوو. تەنھا لە ژىر تىشى خۇردا لە كاتىدا دەپتوانى خۇى بگۇرپىت بۇ كىژۋلەپەكى جوانى ھاۋچەرخ كە شەپ دەگەپپە ئەۋپەرى. چۈنكە ھىشتا بىرى لەۋە دەكردەۋە كە دەلە داپىك و نەنكى لەناۋبەرىت. ھەمان رۇژ بە رىكەۋت، راۋچىپەك لەۋ ناۋە بى چپە، دەستى لەسەر مىلى تەفنگەكەى بوو، بەدۋاى نىچىردا دەگەر. كاتى كە روۋبەروۋى كلاسور بوۋمەۋە، ھەر كە چاۋى بەۋ كەۋت؛ دوۋجارى ەشىقى بەكەم بىنن بوو، دەم داپچراۋ و شاگەشكە، بەجۇرى كەۋتە ژىر زەبرى ەشىقى كلاسورمەۋە كە نامادە بوو بە پەك نىشارەت گىيانى خۇى فېدا بىكات، گۇت بىۋو كاتى گەپپە بەردەمى كلاسور؛ كلاسور پىلانى بۇ ئەۋ ھەستەنەى ئەۋ داناۋو، ھەستى كىرد لەدۋا بەشى چىرۋكى پىلانەكانىداپە. بۇپە بە چاكى جادۋى خستە كار، كاتى راۋچىپەكە ئەژتۇ شل خۇى بىنى لەبەردەمى ئەۋدا. نوۋچى دادا و بە كۆمەلىك زمان بەۋى

وت تۆم خۆشدهوئیت، تۆ ئافرمتی خەونەکانمی. کلاوسوور رایگەیاندا که هەر مەشە لەسەرە و لە ژێر هەر مەشە دێوێکدا دیلە، پێویستە بۆ سەلمانندی خۆشەویستی ئەو. ئەو دێو لەناو بەریت که لەو پەری دارستانەکاندا دەژی؛ که دەلەدێوێکی تر سناکه، ئەو جاباس لە خۆشەویستی بکات. راوچیپەکه بێ چەند و چوون، یەكەم خۆزگەیی هاتەدی، ئەویش ئەمە بوو که کلاوسوور ریگەیی بەدات تا ئەو دێو، ئەو دەلە دێو لە ناو بەریت (واتە دایکی کلاوسوور) بۆیە قارمانانە بەرەو مائی دەلە دێو بەرێکەوت، پاش ماوەیەکی کەم زرمە هەستا و دایکی کلاو سوور لە خەلتانی خۆیندا گەوزا. بەر لەو هی کلاو سوور شاگەشکە بیت بە بینینی تەرمی دایکی، گورگەکه لە هەمان کاتدا که راوچیپەکه دەلەدێوی کوشت؛ شەرابی میزی حوشتەر مەکی پر کردبوو لە ژەر و بێ ئەو هی کلاو سوور پێیزانی لەگەڵ خۆی بردبووی بە دیاری بۆ نەنکی کلاوسوور و ئەو هی ژەر خوارد کردبوو. دەلە پیریش بە نیازی چاکبوونەوه شووشە مەکی هەللووشیبوو.. دەستو برد گیانی لە دەسدابوو.. زمانی بستنی درێژ ببوو. گورگەکه کاتی ئەم هەوایە بە پەلە بۆ کلاوسوور هینا؛ لە کاتی کدا ئەو چاوەروانی راوچی بوو هەوای کوشتنی دێو مەکی بۆ بەهینی، زۆر خۆشحال بوو کلاوسوور، چاوەرێی کوشتنی چۆلە مەکی سێهەم بوو بە هەمان بەرد! بۆیە کاتی لەگەڵ گورگەکه گەشتنەوه مأل، بینیان که راوچیپەکه خەریکی کەولکردنی پێستی دەلەدێو، لەو کاتدا جوانییە مەکی بەرەو

پووکانهوه دهچوو، شیوهی دهگورایهوه به دیوه دزیومهکی جاران واته دیوه کلاوسور. بویه ناچارانه پهلهی کرد و دهستی دایه تفنگ وراوچیهکهی به فیشهکی پیکا و زرمهی له تهپلی سهری ههستاند. لهگهڵ گورگهکه پیکهوه به یهک دهنگ وتیان؛ هاها ئیستا لیره بهدواوه ههموو شتی هی ئیمهیه، چیمان بویت دهیکهین، نیمه بریاردهر و فهزمانبهین. کلاوسور و گورگی خوشهویستی میراتگری مال، دوو مال بوون، کاتی خهلیکی ناوایی دووردهست هاتن به دهنگی ئهوه تهقانهوه، کلاوسور خوی رازاندبووه به شیوهی کیژۆله چاوشینه پرچ زهردهکهی پینشو، مهک شل پر له سلیکون، سمتیشی پر، گوچکهی چند ئهلقهیهکی خری تیابوو، زمانی به دهزی ئاسن کونکردبوو، دهزی تیابوو، لهسهر مهکی، لهسهر ناوکی، کهلهی - میدۆزای - لهسهر ناوکی کوتیبوو، خهکهکه گشتیان وهکو راوچی خوالیخوشبوو له ژیر کاریگهری جادوودا سهیری ئهویان دهکرد، گورگهکش له ژیر پیندا راکشابوو. ئهویش به زمانیکی بیگوناح و بیهیری له کینهدۆزی بهسهرهاتی ژبانی خوی به کورتی بو باسکردن، باسی کرد که ئهوه مندال بوو، ناوی کلاوسور بوو، جاریکیان دایکی ناردی بو لای نهکی، تا کولیچه و شهرابی پیندات، له ریگه دووچاری دیوی هات، دیوهکه ئهوی دزی و کردی به کویلهی خوی. پاشان لهم دوایهههه ژهر و میزی حوشتی بهدواوه و ئهوی ناردوو به ژهراویکردنی دایکی دیوهکه، له ریگه دووچاری ئهوه راوچییه

دهبن، به لَام ئهو بئ ئهوهی بزانی ئهوه ژهره و کوشندهیه دابووی به دایکی دهله دیو و راستهوخۆ گیانی لهدهسداوه، راوچییهکه یاریدهی دام، کاتی که گویی له چیرۆکی ژیانم بوو هات ئهه دهله دیوهی کوشته. کلاوسوور رایگیانده که چهنده سالئیکه دیله و ئهگهر راوچییهکه نهیوایه ههر به دیلی دهمایهوه، خهلهکهکه دهیانویسته له مهرگی راوچییهکه تییگهن، دهیانویسته کلاوسوور باسی راوچییهکهیان بۆ بکاته. کلاوسوور رایگیانده که راوچییهکه خۆی خۆی کوشته، چونکه دهله دیو هینده بههیز بوو ئهوی دوچاری شیتی کتوپیری کرد و ناچار تهپلی سهری خۆی به فیشهک ههلهتهکانده، گوناهه راوچی؛ خوا عافویکاته، تهنها ئهه سهگهی لهپاش بهجیما، که من دهبی زۆر چاودیری بم له پاداشتی راوچیدا!.. خهلهکهکه زۆر شادمان بوون به له ناوچوونی دوو دهلهدیو. چونکه لهو سالانهدا کهس توخنی ئهو ناوچهیه نهکهوتبوو که دهله دیوهکهی لی دهژیا و کهسیشه بهسهرهاتی کلاوسوری نهیبستبوو.. چیرۆکی ئهوانیان نه دهزانی، کهس له بییری ئهوهدا نهبوو که دهله دیو دایکی کلاوسووره؛ چونکه کلاوسوور ومکو نافرتهتیکی ژیری جوان و نهشمیلهی چاوشین، قژزهرد، به سیحر و ناز خهلهکهکهی شهیدا کردبوو، به جۆریک له دۆخی راستهقینهشدا که جوانی دهگۆرا به دهله کلاوسوور کهس نهیدهبینی؛ تهنها خوماربوون له سیحری جادوی ئهودا. شادمانانه خهلهکی ئهویان خۆشدهویسته و ملکهچی داواکارییهکانی بوون، ئهویش به ویستی خۆی

بوختانی دهکرد و خهڵکی تاوانبار دهکرد و به گرتی دهدان و دوچاری شیتی و هاری و گوشهگیری و خودکوژیی دهکردن، کەس دەر بەستی زانیی هۆکارەکانی ئەو نەهامەتیانە نەبوو هەر لەو کاتەدا رۆشنیاری گەلیش چیرۆکی کلاوسووری راستیان بۆی دەنووسی و باسی گوێرایهلی ئەویان دهکرد چون نەکی لەورگی گورگ دەر باز دەکات بە یاریدهی راوکه. کلاوسووری هاوچەرخ تەنها دۆستی گورگەکەیی بوو، هەمیشە خەریکی پیلان دانان و بوختانکردن بوو، زۆر قینی لە پیاو دەبوومه، هەمیشە بەدخوو، هەمیشە بەدەرەفتار، ئەفسوون و جامبازبوو. خهڵکهکەش تا رادهیهکی کهم مام نانوهندی پنیان زانیوو که کلاوسوور کچی دهله دیوه، چونکه راوچییهکه چوبوو خهونی هەندئ له پیرانی دئ یهکه و پیی وتبوون که کلاوسوور کچی دیوهکهیه .. واته ئەو دیوهی که دنییهکه له دهستی دهیاننالاند .. بهلکو خودی دیوهکهیه. بهلام کەس مافی ئەوی نەبوو ناجۆر بدوئ بەرانبەر به کەسێکی تر! چونکه کلاوسوور خهڵکهکەیی فیزی بیرکردنوهی فەیلەسوفانه و پۆزیتیف کردبوو.. خهڵکی فیزی پەروەردەیی سەردەمی ئاسن بیوون و به سەرپنجیان دەزانی رمخه بگرن و بەد بدوین بەرانبەر به بەدکاری. فیز بیوون قروقەپ دانیشن و هیچ نەلین چونکه ئەوی خوی له کردەوی بەرانبەرکەیی هەلقورتنی، تاوانبار دهکری بهوی جادووی دهله دیو گیانی سمیوه. گوناحن خهڵکی ئەو دئ یه، گوناحن مروقی سەردەمی ئاسن، مروقی سەردەمی

شارستانییەت، خەڵکەکە و دەڵە دیو واتە کلاو سوور بێ ناگا بوون لەموی که ژیان له ترس و دودلی و خۆخواردنەوه و خۆپەرسنیدا دووچاری نەخۆشی کوشندەیان دەکات، ئەو هەموو گومانە، ئەو هەموو خۆ تەفرەدانە، قات و قەرکردنی خەڵکی؛ نەخۆشی شێرپەنجە بەدوایدا نەخۆشی شیت بوونی کاتی، لەگەڵیدا نەخۆشی تر که هێشتا گۆقارەکان باسی ناکەن- دەکاتە خەلاتی ژیاڤیان. ئەوجا مەرفاوەتی بەرمو نغزبوون دەبەن چونکه مەرفەکانی سەردەمی ناسن، بە بۆنە ی زۆر بوونی کلاو سوورەوه دووچاری سستبوونی گیانی و لەشی و بیرى هاتوون. کلاوسوور دوو مالى گەورەى بە میرات بۆ مابوو، ئەمشەو له یادی نەنکی دا، له مالى ئەوان میوان بوو. بە بۆنەى گێرانی ناهەنگی سەدو پەنجا سأل تەمەنیەوه- لەگەڵ گورگەکەیدا خەریکی خۆ سەرگەرمکردن بوو، بە گورگەى وت: ئەزانى حەز دەکەم بېم بە چى که گەورە بووم؟ .. دەمەوى بېم بە سەرباز.. تا یاری بە زیندانییەکان بکەم. دەمەوى بېم بە سەرباز و رابەرى زیندانییەکان. ئەوسا چۆنم بووئیت وەهايان لى دەکەم، چۆنم بووئیت وەها تەعزىبىيان دەدەم!

تەواو

بیرم نەبوو پێتان بلێم که گورگەکەى کلاوسوور ناوى (سەرەتان) بوو

منیش هاتمەوه و هیچیان نەدام!

چەپكى گول و چەپكى نىرگىز

مەرگى ئىوھ نەبىنم ھەرگىز

ئەم چىرۆكە پىشكەشە : بە رۆژنامەنوسى نەروىجى : ئوسنە
سايەر ستاد چونكە بىشەرمانە وئە بەدوای پىسكردنى گىانى
مروقى رۆژھەلاتدا.

پىشكەشە بەم ئافرەتە سەربازە ئەمريكىيەى كە لە زىندانى
ئەبوغرىب، يارى بە لەشى زىندانىيە عىراقىيە بىچارەكان
دەكرد.

پىشكەشە بەم داىكانەى كە بى بىرکردنەو خويان تەفرە دەدەن و
ژيانىان ژەھراوى دەكەن و كۆرپەى بى ھەست لەگەل مروقى
بى ھەست دەخولقېن.